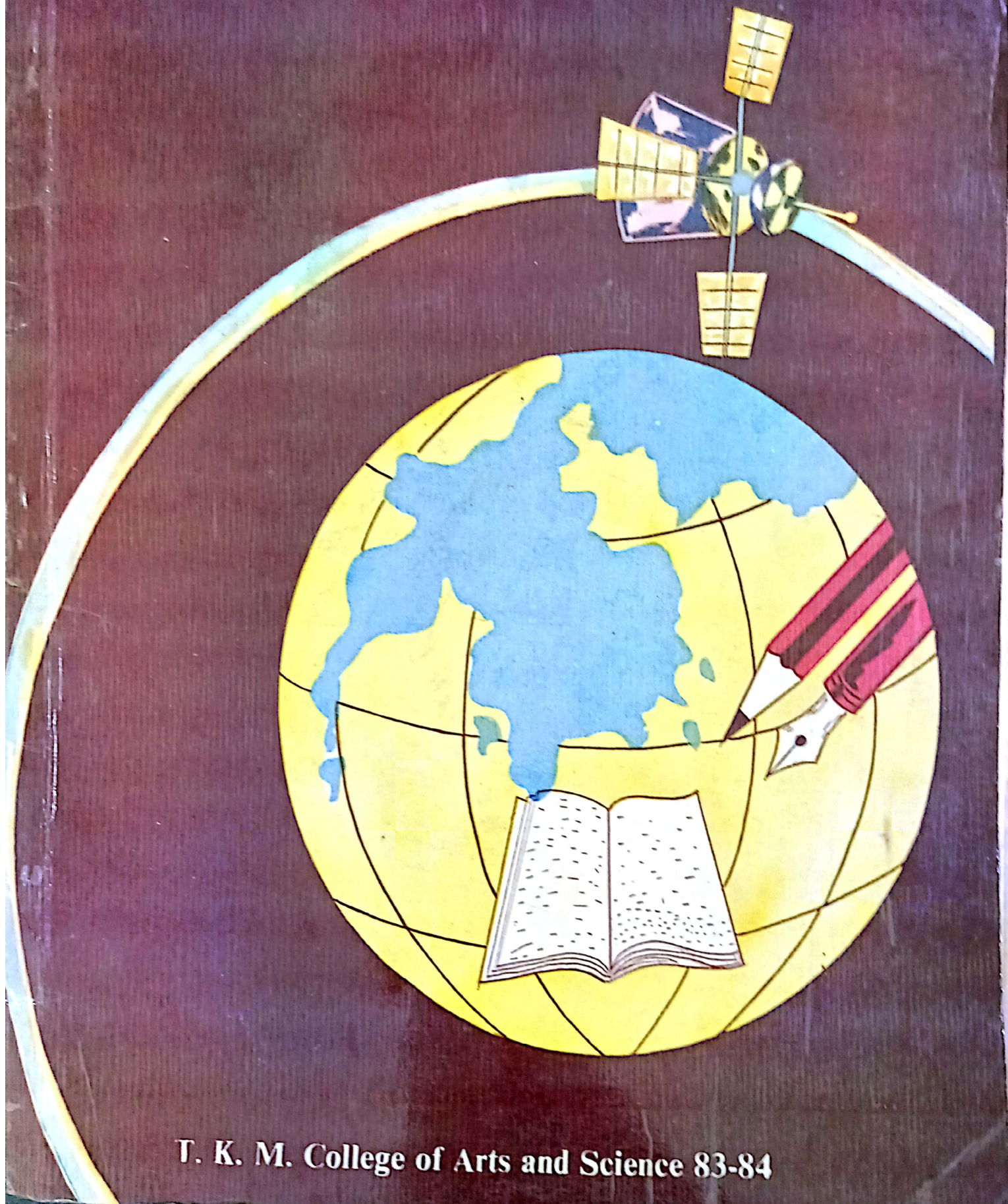

സഭ

T. K. M. College of Arts and Science 83-84

1983—84

THANGAL KUNJU MUSALIAR COLLEGE OF ARTS AND SCIENCE, QUILON-5
ANNUAL

EDITORIAL BOARD

Prof: S. M. Sainulabdeen M. Sc.

Prof: K. K. Abdul Kader

Prakash Mathew

(Staff Editors)

Sasanka Kumar K.

(Magazine Editor)

Pradeep Kumar

Sulfikkar

Jaffarudeen

(Associate Aditors)

**Printing. Mullavanam Printers,
Karikode, Quilon-5.**

**Cover and Photo Printing:
Don Bosco, Quilon.**

**Page, Photo, Layout and Illustrated By
Sasanka Kumar.**

**Cover design:
Anilal.**

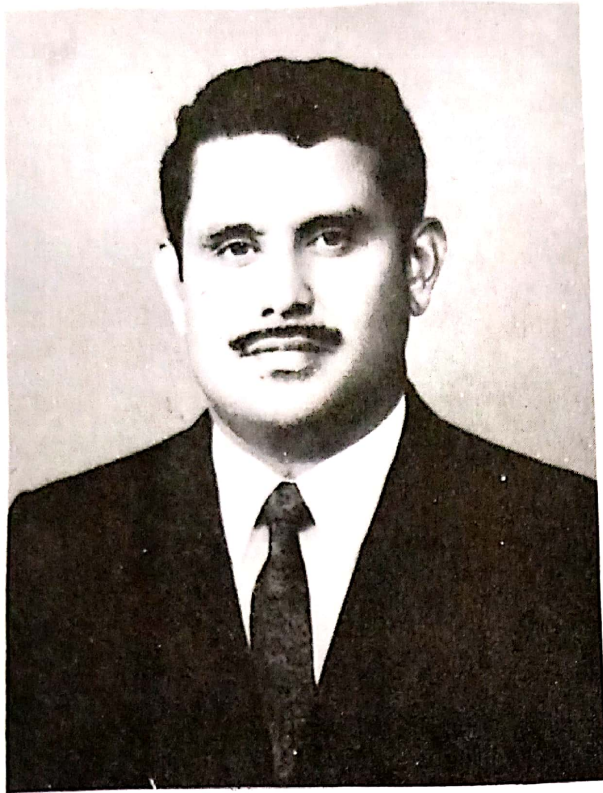
**Feature Division:
Sasanka Kumar,
Ravikumar.**

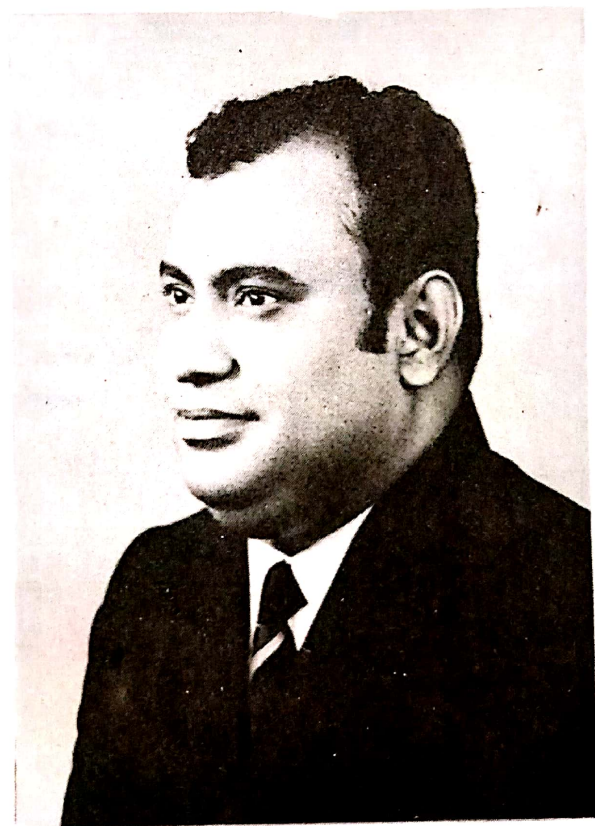
'The glory that sheds light'

A. THANGAL KUNJU MUSALIAR

S. H. MUSALIAR
CHAIRMAN, Governing body.

T. KAMALUDDIN MUSALIAR
TREASURER, Governing body

ഖോകസമാധാനത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹക

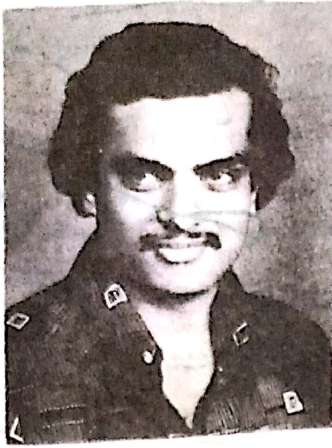
“രാജ്യസേവനത്തിനിടയിൽ ഞാനിന്ന്”

മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഏന്റെ കാരോ

തുള്ളി രക്തവും രാപ്പുത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കും.

ഞാൻ മരിച്ചാലും ഇന്ത്യ എന്നും നിലനിൽക്കണം.”

(ശ്രീമതി ഇന്ദിരാ ഗാന്ധി)

Sasanka Kumsr K
Chief Editor

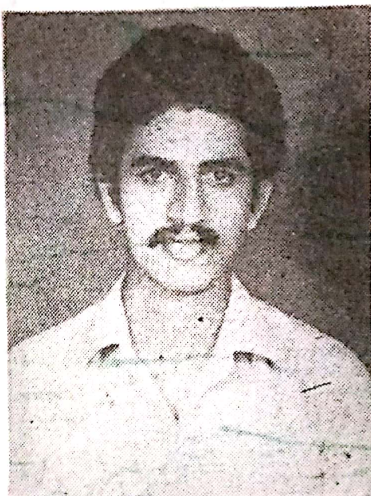
ഇതു് ഒരാമുഖം!!

കലാലയം കൊലാലയമല്ല. ക്ഷരമല്ലാത്ത അകാരാദികൾക്കുറവിടമാണ്, മറയും, പറയും നിറയുമതിനുണ്ട്. പല സമാരംഭങ്ങൾക്കും സംരംഭം കുറിക്കുന്നു. അമർഷം മുററിനിന്ന് വർഷം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു. പലതും നടന്നു, നടത്തി, വിടർത്തി, പടർത്തി. ആറുനോറ്റിനാൽ വിറുപ്പിച്ചു. ഉറവരും, ഉടയവരുമുണ്ടു. ഗുരുക്കളുടെ ഉരുക്കളായ കുട്ടികൾ വട്ടമിട്ട് ചവിട്ടി പാടി. ആർത്തുല്ലസിച്ച്, മരിച്ചു റസിച്ച് വിളിച്ചു കൂവി. അമ്പേ! താളലയങ്ങളുടെ മോദലയങ്ങൾ. എല്ലാരുമെല്ലാർക്കും താങ്ങും, പാങ്ങും വിദ്യാലയവർഷത്തിൽ കലാവർഷം ചൊരിഞ്ഞു വിദ്യാസഭ്യ കൊണ്ടു വന്നുണൊരുക്കി. 'മാനസ'ത്തിലെ ഹംസങ്ങൾക്ക് പായസം പഥ്യമാണ്, വായസത്തിനും പായസം തഥ്യമാണ് പൂങ്കുരുത്തിൽ വാരിക്കോരിയിട്ടു. ചേരിയില്ല, ഭേരി മുഴങ്ങി തറുത്തു് ഓറക്കൊട്ടായി നിന്ന് ഒരേ തീർത്ഥത്തിൽ കളിച്ചു നിഹളിച്ചു സതീർത്ഥ്യരുടെ രേഖാ പ്രതിഫലനം പുറംചട്ടയിട്ട് രംഗത്തേക്ക് ഇതാ. വീഴ് അല്ല പറ്റിപ്പോയെങ്കിലും താഴ്യിൽ ഇതാ കാഴ്ചവരുന്നു. കറവില്ലെന്ന് തറപ്പിച്ചു പറയുന്നില്ല. മറവിയുടെ മാറാപ്പെടക്കാൻ മറന്നില്ല. താമസം രാജസത്തിന്റെ പിന്നിലാണല്ലോ. ക്ഷമിക്കണേ തെറ്റു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ—നമോവാകം.

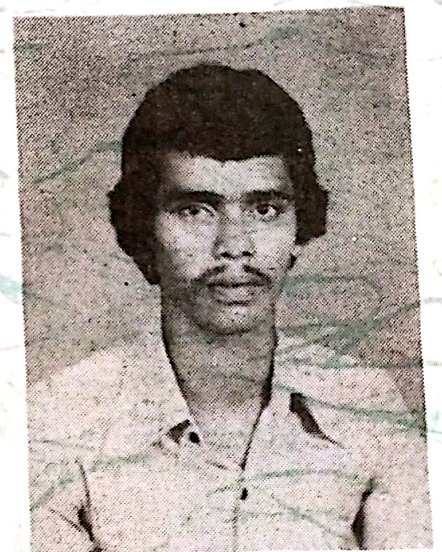
കൂപ്പുകൈയ്
നിങ്ങളുടെ ആത്മസുഹൃത്തു്

ശശാങ്കകുമാർ.
ചീഫ് സ്റ്റുഡൻറ് എഡിറ്റർ

Associate Editors

Pradeep Kumar B. II nd B. Com

Sulfiker A. II nd B. Com

മലയാളവിഭാഗം

രാപത്തിന്റെ വാക്കുകൾ വളരെ പരിമിതമായിട്ടാണ് സ്പഷ്ടമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പലസ്ഥലങ്ങളിലും ഇത്തരം നിരൂപണങ്ങൾ ശക്തിസംഭരിക്കുകയും അയാൾ തന്റെ മുൻപിലുള്ള കയറും കയറുന്നു.

അയാളിനും അപ്പറും, അതെ അതിനും അപ്പറും വളരെ മുകളിലായി ഒരു പൊട്ടപ്പോലെ രണ്ടുപേരെ കാണാം. അവർ രണ്ടോ ഒന്നോ? അവനും അവളും ആവാം. അവർക്ക് തളർച്ചയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുകളിലേക്ക് കയറുക എന്ന ഏക ഉദ്ദേശം മാത്രം ഒരിക്കലും തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയില്ലെന്ന് അവർ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. അതാണ് നല്ലത്. കഴിഞ്ഞ നിമിഷങ്ങളിൽ ചവിട്ടിപ്പോന്ന സ്ഥലങ്ങളെ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതിരിക്കുക. വിഷമങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുവാൻ അത് വളരെ സഹായിക്കും. വ്യഭാന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ കാതിൽ മുഴങ്ങുന്നു.

ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കിടയിലാണ് ഈ കയറും കയറാൻ തുടങ്ങിയത്. ഞാനും വ്യഭാവും എന്നും വ്യഭാൻ എന്റെ ഉപദേശപ്പാവായിരുന്നു. ഞാൻ നിയമിച്ചതല്ല. പക്ഷേ അയാൾ ആയിരുന്നു. കയറത്തിന്റെ ആദ്യ പടികൾ വ്യഭാനെക്കാളും ശക്തിയോടെ ഞാൻ ചവിട്ടിക്കയറി. അന്ന് ഞാൻ ക്ഷണമെന്നെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മുൻപിലുള്ള പടികൾ മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ ലക്ഷ്യം... വഴിയരികിലുള്ള തണൽ വൃക്ഷങ്ങളെപ്പോലും ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. തണൽവേണ്ടവർക്കല്ല വൃക്ഷങ്ങളെ ആവശ്യമുള്ളൂ. വ്യഭാൻ പലപ്പോഴും പലയിടത്തും ഇരുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ അയാളെ ഒരു പുച്ഛസത്തോടെ വീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ എന്നിക്ക് ദേഷ്യം വന്നിരുന്നു. നാൾ.....ഇപ്പോഴും കയറങ്ങളോടുള്ള ആസക്തി നശിച്ചിട്ടില്ല. തളർന്ന വീഴാറായിട്ടും കയറങ്ങളുമ്പോഴൊക്കെ.

ഞാൻ പലപ്പോഴും അയാളോടു പിന്മാറ്റപരമായിട്ട്. അല്ല ആജ്ഞാപിച്ച പക്ഷേ കയറങ്ങൾ എന്നും എല്ലാവരേയും ആഗ്രഹമായിരുന്നു. ബാലനും വ്യഭാവും അതിനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. മറ്റൊരുപേരും വാക്കുകൾ അവരെ പിന്മാറ്റാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല.

അന്ന് ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഈ കയറും എന്നിങ്ങനെയോ കയറാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന്, വഴിയരികിൽ തളർന്നവീണകിടക്കുന്ന പരശ്വതം ജനങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ വിശ്വാസം ബലപ്പെട്ടു. ആ വിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് ശക്തിസംഭരിക്കുകയാണ് ഞാൻ മുകളിലേക്ക് കയറിയത്.

ആ ശക്തി.....എന്നിലും വളരെ മുന്നിലായിരുന്നവർ പലരും തളർന്നു വീഴുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. കയറിപ്പോകാൻ സാധിക്കാതെ ഒന്ന് ദർശിക്കുവാൻ പോലും സാധിക്കാതെ അവർതളർന്നു വീഴുന്നു. എന്റെ പോക്കിൽ ഞാൻ അവരിൽ പലരേയും ചവിട്ടി. അവർ പലപ്പോഴും കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചവിട്ടിന്റെ വേദനകൊണ്ടാണെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. ലക്ഷ്യത്തിലെത്താത്തതിന്റെ വേദന. എന്റെ പോക്കിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തിയിരുന്നതു്. ആ വ്യഭാൻ മാത്രം.

പക്ഷേ ഒരു പ്രത്യേക നിമിഷത്തിൽ ഞാൻ നിന്നു. തളർന്നുകിടന്നിരുന്ന അവളുടെ കരച്ചിൽ എന്റെ കയറത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്തി. ഇതുവരെയും മുൻപോട്ട് മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്ന എന്റെ ദൃഷ്ടികൾ അങ്ങോട്ടേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞു. എന്റെ വേഗത..... എന്റെ ശക്തി.....എല്ലാം ആ നിമിഷത്തിന്റെ വിളിയിൽ തങ്ങിനിന്നു.

ഞാൻ തിരിഞ്ഞു അവളുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. അവൾ തീരെ അവശയായിരുന്നു എന്നിട്ടും കയറും കയറുവാനുള്ള ആഗ്രഹം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവളുടെ കരച്ചിൽ എന്നെ പിടിച്ചുലച്ചു. അവളേയും കൈകളിൽ താങ്ങിക്കൊണ്ട് പോകാമെന്ന് ഞാനറിച്ചു.

എന്തിനും വലിഞ്ഞും വ്യഭാവും അവിടെയെത്തി. അവളെ അവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വ്യഭാൻ ഉപദേശിച്ചു. എന്നാൽ ധിക്കരിക്കുവാൻ തന്നെ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. എല്ലാം വ്യഭാന്റെ അസൂയയെന്ന് ഞാൻ സമാധാനിച്ചു.

വീണ്ടും ഞാൻ കയറും കയറി തുടങ്ങി. അവളേയും വഹിച്ചുകൊണ്ട് പതുക്കെ വളരെ പതുക്കെ വ്യഭാവും. അപ്പോഴും വ്യഭാൻ പലതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ അതു ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ എന്നിക്കോ അവൾക്കോ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവൾ ശക്തിപ്രാപിച്ചു വരുന്നതായി എന്നിങ്ങനെയോ തോന്നി. അതോടൊപ്പം എന്റെ ശക്തി കുറയുന്നതായും. എന്നാലും ഞാൻ സഹിച്ചു..... ക്ഷമിച്ചു എല്ലാം.....എല്ലാം. ഇപ്പോൾ വ്യഭാവും എന്നോടൊപ്പം നടക്കും. എന്റെ വേഗത കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശക്തിക്കുറച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ തളർന്നു വീണു. അപ്പോഴേക്കും അവൾ പൂർണ്ണആരോഗ്യം വീണ്ടെടുത്തിരുന്നു.

എന്റെ വീഴ്ചയിൽ സഹതപിച്ചുകൊണ്ട് വ്യഭാവും എന്റെ സമീപം ഇരുന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ ആരെയോ തിരയുന്നതുപോലെ എന്നിങ്ങനെയോ തോന്നി. അപ്പോഴായിരുന്നു അവ

ഉയരങ്ങളിലേയ്ക്ക്

ഷബീറ. കെ. എസ്

ഫൈനൽ. എം. കോ.

ന്റെ ആഗമനം. തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതം എന്നാൽ അവൾ അത് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്ന് തോന്നുന്നു.

അവൾ അവന്റെയുടെ പോകുവാൻ എഴുന്നേറ്റു. എന്നോട് യാത്രപോലും ചോദിക്കാതെ അവർ നടന്നു. അല്ലെങ്കിൽ എന്തിനെന്നോട് യാത്ര ചോദിക്കുന്നു. എന്നെപ്പോലെത്രപേർ അവിടവിടെയായി തളർന്നുകിടക്കുന്നു. തളർച്ച ബാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നിങ്ങൾ പോകൂ. സമാധാനമായി പോകൂ.

വളരെ നേരം എന്റെ അരികിലിരുന്ന ശേഷം ഇപ്പോൾ വ്യഭാവും നടന്നു നീങ്ങുന്നു. അയാൾ ആരെയാക്കയാൾ ശപിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ കയറത്തിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ച അവളെയാവാം. പാവം..... എന്തിനവളെ ശപിക്കുന്നു. അവൾക്കിപ്പോൾ തളർച്ചയില്ല.....ഇപ്പോൾ തളർച്ചയില്ലാത്തവരെയാണ് അവൾക്കാവശ്യം അപ്പോൾ.....അവൾ ചെയ്തത് ഒരിക്കലും തെറ്റാവുകയില്ലല്ലോ.

നിങ്ങൾ എല്ലാവരും പോകൂ. ഇനിയും മുൻപിൽ പടികൾ കിടക്കുന്നു. ചവിട്ടിക്കയറുവാൻ ഞാൻ തികച്ചും അശക്തനാണ്. ഇപ്പോൾ എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ മരണത്തിന് മാത്രമേ കഴിയൂ. നിങ്ങൾ കയറത്തിന്റെ ഉച്ചകോടിയിലെത്തുന്നോഴേക്കും ഞാൻ മരണത്തെ വരിച്ചിരിക്കും. നിങ്ങൾ പോകൂ.....പക്ഷേ ഒരിക്കലും തിരിഞ്ഞുനോക്കാതിരിക്കൂ. ഉയരങ്ങളിലേക്ക്.....കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉയരങ്ങളിലേക്ക് അതായിരിക്കട്ടെ നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം.

*

കോമൺവെൽത്ത് രാഷ്ട്രനേതാക്കളുടെ ന്യൂഡൽഹി സമ്മേളനവും ഇന്ത്യയും

ഗോപിനാഥൻപിള്ള ജി. ചെറിയേലു
ഫസ്റ്റ്. ബി. കോ.

1983 ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രത്തിലെ തിളക്കമാർന്ന ഒരു വർഷമാണ്. ഏഴാം ചേരിചേരാസമ്മേളനത്തിന് ന്യൂഡൽഹി ആതിഥ്യമരുളുകയും അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷ പദവി ഇന്ത്യയ്ക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി ലോകസമാധാനത്തിന്റെ അഭ്യുദയകാംക്ഷികൾ ഇന്ത്യയിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസം വളരെ വലുതാണ്.

കോമൺ വെൽത്ത് രാഷ്ട്രതലവൻമാരുടെ 7 ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന സംമ്മേളനം 1983 നവംബർ 23 മുതൽ 29 വരെ ന്യൂഡൽഹിയിലും ഗോവയുടെ തലസ്ഥാനമായ പനാജിയിലുമായി നടക്കുക ഉണ്ടായി. ലോകം ആണവ യുദ്ധത്തിന്റെ കരിനിഴലിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ, ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമ്മേളനമായിരുന്നു ഇത്. 1950 കളിൽ എട്ട് അംഗങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന ഇതിന്റെ അംഗസംഖ്യ 1960-ൽ 11 ആയും 1970-ൽ 30 ആയും ഉയർന്നു. 1961-ൽ ദക്ഷിണ ആഫ്രിക്കയും 1972-ൽ ബംഗ്ലാദേശ് പ്രശ്നത്തോടുകൂടി പാകിസ്ഥാനും ഈ സംഘടന വിട്ടുപോയി. 1965-ൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയെങ്കിലും മാലദ്വീപ് 1982-ൽ മാത്രമാണ് ഈ സംഘടനയിൽ അംഗമായത്. ഇന്ന് ലോകത്തിലെ നാലിൽ ഒന്ന് ജനങ്ങൾ അതിവസിക്കുന്ന 48 രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഈ സംഘടനയിൽ അംഗമാണ്. സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെയും കോളോണിയലിസത്തിന്റെയും വസന്ത കാലത്തു മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങൾ വെട്ടിപിടിച്ച് അവയുടെ സമ്പത്താകെ ചൂഷണ ചെയ്ത 'സൂര്യനസ്സമിക്കാത്ത' സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ അന്താരാഷ്ട്രബന്ധത്തിന് വിലപ്പെട്ട കണ്ണിയാണ് ഈ സംഘടന. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെയും നയങ്ങളും പരിപാടികളും പ്രതിഫലിക്കാത്ത സ്വതന്ത്ര സംഘടനയാണ് ഇതെന്നു കരുതുന്ന

വെങ്കിലും പലപ്പോഴും ഇതിന്റെ നയങ്ങൾ സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തികളെ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം തീയതി ശ്രീമതി ഗാന്ധി രാഷ്ട്രതലവൻമാരുടെ സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു കൊണ്ട് പറഞ്ഞത് - ലോകസമാധാനത്തിന് വേണ്ടി ഐക്യത്തിന്റെയും പരസ്പര സഹകരണത്തിന്റെയും വേദിയിൽ ലോകരാജ്യങ്ങളെ കൊണ്ട് വരാൻ കോമൺവെൽത്ത് അംഗരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു കഴിയണം. അതുപോലെ അംഗരാഷ്ട്രത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനും സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക വിദ്യാഭ്യാസ പരമായ വികസനത്തിന് അംഗരാഷ്ട്രങ്ങൾ പരസ്പരം സഹകരിക്കണമെന്നു അവർ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. കോമൺവെൽത്ത് സെക്രട്ടറി ശ്രീദത്ത് രാംഫൽ സമ്മേളനത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് അംഗരാഷ്ട്രങ്ങൾ സഹകരിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ച്. കനേഡിയൻ പ്രധാനമന്ത്രി ട്രൂഡോ, ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രി മാർഗരറ്റ് താച്ചാർ, എലിസബത്ത രാജ്ഞി തുടങ്ങിയ പ്രമുഖർ ഈ സംമ്മേളനത്തെ പലപ്പോഴായി അഭിസംബോധന ചെയ്തു.

ഏഴു ദിവസങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ നടന്ന ചർച്ചയുടെയും പ്രമേയങ്ങളുടെയും റിപ്പോർട്ടുകൾ ശ്രദ്ധയോട് നോക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഇന്ത്യയുടെ വിദേശ നയത്തിനും വിദേശ ബന്ധങ്ങൾക്കും തീർത്തും എതിരായിട്ടുള്ളതും അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ഭ്രാന്തൻ സൈനിക സാമ്പത്തിക നയങ്ങൾക്കു പരോക്ഷമായി ഈ സംഘടന പിന്തുണ നൽകുന്നതായി കാണാം.

ഉദ്ഘാടന ദിവസം ലോകനേതാക്കളെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു കൊണ്ട്, ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രി പറഞ്ഞ ഒരു സംഗതി അവികസിത

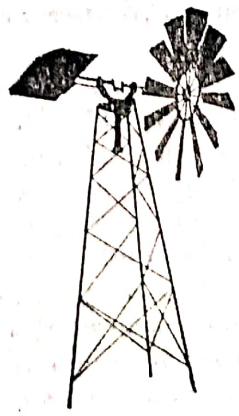
രാഷ്ട്രങ്ങളോട് ഈ സംഘടനയ്ക്കു സാമ്രാജ്യത്വ കോയ്മകൾക്കും ഉജ്ജ്വല സമീപനം കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്. അവികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പുരോഗതിക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാൻ മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളെ കയ്യിൽ മാന്ത്രിക വേലകൾ ഒന്നു ഇല്ലെന്ന് ആണ് അവർ അനന്തട്ടി മളിച്ചത്. ലോകസാമ്പത്തിക സംഘടനകൾ ആയ ലോകബാങ്കും, ഇൻറർനാഷണൽ മോണിറ്ററി ഫണ്ടും മറ്റും അവികസിത രാജ്യങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ വായ്പ നൽകാൻ കഴിയും ഇല്ലെന്നു അവർ പറഞ്ഞു. ലോകരാജ്യങ്ങൾക്കു ഇടയിൽ സാമ്പത്തികമായ വിടവ് ഉള്ളിടത്തോളം കാര്യം ലോകസമാധാനം വെറും ഒരു സ്വപ്നം ആയി അവശേഷിക്കു എന്നിരിക്കാൻ ബ്രിട്ടനെ പോലുള്ള മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളുടെ വൈഷമ്യം ഇ സംഘടനയുടെ തനിമിനും വെളിവാക്കുന്നു. മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളിലെ സ്വേച്ഛാധിപതികളായ യുദ്ധക്കുതിയൻമാർക്ക് അണവായുധങ്ങൾ വാരി കൂട്ടാനും ആ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെ അടിച്ചമർത്താനും നിർഭലമായി സഹായിക്കുന്ന ലോകബാങ്ക്, ഐ. എം. എഫ്. ഉം മറ്റും മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളിലെ തന്നെ വികസനത്തിന് ദാഹിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾക്കു നേരെ പുറംതിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന നത്തോട് എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഈ സംമ്മേളനത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ നയം ഇന്ത്യയെപ്പോലെ തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ രൂക്ഷതയിൽ നട്ടംതിയുന്ന രാജ്യങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമല്ല.

അംഗരാഷ്ട്രത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്വം അപകടത്തിൽപ്പെടുമ്പോൾ അതിനോട് ശക്തമായി പ്രതികരിക്കാത്ത ഒരു സംഘടനയായി കോമൺവെൽത്ത് രാഷ്ട്രതലവൻമാരുടെ ഈ സംഘടന അധഃപതിച്ച്

രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധാനന്തര കലാ
ഘട്ടത്തിലെ ഒരു ഇരുണ്ടഭിനമായി
1983 ഒക്ടോബർ 25 ചരിത്രത്തിൽ
സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അ
ന്നാണ് കരീബിയൻ ദ്വീപസമൂഹ
ത്തിലെ കൊച്ചുരാഷ്ട്രമായ ഒന്നര
ലക്ഷത്തോളം മാത്രം ജനസംഖ്യയുള്ള
കൊച്ചുഗ്രനഡയെ വളരെ കിരാത
മായി അമേരിക്ക ആക്രമിച്ചത്.
1978-ൽ ഗ്രനഡയിൽ ഇടതുപക്ഷ
ഗവൺമെന്റ് വന്നതിന് ശേഷം
അമേരിക്കയുടെ കണ്ണിലെ കരടായി
രുന്ന ഈ കൊച്ചുരാഷ്ട്രം. ഗ്രനഡയു
ടെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ബിഷ
പ്പ് മ്യൂറിനെ അട്ടിമറിച്ച പട്ടാള നട
പടിയ്ക്കു ഇടയിൽ ആണ് അമേരിക്ക,
ജനാധിപത്യ വാദികളെയും സമാധാന
കാംക്ഷികളെയും ഞെട്ടിച്ച് കൊണ്ട്,
ഈ കിരാത നടപടി അമേരിക്കയ്ക്ക്.
ആ രാജ്യത്തേക്ക് സൈനിക സാമ്പ
ത്തിക സഹായങ്ങൾ എത്തിക്കാൻ
കോമൺവെൽത്ത് രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക്
കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ കിരാത നടപടിയെ
എതിർക്കാൻ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാന
മന്ത്രിക്ക് ഉണ്ടായ മനഃപ്രയാസം കോ
മൺവെൽത്ത് രാഷ്ട്രങ്ങളെ അമേ
രിക്ക കാൽക്കീഴിൽ നിർത്താനുള്ള
ഒരു അടവായി തന്നെ കാണണം. ശ്രീ
ലങ്കയിലും പാകിസ്ഥാനിലും ബം
ഗ്ലാദേശിലും അമേരിക്കൻ സൈനിക
താവളങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് ഇന്ത്യയുടെ
സുരക്ഷിതത്വത്തിന് ഭീഷണിയുയർ
ത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന അമേരിക്കയുടെ
നയത്തെ എതിർക്കുന്ന ഒരു കാര്യവും

സമ്മേളനത്തിൽ പൊന്തിവന്നില്ല.
അതുപോലെ ഇന്ത്യൻ മഹാസമുദ്രത്തി
ലെ ദിഗോഗാർഖ്യപീഠിയിൽ നിന്നും
അമേരിക്കയുടെ മിസൈൽ വിക്ഷേ
പണ കേന്ദ്രം പൊളിച്ചുമാറ്റി ഈ
പ്രദേശം സമാധാന മേഖലയാക്കണ
മെന്ന ശക്തമായി കോമൺ വെൽത്ത്
രാഷ്ട്രങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല.
ഇങ്ങനെ ലോകത്തിലെ വിഭിന്ന
രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയു
ടെ നയത്തിന് എതിരും, നമ്മുടെ
പ്രധാന മന്ത്രി ശ്രീമതി ഗാന്ധി
പറഞ്ഞതുപോലെ നമ്മുടെ നയം മാ
റാൻ നമ്മളിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുക
യും ചെയ്യുന്ന ഈ സംഘടനയിൽ നാം
തുടരുന്നതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനോ ജന
ങ്ങൾക്കോ ഗുണകരമല്ല. 1983 ഒക്
ടോബർ 27-ന് ഗോവയിൽ വച്ച്
നടത്തിയ 'ഗോവാ പ്രഖ്യാപന'ത്തി
ലൂടെ അമേരിക്കയോടും റഷ്യയോടും
ആയുധ നിയന്ത്രണത്തിനും സമാധാന
ത്തിനും വേണ്ടി ജനീവാ ചർച്ച പുന
രാരംഭിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകവഴി ലോക
സമാധാനത്തിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തി
ക്കാനുള്ള ഇതിന്റെ ശ്രമം ആശ്വാസ
കരമെങ്കിലും കോടികൾ നാം ഗോവ
യിലും ദൽഹിയിലുമായി ഈ സമ്മേ
ളനത്തിന് ഒഴിക്കിയപ്പോൾ ഈ
സമ്മേളനം ഏകകണ്ഠമായി എടുത്ത തീ
രുമാനങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ് എന്നു
കാണുന്നത് ഈ സംഘടനയുടെ പ്രസ
ക്തി പോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു
സംഗതിയാണ്.

ലോകസമാധാനത്തിലൂടെയും പര
സ്പര സഹകരണത്തിലൂടെയും അ
വികസിത രാജ്യങ്ങളെ കൈപിടിച്ച്
ഉയർത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ
ഈ സംഘടനയ്ക്കു ഇല്ലെന്ന കാണാം.
യൂറോപ്പിൽ ആകമാനം പെർഷിങ്ങ്
|| മിസൈലുകളും ക്രൂയിംഗ് മിസൈ
ലുകളും സ്ഥാപിച്ച് ലോകസമാധാ
നത്തിനും ലോകജനതയ്ക്കും ഭീഷണി
യുൾത്തുന്ന അമേരിക്കൻ പ്രസിഡൻറും
യുദ്ധക്കൊതിയനമായ റെയ്ഗന്റെ
ഭ്രാന്തൻ സാമ്പത്തിക സൈനിക നട
പടികൾക്കു പിന്തുണ നല്കുകയും മൂ
ന്നാംലോക രാജ്യങ്ങളിൽ അട്ടിമറി
പണിക്കു യുദ്ധഉപകരണം വാരിക്കൂട്ടാൻ
സേപ്താധിപതികൾക്ക് വേണ്ടി സ
മ്പത്തു ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്ന
ലോകധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഉപ
ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബ്രിട്ടനും ഏ
റെ സ്വാധീന ശക്തിയുള്ള കോ
മൺവെൽത്ത് സംഘടനയിൽ നാം
തുടരണമോ എന്നു നമ്മുടെ ഭരണാധി
കാരികൾ ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
ലോകസമാധാന രംഗത്തു ചേരിചേരാ
രാഷ്ട്ര നേതാവ് എന്ന നിലയിൽ
നമുക്ക് നടത്താൻ കഴിയുന്ന ചെറിയ
പ്രവർത്തനങ്ങളെ പോലും ഈ സം
ഘടനയിലെ അംഗത്വം മങ്ങലേല്
പിക്കും. അതിനാൽ നമുക്ക് കരണീയ
മായിട്ടുള്ളതു ഈ സംഘടന വിട്ടുപോ
യ്ക എന്നതാണ്.

രേഖ തന്റെ മകനെ ഉറക്കിയ ശേഷം ഒരു മാസികയുമെടുത്ത് ബെഡ്റൂമിലേക്കുപോയി. മനസ്സിൽ വല്ലാത്തഭാരം. മാസികയിൽ തന്നെ ശ്രദ്ധയേറിയ പ്രകടനങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. ഇന്നു തന്റെ മകന്റെ ഡാഡി അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ദിവസം നാലു കഴിഞ്ഞു. തന്നോടുള്ള തൊറ്റി ദയാരണയാൽ തനിക്കു തന്റെ വേണുവേട്ടൻ നഷ്ടപ്പെട്ടത് അവൾ വേദനയോടെ ഓർത്തു.

വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇന്നലെയും തന്റെ അച്ഛനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഉറക്കം വന്നിരുന്നു. തനിക്കും, മകനും, വേണുവേട്ടനും സുഖമെന്നും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ മറുപടിയും അയച്ചു. പാവം! അവർ അതു വിശ്വസിച്ചിരിക്കും.

മനസ്സ് കടിഞ്ഞാൻ ഇല്ലാത്ത കുതിരയെപ്പോലെ, പുറകോട്ട് പായുകയാണ്.

ഓർക്കുമ്പോൾ ആവേശമുള്ള നിമിഷങ്ങൾ. പക്ഷേ ഇനി....?

കാലം ആർക്കുവേണ്ടിയും കാത്തു നിന്നില്ല. താൻ ആദ്യവർഷം കോളേജിൽ ഡി. സി. യ്ക്കു വന്നുചേർന്ന ദിവസം! അവൾ വേദനയോടെ ഓർത്തു. ഇൻറർവ്യൂവിനു പ്രിൻസിപ്പൽ തന്റെ പേരു വിളിച്ചു. "രേഖ, കെ. നായർ." താനും അച്ഛനും കൂടി ഓഫീസിനുള്ളിൽ കയറി. ഇൻറർവ്യൂ കഴിഞ്ഞു. അടുത്തയാൾ "വേണുശർമ്മ" കാണാൻ സുമുഖനും, സുന്ദരനുമായ ചെറുപ്പക്കാരൻ. ആദ്യനോട്ടത്തിൽ തന്നെ അയാൾക്കു തന്നെ ഇഷ്ടമായി. അന്നു ഫീസടയ്ക്കാൻ പോയപ്പോൾ അവർ പരസ്പരം പരിചയപ്പെട്ടു. ആ പരിചയം.....?

വേണുവാണെങ്കിൽ ആ സ്ഥലത്തെ പ്രമുഖനും ധനാധിനുമായ ഒരു വ്യാപാരിയുടെ മൂന്നു മക്കളിൽമൂത്തയാൾ. എന്നാൽ താനാകട്ടെ ഒരു പാവപ്പെട്ട കുടുംബത്തിലെ ഏക കർഷകപുത്രൻ.

ദിവസങ്ങളും, മാസങ്ങളും കടന്നു പോയി. രേഖ-വേണു പ്രേമം കോളേജിലും പരിസരത്തും പരസ്യമായി. കൂട്ടുകാരികൾ തന്നെ കളിയാക്കും-ചേരുന്ന ജോഡികൾ. ക്രമേണ ഇതു തന്റെ വീട്ടിലും അറിഞ്ഞു. ശമിച്ചുകിടന്ന ലാവ പുറത്തായതിന്റെ പ്രതീതിയായിരുന്നു വീട്ടിൽ! എങ്കിലും കുറേയേറെ സാഹസങ്ങൾ കൂശേഷം തങ്ങളുടെ വിവാഹം ഒരു വിധം മംഗളകരമായി നടന്നു എന്നു പറയാം.

ആ ദിവസങ്ങൾ ആഹ്ലാദജനകമായിരുന്നു. തന്റെ വേണുവേട്ടൻ ഇന്നും ഒരു ഉയർന്ന ബേങ്ക് ഓഫീസറാണ്. എന്നാൽ താൻ ഒരു വിട്ടുപോയവനായി, തങ്ങളുടെ പ്രേമപല്ലവിയിൽ ആദ്യം വിടർന്ന കുസുമത്തെ-ഷിബുവിനെ-പരിലാളിച്ചു കൊണ്ട് വീട്ടിൽ കഴിയുന്നു.

കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പാണ് ആ സംഭവം നടന്നത്. തന്റെ വേണുവേട്ടന്റെ ബേങ്കിലെ ഒരു ക്ലർക്കു-ഹരി ചേട്ടന്റെ ആത്മഹിതമാണ് ഹരി. പലപ്പോഴും ചേട്ടനോടൊപ്പം വീട്ടിൽ വരികയും വിശേഷ ദിവസങ്ങളിൽ തങ്ങളോടൊപ്പം സമ്മേളിക്കാനുമുള്ള ഹരിയെ ഒരു സഹോദരൻ എന്ന നിലയിൽ കാണാനേ എനിക്കു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. എന്നാൽ ഹരിയും തന്നെ ഒരു സഹോദരി എന്ന നിലയിൽ സ്നേഹിച്ചു. ഒരു വ്യാഴാഴ്ച. വേണുവേട്ടൻ ബാങ്കിൽ നിന്നും വരുന്ന സമയത്ത് ഹരി എന്തോ ആവശ്യത്തിനായി വീട്ടിൽ വന്നു. പക്ഷേ നിർഭാഗ്യവശാൽ ചേട്ടൻ അന്നു വൈകിയെത്തി. ഹരിയും-ഷിബുവും-ഞാനും തമ്മിൽ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ മുൻകോപിയായ വേണുവേട്ടൻ തന്നെ സംശയിച്ചു. തന്നെ കണ്ണിലെ ബിന്ദു പോലെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു. കോളേജിൽ വച്ച് സർവ്വദാ തന്നെ തിരയുമായിരുന്ന ആ കണ്ണുകൾ അഗ്നിപോലെ ജ്വലിച്ചു. അന്ന് തന്നെ ആദ്യമായി തന്റെ വേണുവേട്ടൻ തല്ലുകയും ഹരിയെ ആക്സേപിക്കുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ തന്നെ തന്റെ വേണുവേട്ടൻ അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി.

"വേണുവേട്ടാ..." എന്നു താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലിൽ വീണു കരഞ്ഞപ്പോൾ-

"ഹരി...മാറൊടി; വഞ്ചകി. നിന്നെ ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു. നിന്നിൽ വലുത് ഈ ലോകത്ത് ഒന്നുമില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. ആ വിശ്വാസം എന്തെ നശിപ്പിച്ചു. "എന്നു ചേട്ടൻ ആക്രോശിച്ചു. അപ്പോഴും നമ്മു ടെ...മോനെ...ഓർ....ത്തെങ്കിലും...."

"മോൻ...?"

"അതെ"!

"ആരുടെ"? - "ഹരിയുടെ"?

"വേണുവേട്ടാ...! എന്റെ സഹോദരൻ"?

"സഹോദരൻ!!! ...ഹരി-മാറിനിൽക്കെടി..."

ഒടുങ്ങാത്ത മോഹങ്ങൾ

രാധാമണിയമ്മ ഒ.

I P. D. C. A2 Batch

ആരോ കതകിൽ ശക്തിയായി മുട്ടുന്നതു കേട്ടാണു രേഖ ചിന്തയിൽ നിന്നുണർന്നത്.

"രേഖാ..."

"....." ?

"തുറക്കൂ" രേഖേ കതക്"

"....."

"നിന്റെ വേണുവേട്ടൻ"

"ആരു?!" വേണുവേട്ടനോ? എന്റെയോ, ദൈവമേ?!!

അവൾ വേഗം വാതിൽ തുറന്ന്. ആ കാഴ്ച അവൾക്കു വിശ്വസിക്കാനായില്ല.

"ക്ഷമിക്കൂ രേഖാ: എല്ലാം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി." വേണു വിതുമ്പിക്കൊണ്ടു തുടർന്നു.

"അന്നു വീട്ടിൽ നിന്നു അപമാനിതനായി ഇറങ്ങിപ്പോയ ഹരി ഒരു കുപ്പി വിഷത്തിൽ ജീവനൊടുക്കി. തന്റെ പേരിൽ ഒരു നിരപരാധിയുടെ ഭാവിതകർന്നതാണു ഹരിയെ ഇതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്" ക്ഷമിക്കൂ രേഖേ!- വേണു ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞു നിറുത്തി-

പശ്ചാത്താപം കൊണ്ട് വിതുമ്പുന്ന മനസ്സുമായി നിന്റെ വേണുവേട്ടൻ ഇതാ മടങ്ങി വന്നിരിക്കുന്നു.

എന്നോടു ക്ഷമിക്കൂ രേഖേ പക്ഷേ തന്റെ സഹോദരൻ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ.....എന്നവൾ ആശിച്ചു.

മഹാനായ മനുഷ്യൻ

സഫീർ എ. I A3

ഇന്ന് കാണുന്ന സന്ദർഭം സമുദായം ജീവിത സൗകര്യങ്ങളും ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് അമേരിക്കയിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അമേരിക്കയുടെ തലസ്ഥാനമായ 'വാഷിംഗ്ടൺ' പട്ടണത്തിന് വർഷം തോറും ലക്ഷക്കണക്കിന് സന്ദർശകരെ ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു പുണ്യസ്ഥലമുണ്ട്. മഹാനായ എബ്രഹാം ലിങ്കന്റെ വലിയ പ്രതിമ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലമാണത്. 1809 ഫെബ്രുവരി 12-ന് കെൻസിക്സി എന്ന സ്റ്റേറ്റിൽ ലിങ്കൺ ജനിച്ചു. വനപ്രദേശത്ത് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന വളരെ ചെറിയ കുടുംബമാണ് ലിങ്കൺ ജനിച്ചത്. തോമസ് ലിങ്കൺ ആശാരിയായിരുന്നു എബ്രഹാം ലിങ്കന്റെ അച്ഛൻ. ലിങ്കന്റെ അമ്മയെക്കുറിച്ച് അധികമൊന്നും നമുക്ക് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വാത്സല്യവും ദൈവവിശ്വാസവും ഉണ്ടായിരുന്ന കടുംബനിയായിട്ടാണ് ചരിത്രം അവരെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ലിങ്കൺ 'സാറ' എന്ന് പേരായ ഒരു ജേഷ്ഠത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കളുടെ രണ്ടാമത്തെ സന്താനമാണ് ലിങ്കൺ കടുംബത്തിനാവശ്യമായ ധാന്യങ്ങളും പച്ചക്കറികളും കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കുവാൻ തോമസ് ലിങ്കൺ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ജോലികളിൽ അച്ഛനെ സഹായിക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരനായിരുന്നു ലിങ്കൺ. 6-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ലിങ്കൺ എഴുത്തും വയനയും പഠിക്കുവാൻ ചേർന്നു. ലിങ്കന്റെ 9-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അമ്മ മരിച്ചു. അതിനുശേഷം തോമസ് ലിങ്കൺ വീണ്ടും വിവാഹിതനായി. ലിങ്കൺ സഹോദരിയായ ചിറമ്മയെ വളരെ കൂടുതൽ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. "ഞാൻ ഇത്രയും നല്ലകുട്ടിയെ കണ്ടിട്ടില്ല എനിക്ക് ഒരിക്കൽപ്പോലും അവനെ ശാസിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല" ഇങ്ങനെയാണ് ലിങ്കണെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിറമ്മ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഏത് പുസ്തകവും വായിക്കുകയും രസ

കരമായ വാചകങ്ങൾ എഴുതിവെക്കുകയും അതിനെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവക്കാരനായിരുന്നു ലിങ്കൺ. വീട്ടിൽ അദ്ദേഹം പലപല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗിക്കുമായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അനന്തരഫലമാണ് പിതാക്കളെ ലിങ്കൺ പ്രസംഗപാടവം. പുസ്തകവാങ്ങുമായിരുന്ന ആളോട് ഒരിക്കൽ ലിങ്കൺ പറഞ്ഞിരുന്നു- "വിറകുവെട്ടിയും മരംമുറിച്ചും ജീവിക്കുവാനല്ല എന്റെ ആഗ്രഹം എനിക്ക് പ്രസിഡൻ്റ് ആവണം" നേരംപോക്കിന് പറഞ്ഞതാണെങ്കിലും പിതാക്കളെ അത് വാസ്തവമായിത്തീർന്നു. കതിരസവാരി ലിങ്കൺ ധൂളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. എന്ത് ജോലിചെയ്യുന്നതിനും അദ്ദേഹം മടിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ പ്രായത്തിൽ അടിമവ്യാപാരത്തിന്റെ അനീതിയും ക്രൂരതയും മായാത്തവിധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു. ഈ അവസരത്തിൽ ലിങ്കന്റെ സഹോദരി മരണപ്പെട്ടു.

മരംവെട്ട്കാരൻ, കച്ചവടക്കാരൻ, തോണിക്കാരൻ, പോസ്റ്റ്മാസ്റ്റർ സർവ്വേയർ, നിയമനിർമ്മാണ സഭാംഗം ഇങ്ങനെ അനേകം ജോലികളിൽ പരിചയം സമ്പാദിച്ച ലിങ്കൺ ക്രമേണ ഒരു അഭിഭാഷകൻ ആവുകയും ഈ നിലയിൽ നല്ലവിജയം നേടുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം തൃപ്തനായില്ല. രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തിൽ ശോഭിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചത്. 1942-ൽ എബ്രഹാം-ലിങ്കൺ ട്രോഫിനും തമ്മിൽ വിവാഹിതരായി.

മേരിടോഡിൻ നല്ല വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. ലിങ്കന്റെ ഭാര്യ ഭ്യേഷ്യക്കാരിയായിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന് നാല് ആൺമക്കളാണുണ്ടായിരുന്നത്. വളരെ വാത്സല്യത്തോടെയാണ് ലിങ്കൺ അവരെ വളർത്തിയത്.

1860-ൽ റിപ്പബ്ളിക്കൻപാർട്ടിയുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി അദ്ദേഹം മൽസരിക്കുകയും വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിജയത്തിൽ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ അത്യധികം സന്തോഷിച്ചു അപ്പോൾ ലിങ്കൺ 52 വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു. 1863-ജനുവരി 1-ന് ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ വിമോചന വിളംബരം പ്രഖ്യാപിച്ച ഇതിലൂടെ അമേരിക്കയിലെ അടിമകളെ മോചിപ്പിച്ചു. ഭൂമിയിലെ ദൈവമായിട്ടാണ് അമേരിക്കയിലെ ജനങ്ങൾ ലിങ്കണെ കണ

ക്കാക്കുന്നത്. "ഗെററിസ്"ബെർഗ് 'യുദ്ധത്തിൽ മരണപ്പെട്ടവരുടെ മെമ്മോറിയൽ' ഒരു സ്മാരകം വായാൻ തീരമാനിച്ച ഇത് സംബന്ധിച്ച ചടങ്ങുകളിൽ പങ്കെടുക്കാനെത്തിയ ലിങ്കൺ ഏഴ് മിനിറ്റ് നേരം മാത്രമേ പ്രസംഗിച്ചുള്ളൂവെങ്കിലും ഇത്രയും ഉപദേശങ്ങളും ഇത്ര മഹത്വയുടേതാണെന്നും ഈ ചുരുങ്ങിയ ക്ഷേത്രത്തിലൂടെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സംഗം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ വേറെ ഇല്ലെന്ന് തന്നെ പറയാം. പ്രസിഡൻ്റ് സ്ഥാനത്തെ കാലാവധി തീരായപ്പോൾ ഞാൻ വീണ്ടും മൽസരിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്ന് ലിങ്കൺ വീട്ടിലെ അറിയിക്കുകയും വീണ്ടും മത്സരിച്ചു തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ലിങ്കന്റെ പ്രവർത്തനരംഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യം മാത്രമായിരുന്നെങ്കിലും അനീതിയും അസമത്വവും വീടെടുണ്ടായാലും അദ്ദേഹം അത് സ്ഥനാകമായിരുന്നു. ലിങ്കൺ ദേശീയനും മഹാമനസ്സാക്കുമായിരുന്നു. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായി ശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഉറച്ച ഒരു വേദം ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം.

"നല്ലത് ചെയ്യുമ്പോൾ നല്ലവരായിത്തീർന്നു വരും ചീത്ത പ്രവൃത്തിചെയ്യുമ്പോൾ ചീത്ത മനുഷ്യരായിത്തീർന്നു വരും" എന്നുള്ള ലിങ്കന്റെ വചനം എപ്പോഴും ഓർക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യ പര്യന്തത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ താല്പര്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം അതിയായ അലിവുള്ളതായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ഉറപ്പും കഠിനമായിരുന്നു.

വിശുദ്ധമായ അദ്ധ്യായനമായിട്ട് പിറിയായ ഉൾക്കണ്ഠയും ലിങ്കണെ വളരെ ക്ഷീണിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും ആ മുഖം പ്രസന്നമായിരുന്നു. 1865-ഏപ്രിൽ 14- ഒരു ദിവസം ഒരു 'ഫോർഡ്' തിയേറ്ററിൽ സ്റ്റേജൻ മുന്നിലിരുന്നു നാടകം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു കൂടെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ കരച്ചിലും. ലിങ്കൺ തല മുറുപ്പാട്ട് ചാഞ്ഞു. കാണികൾ പരിഭ്രമിച്ചു കാവൽക്കാർ പ്രസിഡൻ്റിന്റെ ചുറ്റും കൂടി. കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ ഒടുന്ന് കണ്ടു. പരിക്കുവാൻ കൂടെ ഓടിയെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. വെടിവെച്ചത് പ്രസിഡൻ്റിനെ ആണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ തിയേറ്ററിൽ വലിയ ബഹളമായി.

ലക്ഷ്യബോധം

രാജൻപിള്ള ജി.

ഫസ്റ്റ്. ബി. ഷോം.

ലിങ്കന്റെ തലയിലായിരുന്നു വെടികൊണ്ടത്. ഉടനെ ബോധരഹിതനാവുകയും ചെയ്തു. ഡോക്ടർമാർ എത്തിയെങ്കിലും അവർക്ക് ഒന്നുംചെയ്യാൻ കഴിയും. മുമ്പേ അദ്ദേഹം ലോകത്തോട് വിട പറഞ്ഞു. ഒരു കാലത്ത് ലിങ്കന്റെ പരമ വിരോധികളായിരുന്നവർപോലും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കണ്ണീർ വാർത്തു. ലിങ്കനെ വെടിവെച്ച ബൃത്തിനെ ജീവനോടെ പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ ഘതകനെ വെടിവെക്കുകയാണ് ചെയ്തത്!

ലിങ്കന്റെ മരണം അമേരിക്കൻ ജനതയെ ആകമാനം ദുഃഖത്തിൽ ആഴ്ത്തി. ഇതിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ദുഃഖിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിററമ്മയായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം അസ്വതസ്സൻമാരുടെ ആശാകേന്ദ്രവും ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രതീകവുമായിരുന്നു. അത് കൊണ്ട് തന്നെയാണ് മഹാത്മാക്കളായ ചരിത്ര പുരുഷൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥാനം നല്കി അദ്ദേഹത്തെ ലോകം ഇന്നും ആരാധിച്ചുവരുന്നത്.

വിദ്യാലയം വിട്ടു നിങ്ങളെല്ലാം വിസ്തൃതചോരകത്തിലൊക്കിട്ടുനോക്കൂ ആകാശത്തിനേക്കണ് തേക്കും താരിമ്പിൽപോലെ തനപ്പൂവിൽവേണം. എത്താത്ത ചില്ലയിൽ നിങ്ങളോടും എത്തിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല! തന്നെക്കൊന്തോം വാസനകൾ നന്നായ് വികസനമാക്കിക്കേണം. നല്ലധനസ്ഥിതിയുള്ളവരേ അല്ലലില്ലാ അസ്ഥിതിയിലെത്തൂ! അല്ലായ്കിൽ സർക്കരിൻ സ്കോളർഷിപ്പിൽ

പല്ലക്കവേണം പടവുകേറാൻ നിർദ്ധനരെങ്കിലീ ജീവനാസ്ത്രം-കർഷക വൃത്തിക്കുപകരിക്കും. ജ്ഞാനം ഗണ്യതയിലേറെ വേണം മാനിക്കുമെഞ്ചിനീയരായിത്താറാൻ ഭാഷപഠിച്ചവർക്കുതെളുപ്പം "ഭാഷണം" വാഗ്മിയായ് വേദിയിൽ ചിത്രംവരയ്ക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ എത്രയെളുപ്പം വളർന്നിടുവാൻ ഗാനമൊന്നിണത്തിൽ പാടിയാലീ വാനിലുയരുന്ന വിശ്രുതിനിൻ അദ്യധാനിച്ചിടുവാൻ ശക്തിയുള്ളോർ അല്പബുദ്ധിക്കാർക്കു മിന്നനേകം യന്ത്രപ്രവർത്തനം സാധ്യമാണീ "യാത്രിക"ലോകത്തിൽ നിഷ്പ്രയാസം എത്രയോ കൈത്തൊഴിലുണ്ടിവീടെ ഏതെങ്കിലും നിങ്ങളുടേപ്പിപ്പാൽ പന്തിക്കേടായി തെരുവുനീളെ അന്തിയാവോള മലഞ്ഞിടേണ്ട മാറുന്ന സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ മാനിച്ചിടുവാൻ നിൻ വ്യക്തി ചിത്രം "വെള്ളയുടുപ്പിട്ട്" ജോലിയുള്ള വെണ്ണിലാവിൻ തീരം തേടിയല്ലോ! ആറായിരം തൊഴിലുണ്ടിവീടെ ആകാമൊരേണ്ണം തെരഞ്ഞെടുക്കാം നിന്നഭികാമ്യ തൊഴിലുതേടി യുന്നത പീഠ മൊത്തക്കു വേഗം

സന്തതം സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ ചിന്തണം സ്വേദം! നിന്നഷ്ടിനേടാൻ ലക്ഷ്യമകലെ യാണെത്തിടുവാൻ ലക്ഷ്യബോധം വേണം ജീവിതത്തിൽ.

മർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം നിൻമുന്നിലുണ്ട് മാർഗ്ഗ ദർശകൻ മാസ്റ്ററുണ്ട് ദർശനം, നിന്നുടെ ഭാവിതന്റെ ദർശനം! വിദ്യാലയത്തിൽ വേണം!!!

മതവും മനുഷ്യനും

എ. സെയിനുദീൻ
I P. D. C. A4 Batch

എല്ലാ മതവും സിദ്ധാന്തങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായ അപഗ്രഥനത്തിൽ ഏകമാണ്. അവയുടെയെല്ലാം പരമ ലക്ഷ്യം മനുഷ്യമഹത്വത്തെ പരമോന്നതിയിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുകയാണെന്നു എല്ലാ മതാചാര്യന്മാരും അതഥശങ്കയ്ക്കു ഇടയില്ലാത്ത ഭാഷയിൽ ഉന്നിപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു മതവും മനുഷ്യനെ ദർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ സ്വാർത്ഥമോഹികളായ മതമേധാവികൾ മതത്തിന്റെ പേരിൽ ജനകീയ വർഗ്ഗത്തെ കളിപ്പാവകളാക്കി മാറ്റുകയും അജ്ഞരായ മനുഷ്യന്റെ സമനിലതെററിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നതു ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ സർവസാധാരണമാണ്.

ചുരുക്കം ചില വ്യക്തികളിൽ നിന്നും രൂപം പൂണ്ട ഇന്നത്തെ മാനവ സമൂഹം മുഴുവൻ ഒരു തരത്തിൽ സഹോദരങ്ങളല്ലേ? മാനവ സമൂഹത്തെ സമുദായം എന്ന വികൃതമായ ഇരണ്ടഭിത്തികൾക്കുള്ളിൽ വേർതിരിച്ചുനിർത്തി അതിനുള്ളിൽ നിന്നും കിരാതതാണ്ഡവ മാടുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജനനം മുതൽ അവനെ സമുദായമാക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ഇരുമ്പുപാളകളുള്ളിലാക്കുന്നു. ഈ കെണിയിൽ കടുങ്ങിയ മനുഷ്യനിൽ മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ തുളച്ചുകയുന്നു.

ഈ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നും ഈശ്വരവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നോ മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കരുതെന്നോ അല്ല. ഈശ്വരവിശ്വാസം മനുഷ്യനു ഏറ്റവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും ശാശ്വതമായിട്ടുള്ള തൂ ഇതാണ് മാത്രമാണ് നിരീശ്വര വിശ്വാസം എന്ന ഒരു പ്രശ്നംകൊണ്ടു തന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിന് കൂടുതൽ വിയോജിപ്പ് ഉണ്ടാകുന്നു. ഇന്നത്തെ അന്താരാഷ്ട്ര രാഷ്ട്രീയ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ശാശ്വതമായ രാഷ്ട്രീയ അന്തരീക്ഷം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യത്തിൽ കാണുക. അതിന്റെ എതിർ ശക്തിയായി മതങ്ങളും രൂപം

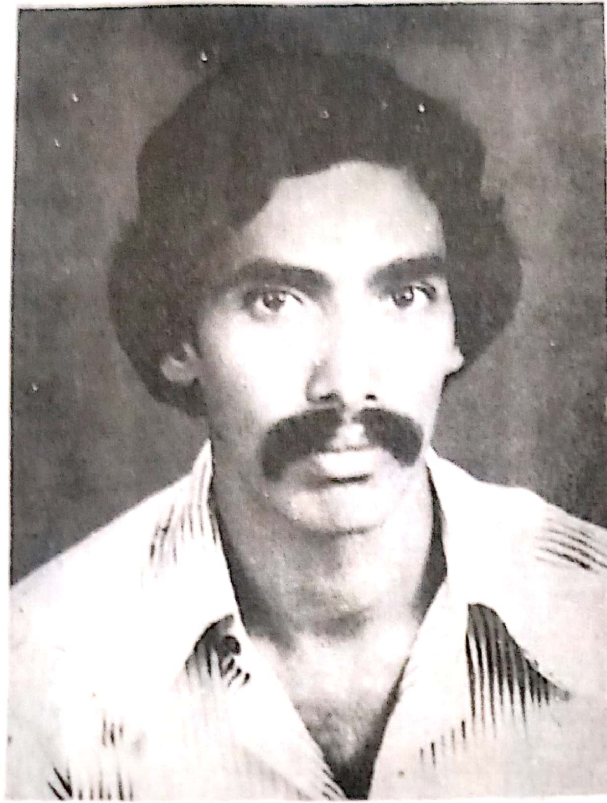
കൊള്ളുന്നു. മറ്റൊല്ലാസ്ഥിതിഗതികളും വെറും താല്ക്കാലികം മാത്രമാണോ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. വലിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യമായ ചൈനയിൽ മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അയവു വരുത്തേണ്ടിവന്നതും ശാശ്വത എതിർശക്തികൾ മതങ്ങളും കമ്മ്യൂണിസവുമാണെന്നുള്ളതിന് തെളിവുകളാണ്. ലോകത്തിലെ രണ്ടു വിപ്ലവശക്തികൾ മതവും കമ്മ്യൂണിസവും മാത്രമാകാൻ ഇടയുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിലേയ്ക്ക് കൂടുതൽ ഞാൻ കടക്കുന്നില്ല. അത് അങ്ങനെ ഇരിക്കട്ടെ.

ഇന്നത്തെ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും ഭൗതിക സുഖങ്ങളുടെ ഒരു ചെറിയ അംശംമാത്രമേ അനുഭവിക്കുന്നുള്ളൂ. കഷ്ടതകളുടെ കേളീരംഗമാണ് ഇന്നത്തെ ലോകം. അവർക്ക് ഈശ്വരത്വത്തെ കണ്ടുമുട്ടുവാൻ പ്രയാസമാണ്. സാർവഭൗതിക സുഖങ്ങളും, ലഭിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനിൽ യാഥാർത്ഥ മനശാന്തി ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ? എത്ര ഭൗതിക സുഖങ്ങളും ലഭിക്കുന്ന മനുഷ്യനും മനശാന്തിക്കു വേണ്ടി ഊലുകയാണ്. ലോകത്തിൽ ഉയർന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ലഭിച്ച ചിന്തകൻമാരായ ബുദ്ധിജീവികൾ ഈശ്വരത്വം മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു. ഇവിടെ നമുക്ക് നിരോധിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഈശ്വരത്വത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു.

മതങ്ങൾ മനുഷ്യനു ആവശ്യം വേണ്ടതാണ്.

പക്ഷേ മത സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മനുഷ്യനെ സർവ്വമാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതായി മതമേധാവികൾ തത്വത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചു. മനുഷ്യത്വ ചിന്ത പവിട്ടി മെതിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ സമൂഹത്തെ ക്രൂരതകാടുന്നു. ഓതാപിതാകൻമാർ കർത്തവ്യമെന്ന പേരിട്ടു അവയുടെ പരമലക്ഷ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ ആബ്ദധപരീക്ഷണത്തിന്റെ മുമ്പിലേക്ക് ഹൃദയങ്ങളെ വീണ്ടും വലിച്ചെറിയുന്നു. ഈ അപരിഹാര്യമായ പ്രവണത എന്ന അവസാനിക്കുമോ ആവോ?

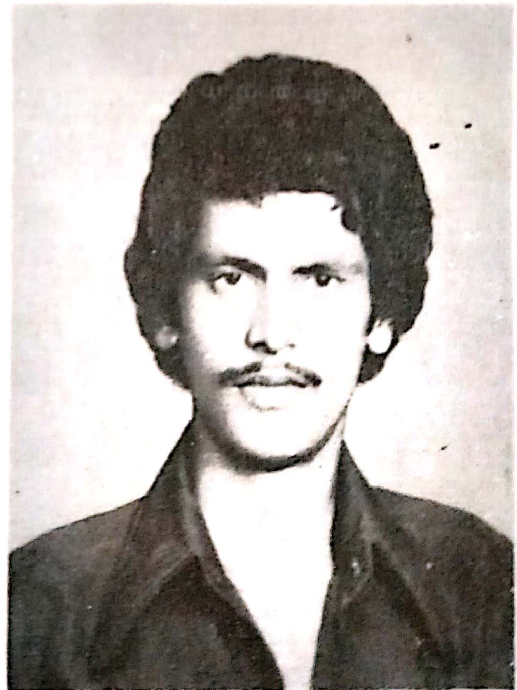
*

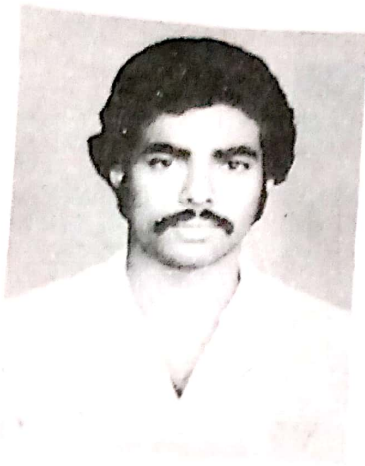
യൂണിയൻ ചെയർമാൻ
അബ്ദുള്ള ഷാഫി

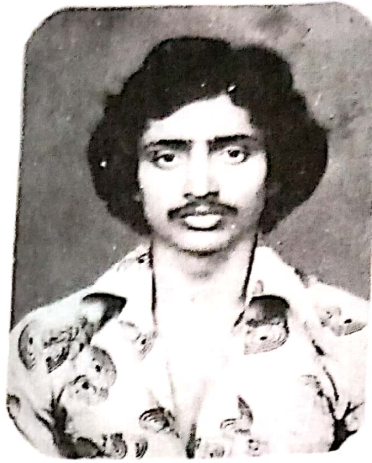
വൈസ് ചെയർമാൻ
ജയശ്രീ

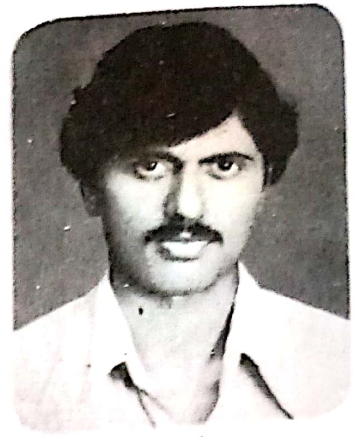
ജന: സെക്രട്ടറി
അൻസാരി

സലീം I st P. D. C.

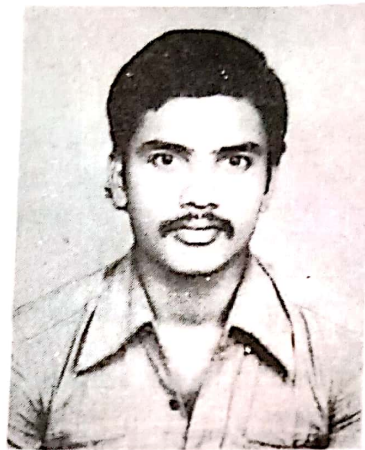
രാജൻ എസ്. II P. D. C.

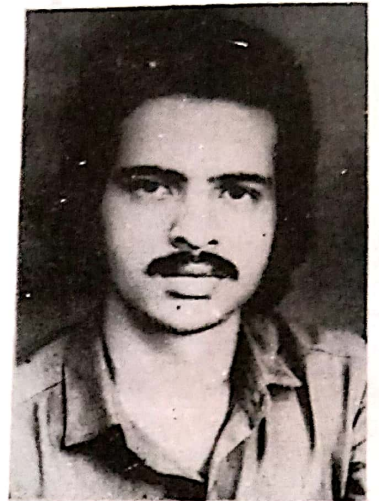
ഇക്ബാൽ എം. I st D. C.

Shobana Kumari

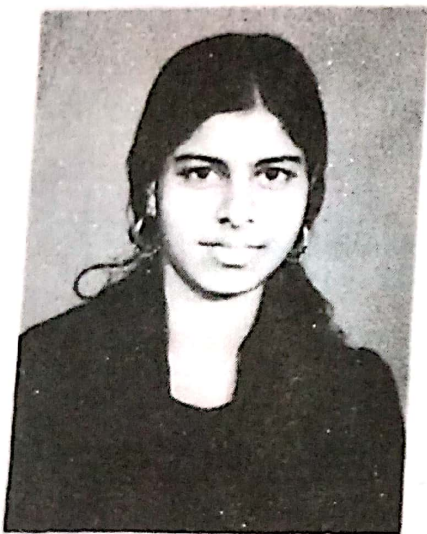

ശ്രീകുമാർ II D. C

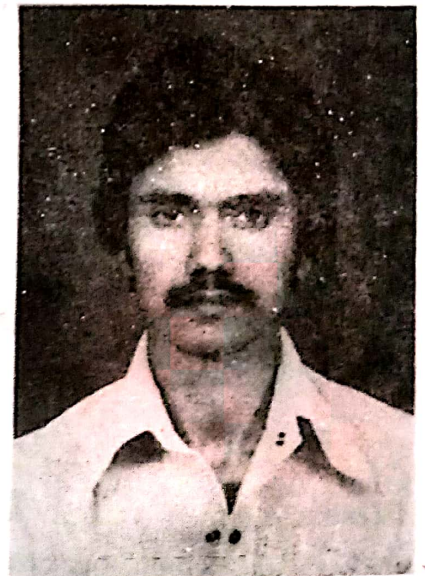

ജോയി എ. എസ് III D. C.

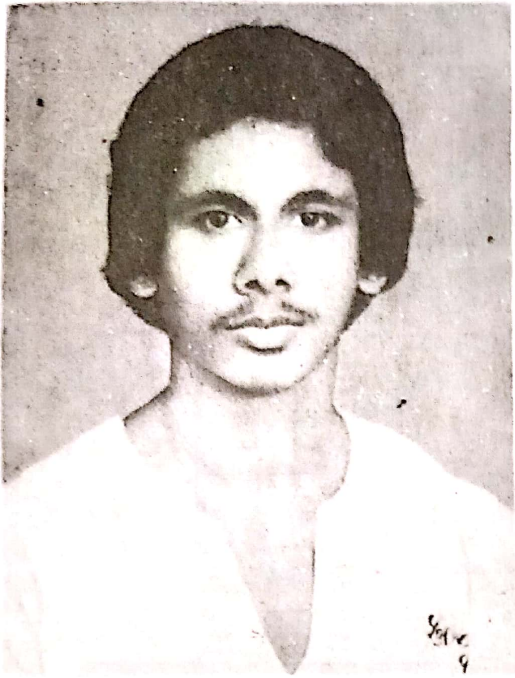
വനിതാ പ്രതിനിധികൾ

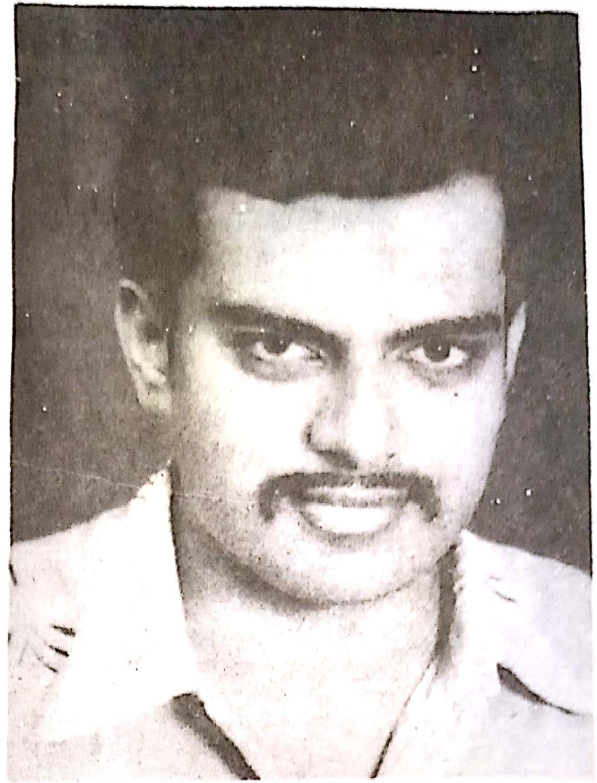
നാസിലാബിഗ.

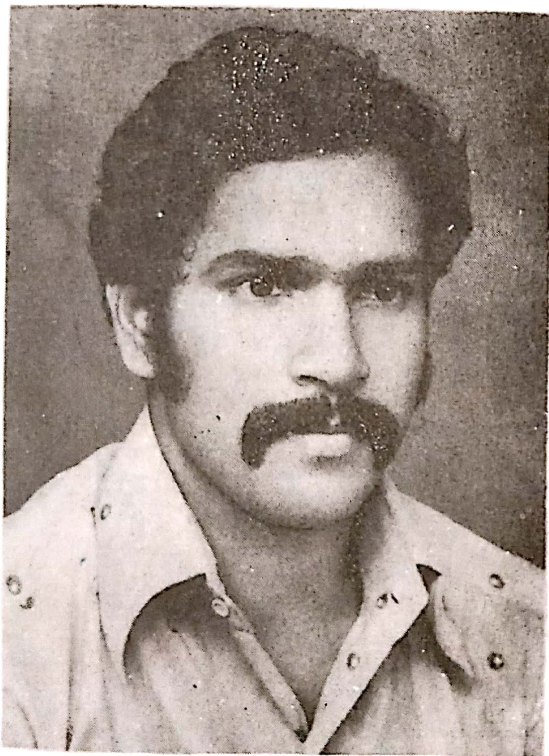
നിസാർ II P.G.

Bizar A. (Arts Club Secretary)

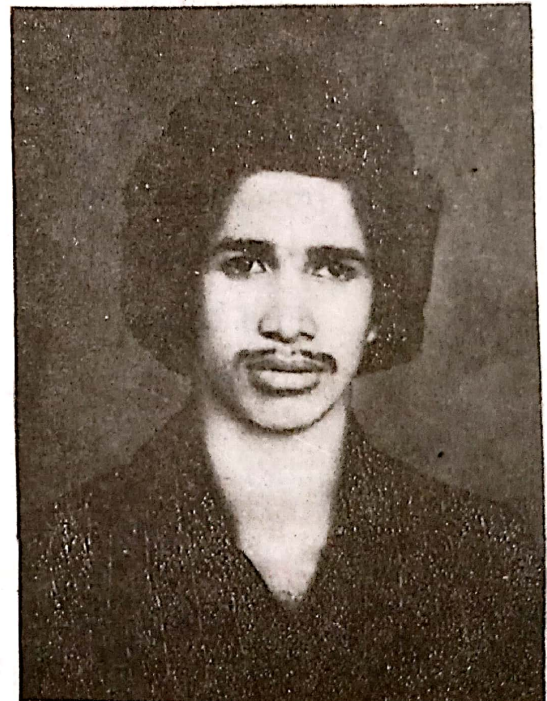

**Sasanka Kumsar K.
Chief Editor**

**Abdul Bari
(University Union Executive Member)**

യൂണി:
യൂണി:
കൗ
ൺ
സി
ലേ
ഓസ

**Radhakrishna Pillai G.
(The first student of this college
elected to the senate of university of Kerala)**

ഫോട്ടോ ഗ്രാഫിക്സ്സരം

കന്നട സഞ്ചാരം മിനി. എസ്

III B. Sc Zoo.

ആദ്യസമാഗമ വേളയിൽ

സുജാ എസ്. മേനോൻ

II. P. D C. D2 ആലുവ

എത്രയത്ര ദിനങ്ങളിൽ കൊതി,
പൂണു നിന്നുടെ ചാരം-
തെത്താ കൈകളുയർത്തി, നിൻകര
സ്തംഭശതത്തിനു വേണ്ടി ഞാൻ.....
ഒരു കോരിയെടുവോണൊരു,
ചുംബനം തവ ചെഞ്ചൊടി,
തന്നിലെന്റെ പ്രണയ മുദ്ര,
പതിച്ചിടുവതിനായി ഞാൻ,
ഓടിയെത്തി ധാരാളം ദിന,
മണ്ണിലെ വാനിതിൽ
പൂഞ്ചിരിച്ചിളം ചില്ലയിൽ നവ
രാഗ ചന്ദ്രിക വാഴ്ത്തവേ.....

ഞങ്ങൾ കണ്ട ദിവസവും പല
വിശ്വരഹാസ്യവു മോതി ഞാ,
നേരിച്ച മതിലൊന്നു മെത്തിയ-
തില്ല ഞങ്ങളെ ബന്ധം.....
നിന്റെ കണ്ണിലുതിർന്ന ബാഷ്പ
കണങ്ങളോ ചുവ തിന്ന ഞാ,
നിന്നുടെ യാജ്ഞ വാങ്ങ
വതിനു ശബ്ദമുയർത്തവേ-
കൺകളിൽ ജല ധൂളികൾ നവ-
രക്ത മാലികയെന്ന പോൽ
ഉതിർന്ന തീർന്നു. വരുന്നു കണ്ടു-
നോക്കി വിസ്മയം ചകിതനാ-
നായ്.....

നിന്നു തേങ്ങി, നീ, യെന്റെ മറി-
ലമർത്തി നിൻ മുഖമപ്പോഴും,
എന്തിനോ തേങ്ങിടുന്നു നീ
എന്തിനെനെന്നെക്കഴിച്ചു നീ.....?
അന്തിയിൽ പല സംഗമങ്ങളി,
ലെന്നപോലെ മൊഴിഞ്ഞു നീ,
യില്ല നീത്തമ്മിലെങ്ങിനെ നമു,
ക്കീവിധം കണ്ടിരിക്കവോ,
നായിടുന്നു ഗതിയിഗ്നിയൊരു
മർത്ത്യനെന്ന വരികുകിൽ
മാലയിട്ട് കരം പിടിച്ചു.....ഹേരി
വയ്യിനിയൊട്ടു ചൊല്ലുവാൻ.

Scanned with OKEN Scanner

ബ്. അവരുടെ കാര്യം നോക്കേണ്ട നീ മറ്റാരോടുകൂടും ചോദിക്കാതിരിക്കാൻ ചർച്ച ഇടിഞ്ഞുപോയി. പക്ഷെ അല്പംപോലും ഉടലെടുത്തുനിന്നിരുന്നില്ല. പപ്പയെ ആട്ടിയിറക്കിയ, അമ്മയ്ക്ക് ഡൈര്യം നൽകിയ അതേ അമ്മാവനാണോ ഇതെന്നു ഞാൻ ശങ്കിച്ചു. സാരമില്ലാത്തവാ-എന്നിരിക്കിൽ സന്തോഷമേയുള്ളൂ. നീറിനിർത്തിയതന്നെ ഏതെങ്കിലും വശത്തോടെ അടിച്ചാലോത്തോളം എറിഞ്ഞു ചാമ്പലായ മരുപ്പറമ്പിൽ മുറിവേററ ഏതെങ്കിലും നടക്കുമ്പോൾ "ലീജ" പുറകിലൊരു വിളി. മനോജായിരിക്കും എന്റെ നടത്തയ്ക്ക് ശക്തികൂടി തിരിഞ്ഞുനോക്കേണ്ട എന്നു കരുതി. എങ്കിലും ഞാൻ നോക്കുപോയി.

"ലീജ പിന്നെങ്ങി പോകയാണോ?"

"എന്തിനാ- ചെറു നീമരസത്തോടുകൂടി ഞാൻ മനോജിനോടു ചോദിച്ചു.

അപ്പോൾ മനോജ് ചോദിക്കുന്നു, ലീജയുടെ പപ്പ ലീജയെ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു."

ഇല്ല മനോജേ. ഒന്നും എന്റെ പപ്പ എന്നെ പറഞ്ഞില്ല. എന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ വേഗം നടന്നു.

അപ്പോൾ മനോജ് പറയുന്നു "ലീജ പിന്നെങ്ങി പോകുകയോ. എനിക്കുവേണ്ടി"

അവസാനവാക്കുകൾ ഗദ്ഗദ്യായ്ക്കായി.

ഇല്ല മനോജേ, എനിക്കാരോടും പിന്നെക്കുമില്ല. എന്നോട് പിന്നെങ്ങി എന്നാൽ മതി. അല്ലോ, ഇത് ഒന്നും പറഞ്ഞുനില്ക്കുവാൻ സമയമില്ല. എനിക്ക് കോളേജിൽ ചേരേണ്ട അവസാനദിവസമാണ് നാളെ. ഇനി അമ്മാവൻറടുത്തേക്ക് ഞാൻ പോവുകയില്ല. മാറ്റാതെ എനിക്ക് ആരും ഇല്ല. അപ്പോഴാണ് ഓർമ്മ വന്നത്. എനിക്കൊരു പപ്പയുണ്ടല്ലോ. പതിമൂന്നു വർഷം മുൻപ് തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പപ്പ തന്നെക്കണ്ടാൽ അറിയുമോ? അറിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ എങ്ങനെ പരിചയപ്പെടുത്തും.

എന്തായാലും പപ്പയുടെ അടുത്തു പോകുക തന്നെ.

പണ്ട് അമ്മാവൻ ആട്ടിയിറക്കിയ പപ്പ തന്നെയും ആട്ടിയിറക്കിയാൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവില്ല. എത്രയോ വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നതെല്ലാം മറന്നുകൊണ്ടും, അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ എന്തു തെറ്റാ ചെയ്യും.

എട്ടു പൊട്ടും തിരിയാത്ത കുട്ടിയായിരുന്നില്ലേ?

ഇതുവരെ എവിടെയായിരുന്നു. എന്തും പണ്ട് ആട്ടിയിറക്കിയാൽ, വേണ്ട, ചോദിക്കാം, ആരുടെയും അടുത്തു യാചിക്കേണ്ട, അത് അറിയാതെ എന്റെ ശക്തികൂടി.

പക്ഷെ എന്റെ മനസ്സെന്ന ത്രാസം ഇടത്തോട്ടും, വലത്തോട്ടും ശക്തിയായി ആടുന്നു.

സമയം വളരെയേറിയതിനേണ്ട ഇനി ആലോചിച്ചതിൽക്കാൻ നേരമില്ല.

പോവുക തന്നെ. കാലുകൾ നീട്ടിവെച്ചു നടന്നു. കര നടക്കണം, ബസ്സുണ്ട്, പക്ഷെ വേണ്ട- നടക്കാം ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി എന്തും സഹിക്കാം.

പപ്പ പരവതാനിവിരിച്ച നെൽപ്പാടങ്ങൾ കടന്നുവേണം പോകാൻ. അവയുടെ ഇടയിലുള്ള വരമ്പനടക്കുമ്പോൾ മനസ്സിനൊത്തേപ്പോന്നി. സായം സന്ധ്യയായിരിക്കുന്നു. വളരെ ദൂരം പിന്നിട്ടു. എന്നിട്ടും എനിക്ക് അല്പംപോലും ക്ഷീണം തോന്നിയില്ല. വീടടുത്തിരിക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന് എന്റെ മനസ്സിന്റെ സമനിലതെറി. എന്താണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് രണ്ടും കല്പിച്ച് ഗെയ്റ്റ് ഞാൻ തള്ളിത്തുറന്നു അകത്തുകയറി.

പേടിച്ച് പോയി. കരച്ചുകൊണ്ടൊരുനായ് തന്റെ നേരെ എടുത്തുചാടി. ഭാഗ്യം, അതിനെ പുട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. അകത്തു നിന്നൊരു ആൺ കുട്ടി ഇറങ്ങിവന്നു.

ആരാണെന്നുള്ള ചോദ്യവുമായി നില്ക്കുന്ന ആൺകുട്ടി.

ഒരു നിമിഷം ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. പപ്പയുടെ മകനായിരിക്കും. എന്തു ചോദിക്കണം ആരെക്കാണാൻ വന്നു എന്ന് പറയണം. ഈ ആൺ കുട്ടി ആരായിരിക്കും. മകനാണെന്ന് തീർച്ചയായിരുന്നെങ്കിൽ പപ്പയുണ്ടോ എന്ന് ചോദിക്കാമായിരുന്നു. എന്തു പറയണമെന്ന് കഴങ്ങി ഏതായാലും ചോദിച്ചു.

ജോയി.....സാർ ഉണ്ടോ? തന്റെ സ്വരം പതറിയോ!

"ഉണ്ട്, പപ്പ അപ്പുറത്തുണ്ട്, കയറിയിരിക്കൂ" വേണ്ട, ഞാൻ ഇവിടെ നില്ക്കാം പെട്ടെന്നവൻ അകത്തേക്കുകയറിപ്പോയി.

അപ്പോൾ ഇവൻ പപ്പയുടെ മകൻ തന്നെ എന്റെ ആങ്ങളെ..... തനിക്കൊരു വെപ്രാളമായി. എന്താണ് സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. അല്പമാലോചിച്ചിനിന്നു "ഉം, നീയോ? എന്തിനിവിടെ വന്നു?" പച്ചരസം കലർന്ന ഉറക്കെയുള്ളചോദ്യം.

എന്റെ നാവ് താണുപോയി എല്ലാ ശക്തിയും ചോർന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രതികരണമെന്തിന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ ഓർത്തു-വരേണ്ടതിന്നില്ല. പപ്പ വെറുതെ പറഞ്ഞതായിരിക്കാം. പെട്ടെന്ന് തല ഉയർത്തിനോക്കി. വീണ്ടും അതേ ചോദ്യം "നീ എന്തിനിവിടെ വന്നു എന്ന്", "ഉം, നാണക്കേടുപരിഷ്കരണപാത്രമായിരിക്കണം" ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ആകെ ഞാൻ തളർന്നുപോയി. തന്റെ വീഴ്ചതിരിക്കാൻ വേഗം ജനാലയ്ക്കകളിൽ കയറിപ്പിടിച്ചു.

പപ്പവിനെ എന്തല്ലാമോ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഒന്നും കേട്ടില്ല. എന്റെ ഓർമ്മശക്തി നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. പിന്നെ ഒരു നിമിഷം ഞാനവിടെ നിന്നില്ല. വേഗം ഞാൻ ഇറങ്ങി നടന്നു.

എന്റെ മനസ്സ് വിഭജനമാണ്. കണ്ണുകൾ ചെറുകല്ലോലിനികളായി മാറി. പെട്ടെന്നാണ് എനിക്ക് പരിസരബോധവുണ്ടായത്.

ഞാൻ നടുറോഡിലൂടെയാണ് നടക്കുന്നത്.

പെട്ടെന്ന് കണ്ണുകൾ തുടച്ച് വേഗം നടന്നു.

എന്റെ മനസ്സാൽ മരുഭൂമിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു ചുറ്റുപൊള്ളുന്ന പൊള്ളയായ മരുഭൂമി.

പെട്ടെന്ന് ഞാൻ ഞെട്ടി. അങ്ങ്, മാമലകളിൽ എവിടെയോ നിന്ന് ഒഴുകിവരുന്ന കയ്യിൽ നാഭം.

ഏ, ഏ, ഏ എവിടെയോ ഇരുന്ന് തന്നെ കളിയാക്കുന്ന കയ്യിലുകൾ.

ഞാൻ വേഗം തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അപ്പോൾ മനോജായിരുന്നു കയ്യിലുകൾക്കൂടെ സ്വരത്തിൽ എന്നെ കളിയാക്കിയത്.

ഞാനറിയാതെ നാണിച്ചതല താഴ്ത്തി.

ഞാനിങ്ങനെ നഷ്ട സ്വപ്നങ്ങളായി നടന്നുനിൽക്കുമ്പോൾ, മനോജായിരുന്നു കയ്യിലുകൾക്കൂടെ സ്വരത്തിൽ എന്നിക്ക് ആശ്വാസം നല്കിയത്. പാവം മനോജ്. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും മറക്കാനാവാത്ത ഒരേയൊരു വ്യക്തിയാണ് മനോജ്. ഞാൻ കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ പരിചയപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു മനോജ്. ഇന്നത് സ്നേഹത്തിൽ കലാശിച്ചു. "ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹം ആരുമാരും അറിയാത്തതായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹം ആരായാലും കണ്ണി കൊതിക്കുന്നതായിരുന്നു."

ശേഷം III - ൽ

കാനൽജലം

വിജയൻപിള്ള. ജി.

I. D. C സുഖോജി.

ഇടവമാസം. കറുത്തിരിഞ്ഞ ആകാശം. ഭീകരതയുടെ കരിനിഴൽ വിരിയുന്ന ഇടിമിന്നൽ. ക്ലോക്ക് പന്ത്രണ്ട് പ്രാവീശ്യം ശബ്ദിച്ചു. മാൻ ഇതരസംഭാഷിതം ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല എന്ന് നോർത്തപ്പോൾ ദുഃഖം തോന്നി. ജീവിക്കാൻ വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവർ. ജീവിതം തന്നെ മരണം കൊണ്ടുള്ള ജീവിതങ്ങൾ. ഒരൽപ്പ സുഖത്തിനു വേണ്ടി എന്തു ചെയ്യാനും മടിക്കാത്ത മനുഷ്യ രൂപം പുണ്ട ചുഗങ്ങൾ. ജീവിതത്തിനു വേണ്ടി സ്വന്തം ശരീരം വിൽക്കുന്നവർ. അങ്ങനെ എത്രതരം ജീവിതങ്ങൾ. താൻ എന്തൊക്കെയോ ആലോചിച്ചു കൊണ്ടു കിടന്നു. അങ്ങനെയെ എക്സ് പ്രസ്സ് ട്രൈബിൻ ചിറകൊണ്ടു പോകുന്ന ശബ്ദം ചെവിയിൽ തുളച്ചു കേറി. പിന്നീട് വഴികൾ എവിടെയൊക്കെയോ തപ്പിത്തുടങ്ങി. ഇതുവരെയുള്ള ജീവിതത്തിൽ എന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരുടെയും ഇതുപോലെ ആയിരിക്കുമോ? കലാലയ ജീവിത

ത്തിന്റെ അവസാനം ദുഃഖകരം തന്നെയാണു്. കോളേജിൽ ചേരാൻ പോകുമ്പോൾ ആരോ അച്ഛനോട് പറയുന്നതു കേട്ടു പിള്ളാരെ കോളേജിൽ ചേർത്താൽ വഴിപിഴച്ച് പോകുമെന്നു്. എന്തോ എനിക്ക് അങ്ങനെ തോന്നിയില്ല. കോളേജിലെ പുതിയ അന്തരീക്ഷം എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരനുഭൂതി ഉണ്ടാക്കി. പുതിയ കുട്ടുകാർ. പുതിയ ആശയങ്ങൾ. ദിവസങ്ങൾ മാസങ്ങൾ കടന്നു പോയ് കൊണ്ടിരുന്നു. പലപ്പോഴും എന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണുകൾ! എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ വല്ലാത്ത നാണം. ആരെങ്കിലും കണ്ടാലോ, ചിന്തകളുടെ ലോകത്തിൽ വിഹരിക്കുകൊണ്ടിരുന്ന ഞാൻ അപ്രതീക്ഷിതമായി കണ്ടുമുട്ടി

ഗീതേ.....

എന്താ രമേശ്.....

എനിക്ക്—

പറയാൻ ഒരു നൂറു കുട്ടം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാം പറയേണ്ട രീതിയിൽ മനസ്സിൽ കുറിച്ചിട്ടുതാണു്. എന്നിട്ടിപ്പോൾ എല്ലാം തൊണ്ടയിൽ കുരുങ്ങി കിടക്കുന്നു.

നോക്കെടി...കോളേജ് ഹിറോയിൻ എന്നു സ്വയം നടിക്കുന്നു. പ്രീത അടുത്തു നിന്ന സിന്ധുവിനെ തട്ടികൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. രണ്ടുംകൂടി ഈയിടെയായി അടുപ്പത്തിലാ ലതയുടെ കമൻറ്.

എന്നാ തുടങ്ങിയതു്.....വാഹിദിന്റെ ചോദ്യം.

വരു ഗീതേ, നമുക്കു് സ്വൽപം മാറിനിന്നു് സംസാരിക്കാം ഗീതേ കണ്ടു് നേരിട്ടു് ഒരു കാര്യം സംസാരിക്കണം എന്നു് വളരെ നാളുകളായിട്ടു് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴാണു് അതിനൊരവസരം കിട്ടിയതു്.

എന്താ രമേശ് പറയാനുള്ളതു്?... അവൾ മുഖം ഉയർത്തികൊണ്ടു് പറഞ്ഞു.

പറയുന്നതുകൊണ്ടു് ഗീതേക്കു് എന്നോടു് വിരോധം തോന്നരുതു്. ഞാൻ ഗീതയെ വളരെയധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. കുറച്ചു നാളുകളായി പറയാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നതാണു്.

ഞാൻ പാവപ്പെട്ടവളാണു് രമേശ് പാവപ്പെട്ട ഒരു കൃഷിക്കാരന്റെ മകളാണു്. എന്നെ വെറുതേ വിരട്ടുക രമേശ്.

ഇല്ല ഗീതേ..... പണമുണ്ടെന്നു് ഞാൻ ചോദിച്ചില്ലല്ലോ. പണത്തെ ഞാൻ ഒരിക്കലും സ്നേഹിക്കുന്നില്ല.

ഗീതേ.....

എന്താ ഒന്നും മിണ്ടാത്തതു്.

ഉം.....

എന്താ കരയുകയാണോ?

മുഖം കുനിച്ചുനിന്ന അവളെ ടിച്ചു് അരികിൽ നിർത്തി, അവളുടെ കവിൾത്തടങ്ങളിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോയ കണ്ണുനീർ തുടച്ചു് മാറ്റി നിന്റെ എല്ലാ വേദനകളും ഞാൻ നസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ ദുഃഖവും സുഖവും ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണു്— ഗീതേ.

ഗീത വളരെ ഭംഗിയായി പറഞ്ഞു.

എനിക്കൊരു ജോലി കിട്ടിയാലുടനെ ഞാൻ നിന്നെ വിവാഹം കഴിക്കും.

ഞാൻ പോകട്ടേ രമേശ് സമയം ഉരെയായിരിക്കുന്നു.

ഹോ, ശരിയാണ് സമയം നേതറിഞ്ഞില്ല.

അവൾ നടന്നു പോകുന്നതു കണ്ട സന്തോഷത്തോടെയാണെങ്കിലും നറഞ്ഞ കണ്ണുകളുമായി ഞാൻ നോക്കിനിന്നു.

കാലം കടന്നു പോയ്കൊണ്ടിരുന്നു. തൊഴിൽ തേടിയലഞ്ഞ എറക്കു് ഒരു ചെറിയ ജോലികിട്ടിപ്പോൾ സന്തോഷത്തിനതിരില്ലാർന്നു.

അപ്പോഴിന്റെ മെൻ്റ ഓർഡറായി ഞാൻ അവളെ കണ്ടുമുട്ടിപ്പോൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു പോയി. എന്റെ ഗീതേ.....

എന്താ നീ കിടന്നു പിച്ചും മേയും പറയുന്നതു്. നേരം എട്ടുമണയായല്ലോ. ഇതുവരെ എഴുന്നേൽക്കുകയായില്ലേ. അമ്മയുടെ ശകാര വാക്കു കേട്ടു ഞാൻ ഞെട്ടി ഉണർന്നു. പ്രിയപ്പെട്ടതേതോ നഷ്ടപ്പെട്ടതോർത്തു് ഞാൻ അന്യമായി കിടന്നു.

III-ൽ നിന്നും തുടർച്ച

ഏറ്റവും ഒടുവിൽ എനിക്ക് കോളേജിൽ പഠിക്കുവാൻ പണമില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ എന്റെ മനോജായിരുന്നു എന്നെ സഹായിച്ചത്.

എന്നെ പറ്റി ഉപേക്ഷിച്ച അവസരത്തിൽ എനിക്ക് തുണയായിട്ടുള്ളത് മനോജായിരുന്നു.

അതാ, എനിക്ക് ഓർക്കുവാൻ പോലും വയ്യാ, ഞാൻ എം. എസ്. സിസ്റ്റം പാഠ്യകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ “എന്റെ അമ്മയും എന്നെ വിട്ട് ഈ നഗ്നരമായ ലോകത്തോട് യാത്രപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”

എന്നിരിക്കെ മനോജ് മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുത്. ഇങ്ങനെ രണ്ട് മൂന്ന് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയി.

ഞങ്ങളുടെ ചെറുപ്പത്തിലേയ്ക്കുള്ള സ്നേഹവും, ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ച സ്വപ്നങ്ങളും ഏറ്റവും ഒടുവിൽ നിഷ്ഫലമായി പോയിരിക്കുന്നു. മനസ്സിലെ കിനാവുകളെല്ലാം തകർന്നു പോയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം കാരണം, ഞങ്ങളുടെ, മതം രണ്ട്, ജാതി രണ്ട്, ഈ രണ്ട് കാരണങ്ങൾ മുഖാന്തരം ഞാൻ അനാഥയായി പോയിരിക്കുന്നു.

അതോടെയെന്റെ പഠിത്തവും നശിച്ചു. മധുരിച്ച സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം നിരാശയായി.

“ഈ ലോകം നഗ്നരാണ്. ഈ ലോകത്തിലുള്ളതെല്ലാം നഗ്നരാണ്.”

രണ്ട് കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് മനോജ് എന്നെ വിട്ടുമാറിയപ്പോൾ, ആരുമില്ലാത്ത ജീവിതം നഗ്നരമാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും, സകല ദൈവത്തോടും ഞാൻ ചെറു പാപത്തിന് ക്ഷമ ചോദിച്ചുകൊണ്ടും, അന്തനിമിഷത്തിനുള്ളിൽ എന്റെ നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങളുടെ നൊമ്പരവും പേരി, വിട്ടുനന്ന മനസ്സോടെ, വിറയാർന്ന പാദവുമായി ശക്യമില്ലാതെ ഞാനീ നഗ്നരമായ ലോകത്തോട് യാത്ര പറഞ്ഞു.

“തെരുവിന്റെ പുത്രൻ”

A. SHAHUBANATH
II A3

പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടരുതായിരുന്നു. പക്ഷികൾ കല ചില ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ച് കൊണ്ട് കുടുവിട്ടിറങ്ങി നഗരം നിദ്ര വിട്ടുണർന്നു. വാഹനങ്ങൾ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ തുടങ്ങി. “ഛമീ- എണീരടാ. അവനു ഊങ്ങാൻ കണ്ട ഒരു നേരം” കട അിണ്ണയിൽ ചുരുണ്ടു കിടന്ന ഡ്രൈവിനെ കടയുടെ വാച്ചർ തടിയെണ്ണിപ്പിച്ചു. അവൻ ചാടിയിരുന്നിടത് ശരിക്കും ആഹ്ലാദം കഴിച്ചിട്ടു കൂറെ ദിവസങ്ങളായി വല്ലാത്ത ക്ഷീണം തനിക്ക് പറ്റത്തു.

“നീനോടല്ലേ പറഞ്ഞതു എണ്ണീറ്റ പോകാൻ?” വാച്ചർ അവന്റെ തലയ്ക്കിട്ട് ഒരു ഞൊട്ടുകൂടി വച്ച് കൊടുത്തു. അഴിഞ്ഞു പോകാൻ പോകുന്ന ട്രൗസർ ഒന്നുകൂടി ഇറക്കി കെട്ടി കൊണ്ടുവന്ന് നടന്നു. ഫാക്ടറി ജോലി കഴിഞ്ഞു വരുന്ന വരുടെ തിരക്ക് റോഡിൽ അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവൻ ഒരു വലിയ റോട്ടലിന്റെ പിൻ പുറത്തേക്ക് നടന്നു എന്തെങ്കിലും ഉച്ചിഷ്ടങ്ങൾ കാണാതിരിക്കില്ല.

എച്ചിൽ തൊട്ടിയുടെ ചുറ്റും നേരത്തേ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്ന ആ കിഴവൻ ചാക്കോയും അയാളുടെ മക്കളും പിന്നെ കൂറെ പട്ടികളും.

“ഇവിടെ രക്തം കിട്ടിയില്ലല്ലോ. അറൻ തന്നെ പഴിച്ചു” പ്രപഞ്ച മാതാവ്

ജന്മം നൽകിയതിനു നിപതയായ കളായ ഞങ്ങൾ എന്തു പിടിച്ചു. എന്ന ചോദ്യവുമായി നിൽക്കുന്ന പട്ടികളോടു അവനു ദേഷ്യം തോന്നി. ഒരു ബെൽ വയസ്സുകാരൻ ആഹാരം കിട്ടാനവകാശമില്ലേ? അവൻ തന്നെ ഞാൻ ചോദിച്ചു. കൊട്ടാരം പോലത്തെ കാര്യങ്ങളെയും അതിൽ നിന്നു പുറത്തേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുന്ന നാഷണലെയും അവൻ ഓർത്തു. ഇന്നാളൊരുവൻ പറയുന്നതവൻ കേട്ട് സുഹൃത്തേ എന്റെ പട്ടികൾ അൾ സേഷ്യനാ ദിവസം പത്തു പതിനഞ്ചു രൂപയുടെ ചെലവുണ്ടെന്നു. അഭിമാനത്തോടെ അഹങ്കാരത്തോടെയാണവൻ പറഞ്ഞിരുന്നതു്. ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണമെങ്കിലും കഴിക്കാൻ ആശിച്ചു നിൽക്കുന്ന എത്രയെത്ര പിഞ്ചു ബാലന്മാർ എന്നോടൊപ്പമുണ്ടു. ഒരു പട്ടിയുടെ വില പോലും ഞങ്ങൾക്കില്ല. അവൻ ആലോചിച്ചു. മറുപടി പറയാൻ ആരുണ്ടു്. അവൻ നടന്നു നടന്നു് ആ തീവണ്ടി പ്ലാട്ടിനിലെത്തി രണ്ടു പാളങ്ങൾ ക്ഷണിത്താത്ത ദൂരത്തിൽ നീണ്ടു കിടക്കുന്നു. അവ ഒരുമിച്ച് ചേരുകില്ല. ആ പാളങ്ങൾക്കു ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടു്. അതു് ആ ഒൻപതു വയസ്സുകാരനായില്ല. അവൻ പാളങ്ങളുടെ ഓരം പറി നടന്നു. എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാത.

നിഴൽ ചിത്രങ്ങൾ

പത്തകമാർ, കെ. പി

III ബി. എസ്. സി ബോട്ടണി

മഴ തീർന്നു, നേരം ഏതാണ്ടു് വെളിക്കുവാൻ വട്ടംകൂട്ടുന്നു. തണുപ്പിന്റെ ക്വാറിനും കൂടിവരുന്നു. ഓലതുറകളിൽ കൂടി വെള്ളത്തുള്ളികൾ ഇററി വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. മരങ്ങളുടെ ശാഖകൾ കാരത്തു് ആരേയോ മാടി വിളിക്കുന്നതുപോലെ കാണിക്കുന്നു. ആകാശം ഭാഗികമായി മേഘാവൃതമായിരുന്നു. ഞാൻ കണ്ണു തിരുമി നോക്കി സമയം 5 കഴിഞ്ഞു. ഇന്നത്തെ ജോലി നല്ലതുതന്നെ മനുഷ്യന്റെ സൗന്ദര്യ അസ്വാദ്യത. ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫർ എന്ന നിലയ്ക്കു് ക്യാമറ പ്രകൃതിയുടെ തനിമ ഒപ്പിച്ചെടുക്കണം. എനിക്കു പ്രകൃതിയെ ഇഷ്ടമാണു്. ഞാൻ പ്രകൃതിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നെ അവയെ വഞ്ചിക്കുകയില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അവളുടെ രൂപം ആണു് എന്റെ മനസ്സിൽ അവളുടെ മുഖമാണു് എന്റെ ഫോട്ടോയിൽ കൂടി കാണുന്നതു്. ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ചില്ലങ്കിൽ കൂടിയും, കാരണം ഞാനൊരു ആണം, മനുഷ്യ വർഗ്ഗവും ആയിപ്പോയില്ലേ. നിന്നെപ്പോലെ എനിക്കു് പറ്റാ.

ചിലപ്പോഴേക്കു നീ മുഖവും വീർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതു കാണും. നിനിലെ ദേഷ്യം കാണുമ്പോൾ എനിക്കു ചിരിവരും. ഞാൻ ചിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ നീ കുറെകൂടി അസ്വസ്തയാകും. നിന്നിൽ അസ്വസ്ഥത എന്തെന്നുള്ളതു് ദൈവം തന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിനിലുള്ള സൗന്ദര്യവും, നിന്റെ മുഖവും ആരും കാണാൻ ഇല്ലായിരുന്നെന്നു റോസം ചെടിയുടെ ദയനീയമായ നോട്ടം കണ്ടിട്ടു് ഇന്നലെ സാരമായി എന്തോ ബാധിച്ചതു പോലെയാണു്. ദുഃഖം മാനത്തു ഒരു വെള്ള കീറു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. മാവിൻ കൊമ്പത്തെ കൊക്കു് ചിറകടിച്ചു് പറന്നുപോയി, ഒരു പുതിയ ദിവസത്തിന്റെ തുടക്കം. ഇന്നലെ

യുടെ അവസാനം ഒരു പുതിയ ജീവൻ തുടങ്ങുവാനുള്ള ദിവസം. സൂര്യന്റെ സംരംഭത്തിനു് മൂർച്ഛ കൂട്ടുന്ന ബാലർക്കന്റെ ഇളം ചുടു് എൽക്കുവാൻ എനിക്കു് കൊതിയാവാവുന്നു. നിന്റെ മനോഹാരിതയെ മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്കു് കഴിയുന്നില്ലല്ലോ എന്നു് പൂർണ്ണമായി തോന്നുന്നു. മനുഷ്യൻ പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്കു് പോകുവാൻ വെറുപ്പാൽ കാട്ടുന്നു. ദിവസങ്ങൾ മരിക്കുന്നു. മരിച്ച ദിവസത്തിനു് കണക്കില്ലാ. കൂട്ടത്തോടെ പറന്നുകയറുന്ന പറവകൾ സന്തോഷമായി നീങ്ങുന്നു. ഈ നല്ല മുഹൂർത്തം കണി കാണാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. മനസ്സിനു് ഒരു അലതല്ലാ. എന്നും ഇങ്ങനെ തന്നെ യാവണേ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്റെ ഗ്രാമം. എന്റെ നാടു് എന്നല്ലാം കാര്യങ്ങൾ നീ. യില്ലാതെ ഒന്നും തന്നെ നടക്കുകയില്ല. പ്രകൃതിയുടെ ആരാധകൻ എനിക്കുള്ള കൂട്ടുകാർ കുറെ പുസ്തകങ്ങൾ അവാർ എന്നെ ഒരിക്കലും വഞ്ചിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ നിന്നെ വിശ്വസിക്കാനാവില്ല നിന്നിലുള്ള വികാരത്തെ പിടിച്ചടക്കുവാൻ നിനക്കു് തന്നെ കഴിയാതെ വന്നേക്കാം. അതു് നിന്റെയും എന്റെയും കഴപ്പും അല്ല ദൈവത്തിനുള്ള കടപ്പാടാണു്. ഒരു പുതിയ ജീവിതം തരുന്ന കൂട്ടുകാർ എന്റെ ഏകാന്തതയ്ക്കു് ഒരു സ്ഥലം, കൂട്ടുതരുന്നതും ഒരിക്കലും വേർപിരിയാത്ത കൂട്ടുകാർ എന്റെ മനസ്സിൽ അതിലെ ഒരു ജീവിതത്തെയും കാണാൻ ഞാനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരുടെ സുഖങ്ങളിലും. ദുഃഖങ്ങളിലും പങ്കു് കൊള്ളാൻ ഞാനുഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു.

എന്റെ തായു് വേരു് അറുപോയി അതിനു് ഒരു താങ്ങു് തരാൻ നിനക്കായില്ലേ എന്റെ പ്രകൃതി. നീ വലിയ ശക്തിമതിയല്ലേ! എല്ലാം ഒരിത്തിരിനേരത്തേയ്ക്കു് മാത്രം കാര്യങ്ങൾ ഒത്തിരി ഒടുക്കവും തുടക്കവും മണ്ണിൽ നിന്നു തന്നെ ഈ ലോകം ശവസ്തമ്പമാണു്. അതിന്റെ മുകളിൽ നാം ജീവിയ്ക്കുന്നു. ആ ജീവിതത്തിനെ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും പുതിയ ഒന്നിനെ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയില്ല.

ചിന്തിക്കുവാൻ കപ്പം കൊടുക്കുക വേണ്ടല്ലോ, ചിലനേരങ്ങളിൽ ചില മനുഷ്യർ തന്റെ ജീവിതം സ്വപ്നം കണ്ടു. നിന്നെ എനിക്കു് കിട്ടിയില്ല. നീ വേറെതിലേയ്ക്കു് പോയി. നീ ഒരിക്കൽ പശ്ചാത്തപിയ്ക്കും എന്റെ ദിവസം ഞാൻ ഉള്ള ദിവസം എന്റെ മനസ്സിനു് സന്തോഷം തരുന്നു.

മനസ്സിന്റെ അഗാധ തലത്തിലേ ആഴ്ന്നിറങ്ങി. ഒരു നല്ല ജീവസ്വപ്നം കണ്ട ആ ദിവസം.

ദുഃഖം നീല മലകളിൽ മേഘമുയന്നതും നോക്കി നിന്നു. വെളിമേഘങ്ങൾ കാരത്തു് താളംവെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അനന്തമായ കാശും എന്തെല്ലാം രഹസ്യങ്ങൾ ആ കിടക്കുന്നു. മനുഷ്യനെ കുറുപ്പാച്ചു് തീരുന്നതിനു് മുമ്പേ ശത്തേയ്ക്കു് ചാട്ടം. പുതിയ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടാവുന്നില്ല ഒന്നു് ഏകീകരിക്കുന്നതും ഇല്ല എല്ലാം ലോകത്തു ഉള്ളതു തന്നെ.

എല്ലാവരും തനിച്ചാണു്. ചാണു് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ശ്രമമുണ്ടു് ഓരോ മനുഷ്യനും, ബോധവും അല്ലാതെയും, തനിച്ചാണെന്ന ബലഹീനതയിൽ നിന്നുറക്കുന്നതാണു് സ്നേഹം എന്നു റോം റോജ്യാണെന്നു് തോന്നുമ്പോൾ ക്തമായ തീക്ഷ്ണമായ സുബന്ധങ്ങൾ വളരാം. മിക്കവാറും സ്നേഹബന്ധങ്ങൾക്കും സ്ഥാനം ഇതുതന്നെ, പ്രേമത്തെയും. ഏകാന്തതയിൽ നിന്നു് നേടാനാണു് സ്നേഹിക്കുന്നതു് കാന്തതയുടെ അസഹ്യത, ഭീതിതാണു് സ്നേഹത്തിന്റെ അമനുഷ്യൻ തനിക്കു വേണ്ടിയല്ലാത്ത റുളളവരെ സ്നേഹിക്കുന്ന കാലത്തോ?

ഇന്നു് മനസ്സിനു് സ്വല്പം അസം തോന്നുന്നു. കാരണം കണ്ടുകൾ മനസ്സിനു് ഇണങ്ങിയതാണു്, കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ കുറിച്ചു് നുകൾ എന്നെ പിൻതുടരുന്നു. ഞെടുർമ്മകൾ എല്ലാംകൂടി എന്റെ റുനോക്കുന്നു. എന്നെ തകർക്കാതെല്ലാം മനസ്സിൽ നിന്നും കളുവേണ്ടി മാത്രമാണു് ഞാനിവിടെ ന്നു്. മഞ്ഞുള്ള പ്രഭാതത്തിൽ നപാദനായി നനഞ്ഞ പൂല്ലിലുടക്കുന്നതിന്റെ ആനന്ദം എനിക്കു റഞ്ഞു അറിയിക്കാനാവില്ല. എരുടെയും ലക്ഷ്യം സംതൃപ്തിയും ലുടയുള്ള ആനന്ദം. പാതകൾ ന്നും പലർക്കും.

കൈത്തറിയുടെയും, റാട്ടിന്റെ വെൽപ്പാട്ടിന്റെയും ശബ്ദം കൊണ്ടാണു് ഞാൻ എന്റെ കൈയ്യി രാവിലെ ഇറങ്ങിയതു്. സിരുന്ന വീട്ടിൽ നിന്നു് കിറ്റററുകൾ അകലെ, പക്ഷികളെ നിഷ്കളങ്കരായ മനുഷ്യരുടെയും പ്ലകൾ ആ സ്ഥലം മുഖരിതമായ

ണ്ടിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാവിലെ നടന്നു നിൽക്കുന്ന അധ്വാന ശീലരായ ആളുകൾ കള്ളത്തരത്തിന്റെ പുറമേപോലും എത്തി നേക്കാത്തവർ ശംഖോലിയും, പള്ളി മണിയും കേട്ട് ഉണരുന്നു ശബ്ദം നിമിഷങ്ങളെ കറിച്ചു ഞാനോലിച്ചു. അതിൽ ജീവിപ്പുക ഒരു അനുഭൂതിതന്നെയാണ്. എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും പ്രകൃതിയുടെ സാന്നിധ്യം ആസ്വാദിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം ആണ്. ശാന്തതയാണ് എനിക്ക് വേണ്ടത്. ശുദ്ധമായ വായു ശ്വാസിയ്ക്കുവാൻ എത്രയെത്ര നിമിഷങ്ങൾ ഞാൻ പകർത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ പകർത്തലിൽ കൂടി ഞാനൊരു ജീവിതം ദർശിച്ചു. അത് ഞ്ഞിന്റെ തുടക്കവും ഒടുക്കവും ആയിരുന്നു.

നടന്ന് ഒരു നദിയുടെ കരയിൽ എത്തി. നദി കളകളു ശബ്ദത്തോടെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആരെയും ഗൗനിക്കാതെ ചില പൊങ്ങുതടികൾ കറച്ചു സമയം ഒതുക്കിയും പിന്നെ വേർപെട്ടും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ മനസ്സിൽ മനഃശ്യാന്റെ നൈമിഷികതയായിരുന്നു. സമയം കൂടുന്തോറും തെറ്റുകളും കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ വേണ്ടി എന്തെല്ലാം വേഷങ്ങൾ കെട്ടുന്നു. ഞാനൊരു അമച്വർ ഫോട്ടോഗ്രാഫർ കൂടിയാണ്. എനിക്ക് കിട്ടിയ ഓർഡർ കറെ സീനറി എടുക്കുക. എന്നിട്ട് കമ്പനിയ്ക്കു അയച്ചുകൊടുക്കുക. അതിനുവേണ്ടിയാണ് ആ കണക്കളിൽ പുത്തു നിലക്കുന്ന പുകയും തേടി ഞാൻ ഇവിടെ വന്നത്. പല്ലുകളിൽ മഞ്ഞിന്റെ അവസാന തുളളിയും വററിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എണ്ണം പ്രശാന്തം കറച്ച സമയം എല്ലാം ആസ്വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പുറമേ നിന്നൊരു വിളി സാർ സാരത്തിനാണ് ഇവിടെ വന്നത് എല്ലാം ഒന്നു കാണാൻ കൊള്ളാം. നല്ല ഉത്തരം തന്റെ പേര് എന്താ? ശാന്തൻ നല്ലപേര് സ്വഭാവം പേരു തന്നെയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കട്ടെ. വിശ്വസിക്കാം.

എന്റെ ജോലി പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കുക. കറച്ച കളിമണ്ണിന് വേണ്ടിയാണ് ഞാനെവിടെ വരുന്നത്. എന്റെ പ്രതിമകൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ. എങ്ങനെ? കാണാൻ കഴിയില്ലല്ലോ. ആദ്യം അല്ലേ

പറഞ്ഞുതിരുന്ന സമയംകൊണ്ട് അവനൊരു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു.

അവനിലുള്ള എന്റെ വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചു. നല്ലൊരു കലാകാരൻ, നല്ലൊരു ശില്പി. ആധുനികതയുടെ നിമിഷങ്ങൾ ഒപ്പിച്ചുടുക്കുന്ന ശില്പങ്ങൾ. തന്റെ കൈ വിതച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യം നോക്കുന്ന നോട്ടത്തിൽ തന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ശില്പങ്ങൾ. ഒരാളുടെയും മനസ്സിന് ലേയ്ക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങുന്ന ശില്പങ്ങൾ എന്റെ ജീവിതം ഈ കലയ്ക്ക് വേണ്ടി അതിനായി ഞാൻ ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

അപ്പോൾ നമ്മൾ രണ്ടും ഒരേ കോമ്പിൽ ശരിയാണ്. താങ്കളുടെ പേര് പറഞ്ഞില്ലല്ലോ സന്തോഷ് പേര് ഇതാണെങ്കിലും, നേരെ എതിരാണ്.

എനിക്ക് ഫോട്ടോഗ്രാഫി ഇഷ്ടം! എനിക്ക് നിന്റെ ശില്പങ്ങളെയും എന്റെ ജീവനാണ് ഈ ക്യാമറ സാർ പോകുന്നതിന് മുമ്പ് സാറിന്റെ ശില്പം ഞാൻ തരാം.

ഞാൻ നന്ദി പറഞ്ഞ് യാത്ര പോയിച്ചുകൊണ്ടു പോയി പാറയുടെ മുകളിൽ ഇറിപ്പൊറപ്പിച്ചു. കൂടെ ഇറിപ്പൊറപ്പിച്ച് ഒരാളെ കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ സ്നേഹം പങ്കിടാൻ എടയം നൽകാൻ എന്തിന് എടുത്തിരിക്കുക. എല്ലാം ക്ഷമിയ്ക്കുക. ആരും തന്നെ ഈ പാതയിൽ കടക്കാറില്ല. എന്റെ മനസ്സിലേയ്ക്കുള്ള.....എന്തിന്, എല്ലാം ഓർക്കുന്നു. ഫ്ലാഷ് ബാക്കിന്റെ യാതൊരു ആവശ്യവും ഇല്ല.

പ്രകൃതിയെ എനിക്ക് ചിത്രീകരിക്കണമെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തുള്ള പേപ്പറുകൾ തീരുന്നതല്ലാതെ തീരില്ല. അതിന് വാക്കുകളും ഇല്ല. അതു പകർത്തുക. അതാണ് പോം വഴി. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പ്രതിഭയെ ഉണർത്തുക അവസരങ്ങൾ ആരെയും കാത്തുനിൽക്കാറില്ല. അതിനെ തേടി ചെല്ലുകയാണ് വേണ്ടത്. സ്വന്തം കഴിവുകളെ സ്വയം അംഗീകരിയ്ക്കുക.

എവിടെയും ആരെയും സ്ഥിരമായി കാണുന്നില്ല ആദിമനഷ്യൻ, അലഞ്ഞുതിരുകയാണെന്നു. അവൻ ചുറ്റി കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ ജനിററിക ഘടകമാണ് നമ്മളെ ഒരു ടൂറിസ്റ്റാക്കുന്നത്. പുതിയ സ്ഥലങ്ങളും. പുതിയത് കാണുന്നതിലും ആണ് മനഃശ്യാനെ ഒരു ടൂറിസ്റ്റാക്കുന്നത്. വിരസത അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഒരു ടൂറിസ്റ്റാക്കുന്നത്. ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടൽ.

എത്ര അപ്രതീക്ഷിതമായ നിമിഷത്തിലാണ് ഞാൻ ചുവടുകൾ മാറ്റുന്നത്.

ജീവിക്കാൻ ഒരു ചാൺ വരുന്നതുവേണ്ടി കണക്ക് കൂട്ടുന്നു. എവിടേയോ വച്ചുതെറ്റുന്നു. നല്ലതിനെ സ്വീകരിക്കാനും, ചീത്തയെ തള്ളാനും ഉള്ള ശക്തി ഇന്നില്ല. അത് മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും ഇനുള്ളവർക്കും ഇല്ല. മനഃശ്യാൻ തുടങ്ങിയ ജീവിതം പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് എത്തിയത് ജനാധിപത്യത്തിൽ. ഇന്നേ അത് നേരെ തിരിച്ചാണ്. ലോകം എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു? എല്ലാവർക്കും ഇതു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കരുത്ത് നൽകണമേ

പുതിയ സ്വപ്നങ്ങൾ ഭാവിയെ കറിച്ചു നാം പുലർത്തുന്ന സങ്കല്പങ്ങൾ എത്ര മധുരം. മധുരം ഉള്ളതാക്കാൻ നാം ശ്രമിയ്ക്കണം. ഒന്നു കിടക്കണം എന്നു തോന്നി. പാറയുടെ പുറത്തു ഒന്നു തല ചായ്ച്ചു. പരുപരുത്ത പാറ. ജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥലം ഇതിനെക്കാൾ പരു പരുത്തതാണ്. പെട്ടെന്നാണ് ഒരു കല്ല് വന്നു വീണത്. തിരിഞ്ഞുനോക്കി ആരെയും കാണുന്നില്ല. വല്ല കായ് വന്നു വീണതായിരിക്കാം. വീണ്ടും മുമ്പിലെത്തേതിനേക്കാൾ വീര്യം കൂടിയത് എന്റെ മുതുകു നല്ലപോലെ വേദനിച്ചു. ചുറ്റുപാടും നോക്കി. അങ്ങു ഒരേ

നദിയുടെ അപ്പുറത്തു ഒരു പെണ്ണു നിൽക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് വേദന മധുരമായി മാറിയത്. കണ്ടമാത്രയിൽ തന്നെ ഒരു ഒരോട്ടം പൂക്കളിലൂടെ, ഇലകളുടെ ഇടയിലൂടെ എന്റെ ക്യാമറ എടുക്കാൻ പററിയില്ല അതിന് മുമ്പ് അവൾ മറഞ്ഞിരുന്നു.

അത് നല്ല കറെ സീനറികൾ എടുത്തു. എന്നാലും. പ്രകൃതിയെക്കാൾ മനോഹാരിയായ ഒപ്പിയെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നടന്ന് നിങ്ങൾ. വഴിയിൽ വച്ച് ഒരു പരിചിതനെ കണ്ടു വന്ന കാര്യം പറഞ്ഞു. രണ്ടു പേരും നല്ലപോലെ അടുത്തിരുന്നു. ഈ ഗ്രാമത്തിന്റെ പുറത്ത് കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ആ ഗ്രാമത്തെ കറിച്ചു ഗ്രാമിയ്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

മൂന്ന് മാസത്തിന് ശേഷം ഞാൻ വീണ്ടും അവിടെ എത്തി. പക്ഷേ ആ പെൺകുട്ടിയെ അന്വേഷിച്ചാണ് ഞാൻ അവിടെ പോയത്. അവൾ അവിടെ നിന്നും പോയി എന്നാണ് ഞാനറിഞ്ഞത്. അന്നു ഞാൻ വന്നപ്പോൾ അവൾ നല്ലൊരു കസ്യ തിപെണ്ണായിട്ടാണ് കണ്ടത്. അവളെ കറിച്ചു നല്ല സങ്കല്പങ്ങൾ എനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടിപ്പോയാൽ

16 വയസ്സ് കാണുമായിരുന്നു. ശാന്തൻ തന്നെ തന്റെ ശില്പവും ആയിട്ടാണ് അന്ന് ഞാൻ വണ്ടികയറിത്. രണ്ടാമത് വന്നപ്പോൾ ശാന്തൻ പറഞ്ഞവാക്കുകൾ ഞാനോർക്കുന്നു. നല്ല ആളാണ്. സിററി എടുക്കുന്നതിന് പകരം ഒരു പെണ്ണിന്റെ പടമാണ് എടുത്തത് അതും ഒന്നല്ല. അവന്റെ മനസ്സിന് അശ്വാസം ഉള്ളതായി അത് എനിക്ക് തോന്നാതിരുന്നില്ല.

എനിക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണ്, ചേട്ടനും അത് നല്ലപ്പോലെ ചേരും. രണ്ടാമത് ശാന്തൻ ചേട്ടൻ എന്നാണ് വിളിച്ചത്. ശാന്തൻ എനിക്ക് ആ പെണ്ണിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട്, ഇത്രയും പറഞ്ഞ്, തീർന്നപ്പോഴാണ് ഒരു കല്ല് ഉണ്ടെങ്കിൽ തഴുക്ക് പോകുന്നത്. ആ കണ്ണുകൾ, ആ പുരികകൊടികൾ ചെന്തൊണ്ടി പഴംപോലെ ഇരിയ്ക്കുന്ന ചുണ്ടുകൾ ആ രൂപം ഓടാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നു. ഞാൻ ക്യാമറ ഒരുക്കി ആ പുറകു കിടയിലുള്ള മുഖം പകർത്തി. കറുത്ത മുടിയും പറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ പെണ്ണ് എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് ഓടികളഞ്ഞു. കാനനത്തു തന്നെ മനസ്സിന് ഒരു അശ്വാസം ആയിരുന്നു. യാതൊരു അക്ഷരവും മിണ്ടാൻ കഴിയാതെ പോയപ്പോൾ എന്ന് ഞാൻ ദുഃഖിച്ചു.

പിറേ ദിവസം ശാന്തൻ ആ പെൺകൊച്ചിന്റെ ശില്പവും ആയിട്ടാണ് വന്നത്. എന്തിനാണ് ആ പ്രകൃതിയുടെ ശില്പി എനിക്ക് ഇതെല്ലാം തന്നെ അതും പരിചയം വെറും രണ്ടു ദിവസത്തെ അതിൽ നിന്ന് ശാന്തനിൽ കിട്ടിയ ഉത്തരം വളരെ ഉത്തമം ആയിരുന്നു.

എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ ഞാൻ സ്നേഹിയ്ക്കുന്നു. ബഹുമാനിയ്ക്കുന്നു. ചേട്ടനിൽ ഞാൻ നല്ലൊരു ഹൃദയം കാണുന്നു. കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ അളന്നിരുന്ന എന്റെപ്പോലെയല്ല അറിവ് ചേട്ടന്. ചേട്ടന് നല്ല ജ്ഞാനം ഉണ്ടെന്ന് ഒരോ വാക്കിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാനിതൊക്കെ ചെയ്യുന്നത്. എനിക്ക് ശാന്തനോട് ഒന്നും പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അവനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. കണ്ണിൽ നിന്നും കണ്ണിൽ വന്നോ എന്ന് ഞാൻ തുടച്ചുനോക്കിപ്പോയി.

അവളും ആയിട്ട് ഇടത്ത ആ ദിവസം അവളെ സ്നേഹിയ്ക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ ദിവസം അവളെ ചുമ്പിച്ച ദിവസം എല്ലാം ഓർമ്മകൾ മാത്രം മാസങ്ങളോളം ഞാൻ അവിടെ പോയിരുന്നു. മുമ്പ് ദിവസത്തേയ്ക്ക് ജോ

ലിനോക്കാൻ വന്നവൾ മൂന്നു മാസത്തോളം പോയി. ഹൃദയം അവൾക്ക് കൊടുത്തു. അവളുടെ ഹൃദയം എനിക്കും തന്നു. പക്ഷേ അവൾ വിചാരിച്ചതിനേക്കാൾ വളരെ മുമ്പിലായിരുന്നു ഞാൻ. അവളുടെ ശരീരത്തെ യാതൊരു തരത്തിലും കരയിപ്പിക്കുകയില്ല എന്ന് ഞാനാശ്വസിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അവളുടെ മനസ്സിൽപ്പോലും ഒരു പോലുപോലും ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയില്ല.

ഞാൻ അവളുടെ വീട്ടിൽ പോയി. കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു അമ്മ മാത്രം ഉള്ള എങ്ങനെ എന്റെ കൂടെ വരും. അച്ഛനില്ല. അമ്മ ഒരു സ്കൂളിലെ ടീച്ചറാണ്. അവർക്ക് എന്നെ കുറിച്ചു യാതൊരു പ്രതികരണവും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ കൂടിയും സ്വന്തം നാട് ഉപേക്ഷിച്ച് അവർ തയ്യാറായില്ല. അവരുടെ തായ് വേൽ പിഴ്ത്തേറിയൊന്നും സ്ഥലം മാറി മരിയ്ക്കാനും അവർക്ക് കഴിയില്ല. അമ്മയെ വിട്ട് പിരിഞ്ഞിട്ട് നിൽക്കാനും വയ്യാനായി രമണിയ്ക്കും.

അവസാനം അവളോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് പോയി. ഞാൻ പുതിയ ജോലിക്കായി, വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കും പോയിരുന്നു. എഴുത്തുകളിലൂടെ എല്ലാം അറിഞ്ഞിരുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നവന്റെ നിരാശ മനസ്സിലാക്കാത്ത മനസ്സ് കഠിനം തന്നെ ദാരിദ്ര്യഭംഗമാണ് ലോകത്തിലേയ്ക്കു വച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ദുഃഖം എന്ന് പറയുന്നു. വിശപ്പ് ശരീരത്തെയല്ല ബാധിക്കുമെങ്കിലും അത് പ്രേമമോ അതു ആത്മാവിനെ കൂടി കാർന്നു തിന്നുകയല്ലേ. പക്ഷേ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും യാതൊരു മറുപടിയും കിട്ടിയില്ല.

ഇനി മടങ്ങി വന്ന് നമുക്ക് ഈ നാട്ടിൻ പുറത്തു ജീവിയ്ക്കാം, കുന്നുകളിൽ തെറ്റികൾ പൂക്കുന്നതും പുഴവക്കിൽ കൈതകൾ പൂക്കുന്നതും കണ്ടുകൊണ്ടെ എന്ന് കൂടി ഞാനാശ്വസിച്ചു. നിന്നെ സ്നേഹിക്കാൻ നിന്റെ സമ്മതം വേണ്ട! എന്ന് കൂടി ഞാനോലിച്ചുപോയി.

അവരെ അവിടെ കണ്ടില്ല. അവർ എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ പോയി കഴിഞ്ഞു. ശാന്തനെ തിരക്കിനോക്കിക്കാണാൻ പറ്റിയില്ല. ശാന്തന് ഏതോ ഒരു കമ്പിനിയിൽ ജോലി കിട്ടിയിരുന്നു. അയലത്തെ വീട്ടിൽ തെരക്കി യാതൊരു പ്രയേജനവും ഇല്ല. അവസാനം ശാന്തനെ തേടിപിടിക്കുവാൻ തയ്യാറായി. അവസാനം ആതൊട്ടാവടിയെ കിട്ടി. അവനിൽ നിന്ന് കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കി. പോ

യ കാര്യം അറിയാൻ കഴിഞ്ഞി. അവരെ ആരോ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നു അറിഞ്ഞു അതാണ് മുഖ്യ കാരണം എന്ന് അറിയിച്ചില്ലാത്ത എന്തൊരു സങ്കടപ്പെട്ട്.

അന്തരംഗം പിടഞ്ഞു ഒന്നും ഞാൻ കഴിയുന്നില്ല. കണ്ണിൽ ഉന്തേ? പറക്കുന്നു. എന്തേതു മോഹമാരുനോ? ഹൃദയം പടിക്കുന്നു. പാറയ്ക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ഇനി കണ്ടാലായിണ്ടകിലായി. നിന്നെ ഓർക്കാതെക്കാൻ കഴിയില്ല. നീ ഓർക്കരുത് ആവോ. നിന്റെ മനസ്സ് അല്ലേ ഈ മനസ്സ്.

സങ്കല്പങ്ങൾ മാത്രം. എങ്കിലെങ്കിലെങ്കിലെ ദൂരത്തിൽ തട്ടിപ്പോകുന്നു. പല കാര്യങ്ങളാണ് മനസ്സിലാക്കിയത്.

അത്രമേൽ നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു പോയതിൽ കുറ്റമാണെങ്കിലേവീ പൊറുക്കണം എന്ന ഓർപ്പോയി.

അതേ തിരിച്ചാണ് ഈ ആൺ ഗംഗത്തെ കുറിച്ചും ഈ പെൺവർഗം വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എല്ലാവർക്കും സംശയം സ്വപിന്ദ കണ്ണുകളിൽ കിടക്കുന്ന മീനിയെപ്പോലെ എല്ലാം അവരുടെ മനസ്സ്. വേണ്ടതായ് എല്ലാം ആലോചിച്ചു തലയ്ക്കുറക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതല്ല നിങ്ങളെ ചെയ്യുന്നത്. എന്ന് പറയും. ഭഗവാനെ നീ ഇതെല്ലാം കാണുന്നില്ലേ!

പോകാൻ നേരത്തു ആ പുഴയിലേക്ക് ഒന്ന് നോക്കി, ഇനി കാണാൻ പറ്റില്ലല്ലോ. നടന്ന് നീങ്ങിപ്പോൾ മനസ്സ് നിറയെ രമണിയായതാണ്. ഇനി നീ... ആ ഗ്രാമത്തെയോത്ര പറഞ്ഞ് ശാന്തനെ ഒന്ന് കേൾക്കി. കണ്ണിൽ അറിയാതെ പൊഞ്ഞ് പോയി. യാത്രചോദിച്ചുണ്ടായിൽ കയറി. ഇനി എന്നാണകാണുന്നത്. ഈ അന്തരീക്ഷം സൗന്ദര്യം, ഈ നിശബ്ദത ഇനിവിടെ ഒന്നിക്കുമോ? നീ എന്നെക്കുമോ. നിങ്ങളെ എന്നെ മറക്കുമെ എല്ലാവരും എന്നെ തന്നെ നോക്കുന്ന പരസ്പര ബഹുമാനവും, ആദ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഹം എന്ന ദുർബല വികാരം ശക്തവും ശാശ്വതവും ആകുന്നത്. മുടിച്ച ശരീരത്തോടൊപ്പം അപകട സാധ്യമുടനുമ്മ മനസ്സിനാണ്. സ്നേഹിയ്ക്കുന്നവരെ ആദരിക്കുക. എല്ലാ കൈകളും അർത്ഥശൂന്യമാകുന്ന സമയത്തു ആശ്വാസ മാത്രത്തോടുകൂടി പ്രണയം കൂടി വിതരണം കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാനാ

മഹാനാരുടെ ജീവചരിത്രം

T. SASIDHARANPILLAI

II B3

ജയപ്രകാശ് നാരായൺ

1902 ഒക്ടോബർ 11നു് ഉത്തർ പ്രദേശിലുള്ള സിദ്ധബായിരാ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജയപ്രകാശ് നാരായൺ ജനിച്ചു. പിതാവായ ഹർഷദ

മോ? അപകടകരമായി ജീവിച്ചുക. അന്ദ്യേഷിന്റെ വാക്യം പപ്പന്റെ വേദവാക്യമായിരുന്നു അത്. എല്ലാവർക്കും ഏതോ ഒരു പരിചിതൻ Good Bye

ഇനി നിന്നെ കാണാൻ വരും. ഒരു പുതിയതിന്റെ തുടക്കവും ആയിട്ട്. അന്ന് നീ പശ്ചാത്തപിയ്ക്കരുത് ചിലപ്പോൾ നിന്നെ കാണരുതേ എന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കും.

പിന്നെയും ഇതാ വർഷങ്ങൾ മരിയ്ക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞതെല്ലാം ഓർമ്മകൾ സമുദ്രത്തിൽ അലിഞ്ഞുപോയ സൂര്യനെ ഓർത്തു വിലപിക്കേണ്ടോ. നാളെ വേറൊരു സൂര്യൻ എനിക്കായി ഉദയം ചെയ്യും. അന്ന് നീലാകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണാനാവില്ല. ഓർമ്മയിൽ അലഞ്ഞുപേർന്ന കഴിഞ്ഞതിനെ കുറിച്ചു കരയാതെ കാലത്തിന്റെ മാമലകൾക്കപ്പുറത്തേയ്ക്ക് പറന്നു ഉയരാം സ്വന്തം മുറിവിൽ നിന്ന് അറിവ് തേടിക്കൊണ്ട് എല്ലാം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ വീട്ടിൻ തിരിച്ച് എത്തി കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ഓർമ്മകൾ മാത്രം. കാളിദാസനെപ്പോലെ ഒരു മോലസന്ദേശം എഴുതിയാലോ എന്ന് ഞാനാശ്വസിച്ച്. ഉണ്ടാൻ സമയത്തു അലോചിച്ചത്. പിടിക്കപ്പെട്ടവന്റെ കലിതീർത്ത്. ഇനി പിടിക്കപ്പെടാനുള്ളവന്റെ രാത്രിയാണ് ഇനിവരുന്നത്. നല്ലൊരു സൂര്യോദയം കാണുന്നു എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

താൻ ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. കുട്ടിയാതിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പൊതുവെ ഗൗരവക്കാരനായിരുന്ന ജയപ്രകാശ് സഭ പ്രവർത്തനമായി കൂട്ടികളോടൊറ്റം കളിക്കാനും മറ്റും പോകുമായിരുന്നില്ല. പഠിത്ത കാര്യത്തിൽ സർവ്വതോമുഖമായ ജയപ്രകാശിന്റെ പ്രിയ കളിത്തൊഴി പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളുമായിരുന്നു. പാറ് നാട്കളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ സ്വാതന്ത്ര്യ സന്ദേശികളായ സഹപാഠികളുടെ കൂടെ ജയപ്രകാശ് കൂടി. അവിടെ വെച്ച് പല സ്വാതന്ത്ര്യ സമര നേതാക്കൾക്കുമൊരെയും പരിചയപ്പെട്ടു. പുസ്തക വായന ജയപ്രകാശിന്റെ പ്രത്യേക സ്വഭാവമായിരുന്നു. ധാരാളം വായിക്കുമായിരുന്ന ജയപ്രകാശ് സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കോളേജു വിദ്യാർത്ഥികളുമായി നടത്തിയ ലേഖന മത്സരത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇൻറർ മീഡിയറ്ററിന് പഠിക്കുമ്പോൾ ഗാന്ധിയുടെ ആഹ്വാനമനുസരിച്ച് പരീക്ഷ ബഹിഷ്കരിച്ച ജയപ്രകാശ് പിന്നെ ബീഹാറിലെ വിദ്യാ പഠനത്തിൽ പഠിച്ച് പരീക്ഷ പാസായി. 1922ൽ ഉപരി പഠനത്തിനായി അമേരിക്കയിൽ പോയി. പക്ഷേ അന്നു് പ്രവേശനം കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അടുത്ത കോളേജ് പ്രവേശന സമയം വരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ സമയം കൂലി വേലചെയ്തും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പണി ചെയ്തും കാര്യങ്ങളാക്കി ഉപജീവനം നടത്തിപ്പോന്നു. ജയപ്രകാശിനു് കാലിഫോർണിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. സമ്പന്നവും കണക്കുമായിരുന്നു മുഖ്യ വിഷയം. പക്ഷേ ഭീമമായ ജീവിതച്ചിലവ് അവിടെ തുടർന്നു പഠിക്കാൻ ജയപ്രകാശിനെ അനുവദിച്ചില്ല. പിന്നെ ഇതാവോ. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലേയ്ക്കും മാറി. പഠിത്തത്തിനും ആഹാരത്തിനും വേണ്ട ചിലവുകൾ നിറവേറ്റാൻ ജയപ്രകാശ് ചെയ്യാത്ത കൂലിപ്പണികൾ വളരെ വിരളമാണ്. ബി. എ. പാസായി ഓഫീസോ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ അദ്ധ്യാപകനാകുകയും ഒപ്പം എം. എ പരീക്ഷയ്ക്കു് പഠിക്കാനാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു 27-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്തു. അന്നു് കോൺഗ്രസ്സ് നിരോധിക്കപ്പെട്ട സമയമായിരുന്നു. ജയപ്രകാശിന്റെ ഭാര്യ പ്രഭാവതിയടക്കം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ എല്ലാ നേതാക്കളും തടവിലാ

യി. ജയപ്രകാശ് പിടിക്കപ്പെടാതെ വേണം മാറി നടന്നു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടെങ്കിലും 1932-ൽ മദ്രാസിൽ വച്ച് ജയപ്രകാശിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു ജയിലിൽ കഴിയവേ കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കു് രൂപം നൽകി. 1936-ൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് എന്തിനു് എന്ന പുസ്തകം എഴുതി. 1940- ആഗസ്റ്റിൽ കിറാ ഇന്ത്യാ സമരം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ജയപ്രകാശ് ജയിൽ ചാടി പുറത്തു വന്നു. ഇന്ത്യാ വിഭജനത്തിനെതിരെ ശക്തമായി വാദിച്ചതാണു് ജയപ്രകാശ്. ജയപ്രകാശിനെ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു തന്റെ മന്ത്രിസഭയിലെ അംഗമാകുന്നതിൽ ക്ഷണിച്ചെങ്കിലും ജയപ്രകാശ് ആ ക്ഷണം നിരസിച്ചു. 1947-ൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി വിട്ടു ജയപ്രകാശ്. 1975-ൽ ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ ഗവൺമെന്റ് പല നേതാക്കളുടെയുമൊപ്പം ജയപ്രകാശിനെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. 1976-ൽ ജനതാ പാർട്ടി രൂപീകരിച്ചു. 1977-ൽ ജനതാ പാർട്ടി ബഹുഭൂരി പക്ഷം കിട്ടി. ഇന്ദിരാഗാന്ധി തോൽക്കുകയും ചെയ്തു. 1979 ഒക്ടോബർ 3നു് അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു.

ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി

1903-ൽ തൃശൂർ ജില്ലയിലുള്ള കണ്ടശ്ശാലം കടവു് എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു ദരിദ്ര കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. സാമ്പത്തികമായി വളരെ കഷ്ടപ്പാടാണു് വിദ്യാഭ്യാസ സമയത്തു് പലരും സഹായിച്ചു. എട്ടാം ക്ലാസിൽ സ്കോളർഷിപ്പ് ലഭിച്ചു. പഠിത്തത്തിൽ സർവ്വതോമുഖനായിരുന്നു. സാഹിത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതോടെ പഠിത്തകാര്യത്തിൽ പിന്നോക്കമായി. തൃശൂരിലും തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിലുമായിരുന്നു കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം.

ഫിസിക്സിൽ ബിരുദമെടുത്തുവന്ന ജോസഫിനു് തൃശൂർ സെൻറ് ജോസഫ് കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി ജോലിയിലിരുന്നു കൊണ്ടു് എം. എയ്ക്ക് പഠിച്ച് പാസ്സായി. 1957-ലെ. ഇ. എം. എസ് മന്ത്രി സഭയിൽ വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയായിരിക്കുമ്പോൾ മുണ്ടശ്ശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസ നിയമം പാസ്സാക്കിയത്. കേരള സംസ്ഥാന പ്ലാനിംഗ് ബോർഡിൽ പ്രവർത്തിച്ച മുണ്ടശ്

ശേരി 1972-ൽ കൊച്ചിൻ സർവ്വ കലാശാല വൈസ് ചാൻസലറായി. 1976-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു സോവിയറ്റ് ലാൻഡ് ഹെറാറ്റു അവാർഡ് ലഭിച്ചു. സാഹിത്യ-സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയ തലങ്ങളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച ആ മഹാൻ 1977 ഒക്ടോബർ 25-ാം തീയതി അന്തരിച്ചു.

കുമാരനാശാൻ

പുത്തൻ കടവത്ത് നാരായണന്റെയും കാളിയമ്മയുടെയും മകനായി തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിൽ ചിറയൻ കീഴ് താലൂക്കിൽ കായിക്കര വില്ലേജിൽ 1873 ഏപ്രിൽ 12-ാം തീയതി കുമാരനാശാൻ ജനിച്ചു. കുട്ടിക്കാലത്തു് കുമാരു എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നതു് നാലാം ക്ലാസ് പാസ്സായ കുമാരു പഠിച്ച സ്കൂളിൽ തന്നെ അദ്ദേഹപകനായി. പ്രായക്കുറവു കാരണം ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ശ്രീ നാരായണ ഗുരുവിനെ കണ്ടു മുട്ടിയ നിമിഷം മുതൽ കുമാരുവിന്റെ ജീവിതമാകെ മാറി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം മൈസൂർ, മദ്രാസ്, കൽക്കത്ത എന്നിവിടങ്ങളിൽ പോയി സംസ്കൃതത്തിൽ ഉപരി പഠനം നടത്തി. 1917-ൽ ആശാൻ ഭാനുമതിയമ്മയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. 1918-ൽ ആശാനെ ഗവണ്മെൻ്റ് പഞ്ചായത്തു് കോടതി ജഡ്ജിയായി നിയമിച്ചു. 1919-ൽ നിയമ സഭാ മെമ്പറാക്കി. 1921-ൽ നാരായണ ഗുരുവിന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമത്തിന്റെ കാര്യ ദർശിയായി കുടുംബ സമേതം ആലുവയിൽ താമസമാക്കി. വീണപുവു്, ചിന്താവിഷ്ഠായ സീത, നളിനി, ലീല, പ്രരോധനം, ദുരവസ്ഥ, ചണ്ഡാല ഭിക്ഷുകി എന്നിവയാണു് ആശാൻ

ന്റെ പ്രധാനരചിച്ച ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ. 1924 ജനുവരി 16-നു് റെഡ്ക്രസ്റ്റ് എന്ന ബോട്ടിൽ ആലുവാരാജാപോക്സോൾ പല്ലിന അന്താളിൽ വെച്ചുണ്ടായ അപകടത്തിൽ മരണമടഞ്ഞു.

കോപ്പർ നിക്കസ്

പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഭൂമിയാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രം എന്നു കരുതിയിരുന്ന സമയത്തു് ആധാരണ തിരുത്തി ഭൂമി സൂര്യനെ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്ന ഒരു ഗ്രഹമാണെന്നു് ലോക ജനതയ്ക്കു് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്ത ഗ്രെഗോറിയൻ കോപ്പർ നിക്കസ്. വിസ്തൃതമാനദീ തീരത്തു് തോൺ എന്ന സ്ഥലത്താണു് കോപ്പർ നിക്കസ് ജനിച്ചതു്.

1543-ൽ നിക്കസ് രോഗം മൂർച്ഛിച്ചു് മരണമടഞ്ഞു.

കെ. പി. കേശവമേനോൻ

1886 സെപ്റ്റംബർ 1-നു് ഭീമതച്ചന്റെയും മീനാക്ഷി നേതൃാരമ്മയുടെയും മകനായി കേശവ മേനോൻ പാലക്കാട്ടു് ജനിച്ചു. കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയി ബാരിസ്റ്ററൽ പാസായി. ഈ സമയത്താണു് “ബിലാത്തിവിശേഷം” എന്ന പുസ്തകം എഴുതിയതു്. 1921-ലെ നിസ്സഹരണ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു 1923-ൽ കോഴിക്കോട്ടു നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരണ മാറംഭിച്ച “മാതൃഭൂമി” പത്രത്തിന്റെ സ്ഥാപക നേതാക്കളിലൊരാളും മാതൃഭൂമിയുടെ ആദ്യത്തെ പത്രാധിപരും കേശവമേനോനായിരുന്നു. 1924-ൽ വൈക്കം സത്യഗ്രഹത്തിൽ പങ്കെടുത്ത അറസ്റ്റു വരിച്ചു. 1948-ൽ തിരിച്ചു് കേരളത്തിൽ

വരികയും മാതൃഭൂമിയുടെ പത്രാധിപ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ആത്മ കഥയും, ജീവചരിത്രവും കുട്ടികൾക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങളും നാടകങ്ങളും യാത്രാ വിവരണങ്ങളും കേശവമേനോൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു് 1951-ൽ സിലോണിൽ വൈക്കത്തിലുണ്ടായി പോയി. തിരിച്ചു് 1978-ൽ മരിക്കുന്നതുവരെ “മാതൃഭൂമിയുടെ” പത്രാധിപരായി തുടർന്നു.

എബ്രഹാംലിങ്ക്

അമേരിക്കയുടെ പതിനാലാമത്തെ പ്രസിഡൻറായിരുന്ന എബ്രഹാംലിങ്ക് 1809 ഫെബ്രുവരി 12-നാണു് ജനിച്ചതു്. കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ പുസ്തകം വായനയിൽ വലിയ താല്പര്യം കാട്ടിയിരുന്നു. ഏതു പുസ്തകം കിട്ടിയാലും വായിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു തുണ്ടു - കടലാസുപോലു വാങ്ങിക്കാനുള്ള കഴിവ് ലിങ്ക്നിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു് വായിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ചിലതെല്ലാം എഴുതാമാരംഭിച്ചു. 1832 ലാണു് നിയമഭയിലേക്കുദ്യം തെ്സരിച്ചതു്. ചുണ്ടിയ വോട്ടിന്റെ കുറവിൽ ലിങ്ക്ന തോറ്റു. 1842-ൽ മേരിലോഡിൽ വിവാഹം കഴിച്ചു. അമേരിക്കയിലെ അടിമകൾക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തേ പറ്റൂ എന്നു് അദ്ദേഹം ദൃഢ നിശ്ചയം ചെയ്തു. 1860-ൽ റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടിയുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി മത്സരിച്ചു് അദ്ദേഹിൻ പ്രസിഡൻറായി. 1965 ഏപ്രിൽ 14-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച മഹാനായ ആ മനുഷ്യ സ്നേഹിത ഏതോ ഘാതകൻ വെടിവെച്ചു കൊന്നു.

വിരഹവേദന

നാസിലാബീഗം എം.

III ബി. എസ്. സി., ബോട്ടണി മെയിൻ

അന്നൊരു സുദിനത്തിൽ ഞാനൊൻ പിതാവുമായ്,
വന്നതാണീകോളേജിൽ പഠിത്തം തുടങ്ങുവാൻ
കണ്ടു ഞാൻ പലവിധ ഫാഷനും, ഭാവങ്ങളും,
മണ്ടുസാമെനികെല്ലാം പുത്തരിയായി തോന്നി
ആദ്യത്തെ വർഷം രണ്ടും അപ്രുൻറീസായിപോയി
വേലകൾ പലതും ഞാൻ പഠിച്ചു പാകംപോലെ
പിന്നത്തെ വർഷം വന്നു ബിരുദ വിദ്യാർത്ഥിനി
തുടർന്നു ഞാൻ ഷൈനിംഗും പലവിധം
'ഒപ്പന'യായി പിന്നെ 'ലേഡീറെപ്പ'മായ്
നിർമ്മലപ്രേമത്തിന്റെ പനിനീർക്കടങ്ങളായ്
പലരേയും കണ്ടുമുട്ടി അവയിൽ മുങ്ങിത്തപ്പി
ഒരുവിധം കരയ്ക്കുകകവാൻ തുനിയുന്നു ഞാൻ,
അങ്ങനെയെല്ലാവർഷം കോളേജിൽ സേവിച്ചുഞാൻ
അന്നൊന്നുമോർത്തീലല്ലോയിന്നിന്റെ സത്തുഷ്ടി

പോവുകതോഴരെ നിങ്ങൾ തൻ പാതയിൽ
പുവിരിക്കട്ടെ സമൃദ്ധിയും, ശാന്തിയും
ജീവിതത്തിന്റെ സാനുക്കളിലൂടെ,
ഈ നല്ല നാളിന്റെ മാധുരിയാസ്വദി-
ച്ചാനന്ദമാർന്നു നാമോർക്കും പരസ്പരം
വേണ്ടയാത്രാമൊഴി, വേണ്ട കണ്ണീരുമി-
വേർപാട് സൗഹൃദത്തിന്നനിവാര്യമാം
ജീവിതത്തിന്റെ നീളം വഴിത്താരയിൽ
പുവിരിക്കട്ടെ നമുക്കീ സ്മരണകൾ
ഏതെ വ്യഥയോടെ, ഞാൻവിടപൊൽവു
ഏതെമുള്ളവർക്കേ യെൻദുഃഖംകവരാൻ പററു

രണഭൂമി

RAJENDRAPRASAD P.
I P. D. C.

പടിഞ്ഞാറു നിന്നും തളികയറി യ കാറ്റു വെള്ളിമേഘങ്ങളെ പി ച്ചി ചീന്തി....വെള്ളി അലക്കിട്ടൊഴുകുന്ന നദിയുടെ കളകളാലും മുഴങ്ങി നിൽക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം...ഇട തൂർന്നു നിൽക്കുന്ന വനം....അതിന്റെ ഹൃദയത്തെ രണ്ടായി പിളർക്കുന്ന നീണ്ട പാത...ആറകിളിയുടെ കിന്നാരം.... കുമ്പിളിണികളുടെ പ്രേമ ഗാനം ...തളിരിലകളുടെ സമൂഹ നൃത്തം. പ്രേമമർത്തരായ് കെട്ടു പിണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ലതകൾ....അർക്കന്റെ തേജസ് അരിച്ചിറങ്ങുന്ന അന്തരീക്ഷം....തരളമെത്തിക്കുന്ന മേഘമാരുതന്റെ ചുംബനം...എന്തൊരാ ഹൃദയം....എന്തൊരു തേജസ്...എല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതീതി..! പക്ഷേ ഇതെല്ലാം ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുൻപു.....?

തോളിൽ തൂങ്ങുന്ന ബാഗ് ഒന്നിളക്കിയിട്ട്...ഗോപി ദീർഘ നിശ്വാസങ്ങൾ വിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു....! തന്റെ ഗതകാലം എത്ര വിചിത്രം...എല്ലാം ത്യാഗത്തിന്റെ ശവക്കല്ലറകളായി മാറിയിരിക്കുന്നു. വ്യസനത്തിന്റെ വ്യന്യാസം മുഖത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം....സമൂഹ ദ്രോഹങ്ങളുടെ കര വലയത്തലൊതുങ്ങി പോയ ആരണ്യത്തെപ്പറ്റി എന്തിനു ഖേദിക്കുന്നു. എല്ലാം വ്യർത്ഥം.....

ഉറുകിയൊലിയുന്ന മരിച്ചിട... അതിലൂടെ നടന്നു പോകുമ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ധരിച്ച കാലുകളിലൂടെ അഗ്നി ഇറച്ചു കയറുന്നു...ഒരു തണലിനു വേണ്ടി....ഇന്ത്യയിലെ ദാഹജലത്തിനു വേണ്ടി അലയുന്ന ഒരു ശരീരം... മുഖം അഗ്നിയുടെ കരാളഹസ്തങ്ങളോടു കരുവാളിച്ചു പോയി.... ചുണ്ടുകൾ വരണ്ടു...എങ്ങും വിമ്മിളം പൊട്ടലുകൾ മാത്രം....മുമ്പു താൻ ഈ വഴിയെ പോകുമ്പോൾ പ്രകൃതി

കനിഞ്ഞ ഒരു പ്രദേശമായിരുന്നു ഇവിടം....ഇന്നോ....ഇനി ഒരു കൂർകുഷ്യം അത്രയും ദയത്തിനു രണഭൂമി ഒരു കിയിട്ടിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു... എങ്ങും ഹും കാരം....ആനകളുടെ ശബ്ദം....പടവാളുകളുടെ മർമ്മരം....പോർ വിളിയുടെ ഘോര നാദം....എങ്ങും പൊടിപടലങ്ങൾ ഉയർന്നു പൊങ്ങുന്നു....തന്റെ ശിരസിയിലെ പ്രകമ്പനങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉച്ചത്തിൽ കത്തിയെരിയുന്നു....

സ്വയം പറഞ്ഞു പോയി തന്റെ യാത്രയെവിടെ വരെ.....? നാലു ദിവസം കൊണ്ടു് നടക്കുന്നു....? ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത പാത മുന്നിൽ ആകാശം കണക്കെ തുറന്നുകിടക്കുന്നു.... അതിൽ നിന്നും ഉറുകി യൊലിക്കുന്ന ഓർ.....!

“നിനക്കു് ലക്ഷ്യമുണ്ടു് കുട്ടി....ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത ആരും തന്നെയില്ല....നീ ഓർക്കുക, നിന്റെ ഓരോ ചലനവും ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുണ്ടു്....നീ മരണത്തിലേക്കു് അടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്....നിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണവും.....”

ഗോപി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അവിടെ ആരുമില്ല കത്തിജ്വലിക്കുന്ന ഭൂമിയില്ലാതെ.... മുന്നോട്ടു നോക്കി അവിടെ ഓർ ഒലിക്കുന്ന നീണ്ട പാതയല്ലാതെ ഒന്നും കാണാൻ സാധിച്ചില്ല....സംശയത്താൽ മുകളിലേക്കു നോക്കി അവിടെയും ഫലം നിരാശ....അഗ്നി വർഷിക്കുന്ന അരുണൻ മാത്രം.

“കുട്ടി. നീ എന്നെ എങ്ങും തിരയണ്ട....അതായത് നിന്റെ മനസ്സു്....നിന്നെ ഇത്രയും കാലം ഞാൻ കാത്തു് സൂക്ഷിച്ചു്....എന്നാൽ നിനക്കു് എന്റെ വിശ്വാസമില്ല....ആരെയും തന്നെ....നീ നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അലസനായി തീർന്നു്നിന്റെ നാടും വീടും ഉപേക്ഷിച്ചു്മാതാപിതാക്കളെയും ഉപേക്ഷിച്ചു്....നീ സത്യത്തെ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങി അല്ലേ....? ആ സത്യം നിന്നിൽ നീ കണ്ടെത്തിയില്ല....അദൃശ്യങ്ങളായ ചങ്ങലകൾ നമ്മെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കുന്നു. ആ ചങ്ങലകളിൽ നിന്നും നീ രക്ഷപെട്ടില്ല....നിന്റെ മനസ്സു് കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത കുതിരയെപ്പോലെ പാഞ്ഞു പോകും മനസ്സു് വാചാലമായില്ല....നിനക്കൊരു തൊഴിലുണ്ടോ....? വേദനയുടെ പ്രകാശം ഗോപുരങ്ങളെ സ്തംഭശിഖാർത്ഥം ഹൃദയൻ....വൃത്താന്തത്തിന്റെ പ്രഹേളിക കളിയാ

ടുന്ന രണ ഭൂമിയിൽ തൊഴിലിനു വേണ്ടി അലയുന്ന മനുഷ്യൻ.... നീ വ്യക്ഷ നിരകളെ കൂത്തി ചുറ്റും....ഇപ്പോൾ നീ ദാഹജലത്തിനു വേണ്ടി അലയുന്നു അല്ലേ.... നിന്റെ ശരീരം നടന്നുകലുന്ന ഇപാത പണ്ടൊരിക്കൽ ഫല ഭൂമിയുടെ കേളികൊട്ടുട്ടു യർത്തിയില്ലെന്നു്....ഇന്നതു് മനുഷ്യ സംമിശ്രങ്ങളുടെ സമ്മേളന സ്ഥലമായി മാറിയിരിക്കുന്നു....അതായത് ശവഭൂമി്....അവയുടെ മുന്നിൽ നീ മടക്കുക. അഭിവൃദ്ധിയുടെ സമഞ്ജസമ്മേളനമാണിവിടം.... നിന്റെ പ്രയാണവും ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു....നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഷമമുണ്ടു്....പക്ഷേ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയുചിട്ടു്....

പടിഞ്ഞാറൻ ചക്രവാളം സിന്ദൂരത്തിലകം ചാർത്തി....ആത്മഹിംസയെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന നരൻ....എങ്ങും ചുവന്ന നാടക കളിയാടി....ഒരു വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രതീതി ഉളവാക്കുന്ന ചക്രവാളം. അപ്പോഴും ബാഗ് തോളിൽ തൂങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു....ഗോപി അസമയ സൂര്യന്റെ നേർക്കു് നടന്നുകയറുന്നു്.... അങ്ങിതാ ഒരു സ്വർഗ്ഗരഥം ഉയർന്നു വരുന്നു....അതിനിന്നും അപ്സരസുകൾ താഴേക്കു ചാടുന്നു.... അവർ തന്റെ നേർക്കു് പാഞ്ഞുടക്കുന്നു.... എന്താവ ഗോപിയിൽ ഭയംജനിപ്പിച്ചു്. രക്തം ചീറുന്ന നാക്കുകൾ....കുത്ത പല്ലുകൾ....വികൃതമായ മുഖമായി ഇതാ.... അടുത്തെത്തി ക്കു്.... അപ്പോഴേയ്ക്കു് സൂര്യനും കൊലക്കയറിൽ കുടുങ്ങിക്കുത്തു്....തന്റെ മനസ്സു് ആ സ്വർണ്ണ മഥത്തിൽ തന്നെയുപേക്ഷിച്ചു് അകലങ്ങളിലേക്കു് റന്നു പറങ്ങു പോകുന്നു.... തന്റെ കുറ്റത്തിന്റെ സമഞ്ജസമേളനം ഇവിടെ വിരമിക്കുന്നു!!!

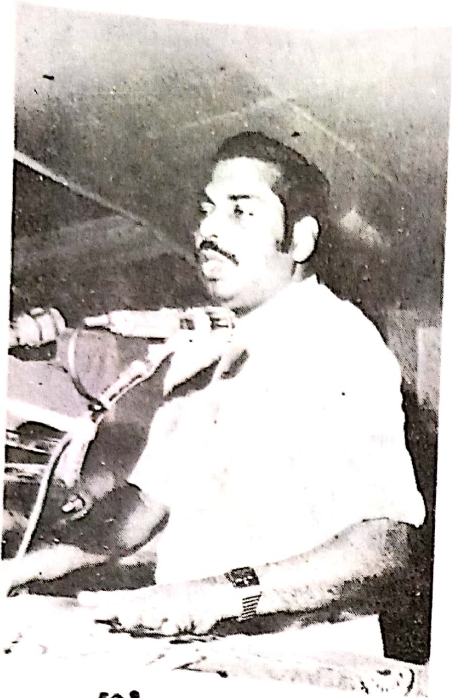
കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തിരശീല ഉയരുന്നു

സ്വാഗതപ്രസംഗം പ്രിൻസിപ്പാൾ

കോളേജ് യൂണിയൻ ഉദ്ഘാടനം ശ്രീ. വയലാർ രവി

ശ്രീ. തോപ്പിൽ രവി

ശ്രീ. മുല്ലക്കര രത്നാകരൻ

ഉദ്ഘാടനസമ്മേളനത്തിൽ

ശ്രീ. കായിക്കര ജംസുദ്ദീൻ

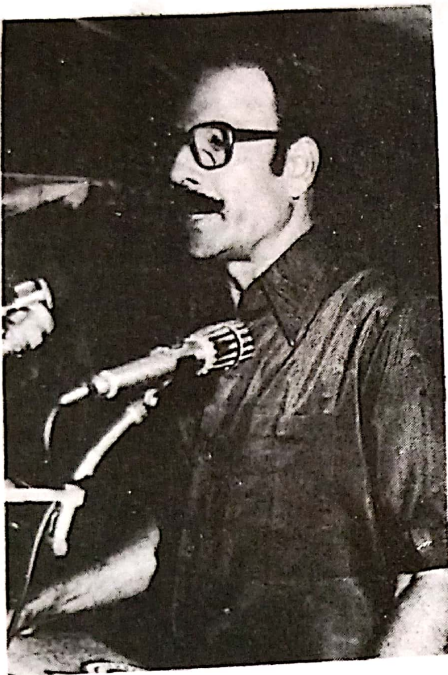

ജയഭവൻ

അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം

യൂണിയൻ ചെയർമാൻ

ആർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് ഉദ്ഘാടനം

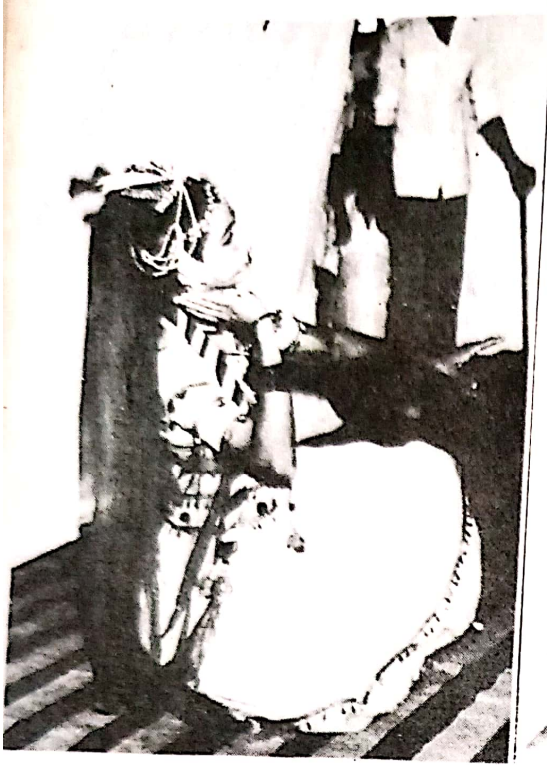
സിനി ആക്ടർ ശ്രീ. G. K. Pillai

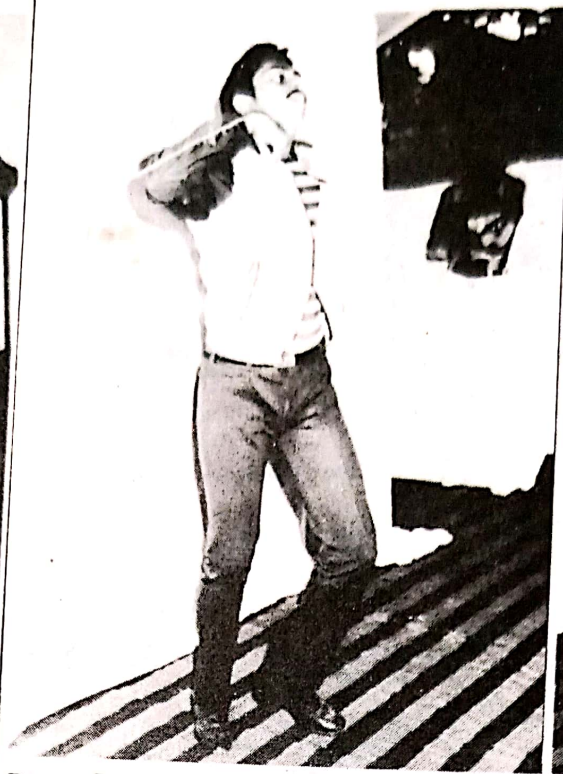
“സദസ്സ്” ഒരു വികാഷണം

ജനറൽ സെക്രട്ടറി

Single Dance 1st Prize Salin

Disco Dance 1st Prize Ravikumar

Nasar

Monsoor, Girija

കോളേജ് ഓർക്കസ്ട്ര

യൂണിയൻ റിപ്പോർട്ട് 1983-84

എസ്. അൻസാരി
(ജനറൽ സെക്രട്ടറി)
കോളേജ് യൂണിയൻ

ആലങ്കാരികമായ അവകാശവാദങ്ങൾ ഒന്നും ഉന്നയിക്കാതെ, കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിൽ സഹകരിച്ച എല്ലാവർക്കും ആദ്യമായി നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഈ എളിയ റിപ്പോർട്ട് നിങ്ങളുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നിലനിൽപ്പിന്റേതായ പ്രശ്നങ്ങളോട് യൂണിവേഴ്സിറ്റി അനുവദിച്ചുവരുന്ന തലതിരിഞ്ഞ സമീപനങ്ങൾമൂലം നിരവധി സാദൃശ്യമായ ദിവസങ്ങൾ നമുക്ക് നഷ്ടമായി. സാമ്പത്തിക പരാധീനതയും പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചു. എങ്കിലും ഇത്രയും വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞാനും അഭിമാനിക്കുന്നു.

1983 സെപ്റ്റംബർ 16-ാം തീയതി നടന്ന കോളേജ് യൂണിയൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആകെ യുള്ള എഴു ജനറൽ സീറ്റിൽ 5 എണ്ണത്തിൽ K. S. U. വിജയിച്ച് അധികാരത്തിൽ വരികയുണ്ടായി കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു വിലയിരുത്തലായിരുന്നു ആ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഫലമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

കോളേജ് യൂണിയന്റെ ഔദ്യോഗികമായ ഉൽഘാടനം 1983 നവംബർ 14-ാം തീയതി 10 മണിക്കൂർ ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരള ആഭ്യന്തരവകുപ്പുമന്ത്രി ശ്രീ. വയലാർ രവി നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി. സിനിമാനടൻ ജി. കെ. പിള്ള ആർട്ട്സ് ക്ലബിന്റെ ഉൽഘാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി. ചെയർമാൻ ഷാഫി അഭ്യക്തനായ വഹിച്ച യോഗത്തിൽ ശ്രീ. തോപ്പിൽ രവി M. L. A., കാലിക്കര ഷംസുദ്ദീൻ, മുല്ലക്കര രത്നാകരൻ, ജയദേവൻ തുടങ്ങിയവർ ആശംസാപ്രസംഗം നടത്തി. ബഹു: പ്രിൻസിപ്പൽ സ്വാഗതമേറിയ പ്രസ്തുത ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുത്ത അതിഥികൾക്കും എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ കോളേജ് യൂണിയൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലക്ക് എനിക്ക് കഴിഞ്ഞു. എന്തുകൊണ്ടും വർണ്ണശബളമായിരുന്നു ഉൽഘാടന ചടങ്ങിന് ശേഷം നടന്ന കലാപരിപാടികൾ നമ്മുടെ കലാലയ ജീവിതത്തിലെ ഭാവനാധനമായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും മാറിവരുന്ന പ്രവണതകളുടെയും ചിന്തകളുടെയും വികസിക്കുന്ന കലാബോധത്തി

ന്റെ ദർശന രൂപങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് പറയാം.

ആർട്ട്സ് ക്ലബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആദ്യമായി രൂപവത് വിദ്യാർത്ഥികളെയും പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സംഗീത മൽസരം നടത്തുകയും, ആ മൽസരത്തിൽ നിന്നും 11 പേരടങ്ങുന്ന ഒരു മ്യൂസിക് ക്ലബ് രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് കപിസ് ടീം, ഡ്രമാറ്റിക് ക്ലബ് എന്നിവയ്ക്കും രൂപീകരണം നൽകി. 1983 നവംബർ 18, 19, 20 തീയതികളിൽ കൊല്ലം വൈസ്ചൈൻസ് നടത്തിയ ഇൻറർ കോളേജിയററ് മൽസരങ്ങളിൽ ഈ കോളേജിൽ നിന്നും ഒരു സംഘം കലാമൂല്യമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ പങ്കെടുക്കുകയും വിവിധയിനങ്ങളിൽ സമ്മാനം നേടുകയും ചെയ്തു ഡ്രമാറ്റിക് ക്ലബ്ബ് ഏറ്റവും പ്രശസ്ത പിടിച്ചു പററിയ ഒരു വർഷമായിരുന്നു ഈ വർഷം. ഡിസംബർ 8-ാം തീയതി റി. കെ. എം. എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിന്റെ രജത ജൂബിലിയോട് അനുബന്ധിച്ച് നടത്തിയ ഇൻറർ കോളേജിയററ് നാടക മൽസരത്തിൽ ഈ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ അവതരിപ്പിച്ച "ചാർത്ത" എന്ന നാടകത്തിന് അവതരണത്തിനുള്ള രണ്ടാം സ്ഥാനം നേടാൻ കഴിഞ്ഞു. തുടർന്ന് ഡിസംബർ 10-ാം തീയതി അഞ്ചൽ കലാസാംസ്കാരിക സംഘടന നടത്തിയ അഖിലകേരള നാടക മൽസരത്തിൽ "ചാർത്ത" എന്ന നാടകത്തിന് അവതരണത്തിനുള്ള ഒന്നാം സ്ഥാനവും സഹനടൻ, നല്ല സംവിധാനം എന്നിവയ്ക്കുള്ള സമ്മാനം നേടുകയുണ്ടായി. ഡിസംബർ 19, 20, 21 തീയതികളിൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് വച്ച് നടന്ന യൂണിവേഴ്സിറ്റി തുവജനോൽസവത്തിൽ ഈ കോളേജിൽ നിന്നും വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയുണ്ടായി സമ്മാനങ്ങൾ നേടാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അവതരിപ്പിച്ച ഇനങ്ങൾ എല്ലാത്തന്നെ നല്ല നിലവാരം പുലർത്തുന്നവയായിരുന്നു.

1984 ജനുവരി 9-ാം തീയതി കൊല്ലം വൈ. എം. സി. (Y. M. C.) ഇൻറർ കോളേജിയററ് കലാമത്സരങ്ങളിലും ജനുവരി 14-15-16 തീയതികളിൽ ജേസ്സ് നടത്തിയ വിവിധ കലാമത്സരങ്ങളിലും, ഫെബ്രുവരി 10 ന് കൊല്ലം എസ്. എൻ. വനിതാ കോളേജിൽ നടത്തിയ കവ്യരങ്ങിലും ഫെ. 18, 19, 20 തീയതികളിൽ റോട്ടറി ക്ലബ്ബ് നടത്തിയ കലാമത്സരങ്ങളിലും ഈ കോളേജിൽ നിന്ന് വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

ഡൽഹിയിൽ നടന്ന റിപ്പബ്ലിക് പരേഡിൽ മുന്നാമത് തവണയും കേരളത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച Major ബഷീർകണ്ണ സാറിനും, ഡൽഹിയിൽ റിപ്പബ്ലിക് ദിനപരേഡിൽ കേരളത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച ഈ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളായ ഹെലീനാ ഡിക്രൂസ്, സുജാതോമസ് പണിക്കർ, നന്ദകുമാർ, നഹാസ്, കുറുപ്പ് എന്നിവർക്കും ഈ അവസരത്തിൽ കോളേജ് യൂണിയന്റെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു. 'ആഗ്ര'യിൽ വച്ച് നടന്ന പാരാജം സിങ് പരിശീലനം വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കിയ ഈ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളായ സുജാതോമസ് പണിക്കർ, നന്ദകുമാർ, ബീനാബീഗം, എന്നിവരെ ഞാൻ കോളേജ് യൂണിയന്റെ പേരിൽ അഭിനന്ദിക്കുകയാണു്.

കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി അത്ലറ്റിക് മീറ്റിംഗിൽ പങ്കെടുത്ത നമ്മുടെ കോളേജിലെ കായിക താശേഷം IV-ൽ

എൻ. എ. ഇ. പി. റിപ്പോർട്ട്

കൊല്ലം, കരിക്കോട് തങ്ങൾക്കുണ്ട് മുസലി
യാർ ആർട്ട്സ് കോളേജിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ആ
കെ 30 ഡെപ്യൂട്ടി ബോധന കേന്ദ്രങ്ങളാണുള്ളത്.
കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ Centre for Adult
Education and Extention- ന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലാ
ണ് ഈ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം. 1984 ജനുവ
രി 22-ാം തീയതി കൊല്ലം ജില്ലയിൽ ഓയർ എന്ന സ്
ലത്തുചേർന്ന പൊതുയോഗത്തിൽ ബഹു: ടി. കെ.
എം. ആർട്ട്സ് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രൊ: സൈ
നുലാബ്ദീൻ ഈ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം നിർ
വ്യാഹിച്ചു. അതോടെ ടി. കെ. എം. ആർട്ട്സ് കോളേ
ജിന്റെ ബഹുജന ബോധന കേന്ദ്രങ്ങളുടെ പ്രവർ
ത്തനങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു.

ഈ പ്രോഗ്രാമിന്റെ ചാർജ് നൽകുന്നത്
വീസ് സ്കീമിന്റെ കൂടി ചാർജ് വഹിക്കു
പ്രൊ: കെ. കെ. അബ്ദുൽ ഖാദർ ആണ്. പ്രിൻ
സിപ്പൽ ചെയർമാനായി ഉള്ള ഒരു അഡ്വൈസറി
ററി കോളേജ് തലപ്രവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കു
കേന്ദ്രങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ പുരോഗതിക്കു
ണ്ടി രണ്ട് സൂപ്പർ വൈസറൻമാരുമുണ്ട്. ഓയർ
കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ചുമതല പി. കെ. രാമചന്ദ്ര
ണ്. കൊല്ലം കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളെ
ചുമതല എസ്. താഹിർ ആണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.
ഓയറുള്ള 13 കേന്ദ്രങ്ങൾ ജനുവരി 1
ത്തിലും, കൊല്ലം കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള കേന്ദ്രം
1984 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിലുമാണ് പ്രവർത്ത
ങ്ങൾ തുടങ്ങിയത്. കൊല്ലം പട്ടണത്തിലെ കടലേ
പ്രദേശമായ ജോനകപ്പുറത്തും സമീപപ്രദേശങ്ങളെ
പള്ളിത്തോട്ടം, മുതാക്കര എന്നിവിടങ്ങളിലായി ആ
10 കേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആ ഭാഗത്തുള്ള പ്രവർത്ത
ങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കാൻ ജോനകപ്പുറം ലാൽബഹദ
ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂമിന്റെ പ്രവർത്ത
നും മറ്റൊന്നായി സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനവും അടങ്ങ
ഒരു ലോക്കൽ കമ്മിറ്റിയും ഉണ്ട്. ഇനിയുള്ള രണ്ട്
കേന്ദ്രങ്ങൾ ടി. കെ. എം. ആർട്ട്സ് കോളേജിന്റെ
സമീപമുള്ള മാമ്പുഴ ലക്ഷ്മി വീട് കോളനിയി
ണ്. ബാക്കിയുള്ള 4 കേന്ദ്രങ്ങൾ കൊല്ലത്തു
ന്നും 28 കി: മീ: കിഴക്ക് കുനിക്കോട് എന്ന സ്ഥ
ത്താണ്.

1984 ഫെബ്രുവരിയിൽ തുടങ്ങിയ ഈ പ
തികൊണ്ട് വളരെയധികം ആളുകൾക്ക് പ്രയോജ
ഉണ്ടായി 30 പേർ അടങ്ങുന്നതാണ് ഒരു ബഹു
ബോധന കേന്ദ്രം. ആകെയുള്ള 30 കേന്ദ്രങ്ങളെ
അധികവും സ്ത്രീകളുടെ മാത്രം കേന്ദ്രങ്ങൾ
ണ്.

ഈ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിയ ശേഷം പല
രൂപ്പുകളും ഈ കേന്ദ്രങ്ങളിലെ ഗുണഭോക്താക്കൾ
ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ ഇതിന്റെ പ്രവർത്തകർക്ക്
ത്തു. മാമ്പുഴ ലക്ഷ്മി വീട് കോളനിയിലെ ഗ.
ഭോക്താക്കൾക്ക് മുഖത്തല ബ്ലോക്കിന്റെ സഹ
ത്തോടെ സൗജന്യമായി തെങ്ങിൻ തൈകൾ വിതര
ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു. കൂടാതെ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ
പൊതുയോഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച് സാക്ഷരതയെ
റിച്ച് ജനങ്ങളെ ബോധവാൻമാരാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

1983 ഫെബ്രുവരി മാസം ആരംഭിച്ച ഈ
ന്ദ്രങ്ങളുടെ കാലാവധി 10 മാസം ആണ്. 1984
വംബറിൽ ഈ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ
രും, ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു തുടങ്ങിയ സഹായ
കയും വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ തരികയും ചെയ
ബഹു: പ്രിൻസിപ്പലിനും പ്രോഗ്രാം ഓഫീസർക്കു
ന്നി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എസ്. താഹിർ

1983 നവംബർ 14-ാം തീയതി ആർട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ ഉദ്ഘാടനം പ്രസിദ്ധ സിനിമാ നടൻ ശ്രീ. ജി. കെ. പിള്ള നിർവഹിക്കുകയുണ്ടായി. ആർട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 14-ാം തീയതി ഉച്ചയ്ക്ക് 2 മണി മുതൽ മൂസിക്കു ക്ലബ്ബിലെ അംഗങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച സംഗീത വിരുന്നും മറ്റും കലാപരിപാടികളുമുണ്ടായിരുന്നു. ആർട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ആദ്യമായി വിദ്യാർത്ഥികളെ മുഴുവനും പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സംഗീത മൽസരം നടത്തുകയും ആ മൽസരത്തിൽ നിന്നും 11-പേർ അടങ്ങുന്ന മൂസിക്കു ക്ലബ്ബും, തുടർന്ന്, കപിസംഗീതം (ഡ്രമാറ്റിക്സ്) ക്ലബ്ബ് മുതലായവ രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 1984 നവംബർ, 18, 19, 20 തീയതികളിൽ കൊല്ലം വൈസ്ചെമ്പൈസ് നടത്തിയ ഇൻറർകോളേജിയറൽ മൽസരങ്ങളിൽ ഈ കോളേജിൽ നിന്നും ഒരു സംഘം കാലാമൂല്യമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും വിവിധ ഇനങ്ങളിൽ സമ്മാനം നേടുകയും ചെയ്തു.

(ഡ്രമാറ്റിക്സ് ക്ലബ്ബ്) കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റിയ വർഷമായിരുന്നു 1983-84. ഡിസംബർ മാസം 8-ാംതീയതി റി. കെ. എം. എൻജിനീയറിംഗ് കോളേജിന്റെ രജത ജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തിയ ഇൻറർ കോളേജിയറൽ നാടക മൽസരത്തിൽ ഈ കോളേജിലെ ഒരു സംഘം പ്രബുദ്ധരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ അവതരിപ്പിച്ച "ചാർത്ത" എന്ന നാടകത്തിന് അവതരണത്തിന് രണ്ടാംസ്ഥാനവും, മറ്റും കലാമൽസരങ്ങളിൽ പ്രേക്ഷകരുടെ പ്രശംസ പിടിച്ചു പറ്റുകയും ചെയ്തു. ഡിസംബർ 10-ാം തീയതി അഞ്ചൽ "കല" സാംസ്കാരിക സംഘടന നടത്തിയ അഖിലകേരള നാടക മൽസരത്തിൽ "ചാർത്ത" നാടകത്തിന് ഒന്നാം സ്ഥാനവും, നല്ല സഹനടൻ, സംവിധാനം എന്നിവയ്ക്കുള്ള സമ്മാനവും നേടുകയുണ്ടായി. "ചാർത്ത" നാടകത്തിൽ സഹകരിച്ച എല്ലാ-കലാകാരന്മാർക്കും ഞാൻ സ്നേഹത്തിന്റെ പൂച്ചെണ്ടുകൾ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ,

ഡിസംബർ 19, 20, 21 തീയതികളിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടന്ന യുവജനോത്സവത്തിൽ ഈ കോളേജിൽ നിന്നും വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും മറ്റും കോളേജിനോടൊപ്പം തന്നെ നിലവാരം പുലർത്തുകയും ചെയ്തു. 1984 ജനുവരി 9-ാം തീയതി കൊല്ലം Y. M. C. A നടത്തിയ ഇൻറർ കോളേജിയറൽ കലാമൽസരങ്ങളിൽ ഈ കോളേജിൽ നിന്നും കലാമൂല്യമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും സമ്മാനങ്ങൾ നേടുകയും ചെയ്തു. ജനുവരി 14, 15, 16 തീയതികളിൽ കൊല്ലം ജേസിസ് നടത്തിയ വിവിധ കലാമൽസരങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

ഫെബ്രുവരി 10-ാം തീയതി കൊല്ലം ശ്രീനാരായണ വനിതാകോളേജ് നടത്തിയ കവിതരങ്ങളിൽ ഈ കോളേജിൽ നിന്നും കവികളായ മൂന്ന് വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഫെബ്രുവരി, 18, 19, 20 തീയതികളിൽ കൊല്ലം റോട്ടറി ക്ലബ്ബ് നടത്തിയ കലാമൽസരങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. കോളേജ് ഡേ-1984-മാർച്ച് 24-ാം തീയതി ആയിരുന്നു. കോളേജ് ഡേ-യോടനുബന്ധിച്ച് 7-പുതിയ ഇനങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ച 38-ഇനങ്ങളിൽ

ആർട്സ് ക്ലബ്ബ് സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ട്—1983-84

മൽസരം നടത്തുകയും ഓരോ ഇനങ്ങളിലുമുള്ള പ്രതിഭകളെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ആർട്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ സമാപന ചടങ്ങ് റി. കെ. എം. എൻജിനീയറിംഗ് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ ശ്രീ. ലബ്ബ അവാർഡ് നിർവഹിക്കുകയുണ്ടായി. സമ്മാനദാന ചടങ്ങ് അദ്ദേഹം തന്നെ നിർവഹിക്കുകയുണ്ടായി. ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 2 മണിമുതൽ (ഡ്രമാറ്റിക്സ്) ക്ലബ്ബിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ "ചാർത്ത" നാടകം അവതരിപ്പിക്കുകയും ഒന്നാംസ്ഥാനം നേടിയ മറ്റും കലാപരിപാടികളും അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾ മുഴുവനും ശ്വാസം പിടിച്ച് ഇരുന്നുണ്ടെ "കരാട്ടേ ഡെമോൻസ് ട്രേണിംഗ്" എന്ന പുതിയ പരിപാടിയും നടത്തുകയുണ്ടായി.

നമുക്ക് കിട്ടിയ അദ്ധ്യായ ദിനങ്ങളിൽ ചിലത് ഉപയോഗിച്ച് ഇത്രയും ആർട്സ് ക്ലബ്ബ് പ്രവർത്തനം നടത്താൻ സഹകരിച്ച എന്റെ എല്ലാ പ്രിയപ്പെട്ട സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ആത്മാർത്ഥതയുടെ പുച്ചെണ്ടുകൾ അർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ആർട്സ് ക്ലബ്ബ് സെക്രട്ടറി

ബിസാർ. എ

ഫൈനൽ റൂയർ ബി. കോ.

രണ്ടു വളരെ വലിയ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കുകയുണ്ടായി. ബിനാബീഗം ജാവലിൻ ത്രോയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനവും 110 മീ. ഫർവൽസിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനവും സുജാതോമസ്സ് പണിക്കർ 400 മീറ്റർ ഓട്ടവും സുജാതോമസ്സ് പണിക്കർ 400 മീറ്റർ ഓട്ടത്തിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനവും ഹെറ്റാത്തലിനിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനവും ലൂബീനയ്ക്കു മൂന്നാം സ്ഥാനവും ലഭിച്ചു. അതിലുപരി 4x100 മീറ്റർ റിലേയിൽ ഈ കോളേജിലെ വിമൻസ് ടീം മൂന്നാം സ്ഥാനത്തെത്തി അതിശയകരമായ വിജയം നേടി. ഇൻറർകോളേജിയററ് ഫുട്ബാൾ മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത നമ്മുടെ കോളേജ് ടീം സെമിഫൈനലിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

ഈ അദ്ധ്യായന വർഷത്തിൽ വളരെ വേദനാജനകമായ രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായി. രണ്ടാം വർഷ പ്രി-ഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥികളായ വിജയകുമാർ, രാജൻ എന്നിവരുടെ ആകസ്മികമായ നിര്യാണം. പരേതരോടുള്ള ആദരസൂചകമായി കോളേജ് യൂണിയൻ യോഗം ചേർന്ന് അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തി. കൂടാതെ കോളേജ് യൂണിയന്റെ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായി നാഗർകോവിൽ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലുള്ള ഒരു ധ്യാപകനായ..... വേണ്ടി നമ്മുടെ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അദ്ധ്യാപകരുടെയും കൈയിൽ നിന്നും സ്വർവ്വ പിച്ച് സഹായനിധി നൽകുകയുണ്ടായി.

1984 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ കോളേജ് യൂണിയന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ഗ്യാലപ്പോൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതിയോട് 336 പേർ യോജിച്ചപ്പോൾ 1107 പേർ വിരോധിച്ച് പ്രകടിപ്പിച്ചു ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസ്ഥിതിയോട് 489 പേർ യോജിച്ചപ്പോൾ 970 പേർക്ക് വിരോധിച്ച് പ്രകടിപ്പിക്കാനേ സാധിച്ചുള്ളൂ. എന്തെങ്കിലും ഒരു തൊഴിൽ കിട്ടാൻ ഭൂരിപക്ഷം പേർ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ ജനസേവനം നടത്താൻ 64 പേർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബിസിനസ്സുകാരാകാൻ 41 പേർ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ സർക്കാർജോലി മാത്രം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ എണ്ണം 12 ആണ്. ഈ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന രാഷ്ട്രീയ നേതാവിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ശ്രീമതി ഗാന്ധി ഒന്നും ഈ. എം. എസ്. രണ്ടാമതും നിൽക്കുന്നു. ഭൂരിപക്ഷം പേർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സിനിമാനടി, നടൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മമ്മൂട്ടിയും, പൂർണ്ണിമയും മുന്നിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പേർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്റ്റാർ ആർട്ടിസ്റ്റ് മൺ കവിൽദേവാണ്. 247 പേർ പ്രേമ വിവാഹം ഇഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ 879 വീട്ടുകാർ അറിഞ്ഞ് നടത്തുന്ന വിവാഹമാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. 233 പേർ യാതൊരു അഭിപ്രായവും പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല.

കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി 1983-ൽ നടത്തിയ B. A. (Islamic history) പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാം റാങ്ക് നേടിയ ഈ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥിയായ ശ്രീ. സുബ്ബർകുട്ടിയെ ഈ അവസരത്തിൽ കോളേജ് യൂണിയന്റെ പേരിൽ ഞാൻ അനുമോദിക്കുകയാണ്. മാർച്ച് 6-ന് നടന്ന കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി യൂണിയൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നമ്മുടെ കോളേജിലെ കൗൺസിലറായ ശ്രീ. എൻ. അബ്ദുൾ ബാരിയെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി എക്സിക്യൂട്ടീവ് അംഗമായി തിരഞ്ഞെടുത്തതും, കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി സെനറ്റിലേയ്ക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നോമിനേഷൻ

യി ഈ കോളേജിലെ കൗൺസിലറായ ജി. ഐ. ഷാണപിള്ളയെ തിരഞ്ഞെടുത്തതും, അദ്വൈതത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി നമ്മുടെ കോളേജിലെ ഐ. പകനായി ശ്രീ. പ്രൊഫ. കെ. കെ. വർക്കിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തതും നമ്മൾക്ക് ഏവർക്കും അഭിമാനകരമായ കാര്യമാണ്.

1983 മാർച്ച് 21, 22 തീയതികളിൽ നമ്മുടെ കോളേജിലെ ആനുകൂല്യ അത്ലറ്റിക് റീവ് നടക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ വിജയത്തിലേയ്ക്കായി കോളേജ് യൂണിയന്റെ സഹകരണം നൽകാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ തീയായ സന്തോഷമുണ്ടു്. അത്ലറ്റിക് മീറ്റിംഗ് വിജയികളായവർക്കു് ചാത്തന്നൂർ എസ്. എൻ. കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ പ്രൊഫ. ഉദയകുമാർ സമ്മാനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. 22-ാം തീയതി നടന്ന കലാമത്സരങ്ങളിൽ പല പുതിയ ഇനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് 32 ഇനങ്ങളിൽ മത്സരം സംഘടിപ്പിച്ചു. കലാമത്സരങ്ങളിൽ വിജയിച്ച ഏകദേശം 100 കലാകാരികളെയും കലാകാരികളെയും ഈ വസരത്തിൽ കോളേജ് യൂണിയന്റെ പേരിൽ അനുമോദിക്കുന്നു. N. S. S ന്റെയും N. C. C. യെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെ സുഷ്ഠിപ്പിക്കുകയായി സഹകാൻ കോളേജ് യൂണിയൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

24-3-84 ന് കോളേജ് യൂണിയന്റെ സമ്മേളനം നടന്നു. സമ്മേളനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കേന്ദ്ര വിഭാഗകാര്യ സഹമന്ത്രി ശ്രീ. A. A. റഹ്മാൻ നിർവ്വഹിച്ചു. യോഗത്തിൽ ആർട്ടിസ്റ്റ് ക്ലബ്ബിന്റെ സമാപന സമ്മേളനം എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ പ്രൊഫ. J O ലക്ഷ്മി നിർവ്വഹിച്ചു. ശ്രീ. ഷാബ്ബരി രാമചന്ദ്രൻ, ആര്യാട് ഗോപി തുടങ്ങിയവർ ആശംസാപ്രസംഗം നടത്തിയ പ്രസംഗം കേന്ദ്ര ആർട്ടിസ്റ്റ് ക്ലബ്ബ് സെക്രട്ടറി കൃഷ്ണൻതെ രേഖപ്പെടുത്തി.

25-ാം തീയതി നടന്ന കരാട്ടെ പ്രദർശനം ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിന് ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടമാണ്.

ഫണ്ടിന്റെ അപര്യാപ്തതയും സാദ്ധ്യതാദിവസങ്ങളുടെ കുറവും മൂലവും പല പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയത് അൽപ്പം കൂടുതൽ ബോധത്തോടുകൂടി സൂചിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇവയെല്ലാം യൂണിയനുകൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ വഹിക്കുകയും പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും പല പരിപാടികൾ ഉണ്ടാക്കുകയും വിഭാഗീയത ഇല്ലാതെ എല്ലാ വിഭാഗം വിദ്യാർത്ഥികളെയും സഹകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇത്ര ക്രിസ്തുമതമായി കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സഹായിച്ചു എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധികളോടും, അദ്ധ്യാപകരോടും, വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനികളോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള നീതിയായ നന്ദി കുറിക്കട്ടെ! സമയോചിതമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നന്നു് പരിപാടികളുടെ വിജയത്തിനായി ഞങ്ങളോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചു ബഹു; പ്രിൻസിപ്പാളിനും സഹാധ്യാപകർക്കും അദ്ധ്യാപകർക്കും വിജയത്തിനായി ഞങ്ങളോടൊപ്പം നിൽക്കൊണ്ടു് ബഹുമാനമായ അദ്ധ്യാപകർക്കും സഹപ്രവർത്തകർക്കും ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദിയുടെ ഒരു നൂൽ ഉറപ്പിക്കൽ അർപ്പിക്കുകൊണ്ടു് ഈ റിപ്പോർട്ട് സവിനയം സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടു്!

A Hat – Trick Honour

A. A. Karim
New Commissioned Officer
N. C. C. Army Wing
Second L. T.

Major Basheer Kannu, Selected for the third time to command kerala and lakshadweep N. C. C. contingent in the Republic day parade and celebrations at New Delhi during January, 1984.

Awarded N. C. C. Director

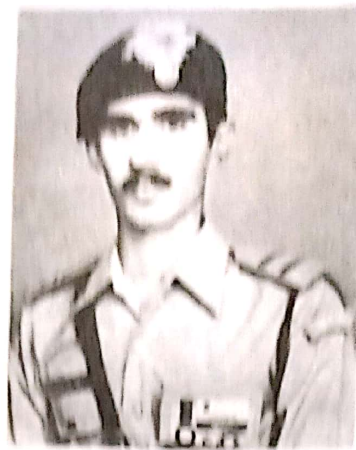
M. Fathima Beegum
Newly Commissioned Officer
N. C. C. Girls Wing
Second L. T.

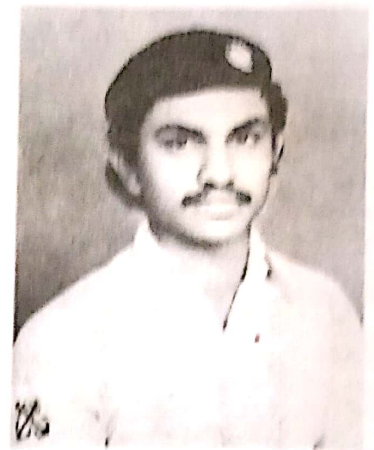
N. C. C. Army wing

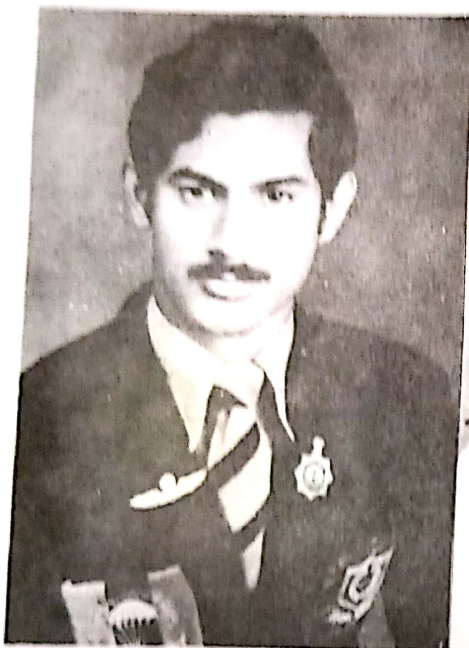
U/o. NAZEER J.
*Certificate 'B' Holder Attended
 Attachment to Regular
 Army Unit*

U/o. AHMED ALI TAHER
*N. C. C Represented K. & L.
 Directorate in the Asiad
 Certificate 'C' Holder.*

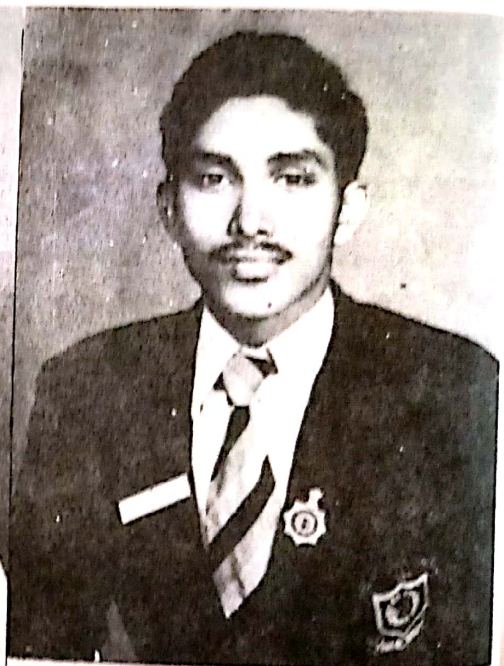
**P. O. Cdt
 Rehmathullah**

S. U/o. Nanda Kumar
*a pan trouper attended the
 Republic Day Parade and
 Celebrations at New Delhi
 during January 1984. Selected
 to attend PARA JUMPING
 at AGRA during October, 1984,
 certificate 'C' holder.*

**2 Cdt Capt:
 M. P. Santhoshkumar**
*Attended Naval
 Sainik camp
 at Cochin*

**PO Cdt Madhusudana
 Kurup B.**
*Attended Republic Day
 Parade at Delhi 1984*

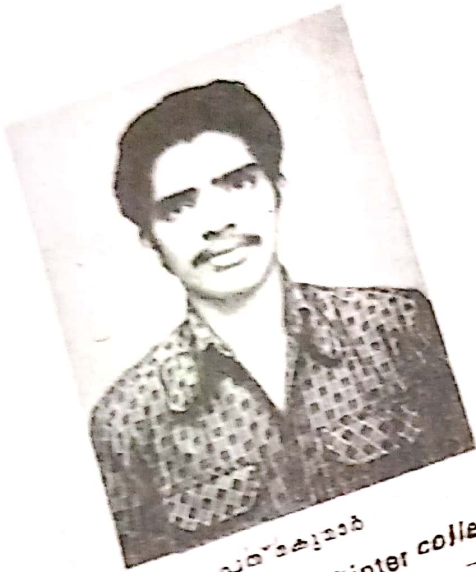
A COVETABLE HONOUR

Prof: K. K. VARKEY

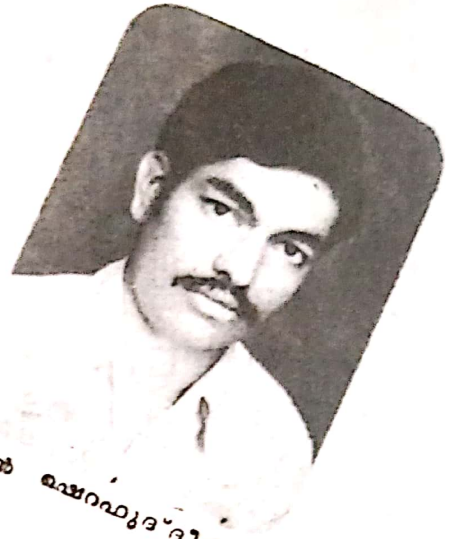
(Senate Member University of Kerala)

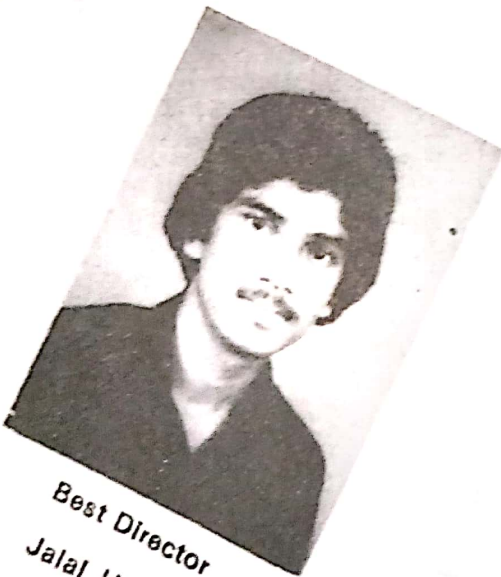
Teaching Staff

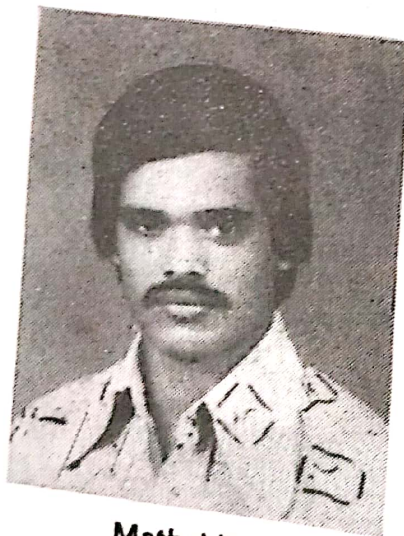
പങ്കെടുത്ത
 Attended inter collegiate
 N. S. S. Leader Ship Camp at
 Peringanmala
 Eqbal College

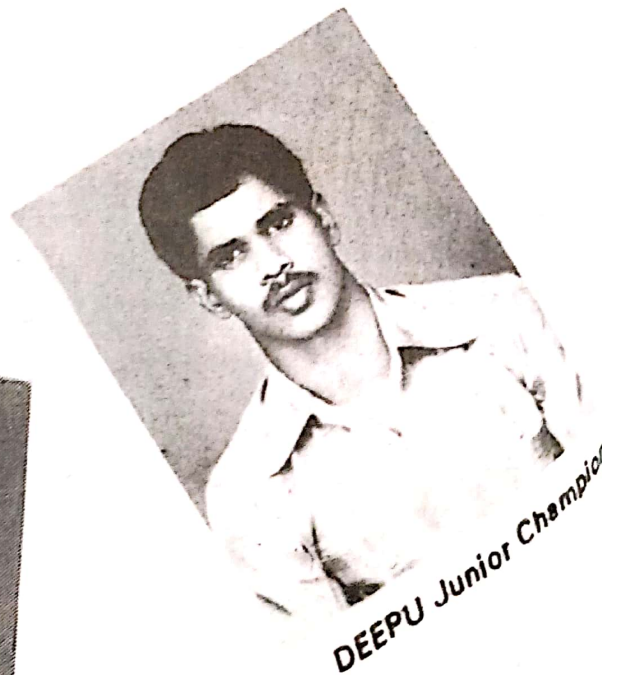
നല്ല നെൽ ഉല്പാദനത്തിന് തക.

Best Director
 Jalal H.

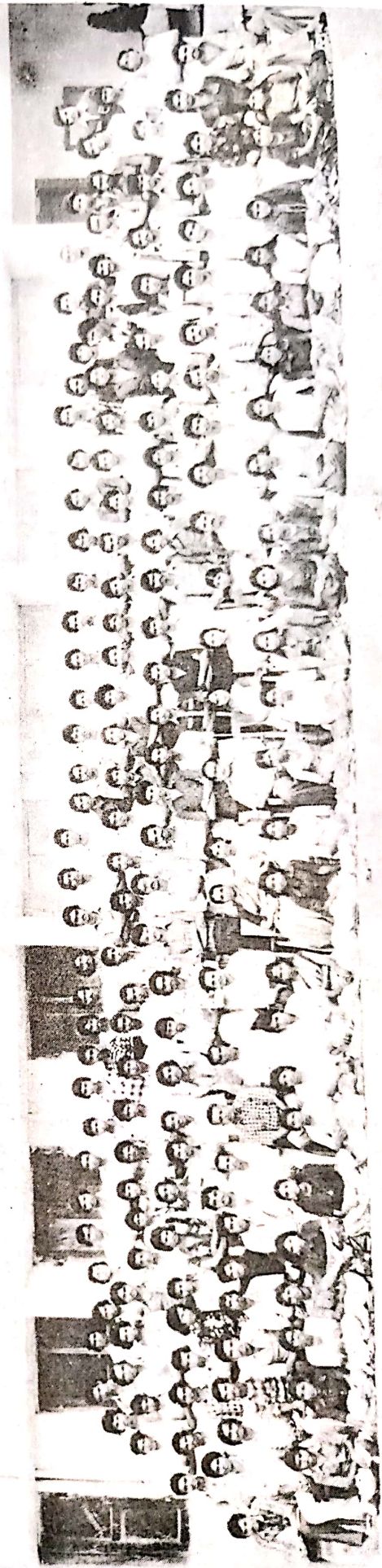
Mathai Kutty
 Sports Secretary
 Senior Champion

DEEPU Junior Champion

“വ്യാപാരപഠനം” M. Com. 1982-1984

N. S. S-ന്റെ വാളണ്ടിയർ

ANCIL FRANCIS
Navel N. C. C. Officer
Promoted to the rank of Lt. Commander
and advanced with 7 years long Service Medal

N. C. C. Naval wing

കഥകളി

എം. ജി. രാജേന്ദ്രൻ

നാടോടിപദ്യ ഗണിതം.

കാലത്തിൻ വിരൽപ്പാടുകൾ

കടങ്കഥ കോറിയ

കലിയുഗ ജന്മങ്ങളെ

കഷ്ടസംഘാതങ്ങളെ

കരിന്തിരിയെരിയുന്ന

കളിവിളക്കിന്റെ മുന്നിൽ

കരിവേ.ചക്കാർ നമ്മൾ

കഥകളിയാടുന്നില്ലേ.....

കാളന വിശപ്പല്ലേ

കാലിലെ ചിലങ്കകൾ

കണ്ണിലെക്കാരുണ്യമോ—

കരയുന്ന കരളല്ലേ.

കലിത മോഹങ്ങളല്ലേ

കച്ചോലത്തിളക്കവും?

കരവിതളുന്നതുന്നു

കാലിക ചിത്രങ്ങളെ!

കാപ്പൊലിയൊരുകുന്നു

കാവടിയാടുന്നു

കാവിലെ ഭൂതങ്ങൾ

കലിതളിയാടുന്നു

കാളിനിയാറിലോ—?

കലലമഴയെന്ന!

കബന്ധങ്ങളാടുന്നു

കാറ്റിലെ കാർമുകിലിൽ.....

കടമ്പ കടക്കുവാൻ

കടമ്പ തരുവില്ല—

കലികയുടെ കരളോ

കരിവണ്ടു കരളുന്നു

കഞ്ചാവിലലിയുന്നു

കണ്ണികൾ പിളരുന്നു

കല്ലടവുകളിലെവിടെയോ

കരയുന്ന ചാരിത്ര്യം

കത്തിയോ കാടിയോ?

കാത്തിരിക്കാച്ചിലോ?

കടശ്ശിയിലിത്തിരി

കാഞ്ഞിരക്കുരുവില്ല

കതിരോൻ ദിവസവും

കാണുന്നു കൂട്ടരെ

കല"മഷജാലയിൽ

കരിയും കിനാവുകൾ!

കാഴ്ചകൾ കാഴ്ചകൾ

കാലിഴിയിലുയർന്നോ

കാതരൻ നമ്മളോ—?

കർമ്മം മറന്നവർ

കാതൊത്തു കേൾക്കുക

കദനഗാനങ്ങളെ

കടുത്തുടി കൊട്ടുക

കണ്ണിൻ പൊഴിക്കലാ.....

കർപ്പരനാളങ്ങളിൽ

കത്തീടുമൊതനാളിൽ

കാവിലെ ഭൂതങ്ങളേ.....

കണകപ്പല്ലുപോലെ

കാടത്തു കപാലങ്ങൾ

കണകപ്പല്ലുപോലെ.

ഇന്ത്യയും ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനവും

ദേവരാജൻ കുണ്ടറ

ഒന്നാംവർഷം, പി. ഡി. സി.

ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനം ഉടലെടുത്തത് ബന്ധുഗതിയിൽ നടന്ന സമ്മേളനത്തോടെയാണ്. ആഫ്രോ-എഷ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങൾ 1955-ൽ ബന്ധുഗതിയിൽ സമ്മേളിച്ചു. സമാധാനവും പരസ്പര സഹകരണവും ഉണ്ടാവണമെന്ന് അവർ വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളോടും മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളോടും അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ബന്ധുഗതിയിൽ നടന്ന ആ സമ്മേളനം ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആ പിറവി മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ 1956-ൽ ജൂലൈയിൽ ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുന്നണിപ്പടയോളികളായിരുന്ന ജവഹർലാൽനെഹ്റുവും, ടിറോറായും, നാസറും ബ്രിയോണിൾ സമ്മേളിച്ചു. പിന്നീട് 1960-ൽ വീണ്ടും അവർ സമ്മേളിച്ചു. ഈ സമ്മേളനങ്ങളുടെ പരിണിത ഫലമാണ് ബൾഗ്രേഡ് സമ്മേളനം.

യുഗസ്ലോവിയൻ തലസ്ഥാനമായ ബൾഗ്രേഡിൽ 1961-ൽ സെപ്റ്റംബർ ആദ്യം ഒന്നാമത് ചേരിചേരാ സമ്മേളനം കൂടി. അടിമത്തത്തിന്റെ കറുത്ത ചാങ്ങലകൾ പലതും പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞ കാലം. സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കറുത്ത കൈയുടെ പിടിയിൽ നിന്ന് കറുത്ത രാജ്യങ്ങൾ വിമോചനം നേടി. അങ്ങനെ വിമോചനം നേടിയ രാജ്യങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു ഇന്ത്യയ്ക്കുമാറ്റം. ഒരു രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ ഉണ്ടായതെന്തെന്ന നമ്മുടെ രാജ്യം സ്വാതന്ത്ര്യമായി. ഇന്ത്യയുടെ ആദ്യത്തെ പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ ജവഹർലാൽനെ

ഹ്റു ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ഒരു സമാധാനസന്ദേശവാഹകനായി ലോകം മുഴുവനും ആദരവ് പിടിച്ചുപറ്റിയിരുന്നു.

ഇന്ത്യ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വികസ്വര രാഷ്ട്രങ്ങൾ മറ്റുള്ള വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വെറും കളിപാവകളായി മാറരുത് എന്നു കരുതിയവനും അദ്ദേഹം ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനത്തിന് തുടക്കമിട്ടത്. 1947-ൽ ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി ശ്രീ നെഹ്റു പ്രധാനമന്ത്രിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. "ഇന്ത്യ ഒരു ശാക്തീക ചേരിയിലും നില്ക്കാതെ ലോകസമാധാനത്തിനും സഹകരണത്തിനും വേണ്ടി നിലകൊള്ളും. ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ രാജ്യം സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നുവെങ്കിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സമാധാനം ഇല്ലെന്നുള്ളത് മറ്റൊരു കാര്യമാണ്. അതൊരു ആഭ്യന്തര പ്രശ്നമാണെങ്കിൽത്തന്നെ.

ബൾഗ്രേഡ് ഉന്നതതലത്തിൽ ചിലക്കരുണകൾ പൊന്തിവന്നു. അന്താരാഷ്ട്രബന്ധങ്ങളിൽ സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം എന്ന നയം നന്മകൾ പലതും ഉളവാക്കി. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ലോകത്ത് ദേശീയ വിമോചന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപം കൊള്ളുകയും വീറോടെപ്പൊരുതി, രക്തം ചിന്തി, അങ്ങനെ പല രാജ്യങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യം നേടി. 1962-ൽ അൽജീരിയ, ഒരു വിപ്ലവത്തിലൂടെ

സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയ കൊച്ചു ക്യൂബയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് വേദപാഠപാഠത്തിൽ ഫിഡൽ കാസ്ത്രോ നേതാവാണ് ഇന്നും ക്യൂബ ഭരിക്കുന്ന ക്യൂബയുടെ ഇരുപത്തഞ്ചാം സ്വാതന്ത്ര്യദിനം ആഘോഷിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കാസ്ത്രോ പറഞ്ഞ കടങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മൂന്നാം ലോക രാഷ്ട്രങ്ങൾ സമാധാനവും സഹവർത്തിത്വത്തോടും കൂടിത്താൽ രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയുമല്ല, മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങൾക്ക് അഭയം മാത്രമകൂടിയിരിക്കണം.

ചേരിചേരാ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുള്ളിത്തന്നെ ചേരിപ്പോത്ത് ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാമ്രാജ്യത്വവാദികൾ ശ്രമം നടത്തുകയും അത് ഫലിച്ചില്ല. അമേരിക്കയെപ്പോലുള്ള വൻകിട രാഷ്ട്രങ്ങൾ ആയുധപ്പത്തയം നടത്തുന്ന കാഴ്ചയും ഇന്നലെയും തുടങ്ങിയതല്ല. വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് ആയുധവിറ്റു സമ്പത്ത് കമ്പുകൂട്ടുന്ന മുതലിത്ത രാജ്യങ്ങൾ, സമാധാനം കൈക്കലാക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് അതൊരീഷണിയായിത്തീരുകയുമാണ്. ഇന്ത്യ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽ അമേരിക്കയെപ്പോലുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ചാരം വർത്തനം വളരെയധികം ശക്തപ്പെടുത്തുന്നത് കാര്യ ഗൗരവമുള്ളതാണ്.

ഒരു ചേരിചേരാ രാഷ്ട്രമായ ചെക്കിസ്ഥാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ചേരിചേരാനയത്തിലൂടെ നിങ്ങളെ

ബന്ധം. എന്നാൽ ഈ രാജ്യം അമേരിക്കയുടെ മുൻപിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു ന്യായം. അമേരിക്കയുടെ പക്കൽ നിന്ന് ആധുനിക സജ്ജീകരണങ്ങൾ അടങ്ങിയ ആയുധങ്ങൾ വാങ്ങി കൺകൂട്ടണം. പക്ഷേ ഇന്ത്യയ്ക്കു തന്നെ ആവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് സമുദ്ര രാജ്യം നിർമ്മാണത്തിന് കണ്ടെത്തണം. ഇന്ത്യയ്ക്കു ഉപയോഗത്തിൽ സംഘർഷം സൃഷ്ടിക്കാൻ ചില ശക്തികൾ നടത്തുന്ന സംരംഭങ്ങൾക്കു എതിരെ വേണ്ടതായ കേന്ദ്രീകൃതമായ പാക്കിസ്താൻ എന്നിയ്യവും ആയുധങ്ങൾ നൽകിയിട്ട് അമേരിക്കയുടെ. ആയുധങ്ങൾ ഇന്ത്യയ്ക്കും സഹായിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്ത്യ രാജ്യം അമേരിക്കയുടെ പക്കൽ നിന്ന് ആയുധങ്ങൾ വാങ്ങിയപ്പോൾ ആ രാജ്യത്ത് മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങൾക്ക് എതിരെ ആയുധം സജ്ജീകരിക്കാനുള്ള ഒരു താവളം തീർക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഈ ആയുധവിൽപ്പനയുടെ പിന്നിലുള്ളത്. ഇങ്ങനെ വന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ഭീഷണിയാവില്ല.

1976-ൽ ശ്രീലങ്കയിൽ വച്ച് അഞ്ചാമത്ത് ചേരിചേരാ സമ്മേളനം കൂടി. ആ സമ്മേളനത്തിൽ എൻപത്തൊരു രാജ്യങ്ങൾ പങ്കെടുത്തു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്ക് പുതിയതായി കാംഗ്രെസായി പുതിയൊരു സാമ്പത്തിക ക്രമം അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിൽ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിന് വേണ്ടി എല്ലാ ചേരിചേരാ രാഷ്ട്രങ്ങളും ഒത്തൊരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നതായിരുന്നു സമ്മേളനത്തിലെ പ്രധാന ആവശ്യം. പക്ഷേ മുകളിൽ പറഞ്ഞ 'സാമ്പത്തികക്രമം' എന്നുള്ളത് പരമം ആ ചേരിചേരാ രാജ്യവും ഇന്നുവരെ പ്രാവർത്തികമാക്കിയിട്ടില്ല.

മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളും മറ്റു വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളും ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനത്തെ പുറകിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വിള്ളലുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ശ്രമം തുടർന്നു കൊണ്ടിരുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് 1979-ൽ ഹവാനയിൽ ചേരിചേരാ ഉന്നതതലം നടന്നത്. ലോകസമാധാന പ്രസ്ഥാനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ഈ സമ്മേളനം കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞു. വിമോചന പ്രസ്ഥാനത്തിന് പിന്തുണ ആവർത്തിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചു. തെക്കേ ആഫ്രിക്കയുടെ വർണ്ണവിവേചന

നയങ്ങളെ അതിനിശിതമായ രീതിയിൽ വിമർശിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ചേരിചേര രാഷ്ട്രങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ച് ഇന്ത്യ തെക്കേ ആഫ്രിക്കയുടെ ഈ വിമോചനത്തെ ശക്തിയുടേതും എതിർക്കുന്നു.

എന്താണ് ചേരിചേരാ യം?

നിബിഢീകൃതമായ നിബിഢമായ ചേരിചേരായം. രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും കലാകൃതിയിലോ തത്വംകൊണ്ടും അത് നേരക്കിടക്കുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകി ചേരിചേരായം. ക്രിസ്താത്മ്യവും ഊഷ്മാവും നായ നിബിഢമായതുകൊണ്ടുമാണ്. ലോകസമാധാനം കരുതുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളും പൊതുവെ സമാധാനവും സഹവർത്തിത്വവും പരിപാലിക്കുന്നതിനും കൂടിയാണ് ചേരിചേരായം. ദാരിദ്ര്യവും തൊഴിലില്ലായ്മയും ഇല്ലാത്തതാക്കൻ ശ്രമിക്കുന്ന വികസ്വര രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ കേൾ വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ആയുധസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും ഫലമായി സൈനികച്ചെലവും സ്വഭാവീകരണമായി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയിൽ ഇപ്പോൾ മുന്നിലാണ് രാജ്യങ്ങളും ചേരിചേരാ രാഷ്ട്രങ്ങളും പക്ഷേ ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയിൽ വരുമ്പോൾ ചേരിചേരാ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ചേരിചേരാ രാഷ്ട്രം കാണാനില്ല. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ വൻ ശക്തികളുടെ മുന്നിൽ ചില ചേരിചേരാ രാഷ്ട്രങ്ങളും വെറും കളിപ്പാവകളായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

ഡൽഹി ഉന്നതതലം

പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹറു ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനത്തിന് തനിക്ക് കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ത്യയിൽ വച്ച് ഒരു ചേരിചേരാ സമ്മേളനം നടത്താൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. കാരണമുണ്ട്, ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കോളോണിയൽ വാഴ്ചയിൽ നിന്ന് മോചനം നേടിയ ഇന്ത്യക്ക് ഒരു നല്ല സാമ്പത്തിക ഭദ്രത അന്നില്ലായിരുന്നു. അല്പം പുരോഗതി ആയിരുന്നു ആദ്യം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം.

അതു നിർവ്വഹിക്കാൻ മറ്റു രാജ്യങ്ങൾ നടത്താൻ അദ്വൈതത്തിന് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ശ്രീ നെഹറുവിന് വെല്ലുഴൽ കഴിയാതെ ചേരായം തുടർന്ന് ഭരിക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണ ഇന്ദിരാഗാന്ധി ചേരായം ആ നല്ല കാര്യമാണ്. നെഹറുവിന്റെ ആദ്യ അഗതികൾ പാർലമെന്ററുകൾക്ക് ശ്രീകൃഷ്ണ ഗാന്ധി സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയും പാർലമെന്ററുകൾക്കുവേണ്ടിയും ഇന്നു നിലകൊള്ളുന്നു. (സമാധാന ആശയങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയിൽ നിന്നുള്ളത് ശ്രീ നെഹറു പ്രാവർത്തികമാക്കിയതിൽ നിന്ന്) ശ്രീകൃഷ്ണ ഗാന്ധി ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രസിഡൻറാണ്. ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളെ ചേരിചേരാ രാഷ്ട്രങ്ങളും ഒന്നിച്ച്, ഒത്തുചേർന്ന് നേരിടേണ്ടതാണ്. ന്യൂക്ളിയർ ആയുധങ്ങൾ മരവിപ്പിക്കുക, ചേരിചേരാ രാജ്യങ്ങളിൽ വൻ ശക്തി ഇടപെടൽ അവസാനിപ്പിക്കുക എന്നിവ പ്രസ്ഥാനം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ വലിയ പ്രശ്നങ്ങളാണ്.

ആയുധങ്ങൾ വിറുപ്പിച്ച് രാജ്യത്തെ പണ്ഡിപ്പെടുത്താമെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളെ മെതിരെ മൂന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളും അതു വാങ്ങാതെയും ഇതിനെല്ലാം എതിരായി ശബ്ദമുയർത്തിയെങ്കിലേ വികസ്വര രാഷ്ട്രങ്ങളും ഇന്നിരക്കുയുള്ളൂ. ഇതിനെ ഇന്ന് എല്ലാ രാജ്യത്തെയും ബുദ്ധിജീവികൾ ശബ്ദമുയർത്തുകയാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളും ഇതിനെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതൊന്നും കാണാതെയും കേൾക്കാതെയും ഭരണം കൈയൊളന്നവർ ഏതോ അധോലോകത്തിലെന്നപോലെ വിഹരിക്കുന്നു. 'ആയുധങ്ങൾ' അത് ഉണ്ടാക്കുന്നതും, വിൽക്കുന്നതും അത് പ്രയോഗിക്കുന്നതും ആപത്താണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും അത് ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഇതിനെതിരെയോ ഇന്നിനമ്മുടെ ഉണർവ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് ഇത് നേരിടുന്ന രാജ്യങ്ങളുടെ ഒരു ഐക്യം മാത്രമാണ് ചേരിചേരാ പ്രസ്ഥാനം.

SAJIMON A.

Ist P. D. C. A4

വിദ്യതൻ നികേതമേ അപ്പണം ചെയ്യട്ടെ ഞാൻ
താവകപ്പദാന്ത്യത്തിൽ സാഷ്ടാംഗം സമസ്താരം
വത്സല സ്നേഹപൂർവ്വം തുകമെൻ തായെ നിന്റെ
മുററത്തിങ്ങാറാടി ഞാൻ വത്സരം നിമിഷമായ്.

നിന്തിതവടിയുടെ ഓർമ്മയെന്നോരോരോ രക്ത
ബിന്ദുവിൽക്കുടിത്തങ്ങി നിന്നിട്ടും മരിപ്പോളം
വന്ദ്യമാം വിദ്യാലയ ഗേഹമേ! യാത്രചൊല്ലി-
യർപ്പിക്കുന്നിതായമ്മക്കെന്റെ കൂപ്പുകൈകൾ.

ജ്ഞാനത്തിൻ കേദാരമെൻ ഗുരുനാഥനാരെ
ആനന്ദശർഷം ഞാനിന്നോക്കനോൻ നമസ്കാരം
നിങ്ങൾ തൻ സന്നിധാന സമ്പൽ സുരഭില
സുന്ദരമാമീഗേഹം വിട്ടു ഞാൻ പോയിട്ടു.

ബുദ്ധിമാന്മാരാം നിങ്ങൾ തെളിച്ച കാട്ടിത്തന്ന
സധർമ്മമാർഗ്ഗത്തുടെ നക്കൊൻ ശ്രമിക്കാം ഞാൻ
സോദരസ്നേഹം തിങ്ങുമെൻ പ്രിയ തോഴന്മാരെ
സാദരം നിങ്ങളോട് യാത്ര ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

ജീവിത ഡയറിയിൽ സുവർണ്ണ ലിപികളാൽ
ലേഖനം ചെയ്തിടേണ്ട സുന്ദരസുരഭിനങ്ങൾ
നിങ്ങളോടൊന്നിച്ച് ഞാനാനന്ദിച്ചുവരവി
ച്ചിനതും കഴിഞ്ഞിനി പോകുന്നിതെങ്ങോട്ടേയ്ക്കോ.

വന്ദനം! എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കെൻഭാവിമേതായാലും
മിന്നതിൻപദംവെക്കാൻ സന്നദ്ധനായിട്ടേ!

“വെള്ളിയുടെയോ സ്വർണ്ണത്തിന്റെയോ
തൂണുകളല്ല, ആരോഗ്യമാണ് യഥാർത്ഥ
സമ്പത്ത്”-

ഗാന്ധിജി

“ഇതണ്ടമേലങ്ങളിൽ വെളിച്ചമേല്ക്കുമ്പോൾ
അവ ആകാശത്തിലെ പുഷ്പങ്ങളായി മാറുന്നു”

ടാഗോർ

“സ്വയം കീഴടങ്ങുകയാണ് ഏറ്റവും മഹത്തമ
യ വിജയം”-

പ്ലേറ്റോ

“എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുഴുവനായി
എനിക്കറിയാവുന്നത് എനിക്ക് കാര്യമായി
ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നതാണ്”

സോക്രട്ടീസ്

“സ്വയം സമ്പാദിക്കാതെ ഒരു വസ്തുവും നമ്മു
ടേതാകില്ല. സിംഹത്തിന്റെ തോലണി
ഞ്ഞെന്നുവെച്ച് കഴുത സിംഹമാകുമോ”

വിവേകാനന്ദൻ

“നാവു മുമ്പുള്ള ഒരായുധമത്രെ. ഉപ
യോഗിക്കുംതോറും മുറിച്ചുകൂടും”

വാഷിംഗ്ടൺ

“ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സ്വത്ത്
സൽ സ്വഭാവിയായ ഭാര്യയാണ്”

നബി

“യുവതലമുറ വിശ്വാസത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവും
ഭാവിയിലെ വാഗ്ദാനവുമാണ്”

എമേഴ്സൺ

വഴികൾ യാത്രക്കാർ

എ. കെ. മുംതാസ്
ഫസ്റ്റ്. ബി. എസ്സ്. സി. (കെമിസ്ട്രി)

വിശാലമായ ആകാശത്തിനൊപ്പം നിർദ്ദിഷ്ടമായ നടുപ്പം നൽകുന്നതോടുകൂടി വർദ്ധിക്കുന്നുവോ. ബി. നൽകുന്ന സംശയം തോന്നി. അല്ലെങ്കിൽ ശരീരത്തിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള മനസ്സിന്റെ ഉന്മേഷത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് ലോകം ഇന്നലെ വീട്ടിൽ നടന്ന സംഭവം തന്റെ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. തന്റെ അച്ഛൻ എന്തിനാണിങ്ങനെ കടിയേറ്റത്. ഇന്നലെ കടിച്ച സമനിലതെറ്റി ആടിയാടി മുററത്ത് നിൽക്കുന്ന അച്ഛനെക്കണ്ടു താൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു കൊണ്ടല്ലേ അകത്തേയ്ക്കോടിയത്. പെട്ടെന്നുള്ള ആശ്വസം കേട്ടാണ് താൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയത് തന്റെ അച്ഛൻ രക്തത്തിൽക്കളിച്ച് ആ പാറമേൽ കിടക്കുന്നതാണ് താൻ കണ്ടത്. ഒരു നിമിഷം എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നിന്നുപോയി. പിന്നെ ഓടിപ്പോയി കെട്ടിപ്പിച്ച് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. നെററുപൊട്ടി പോരെയൊലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ കയ്യിലെ വെള്ളത്തു വാല ആ ചോര ആർത്തിയോടെ കക്കിപ്പോകുന്നത് കണ്ടുനിൽക്കാൻ തനിക്ക് കഴിഞ്ഞു. താനെന്നും പറയാറില്ലേ കടിയേറ്റതേ അച്ഛനാ എന്ന്. പാവം അച്ഛൻ, അമ്മയില്ലാത്ത ദുഃഖമായിരിക്കുമോ അച്ഛനെ ഇതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

അമ്മ അതൊരോർമ്മ മാത്രമാണ്. തന്റെ വിരൽത്തുമ്പിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ട് തന്നെ നഴ്സറിയിൽ കൊണ്ടു പോയിരുന്ന തന്റെ അമ്മ. അങ്ങനെയൊരു ദിവസം അമ്മ സംഭവിച്ചു. ഒരു ഫാസ്റ്റ് പാസഞ്ചർ റോഡരികിലേക്ക് നടന്നിരുന്ന തന്റെ അമ്മയെ മുട്ടി കടന്നുപോയി. താൻ തെറ്റിച്ച അടുത്തുള്ള കടയുടെ മുന്നിൽ വീണു ആരെക്കൊണ്ടോ അമ്മയെ താങ്ങിയെടുത്ത് കൊണ്ടു പോകുന്നത് കണ്ടു. രക്ഷകിട്ടുന്ന ലക്ഷണമില്ല എന്ന് ആരെക്കൊണ്ടോ പറയുന്നതും കേട്ടു. ആശുപത്രിയിൽ എത്തും മുമ്പ് തന്നെ അമ്മ ഈ ലോകത്തോടു യാത്ര

പറഞ്ഞിരുന്നു.

എപ്പോഴും തന്റെ പഠിത്തത്തെക്കുറിച്ച് സ്നേഹത്തോടെ അന്വേഷിക്കുന്ന തന്റെ അച്ഛൻ “നിന്നെ പഠിപ്പിച്ചു എന്തെങ്കിലും ഒരു നല്ല നിലയിൽ എത്തിച്ചിട്ട് വേണം എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ നേട്ടവാൻ അച്ഛന്റെ ഈ വാക്കുകൾ ഓർക്കുമ്പോഴല്ലോ തന്റെ കണ്ണുകൾ എന്തെ സജലങ്ങളാകുന്നത്.”

‘കോളേജ് ബുട്ടി ഇന്നത്ര ഫ്രഷ് അല്ലേന്ന്’ തോന്നുന്നു ആരുടെയോ കമന്റെ

ചെട്ടെന്നോർമ്മയിൽ നിന്നുണർന്ന ‘രാജൻ’ തന്റെ കോളേജിൽ ഏറ്റവും നല്ലത് പോലെ പാടുന്ന കട്ടി. ബീന നെടുവീർപ്പിട്ടു.

എത്ര നാളായി തന്റെ പുറകേ നടക്കുന്നു. താൻ ഒരിക്കലും അയാളെ അനുകൂലിയ്ക്കില്ല. അതെന്റെ അച്ഛനെ കൂടുതൽ വേദനിപ്പിക്കും.

ണി...ണി...ണി.

ആ ശബ്ദത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനി എങ്ങോമറഞ്ഞ വർഷകാലത്തിന്റെ ഇടിമുഴക്കം പോലെ തോന്നി. ലാസ്റ്റ് അവർ ഫ്രീയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സത്യത്തിൽ സന്തോഷമാണ് തോന്നിയത്. വീട്ടിൽ ചെന്നയടുത്തു അച്ഛൻ ഉറങ്ങണം തന്റെ മനസ്സിലെ സംഘർഷം അങ്ങനെയൊന്ന് കറയട്ടെ. തന്നെ കാത്തിരിയ്ക്കാൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ആരുമില്ല. ആരും. എത്ര കഠിനമായ അനുഭവങ്ങൾ. ഇങ്ങനെയൊന്നും ആർക്കും ലഭിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കട്ടെ. വിടുകക്കാരായപ്പോൾ ആശ്വാസം തോന്നി പെട്ടെന്ന് നിന്നു പോയി എന്തേ, തന്റെ അച്ഛൻ ഇന്ന് നേരത്തേ ഓഫീസിൽ നിന്നെത്തിയത്. ഏ! തന്റെ അച്ഛൻ ഇന്ന് കടിച്ചിട്ടില്ല. സന്തോഷം കൊണ്ടുവര ഓടി അച്ഛന്റെയടുത്തെത്തി.

അച്ഛന്, എന്നാൽ ഒരു ഗർജ്ജനമായിരുന്നു അതിന്റെ മറുപടി.

“ഉം ഇതെന്താണെന്ന് നോക്കൂ! ഇതിനാണോ നിന്നെ ഞാൻ കോളേ

ജിൽ അയയ്ക്കുന്നത്!!

ഏ! ഒരു ലെറർ!

“രാജൻ” തന്നോട് ഇത്ര കൊടാചതിയോ; എരിതീയിൽ എണ്ണയൊഴിച്ചത് പോലെ. തലകറങ്ങി വീഴാതിരിയ്ക്കാൻ ജനൽപ്പടിയിൽ ഇറക്കിപ്പിടിച്ചു നിന്നു.

രാജൻ ആരാണു്?

അച്ഛന്റെ ക്രൂര്യം നിറഞ്ഞ ചോദ്യം കേട്ട് അവൾ ഭയന്നു. ഇത് വരേയ്ക്കും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത അച്ഛന്റെ പുതിയ മുഖം കണ്ട അവൾ അതുതപ്പെട്ടു. അത്... അത്.... ആ കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന കട്ടി ഞാൻ അയാളോടു മിണ്ടിയിട്ട് പോലുമില്ല. അച്ഛൻ എന്നെ വിശ്വസിയ്ക്കണമേ, അവൾ അപേക്ഷിച്ചു. ഇത് വരെ നീ എന്തെ എന്നോട് പറഞ്ഞില്ല? ആ ചോദ്യത്തിന് അവൾക്ക് മറുപടിയില്ലായിരുന്നു. താൻ ഇത്രനാൾ അതത്ര കാര്യമായിട്ടെടുത്തില്ല. കഷ്ടം വിധി, അതിത്ര ക്രൂരമോ.

പിറേന്നവൾ കോളേജിൽ പോയില്ല. കരഞ്ഞു വീർത്ത കണ്ണുകളുമായി ആ നാൽക്കെട്ടിനുള്ളിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു. സന്ദർശനം ഒരു ശാപമാണെന്ന വാക്കുമാലയായിത്തോന്നി. അത് തന്റെ നേർക്ക് തോക്കു ചൂണ്ടുന്നു.

ബീനേ,

അച്ഛന്റെ ശബ്ദം കേട്ടാണെന്ന് തോന്നുന്നു അവൾ കണ്ണുകളെ കണ്ണുനീരിന്റെ മറയിൽ നിന്നും പുറത്താക്കിയത്.

“നീ ഇനി പഠിക്കാൻ പോകേണ്ട, നിന്നെ കല്യാണം കഴിച്ചു വിടാൻ പോന്നു. എങ്ങനെയെങ്കിലും ഓഫീസിലെ രാഹുലപ്പണിക്കരുടെ മകൻ രാജൻ. അടുത്ത വ്യാഴാഴ്ച ആ രാജൻ തന്നെ നിന്നെ താലികെട്ടും.

ഏ! ബീനയ്ക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വിവാഹം അതൊരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിത്ര പെട്ടെന്ന് യാഥാർത്ഥ്യമാകുവാൻ പോകുന്നെന്നോ. അവൾക്കതിശയം തോന്നി.

വേഷങ്ങൾ

അനിലാൽ. വി.

ഫസ്റ്റ്. ബി. എസ്സ്.സി.

കെമിസ്ട്രി

പുറത്തു വാദമേളങ്ങൾ. ഉറഞ്ഞുതുളളുന്ന വേഷങ്ങൾ. ആർത്തപ്രാസിക്കുന്ന തെരുവിന്റെ സന്തതികൾ.....

കൂടാടി നിന്നു മനസ്സ് ഉൾനീങ്ങി. ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. തുളളുന്ന വേഷങ്ങളിലൂടെ. അട്ടഹസിക്കുന്നവരുടെ മുന്നിലൂടെ, പൊളളുന്ന റോഡിലൂടെ മനസ്സ് സഞ്ചരിച്ചു.

പരിക്ഷയെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് മേളം അരങ്ങേറിയത്. ചുടുപിടിച്ച ചർച്ചയ്ക്കിടയിൽ നിന്നും മനസ്സ് ഓടിക്കുന്നു.

“പരിക്ഷയ്ക്ക് റൊഴ്ച മുമ്പുതന്നെ പാഠഭാഗങ്ങൾ തീർത്തിരിക്കും.” ലക്ചററുടെ ഘനഗാംഭീര്യമുള്ള ശബ്ദം മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. പുസ്തകപ്പുഴുക്കളായ വിദ്യേർത്ഥികൾ ആതിര്യവചനത്തിൽ, ആശ്വാസം കൊണ്ടു.

വീണ്ടും വേഷങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചു, അവിടവിടെ തളർന്നിരിക്കുന്ന വേഷങ്ങൾ. മേളവും അവശതയിലേയ്ക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“പ്രാക്ടിക്കൽസ്” എന്നു തീരും

സാർ? പിന്നിൽ നിന്നും ഒരു വ്യക്തി മുരണ്ടു. “തീയറി തിരുന്നതോ പ്രാക്ടിക്കൽസും മിക്കവാറും തന്നെക്കും.” ഉള്ളിൽ ചിരിപൊട്ടി പ്രാക്ടിക്കൽസ് തുടങ്ങിയിട്ടേ ഇല്ല. പിന്നീടെവിടിട്ടാ തീർക്കുന്നേ...? തീർന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും പരിക്ഷയ്ക്കുതന്നെല്ലോ...? വേഷങ്ങളെ കൂടുതൽ ചിന്തകൾ മനസ്സിന്റെ നെറുകയിൽ നിന്ന് അലമുറയിട്ടുപുറം ലോകത്തേയ്ക്ക് നോക്കിപ്പോന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരു ചോദ്യം—

വേഷങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ഉത്തരമനുഭവേണി പതാവേ ലക്ചററാലറി.

വസന്തേ.....

കണ്ണിൽ ഇരുട്ടുകയായി. വേഷങ്ങൾ കാണാനില്ലായിരുന്നു. അകലങ്ങളിലെവിടെയോ മേളങ്ങളുടെ അവി്യകമായ തേങ്ങലുകൾ...

ആ അഭിശപ്ത നിമിഷത്തിനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ പഴുതുകുല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ദുഃഖം തോന്നി അറസാനം എവിടെയോ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ തന്റെ അസ്തിത്വം ഓർത്തുനിന്നു.

വഴികൾ യാത്രക്കാർ

അധികം അകലെയല്ലാത്ത ആ വ്യാഴാഴ്ച വന്നെത്തിയപ്പോൾ രാജൻ തന്റെ പ്രാണേശ്വരിയുടെ കണ്ണത്തിൽ വരണമാലയും ചാർത്തിയത് സന്തോഷത്തോടെയായിരുന്നു.

അവളുടെ തുടുത്ത കലോലങ്ങൾ ലജ്ജയുടെ കിങ്കുമ്പ്പുവണിയുന്നതു അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

“രണ്ടു പേരും ഈ വീട്ടിൽ തന്നെ കഴിയണം. ഇതു നിങ്ങളുടെ വീടാണ്. പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചു വിശ്വസിച്ചു ജീവിക്കൂ മക്കളേ പരസ്പര സ്നേഹവും വിശ്വാസവുമാണ് ദാ

മ്പത്യത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര”

ഒരുപ്തമന്റെ ഹൃദയമായ ഉപദേശം. ആ അപ്തമൻ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ലക്ഷ്യം പൂർത്തീകരിച്ച സന്തോഷം അണിഞ്ഞിരിക്കുകയല്ലേ. അവർക്ക് സംശയം തോന്നി.

അടുത്ത പ്രഭാതം ആ ഭീകരസംഭവത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്നു. ബീനയുടെ അപ്തമന്റെ മരണം. തന്റെ മകളെ കരുത്തുററ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട് അവസാനിപ്പിച്ച ആ ജീവിതം.

അർത്ഥമില്ലാത്തതായിരുന്നു വെലും പകുതി മുഴപ്പിച്ച ആ ജീവിതം. സ്വന്തം ചിതയിൽ നിന്നും ഹിർഗമിയ്ക്കുന്ന വെളുത്ത പുകയുടെ വഴികാട്ടിയാകുന്നത് പോലെ ജീവിതത്തിന്റെ നീണ്ട വഴിയിൽ വീർപ്പുമുട്ടി വിട പറഞ്ഞ യാത്രക്കളുത്പേദം എത്രയെത്രയാണ്. കലേ ആ ചിന്ത കെട്ടടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ബീനയെ ആശ്വസിപ്പിയ്ക്കാൻ തന്റെ കരങ്ങൾ പാട്ട് പെടുന്നുണ്ടായത്.

*

നാടകം

വിജയകുമാർ. റി. വി

സെക്കൻഡ് ബി. കോ

ദീപാലങ്കാരത്തിൽ മുങ്ങിക്കളിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഈ പാർക്കിൽ വന്നെത്തിയതെങ്ങനെയെന്ന് അറിഞ്ഞില്ല. കൈയിലിരുന്ന തൂവാല പായർപ്പിൽ മുങ്ങിയിരുന്നു. ബഞ്ചിൽ കിടന്ന് ആകാശത്തിന്റെ വിരിമാറിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ മനസ്സിലെ ദുഃഖത്തിന് അയവുവന്നതുപോലെ തോന്നി. പാർക്കിൽ കുറച്ചുമുന്പവരെ എന്തു ബാളമായിരുന്നു. പലതരത്തിലുള്ള പല വേഷങ്ങളിലുള്ള ആൾക്കാർ. എല്ലാവർക്കും അവരുടേതായ വഴികൾ. എങ്കിലും എന്നും ചുവന്ന സായഹ്വന സന്ധ്യയിൽ ധാരാളം ആൾക്കാർ ഈ പാർക്കിൽ വരുന്നു.

താനും എന്നും ഈ പാർക്കിൽ വരുന്നു. ഇന്നലെവരെ മേനോൻസാറിനെയും കുടുംബത്തിനേറയും കൂടെ ആയിരുന്നു താൻ ഈ പാർക്കിൽ വന്നു കൊണ്ടിരുന്നത്. പാർക്ക് വിജനമാകുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്ന് പോകുമായിരുന്നു എന്നാൽ ഇന്ന് താൻ മാത്രം. മേനോൻ സാരില്ല കുടുംബമില്ല. താൻ ഒറ്റയ്ക്ക് ഇന്ന് സൂര്യന്റെ തിരോധാനവും ചന്ദ്രന്റെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടലും കണ്ടു. ഇന്നലെവരെ അതിനും മേനോൻസാറും കുടുംബവും സാക്ഷിയായിരുന്നു.

ഇന്ന് താൻ മാത്രം. ഏകാന്തതയും തന്നെ വേട്ടയാടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നുമുതൽ ഈ പാർക്കിനോടു ഏറ്റവും അടുത്തും വിടപറയുന്നത് താനായിരിക്കും. താൻപോകുമ്പോൾ ചുപ്പപ്പങ്ങളുടെ ഭംഗിയും, വണ്ടിന്റെ മുരളും, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചിരിയും കണ്ട് ഇരിക്കും. കാരണം ഇന്നു മുതൽ തനിക്ക് കൃത്യസമയത്തിന് ഏഴും പെല്ലേണ്ട കാര്യമില്ല. ഇന്നലെവരെ സ്വന്തം വീട് അല്ലെങ്കിലും വീട് എന്നും പറഞ്ഞ് പെല്ലാൻ ഒരുമുണ്ടായിരുന്നു. തന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കാൻ ആളുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് മുതൽ തന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കാ

ത്തിരിക്കാൻ ഇവിടെ ആരുമില്ല. എന്നാൽ തനിക്ക് വീടുണ്ട് തന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന നാലു നേത്രങ്ങളും. പക്ഷേ അതിവിടെയല്ല. അങ്ങനെയൊരിക്കലും കിലോമീറ്ററുകൾക്ക് അപ്പുറം. തന്റെ ജനിച്ച നാട്ടിൽ ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞ നിലം പതിക്കാരായിരിക്കുന്ന നാലു കെട്ടിടം പടിപ്പുറം അകത്തു് രണ്ടു മനുഷ്യർ തന്റെ വരവ്കൊത്തു് പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാവാം. എണ്ണി എണ്ണി ദിവസങ്ങൾ തള്ളിനീക്കുകയായിരിക്കും ഇപ്പോൾ അച്ഛൻ. ചിലപ്പോൾ അച്ഛനപ്പോൾ കയറുവരിഞ്ഞ കട്ടിലിൽ കിടന്ന് ദ്രവിച്ചു പഴുകിയ തട്ടിൽ പുറം നോക്കി തനിക്കും തന്റെ പെങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാകും. തന്റെ കഞ്ഞുപെങ്ങൾ മണ്ണെണ്ണ വിളക്കിന്റെ അരണ്ട പ്രകാശത്തിൽ പുസ്തകം വായിക്കുകയാവാം.

താൻ വീട്ടിലുള്ളപ്പോൾ കൃത്യം രാത്രി എട്ടുമണിക്കു മുമ്പുതന്നെ വീട്ടിൽ എത്തണമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന് തനിക്ക് ആ വിലക്കില്ല. അന്നൊക്കെ അമ്പലത്തിന്റെ മുന്നിലെ ആൽത്തറയും. അതിനപ്പുറത്തായി ഒഴുകുന്ന കൊച്ചുതലിയുടെ അരികിലുള്ള കൊച്ചു പാറയും അവിടുത്തെ കൊച്ചു ലൈബ്രറിയുമായിരുന്നു തന്റെ എട്ടു മണിവരെയുള്ള അഭയസ്ഥാനം.

ആൗത്തരയിലിരിക്കുമ്പോൾ എന്തും പാദസ്വരങ്ങളുണിഞ്ഞ ആ കട്ടി തന്റെ അതകിൽ വരുമായിരുന്നു. അമ്പലത്തിലെ ശാന്തിഅമ്മാവന്റെ മകൾ മണിക്കട്ടി. അവളുടെ ചിരി പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ളതായിരുന്നു. ആരോടും എത്രയും പെട്ടെന്ന് ചങ്ങാത്തംകൂടുന്നതിൽ മണിക്കട്ടിക്ക് പ്രത്യേകമായ കഴിവുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. മാമാ.....മാമാ.....എന്നും വിളിച്ച് എന്നും വൈകുന്നേരം തന്റെ അടുത്തു് ഓടി എത്തുമായിരുന്നു. ശാന്തിഅമ്മാവൻ നട അടച്ച് പോകുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മാത്രമായിരുന്നു മണിക്കട്ടി തന്നെ പിരിഞ്ഞിരുന്നത്.

എന്നാൽ ഇന്ന് മണിക്കട്ടി എവിടെ? മണിക്കട്ടിയുടെ കടകടാത്തുള്ള ചിരി എവിടെ? തനിക്കിതെല്ലാം ഇന്ന് ഓർമ്മകൾ മാത്രം. ശാന്തിഅമ്മാവൻ നട അടച്ച് മണിക്കട്ടിയേയും കൂട്ടി ഇപ്പോൾ വീട്ടിൽ പോയി കാണും.

“ജീവിതമാകുന്ന നാടകത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ നിങ്ങളാണ് അഭിനയിക്കേണ്ടതും നിങ്ങൾ തന്നെ ആണ്. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ യുക്തപേരുകളെ

അഭിനയിക്കാം. കാണികൾ കൂടി വീട്ടിക്കൊണ്ട് അഭിനയിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് കാര്യസ്ഥിക സംരൂപി. അല്ലെങ്കിൽ കാര്യസ്ഥിക വികിരണം തന്റെ സാഹസികതയ്ക്ക് വാക്കുകൾ.

കഥാപാത്രങ്ങൾ താനും, അച്ഛനും, കൊച്ചുപെങ്ങളും. അച്ഛന്റെ ജീവിത നാടകത്തിലെ അഭിനയം കഴിഞ്ഞു. കൊച്ചുപെങ്ങൾ അഭിനയിക്കേണ്ട ഭാഗം കിടക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അപ്പോൾ താനാണ് അഭിനയിക്കേണ്ടതു്. മൺകറഞ്ഞുപോയ പ്രതാപവും, ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞ നാദാവിശേഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പടിപ്പുറം നാലുകെട്ടു നിലം പതിക്കാരായിരിക്കാൻ താൻ ജീവിത നാടകത്തിലെ ഒരു കഥാപാത്രമായി. കൂടാതെ തനിക്ക്, അച്ഛനും, പെങ്ങൾക്കും ജീവിക്കുവാൻവേണ്ടി താൻ അഭിനയിച്ചു.

താൻ അഭിനയിച്ചു. തന്റെ യുക്തപോലെ തന്നെ അഭിനയിച്ചു. താൻ ആരുടേയും കൂടിവിളി കേട്ടില്ല. അങ്ങനെ താൻ ഈ മഹാനഗരത്തിൽ എത്തി.

തന്റെ മേലധികാരിയായ മേനോൻ സാർ. തനിക്ക് താമസിക്കാനുള്ള സൗകര്യം സാറിന്റെ വീട്ടിൽ തന്നെ. മേനോൻ സാർ തന്നെ സ്വന്തം മകനെപ്പോലെ കരുതി. സാറിന്റെ മക്കൾ ബിരുദവും, നിമിറും മണിക്കട്ടിയേപ്പോലെ തന്നെ ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരുടെ കൂടെയുള്ള ജീവിതം പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ളതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് എല്ലാ സന്തോഷവും നശിച്ചിരിക്കുന്നു.

മേനോൻ സാറിന്റെ കുടുംബവുമായുള്ള ജീവിതം സന്തോഷ മുഖരിതമായിരുന്നു. ബിരുദവിൻറയും നിമിറയുടേയും പൊട്ടിച്ചിരിയുടെ അലകൾ അവിടെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അനുഭൂതി ഉളവാക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിധി എത്രയും പെട്ടെന്നാണ് ആ ബന്ധം പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞതു്.

മേനോൻ സാറിന് ട്രാൻസ്ഫർ ആണെന്നുള്ള വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ജീവപാലം പോലെ നിറുപോയി. താൻ നിന്ന ഭാഗം താണുപോകുന്നതായും താൻനിന്ന മുറി കറങ്ങുന്നതായും തോന്നി. കട്ടികൾ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചു. കാരണം താനും അവരുമായുള്ള ബന്ധം അത്രയ്ക്കും വലുതായിരുന്നു. അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുമ്പോൾ താനും അറിയാതെ കരഞ്ഞുപോയി. കട്ടികൾ കാണാതിരിക്കുവാൻ താൻ ഉടൻ

സർ.....ഇറങ്ങുന്നില്ലേ? സ്നേഹനാ
യി, തൊട്ടടുത്തു എന്തൊക്കെപ്പോ കഴി
ഞ്ഞ കാലസ്മരണകളെയവർക്കി കഥ
കൾ പറഞ്ഞിരുന്ന സ ഏ അതിന്റെ
ചോദ്യംകേട്ട് ഞെട്ടിപ്പോകുന്നു.

ശരിയാണ് എനിക്കിറങ്ങേണ്ട സ്നേ
ഹനാകുന്നു. ബാഗ്ഗുംതൂക്കി ഫ്ലോ
റഫോമോളിലൂടെ വരാത്തയിലേക്കു കട
ന്നപ്പോൾ ഏതോ മണലാണുതരി
ലെ മരുപ്പച്ച കണ്ട സന്തോഷം എനി
ക്കുണ്ടായി.

ദിവസങ്ങളോളം നീണ്ടുനിന്ന ഒരു
യിനിംഗ് കഴിഞ്ഞു ശുദ്ധവായു ശ്വാ
സിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ സ്നേഹനവെളി
യിലെ പൽത്തകിടയൽ ബസ്സ് കാത്തു
നിന്നു.

അവിടെ.....

അന്തിവെയിലിന്റെ പൊൻ പ്രഭ

തന്നെ രൂപാലയെടുത്തു മുഖം തുടച്ചു.
സാധനങ്ങളെല്ലാം പാജുചെയ്യുവാൻ
താനും സഹായിച്ചു. എല്ലാവരും നി
ശ്വസനത്തോടെ കൂടി എല്ലാം പാജു
ചെയ്യുന്നു. തനിക്ക് എന്തുപറയണ
മെന്ന് യാതൊരു നിശ്ചയവുമില്ലായി
രുന്നു.

സാധനമെല്ലാം എടുത്ത് വണ്ടി
യിൽ വെച്ചത് ഒരു യന്ത്രം പോലെ ആ
യിരുന്നു. ബിന്ദുവും, നിമിത്തം അപ്പോ
ഴും വിതുമ്പികൾക്കുകയായിരുന്നു. മേ
നോൻസാർ തന്റെ തോളിൽ കൂടി
കൊണ്ടു പറഞ്ഞു ആരും തമ്മിൽ കൂടി
തൽ അടുത്തുകൂടാ കട്ടി. കാരണം
വിധി അവരെ പെട്ടെന്നു തന്നെ അ
കറ്റും. ഇത് ജീവിതമാണ്. ജീവി
ക്കുന്നതിന് എല്ലാം ത്യജിക്കണം. മേ
നോൻ സാറും കുടുംബവും വണ്ടിയിൽ
കയറി യാത്ര ആകുമ്പോൾ താൻ ഒരു
യന്ത്രമനുഷ്യനെപ്പോലെ കൈയുയർ
ത്തി. അവിടെ നിന്നും ഈ പാർക്കിൽ
വന്നെത്തിയതെങ്ങനെയെന്ന് അറി
ഞ്ഞുകൂടാതിരുന്നു. ഇനിമുതൽ തന്റെ
അഭയസ്ഥാനം ഈ പാർക്കാണ്. ഇനി
മുതൽ ഇവിടുത്തെ ചെടികളും മറ്റും
ആയിരിക്കും തന്റെ കൂട്ടുകാർ. തന്റെ
സുഹൃത്തു പറഞ്ഞത് എത്രയോ ശരി
യാണ് ഇത് ജീവിതമാണ്. ജീവി
തമോ ഒരു നാടകമാണ്. നാടകം എ
ങ്ങനെയാണ് അവസാനിക്കുന്നതെ
ന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല. ശരിയാണ്
സുഹൃത്തേ...ശരിയാണ് ജീവിതം.
പിടികിട്ടാത്ത ഒരു നാടകമാണ്.

✱

ചിലമ്പൊലി

അനിൽകുമാർ

(ഫസ്റ്റ്. പി. ഡി. സി.)

യിൽ മൊട്ടിട്ട വിരിയുവാൻ തയ്യാറെ
ടുക്കുന്ന നാലുമണിപ്പൂക്കൾ.

അതിന്റെ നടുവിൽ ഞാനും.....

സാർ....., ടാക്സി.....

നോ.....

എന്റെ ചിന്തകൾ വീണ്ടും കാടുക
യറി.

നീണ്ട ഒൻപതു വർഷങ്ങൾ.

ഞാൻ എന്തൊക്കെയോ വ്യാമോഹി
ച്ചു. എന്റെ ജലരേഖകൾ.

ഞാൻ ജനിച്ചുവളർന്ന, ചാണകവും
തുമ്പപ്പുവും, കടമുല്ലയും വിടർന്ന
ഗന്ധം നരയുന്ന എന്റെ നാട്. ഞാൻ
തിരിച്ചെത്തി.

പക്ഷേ..... വേണ്ടിയിരുന്നി
ല്ല. അന്ന്.....

ആ ചിലങ്കയുടെ ചിലമ്പൊലി ശ
ബ്ദം ഇപ്പോഴും എന്റെ കാതിലല
യടിക്കുന്നു.

ഉണ്ണിക്കുട്ടാ.....എടാ..... എണി
ക്കിന്നില്ലേ? ദേ.....നേരം നന്നാ
വെളുത്തു ട്രോ. എണീക്ക്..... എ
ന്നും അതായിരുന്നു പതിവ്, അമ്മ
വന്ന വിളിച്ചാലെ ഞാൻ എഴുന്നേൽ
ക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആദ്യം കണ്ണു
തുറക്കുമ്പോൾ കാണുന്നത് ഭ്രാന്തയുടെ
മുഖം ആയിരിക്കണം എന്ന് എനി
ക്കു് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

‘എന്റെയമ്മ..... പൊന്നമ്മ.....
എന്നൊട്ടു ക്ഷമിക്കൂ. ഞാൻ പാപി
യാണമ്മ.....മഹാപാപി’ എന്റെ
മനസ്സ് അറിയാതെത്തേങ്ങി.

അന്നും ഞാൻ പതിവുപോലെ ക
ളിക്കുവാൻ സോപ്പുപെട്ടിയും മടി
യിൽ തിരകി, തോർത്തു് തലയിൽ
കെട്ടി, ഒരുക്കെയിൽ ഉമിക്കുമ്പോഴും
അടക്കിപ്പിടിച്ച് പല്ലുതേച്ചുകൊണ്ട്
ഞാൻ കളിക്കുമ്പോൾ എത്തി.

അന്ന് പതിവിലും നേരത്തെ

നന്ദിനിക്കുട്ടി കളിക്കുവാൻ വ
എന്റെ നന്ദിനി.....എ
ത്ര സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്നു....
വം കട്ടി.....

ചുണ്ടിൽ ഒരു ഗാനവും
ഞാൻ പടികളിറങ്ങിപ്പെല്ലുനേ
വളെന്നെ ഉററുനോക്കുകയായിരുന്നെ

തെല്ല സമയം ഞാനാകണ്ണു
ക്കു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി നിന്നു.

ട്ടവെള്ളത്തിലേക്കു നിട്ടി ഉപ്പ
ഞാൻ പോയിച്ചു.

എന്തടീ പെണ്ണേ..... നീ
കടിച്ചുതിന്നുന്നമാതിരി നോക്കു

നനക്കുവാൻ വേണ്ടി വെള്ള
മുക്കിയ തുണി കൈയിൽപിടി
ണ്ട് അവളെന്നെ ഗൗരവത്തോടെ
ക്കിനിന്നു.

അല്ലേ, ഈ പെണ്ണിനെത്ത
ആശ്ചര്യത്തോടുകൂടി ഞാൻ ചേ

എന്റെ ചോദ്യം കേട്ട് പാ
വളുടെ മുഖം ഇരുണ്ടു, കണ്ണി

ളും നിറഞ്ഞു. പിന്നീടൊരു
ട്ടിക്കുറച്ചുലായി മാറി. നന്ന

ണികൊണ്ട് മുഖം പൊത്തി
യേങ്ങി കരഞ്ഞുകൊണ്ടുവര പ

“ഇന്നാരാണു എന്നെക്കാണാ
ന്നുണ്ടണ്ണിയേട്ടാ-”

‘ഞാനറക്കെ ചിരിച്ചുപോയ
ഞാൻ ചോദിച്ചു.

അത്രെയുള്ളോ... നീ പോ
ണ്ണേ ഞാൻ വിരണ്ടുപോയി.

ആരെങ്കിലും വന്നുകാണട്ടെ.
നിന്റെ കഴുത്തിൽ താലിക്ക്കു്

ഞാനായിരിക്കും.

അവൾ കരച്ചിൽ നിർത്തി
വം നടിച്ചിട്ട് എന്നോട് പറ

‘നിന്റെ കഴുത്തിൽ താലി
വണ്ണ എന്നും പറഞ്ഞു് ഇരുനോ

ച്ചൻ എന്നെ വല്ലവന്റെയും കൈ

Scanned with OKEN Scanner

ഡ്രൈവറുടെ കാലത്ത് ബസ് സി
ന്റെ ആക്സിഡന്റിൽ അദ്ദേഹം
നോൽ എങ്ങനെ മരിക്കിയെന്നും നാട്ടിൽ
എന്തെല്ലാം എന്ന ചിന്ത എന്റെ മന
സ്സിൽ ഉദിച്ചുയർന്നു. അപ്പോൾ
എന്റെ മനസ്സിൽ ശവപ്പെട്ടാമ്പിൽ
നിലക്കുന്ന ആ ശവപ്പെട്ടാമ്പിന് മാത്രം ആ
യിരുന്നു. സ്പീഡ് വർദ്ധിച്ച ബ
സ്സിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കാരൻ ഇറങ്ങി
കയറി തൂങ്ങി. ബസ്സിന്റെ മുന്നിൽ
ഡിൽ കീറി കയ്യാട്ടി സിറ്റിൽ
ഇരുന്ന എനിക്ക് ശവസം കഴിക്കാൻ
വളരെ മധ്യം പാടു പെട്ടേണ്ടി
വന്നു.

ഒന്നുകൂടി കാണാൻമാത്രം

ജോസ് കെ. സി.

ഫസ്റ്റ് ബി. കോ.

ചിലമ്പൊലി

പറഞ്ഞു. ഞാൻ കാരിലേക്കു നോക്കി
ഫ്രണ്ട് സീറ്റിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ഭാര്യ ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ കാരിൽ കയ
റി ഡോർ അടച്ചു. പെട്ടെന്ന് മുൻസി
റ്റിലിരുന്ന സ്ത്രീ തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

ഞാൻ തെട്ടിപ്പോയി. 'കാർ നിർ
ത്തു' ഞാൻ അലറി.

ഉണ്ണിയേട്ട, എന്നെ മനസ്സിലായില്ലെ
....എന്നെ മനസ്സിലായില്ലെ. ഞാൻ
നന്ദിനി...നന്ദിനിക്കുട്ടി.

ഞാൻ ഡോർ തുറന്നു വെളിയിൽ
ചാടി അവളും ചെളിയിൽ ഇറങ്ങി.

സംഗതി എന്തെന്നറിയാതെ കാരി
നുള്ളിൽ മിഴിച്ചിരുന്ന രാജൻമനോ
നെ അവൾ നോക്കി പറഞ്ഞു.

രാജേട്ട...ഇതാണ് എന്റെ ഉണ്ണി
യേട്ടൻ ഞാൻ പറയാനുള്ള ഉണ്ണിയേട്ടൻ
എന്റെ ഉണ്ണിയേട്ടാ....എന്നെ ഓർ
ക്കുന്നുണ്ടോ?

എന്റെ തൊണ്ട വരണ്ടു കീറുന്നതാ
യി എന്നിങ്ങ് തോന്നി. ഞാനവിടെ
നിന്നും തിരിച്ചോടി.

എന്റെ കോർട്ടേഴ്സിന്റേക്ക്.

വാതിൽ തുറന്നു കട്ടിലിൽ വീണ്
എങ്ങി എങ്ങി ഞാൻ കരഞ്ഞു. പെട്ടെ
ന്ന് ഞാൻ പെട്ടുയിൽ എന്റെ ഡ്ര
സ്സേറ്റും അടുക്കാവച്ചു.

പിന്നീട് എല്ലാം പെട്ടെന്നായിരുന്നു.

പെട്ടിയും രൂക്കി ഞാൻ റെയിൽവേ
സ്റ്റേഷൻ ലേക്കോടി.....

"ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ജീവിത
ത്തിലേക്കുള്ള ഒളിച്ചോട്ടം....."

മരങ്ങളെയും മനുഷ്യനേയും അതി
വേഗം പിന്നിലേക്ക് വകഞ്ഞു മാ
റിക്കൊണ്ടു ബസ്സ് മുൻപോട്ട്
പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. അധികം താ
ക്കില്ലാത്ത ബസ്സിൽ നിന്നും കണ്ട
കട്സറുടെ സ്വരം ഉയർന്നുകേട്ടു.

ഇനി ടിക്കറ്റെടുക്കാൻ-ബാക്കി
പാഞ്ഞുവരികും മുൻപേ പുറകിലേ
സിറ്റിൽ നിന്നും ഒരു പയ്യൻ എഴു
ന്നേറ്റ് സർ-ഇത് പടിഞ്ഞാറോട്ട്
പോകുന്ന വണ്ടിയല്ലേ.

അടിക്കൊണ്ടു പുച്ചയേപ്പോലെ ക
ണ്ടക്ടർ തലയുയർത്തി ആ പയ്യനെ
ഒന്ന് നോക്കി.

ഒരു ഭയങ്കര മുഖം. ദേഷ്യം കൊ
ണ്ടോ എന്തോ അയാളുടെ മുഖം ചു
വന്നു തൂടങ്ങിരുന്നു. ഞാൻ ഒന്നേ
നോക്കിയുള്ളൂ.

എന്ത് പടിഞ്ഞാറോട് ഹാസ്യവും
ഒപ്പം ദേഷ്യവും കലർന്ന അയാളുടെ
ചോദ്യം ആ പയ്യനെ കൂടുതൽ വിഷ
ണുനാക്കി.

ഏകിലും ഒരുവിധം അവൻ പറ
ഞ്ഞു കൊച്ചു പടിഞ്ഞാറാ.....

ദേഷ്യത്തിൽ അയാൾ ബസ്സ് വലി
ച്ചു. ഒരുലച്ചിലോടെ വണ്ടിനി
ന്നു. അങ്ങോട്ട് എറങ്ങട്ടോ കണ്ട
ക്ടർമാഴിഞ്ഞു.

ഇറങ്ങുന്നതിനിടെ അവൻ പോക്ക
റ്റിൽ കിടന്ന ടിക്കറ്റ് എടുത്തിട്ട്
സർ പൈസാ.

എന്ത് പൈസാ....ബാ അങ്ങു
ബസ്സ് സിറ്റാൻറിൽ ചെന്നു
വാങ്ങിക്കോ.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും ഉണ്ടോ
ഈ തരങ്ങൾ. അയാളോട് പെറുപ്പു
തോന്നിക്കിലും ഇത് കേട്ടപ്പോൾ

എനിക്കും ചിരിക്കാതിരിക്കാൻ ക
ണ്ടില്ല. ബസ്സിലിരുന്നവർ ചി
യടക്കാൻ പാടുപെടുന്നുണ്ടായിരുന്ന
കുറച്ചു ദൂരം ഓടിയശേഷം വഴി
എനിക്കിറങ്ങേണ്ട സ്റ്റോപ്പിൽ
ത്തി. ബ്രീഫ് കെയ്സും തൂക്കി
ണ്ടിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി ചുറ്റാ
നോക്കി.

വണ്ടി ദുരേന്ദ്രം അകന്നു പോ
യപ്പോഴാണ് ഞാൻ അവിടെ എ
ന്നിറങ്ങി എന്ന ചിന്ത മനസ്സിൽ
ഉദിച്ചത്. കാരന്റെ കൈകളിൽ
താളം തുളളിയ തലമുടി ഞാൻ ഓ
കൊണ്ടു ഒതുക്കിവച്ചു.

ഇപ്പോൾ ഈ സ്ഥലം എത്ര
വളർന്നിരിക്കുന്നു. എത്രയെത്ര മാ
ങ്ങൾ ഈ സ്ഥലത്തിനു സംഭവി
ച്ചിരുന്നു എല്ലാം ഒരു കടംകഥ മേ
ലെ ആകെ പതിനഞ്ചുവർഷത്തെ ഉ
വേള മാത്രം.

പൊള്ളുന്ന ചുരേറോട് ഓടി
വിലൂടെ നടന്നപ്പോൾ വിതർക
കണങ്ങൾ തുളളിച്ചാടി. അവ കണ്ണ
ലൂടെ നെഞ്ചിലൂടെ ഒഴുകി.

വല്ലാത്ത കഷ്ടിണം. അടുത്തുള്ള
ഒരു കടയിൽ കയറി അല്പ
വെള്ളം കുടിക്കാമെന്നു വിചാ
ച്ചു.

മുതലാളി അല്പം വെള്ളം. ഒരേ
യിലുണ്ടായിരുന്ന വീക്കിലിരിക്കാൻ
വീശി.

തെല്ലാം കുമ്പലില്ലാതെ മുതലാളി
മൊഴിഞ്ഞു പച്ചവെള്ളം ഇല്ലാ.

പിന്നെ എന്തു വെള്ളമാണിവി
ടെയുള്ളത്. കൂൾഡ്രിംഗ്സും ന
രങ്ങാവെള്ളവും ഇവിടല്ലാ. ഇവിട
ുള്ളത് മാങ്ങാവെള്ളം മാത്രം.

പൂടിന്റെ ആധികൃത്താലും മാ

“സ്പേഹം” മഹാമാരുടെ ഭാഷയിൽ

ഹാരിഷ്. എസ്.

കോ.വർഷ ബി. കോ.

- 1 “ഒരു സ്നേഹബന്ധം ഒരിക്കലും നെടുനാൾ നിലനിൽക്കുകയില്ല.” (ക്വാൻസു)
- 2 “സ്നേഹം കൊണ്ട് കീഴടക്കുവാൻ കഴിയാത്തതായി- മറ്റൊന്നുമില്ല” (ഷെല്ലി)
- 3 “സ്നേഹത്തിന്റെ വില കൊടുത്തു തന്നെ വേണം അതിന്റെ കടം വീടാൻ.” (ബർണാർഡ് ഷാ)
- 4 “ഒരാളും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഉടനെ- തീർച്ചപ്പെടുത്തുക, അത് നിങ്ങളുടെ കറമാണ്.” (രബിനാഥ് ടാഗോർ)
- 5 “സ്നേഹത്തെപ്പോലെ പരിപാവനമായ മറ്റൊന്നുമില്ല” (പാസ്കൽ)-
- 6 “സ്നേഹമാണവിലസാരമുഴിയിൽ” (മഹാകവി ഉള്ളൂർ)
- 7 “എണ്ണമറ്റ സ്നേഹിതന്മാരേക്കാൾ നല്ലത് സത്സഭാ വിധായ ഒരു സ്നേഹിതനാണ്.” (മുഹമ്മദ് നബി)
- 8 “ചന്ദ്രനെപ്പോലെയാണു സ്നേഹം. വലുതാകുവാൻ- കഴിയാത്തപ്പോൾ അതുചെറുതാകുന്നു.” (സെളർ)

ത്തിന്റെ കൊടുമ്പിരിയൊഴും പോക്കുവിലിരുന്ന നടുക്കീയ ഒരു നോട്ടു പുറത്തേക്ക് തലനീട്ടി. അതു കണ്ടുതലാളിയുടെ കണ്ണുകൾ വികസിച്ചു അതു കണ്ടതു നടിക്കാതെ ഞാൻ അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി നടന്നു.

ഞാനാ റോഡിലൂടെ നടന്നു. ആ റോഡിന്റെ സൈഡിൽ ഒരു കുട്ടം ജോലിക്കാർ ജോലി എടുക്കുന്നു. വിതർപ്പിൻ കുളിച്ച ജോലിക്കാർ അവരിൽ നിന്നും പുറത്തുവന്ന ശോകഗാനങ്ങൾ. അതു അന്തരീക്ഷത്തിലെ പൊടിപടങ്ങളിലേക്കു ചേർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു കുട്ടം കിളയ്ക്കുന്നു-മറ്റൊരാൾ-കുട്ടം മണ്ണു ചുമക്കുന്നു. അവർ കിടയിലെ കോൺട്രാക്ടർ ജോലിയുടെ അടുക്കും ചിട്ടയും പറഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരുന്നു. മൺവെട്ടി മണ്ണിനോടു ശൃംഗരിക്കുമ്പോൾ ഉയരുന്ന പൊടിപടങ്ങൾ അവരുടെ ശരീരത്തിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്നു.

കുടുതൽ നേരം അവിടെ നിലക്കാൻ എന്നിക്ക് മനസ്സു വന്നില്ല. വൈകുന്നേരം വരെ പണിയെടുത്താലും വൈകിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവർക്ക് സമാധാനത്തിനു വകയുണ്ടല്ലോ എന്നു ഞാൻ ഓർത്തു.

അല്പം ദൂരെ നടന്നില്ലാ. അവിടെ ഓൾകുട്ടം. കൂട്ടത്തിൽ കുറേ പൊലിസുകാരും. ഞാൻ അടുത്തു കണ്ട ഓൾകുട്ടം ചേർന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു കോളേജിലെ പിള്ളേർ തല്ലിക്കൊല്ലാത്തതാണു് ആ കിടക്കുന്ന ബസ്സു്. ഞാൻ കോളേജുകണത്തി

ലേക്കു് നോക്കി. ഓഫീസിന്റെ മുൻവിലും മറ്റും അഭയാർത്ഥികൾ എന്തൊക്കെയോ സംസാരിക്കുന്നു.

പറിക്കാൻ വരുന്നവർക്കു് പഠിച്ചിട്ടു് പോയാൽ പോരെ. രാവിലെ ഉറക്കമില്ലാത്തു് ചോറുംകറിയും വച്ചു് പിച്ചളേളരെ കോളേജിൽ അയയ്ക്കുമ്പോൾ ആ മാതാപിതാക്കളുടെ മനസ്സിൽ തന്റെ മകൻ പറിക്കണമെന്ന ചിന്തമാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ.

എങ്ങോ നിന്നും ധാരാളമായി ഒഴുകി വരുന്ന പള്ളിമണിയുടെ ഒച്ച. ഞാൻ നിശ്ചലനായി. എന്റെ കൈകാലുകൾ ചലനമറ്റ നിന്നു ഹൃദയം ശക്തിയായി ഇടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിനൊപ്പം മൈക്കിലൂടെ പ്രവഹിക്കുന്ന ഭക്തിഗാനത്തിന്റെ ഈരടികൾ എന്നെ പിടിച്ചു കുലുക്കി. ഞാനറിയാതെ എന്റെ കണ്ണുകൾ ആ ഭാഗത്തേക്കു് നോക്കി.

കുറച്ചുകലെ തലയുയർത്തി നിലക്കുന്ന പള്ളി. അതിന്റെ മുകളിൽ പ്രഭാചാരിയെന്ന കുരിശ്. അങ്ങോട്ടു് നോക്കാനാവാതെ എന്റെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു. മനസ്സു് എന്തൊക്കെയോ മന്ത്രിച്ചു.

എന്റെ മനസ്സിൽ ആ പഴയ കല്ലറ തെളിഞ്ഞുവന്നു. എന്റെ അമ്മ. അവർ ആ കല്ലറയിൽ വിശ്രമിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു് ഇന്നു് വർഷങ്ങൾ അനേകം കൊഴിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. അതിനു് ശേഷം ഇന്നാദൃമായിട്ടാണു് ഞാനെന്റെ അമ്മയെ കാണാൻ വരുന്നതു്.

താമസമെന്ന എന്റെ കാലുകൾ ആ

പള്ളിയേ ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു. നടക്കും തോറും എന്റെ കാലിനു് സ്.പിഡ് കൂടി കൂടിവന്നു. എന്നിലെ ക്ഷീണവും തളർച്ചയും വിട്ടുമാറി. മെല്ലെ പള്ളിച്ചുറ്റത്തു് കയറിയമ്പോൾ അവയെടുത്തു ഇരുട്ടിനെ എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന നിയോൺ ബൾബുകൾ ഇല്ലാതെയാക്കി.

ഞാൻ വാച്ചിലേക്കു് നോക്കി. സമയം ഏഴുമണി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ശവപ്പെട്ടിയിലെ ചില കല്ലറകളുടെ മുൻപിൽ മെഴുകുതിരികൾ കത്തി ജ്വലിക്കുന്നു. അവയിൽ നിന്നും ഉരുകിപ്പിന്ന മെഴുകു് അതിനു് ചുറ്റും വീണു് കട്ടപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഞാൻ യാത്രികമാപ്പി അമ്മയുടെ കല്ലറയ്ക്കു് മുൻപിൽ നിന്നു. കൈയിലിരുന്ന മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചു വച്ചു. ആ പഴകിയ കല്ലായ്ക്കു് മുമ്പിൽ നിന്നു ഞാൻ കരഞ്ഞു. എന്റെ ഹൃദയം വിങ്ങിപ്പൊട്ടി ഞാനറിയാതെ എന്റെ നാവു് ഉച്ചരിച്ചു. അമ്മേ. ഇതാ നിങ്ങളുടെ മകൻ വീണ്ടും വന്നിരിക്കുന്നു.

വന്നതു് പോലെ ഞാൻ ഇനിയും പോകുന്നു. അതുപോലെ ഞാൻ വീണ്ടും വരും.

മൗനമായി യാത്രയും പറുത്തെ ഞാൻ ഇറങ്ങി. ബസ്സിൽ എത്രയും പെട്ടെന്നു് റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തുക. വളരെ താമസിയാതെ ട്രെയിൻ വന്നു. മിനിറ്റുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നീണ്ട ഒരു സയറൺ മുഴക്കിക്കൊണ്ടു് ട്രെയിൻ നീങ്ങി. അതിനൊപ്പം എന്റെ ചിന്തകളും.

*

ശാരികയ്ക്ക്

നെടുമ്പന ലാൽ
1162

(1)

ശാരികേ,

നീവരു പുലരിയിലൊരു
കളിർ തെന്നലായാത്താവി
ലേതോ വേദന തൻ
തീച്ചുളയുയരുന്തേ, നീവരിക-
യതിൽ വീണു വെന്തു-
മരിയ്ക്കട്ടെ നാമു പന്നെ സർവ്വവും,
ഉയരട്ടെ യോരോ ആത്മാവിലും
അഗ്നിനാളങ്ങളുയരട്ടെ
ഉയരട്ടെ നമുക്കുചുറ്റും.

(2)

ശാരികേ,

ഉച്ചയായി ഏറിയും
വെയിലത്തലയുന്ന തുമ്പികൾ
നിനക്കിഷ്ട മാണവയെന്നു
കരുതട്ടെ യവയേതോ-
പുനർജന്മം തേടും
വെള്ളാരം കല്ലിൻ മക്കൾ
പോകട്ടെയവ കല്ലണയട്ടെ
നൊളെ നമുക്കുണ്ടാട്ടു പോകാം
വള്ളാരം കല്ലിലൊന്നായി മാറും

(3)

പെണ്ണേ,

നീകണ്ടുവോ തെളിമയുള്ള
നിലാകാശം, നിന്നിലൂടെ
ഞാൻ സ്നേഹിച്ച നിലാകാശം
അങ്ങോട്ടുപോകാം നമുക്കു-
യരത്തിൽ പറന്നിടാമമ്പിളി
മേടയിൽ വാവിനുപോകാം
പെണ്ണേ, നീവരികയാത്താവിൻ-
ഗിതമായൊരു തുമ്പിയായ് വരിക

*

മാരകായ നിർമ്മാണ രംഗത്തു് ഒന്നാംസ്ഥാനത്തെത്താനുള്ള വൻ ശക്തികളുടെ അവസാനം കാണാത്ത മത്സരപ്പന്തയം മാനവരാശിയെ ഒരു മഹാപീഡത്തിന്റെ വക്കിൽ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ അളവിലാത്ത ഭരണങ്ങൾക്കും ഭവങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യംവഹിച്ചിട്ടുള്ള ലോകചരിത്രത്തിൽപോലും 1945 ആഗസ്റ്റ് 6 ഉം 9 ഉം അഭ്യുതപൂർവ്വമായ വണ്ണം കുറഞ്ഞിരുന്ന ഭവസമൃദ്ധിയാണ്. ഇതിലാദ്യത്തെ ഭവസമാണ് ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രി വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിലിന്റെ അംഗീകരണത്തോടെ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാട് പ്രസിഡൻ്റ് ഹാരിട്രൂമാന്റെ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ജപ്പാനിലെ തുറമുഖ പട്ടണമായ നാഗസാക്കിയിൽ ഒരു അണുബോംബ് വീണ് നിമിഷങ്ങൾക്കകം നഗരമാകെ തകർന്ന് ഭസ്മമായത്. 140000 മനുഷ്യാത്മക്കൾ വെന്തുനീറി മരിച്ചതും മൃന്നനാൾക്കുശേഷം തേട്ടടുത്തു ഹിരോഷിമയിൽ എറിഞ്ഞ അണുബോംബിന് കണക്കുള്ളിലെ പാകപ്പിഴകൾക്കാണ് 70,000 പേരെ മാത്രമേ ചുട്ടുകൊല്ലാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അവശേഷിച്ച ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഈ പാകപ്പിഴയെ ഓർത്തു് ഹാരിട്രൂമാൻ വിഷാദിച്ചിരിക്കണം.

മരിച്ചവരുടേതിനേക്കാൾ കഷ്ടമാണ് ഈ ആക്രമണത്തെ അതിജീവിച്ചവരുടെ ദയനീയ കഥ. മരിച്ചവരുടെ ലഗ്നാതിരകത്തെ ഓർത്തു് അസൂയപ്പെടുന്നവരാണ് അതിജീവിച്ച ഭാഗ്യഹീനർ ശരീരമാകെപൊള്ളി ഒരിഞ്ചുതൊലിപോലും അവശേഷിക്കാതെ ആജീവനാന്തം കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവന്ന പതിനായിരങ്ങൾ ഒരു വക. റേഡിയോ പ്രസരം ജ്വരകളെപ്പോലും ബാധിക്കുക മൂലം വികലാംഗമായ സന്തതികൾക്ക് ജന്മം നൽകേണ്ടിവന്ന മാതാപിതാക്കൾ മഹാദാരുവക. പഞ്ചേന്ദ്രീയങ്ങളിൽ പലതും നഷ്ടപ്പെട്ട് ചത്തതിനൊത്തു് ജീവിക്കേണ്ടിവന്നവർ മൂന്നാമതൊരു വക. ഇത്തരം മഹാഭൂതങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി സാധാരണ മനസ്സുകൾക്ക് ഉൾക്കാളാണാവില്ല. നാഗസാക്കിയുടേയും ഹിരോഷിമയുടേയും കഥ ഇതാണെങ്കിൽ ഇനിവരാൻ പോകുന്നതോ? നാഗസാക്കിയിലും ഹിരോഷിമയിലും വിക്ഷേപിച്ച രണ്ടു ബോംബുകളിൽ ഓരോന്നിന്റെയും വിസ്ഫോടക ശക്തി 20 കിലോൺ ടി. എൻ. ടി. ആയിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഹൈഡ്രജൻ ബോംബുകളുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അവയെല്ലാം ഏറ്റുപടക്കങ്ങൾ മാത്രം. അണുബോംബു വിക്ഷേപണം ബോംബർ വിമാനങ്ങളിലൂടെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് J, C, B. M, R, P, J, R, B, P മുതലായ ചുരുക്ക പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഗുണ്ടവാഹിനി കളാണ്. യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ഉള്ള യുദ്ധതന്ത്രാലയങ്ങളിൽ സുരക്ഷിതരായി ഇരുന്ന്കൊണ്ട് സ്വീച്ച അമർത്തിയാൽ ഭൂഗോളത്തിന്റെ എത്ര മൂലയിലും മുക്കിലും മരണം വിതരാൻ ഈ മിസൈലുകൾക്കു കഴിയും. അക്ഷരവിദ്യകളുണ്ടു പിടിച്ചതിനു ശേഷം ഉള്ള 5500 വർഷത്തെ ഭൂഗോളചരിത്രത്തിൽ പല തവണകളിലായി 292 വർഷക്കാലം മാത്രമേ ഈ ഭൂഗോളം സമാധാനം എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ എന്ന് പ്രശസ്തനായ ബെബൽ എന്ന പണ്ഡിതൻ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നു. അവശേഷിച്ച 5,208 വർഷക്കാലത്തു് ചെറുതും വലുതുമായി ആകെ 15000 യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ പകുതിയിലധികം യൂറോപ്പിലാണ് സംഭവിച്ചത്. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രം നടന്ന യുദ്ധങ്ങളിൽ മൊത്തം 30 ലക്ഷംപേർ മൃതിയടഞ്ഞു. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 50 ലക്ഷവും 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 60 ലക്ഷവും യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചു. എന്നാൽ ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ (1914-18) മാത്രം 100 ലക്ഷം ആയി മരണ സംഖ്യ ഉയർന്നു. രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധത്തിലാകട്ടെ മരണസംഖ്യ നാഗസാക്കിയിലും ഹിരോഷിമയിലും ഉൾപ്പെടെ 550 ലക്ഷം ആയി. ഇതിനുമുമ്പും പിമ്പും നടന്ന പ്രാദേശിക യുദ്ധങ്ങളിലും മരിച്ചവരുടെ എണ്ണം ദശലക്ഷക്കണക്കിനേ തിട്ടപ്പെടുത്താനാക്കൂ! ഇനി മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിലേക്കുള്ള നീക്കം തടയാത്ത പക്ഷം ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ അവശേഷിക്കുന്ന 16 വർഷക്കാലത്തു് എന്തൊക്കെയാണു് നടക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് അചിന്ത്യമെങ്കിലും കണ്ണടയ്ക്കാൻ ധാർമ്മികബോധത്തിന്റെ തരിയെങ്കിലും ഉള്ളവർക്ക് കഴിയില്ല.

അണുബോംബ് വിസ്ഫോടനത്തിന്റെ ഈ ദുരന്തപരിണാമത്തിൽ ചിതറിപ്പോയതു് ജപ്പാനിലെ നിരപരാധികളായ രണ്ടുലക്ഷത്തിൽ പരം പൗരജനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വൈജ്ഞാനിക വിപ്ലവ പ്രശസ്തിക്ക് അടിത്തറയിട്ട ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റൻ തൊട്ടുള്ള ഋഷിതുല്യരായ മനുഷ്യസ്നേഹികളുടെ മനസ്സാക്ഷി ഇതേദൈവിതീറ്റായി. 60 ലക്ഷം യഹൂദന്മാരും പെട്ടെന്ന് അനവധി അനവധി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും, ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തകരും പുരോഗമന വാദികളെയും, ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പ്രതിഭാശാലികളെയും സാധാരണ ജനങ്ങളെയും കർദ്ദിഷികുപട്ടിണിക്കിട്ടു വിഷവാതകശാലകളിൽ അടച്ചുപൂട്ടിപ്പോ കൊന്നതിന് പരമ 550 ലക്ഷംപേരുടെ ജീവഹാനി സ്തിരയാക്കിയ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. നാസി ഫാസിസ്റ്റുകൾക്കു ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഉള്ള അവസാനക്കൈ, അണുവിസ്ഫോടന ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ ഐൻസ്റ്റീൻപ്രസിഡൻ്റ് റൂസ്വെൽട്ടിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഐൻസ്റ്റീൻ, റൂത്ർഫോർഡ്, നെയിൽസ് ബോർ, ലിയോസിവാർഡ്, ജെയിംസ് ചാദ്വിക്ക് എൻറിക്കോഫെർമി, റോബർട്ട് ഹെമർ തുടങ്ങി ലോക ചരിത്രം കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽവെച്ചു് മഹാമതികളായ മനുഷ്യസ്നേഹികളുടെ ആമാനഷിക പ്രതിഭയും കഠിനാദ്ധ്വായവുമാണ് അണുബോംബിന്റെയും തുടർന്ന് ഹൈഡ്രജൻബോംബിന്റെയും നിർമ്മാണത്തിന് വഴിവെച്ചത്. വാസ്തവത്തിൽ ഗുരുതരമായ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയാണ് ഈ കടുക്കൈചെയ്യാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അണുവിസ്ഫോടന വിദ്യകൈവശമുള്ള ജർമ്മൻശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ അണുബോംബ് നിർമ്മിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന വാർത്ത യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു് രണ്ടുവർഷത്തിനകം അമേരിക്കയിൽ പരന്നു. എന്തും ചെയ്യാൻ മടിയില്ലാത്ത ഹിറ്റ്ലർക്കുട്ടാളികളുടെ കൈയ്യിൽ ഇത്ര നാരകിയമായ ഒരായുധം വന്നുചേർന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യം പിന്നെ ദൂരത്താവില്ലെന്ന് ഹിറ്റ്ലറുടെ കൊലയരകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട് അമേരിക്കയിൽ അഭയം തേടിയ ഐൻസ്റ്റീനും അതുപോലുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹികൾക്കും തോന്നിയതിൽ പിശകില്ല. അവർ ഐൻസ്റ്റീന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രസിഡൻ്റ് റൂസ്വെൽട്ടിനെ ധരിപ്പിക്കുകയും അണുബോംബ് നിർമ്മിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യം സംശയാലുവായ അദ്ദേഹം ഒടുവിൽ നാസിസത്തിന്റെ ക്രൂരത നേരിട്ടനുഭവിച്ച ഈ പ്രതിഭാശാലികളുടെ പ്രേരണയെ വഴങ്ങി. അവർ അണുബോംബ് നിർമ്മാണം വിജയകരമായി നിർവ്വഹിച്ചു. എന്നാൽ ജർമ്മൻ കാർക്ക് അണു ബോംബ് നിർമ്മാണ വിദ്യ കരഗതമായിരുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമായപ്പോഴേക്കും സർവ്വനാശത്തിന്റെ നരകകവാടങ്ങൾ തുറന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അനുശക്തി ഒരവലോകനം

നൗഷാദ് എച്ച്.
III B. Sc (മനുഷ്യാവകാശം)

ലും ഉള്ള യുദ്ധതന്ത്രാലയങ്ങളിൽ സുരക്ഷിതരായി ഇരുന്ന്കൊണ്ട് സ്വീച്ച അമർത്തിയാൽ ഭൂഗോളത്തിന്റെ എത്ര മൂലയിലും മുക്കിലും മരണം വിതരാൻ ഈ മിസൈലുകൾക്കു കഴിയും. അക്ഷരവിദ്യകളുണ്ടു പിടിച്ചതിനു ശേഷം ഉള്ള 5500 വർഷത്തെ ഭൂഗോളചരിത്രത്തിൽ പല തവണകളിലായി 292 വർഷക്കാലം മാത്രമേ ഈ ഭൂഗോളം സമാധാനം എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ എന്ന് പ്രശസ്തനായ ബെബൽ എന്ന പണ്ഡിതൻ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നു. അവശേഷിച്ച 5,208 വർഷക്കാലത്തു് ചെറുതും വലുതുമായി ആകെ 15000 യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ പകുതിയിലധികം യൂറോപ്പിലാണ് സംഭവിച്ചത്. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രം നടന്ന യുദ്ധങ്ങളിൽ മൊത്തം 30 ലക്ഷംപേർ മൃതിയടഞ്ഞു. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 50 ലക്ഷവും 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 60 ലക്ഷവും യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചു. എന്നാൽ ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ (1914-18) മാത്രം 100 ലക്ഷം ആയി മരണ സംഖ്യ ഉയർന്നു. രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധത്തിലാകട്ടെ മരണസംഖ്യ നാഗസാക്കിയിലും ഹിരോഷിമയിലും ഉൾപ്പെടെ 550 ലക്ഷം ആയി. ഇതിനുമുമ്പും പിമ്പും നടന്ന പ്രാദേശിക യുദ്ധങ്ങളിലും മരിച്ചവരുടെ എണ്ണം ദശലക്ഷക്കണക്കിനേ തിട്ടപ്പെടുത്താനാക്കൂ! ഇനി മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിലേക്കുള്ള നീക്കം തടയാത്ത പക്ഷം ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ അവശേഷിക്കുന്ന 16 വർഷക്കാലത്തു് എന്തൊക്കെയാണു് നടക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് അചിന്ത്യമെങ്കിലും കണ്ണടയ്ക്കാൻ ധാർമ്മികബോധത്തിന്റെ തരിയെങ്കിലും ഉള്ളവർക്ക് കഴിയില്ല.

അണുബോംബ് വിസ്ഫോടനത്തിന്റെ ഈ ദുരന്തപരിണാമത്തിൽ ചിതറിപ്പോയതു് ജപ്പാനിലെ നിരപരാധികളായ രണ്ടുലക്ഷത്തിൽ പരം പൗരജനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വൈജ്ഞാനിക വിപ്ലവ പ്രശസ്തിക്ക് അടിത്തറയിട്ട ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റൻ തൊട്ടുള്ള ഋഷിതുല്യരായ മനുഷ്യസ്നേഹികളുടെ മനസ്സാക്ഷി ഇതേദൈവിതീറ്റായി. 60 ലക്ഷം യഹൂദന്മാരും പെട്ടെന്ന് അനവധി അനവധി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും, ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തകരും പുരോഗമന വാദികളെയും, ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പ്രതിഭാശാലികളെയും സാധാരണ ജനങ്ങളെയും കർദ്ദിഷികുപട്ടിണിക്കിട്ടു വിഷവാതകശാലകളിൽ അടച്ചുപൂട്ടിപ്പോ കൊന്നതിന് പരമ 550 ലക്ഷംപേരുടെ ജീവഹാനി സ്തിരയാക്കിയ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. നാസി ഫാസിസ്റ്റുകൾക്കു ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഉള്ള അവസാനക്കൈ, അണുവിസ്ഫോടന ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ ഐൻസ്റ്റീൻപ്രസിഡൻ്റ് റൂസ്വെൽട്ടിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഐൻസ്റ്റീൻ, റൂത്ർഫോർഡ്, നെയിൽസ് ബോർ, ലിയോസിവാർഡ്, ജെയിംസ് ചാദ്വിക്ക് എൻറിക്കോഫെർമി, റോബർട്ട് ഹെമർ തുടങ്ങി ലോക ചരിത്രം കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽവെച്ചു് മഹാമതികളായ മനുഷ്യസ്നേഹികളുടെ ആമാനഷിക പ്രതിഭയും കഠിനാദ്ധ്വായവുമാണ് അണുബോംബിന്റെയും തുടർന്ന് ഹൈഡ്രജൻബോംബിന്റെയും നിർമ്മാണത്തിന് വഴിവെച്ചത്. വാസ്തവത്തിൽ ഗുരുതരമായ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയാണ് ഈ കടുക്കൈചെയ്യാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അണുവിസ്ഫോടന വിദ്യകൈവശമുള്ള ജർമ്മൻശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ അണുബോംബ് നിർമ്മിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന വാർത്ത യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു് രണ്ടുവർഷത്തിനകം അമേരിക്കയിൽ പരന്നു. എന്തും ചെയ്യാൻ മടിയില്ലാത്ത ഹിറ്റ്ലർക്കുട്ടാളികളുടെ കൈയ്യിൽ ഇത്ര നാരകിയമായ ഒരായുധം വന്നുചേർന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യം പിന്നെ ദൂരത്താവില്ലെന്ന് ഹിറ്റ്ലറുടെ കൊലയരകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട് അമേരിക്കയിൽ അഭയം തേടിയ ഐൻസ്റ്റീനും അതുപോലുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹികൾക്കും തോന്നിയതിൽ പിശകില്ല. അവർ ഐൻസ്റ്റീന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രസിഡൻ്റ് റൂസ്വെൽട്ടിനെ ധരിപ്പിക്കുകയും അണുബോംബ് നിർമ്മിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യം സംശയാലുവായ അദ്ദേഹം ഒടുവിൽ നാസിസത്തിന്റെ ക്രൂരത നേരിട്ടനുഭവിച്ച ഈ പ്രതിഭാശാലികളുടെ പ്രേരണയെ വഴങ്ങി. അവർ അണുബോംബ് നിർമ്മാണം വിജയകരമായി നിർവ്വഹിച്ചു. എന്നാൽ ജർമ്മൻ കാർക്ക് അണു ബോംബ് നിർമ്മാണ വിദ്യ കരഗതമായിരുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമായപ്പോഴേക്കും സർവ്വനാശത്തിന്റെ നരകകവാടങ്ങൾ തുറന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

വ്യക്ഷസംരക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യകത

ബിനോദ് ചന്ദ്രൻ സി.

ഒന്നാം വർഷ സസ്യശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥിനി

വ്യക്ഷങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ ഒരു വലിയ പങ്ക് വഹിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ നാം പലപ്പോഴും ഇതെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാറില്ല. വ്യക്ഷത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ നമ്മുക്ക് ആദ്യം ഓർമ്മവരുന്നത് അത് നൽകുന്ന തണലാണ്. വ്യക്ഷതണലിൽ വിശ്രമിക്കുക എന്ന ഏറെ സൗകര്യമാണെന്നു് അനുഭവത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

വ്യക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നും നമുക്ക് ഭക്ഷണയോഗ്യമായ ധാരാളം കാമ്പുകനികൾ ലഭിക്കുന്നു. വ്യക്ഷങ്ങൾ തീയെരിക്കാനുള്ള വിവിധ നൽകുന്നു. വിട പണിയുന്നതിനും, വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും വ്യക്ഷങ്ങൾ നമ്മെ വളരെയേറെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യക്ഷങ്ങളാണു് അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഓക്സിജന്റെ അളവ് ക്രമപ്പെടുത്തി നിർത്തുന്നത്. ഈ പ്രക്രിയ ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രം വ്യക്ഷങ്ങൾ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മഴപെയ്യുന്നതിൽ വ്യക്ഷങ്ങൾ അതിപ്രധാനമായ ഒരു പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ വ്യക്ഷങ്ങളാണു് നമുക്കു് കുടിനീർ നൽകുന്നതെന്ന് പറയാവുന്നതാണു്, മണ്ണൊലിപ്പ് തടയുന്നതിലും വ്യക്ഷങ്ങൾ ഒരു

പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. ചില വ്യക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നും വിലയേറിയ മരുന്നുകൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെ വ്യക്ഷങ്ങൾ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാമേഖലകളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു.

വ്യക്ഷങ്ങൾ മനുഷ്യനു മാത്രമല്ല പക്ഷികൾക്കും, മൃഗങ്ങൾക്കും വളരെയേറെ പ്രയോജനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. വൃക്ഷശിഖരങ്ങളിൽ പക്ഷികൾ കൂട് കെട്ടി പാർക്കുന്നു. വനങ്ങൾ വന്യമൃഗങ്ങൾക്കു് പാർപ്പിട സൗകര്യം നൽകുന്നു. ഇങ്ങനെ വ്യക്ഷങ്ങൾ മനുഷ്യനും, പക്ഷികൾക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ഒരു വസ്തുവായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

വ്യക്ഷങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ അവന്റെ ജീവിതം തന്നെയാണു് നശിപ്പിക്കുന്നത്. കാരണം മനുഷ്യനു് വേണ്ട മൂന്നു പ്രധാന വസ്തുക്കൾ നൽകുന്നതു വ്യക്ഷങ്ങളാണു്. ഈ ത്രിമൂർത്തകൾ ആഹാരം, വായു, ജലം എന്നിവയാണു്. ഇവ മൂന്നുമില്ലാതെ മനുഷ്യനു് ജീവിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ വ്യക്ഷങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതു് ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു പൗരന്റെയും കടമയാണു്, കർത്തവ്യമാണു്.

ഇതാണ് വസ്തുതയെന്ന് സ്വപ്നേപി പോലും ധരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഒരിക്കലും ഞാൻ ഈ മഹാപാവത്തിന് തുനിയുകയില്ലായിരുന്നു എന്ന് ഐൻസ്റ്റൈൻ പിൽക്കാലത്തു് ഹൃദയം പൊട്ടി വിലപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നു ബോംബ് നിർമ്മാണം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും ഉണ്ടാക്കിയതു തന്നെ നശിപ്പിക്കണമെന്നും മനുഷ്യസ്നേഹികളായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും മറ്റുള്ളവരും ആവശ്യപ്പെട്ട തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഭൂമാന്റെ ചിന്ത, ഹൈഡ്രജൻ ബോംബിന്റെ നിർമ്മാണത്തിലേക്കാണ് തിരിഞ്ഞത്.

യുദ്ധം അവസാനിച്ചിട്ടും അണുവായുധങ്ങളും അതേ തുടർന്ന് അതിനേക്കാൾ ഭീകരമായ ഹൈഡ്രജൻ ആയുധങ്ങളും നിർമ്മിക്കാനുള്ള അമേരിക്കൻ തന്ത്രം ലോകസമാധാനത്തെ ലാക്കാക്കിയുള്ള പ്രവർത്തനമല്ലെന്ന് വ്യക്തമായപ്പോൾ ഈ രംഗത്തെ അവരുടെ കത്തക പൊളിക്കാൻ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ മുന്നോട്ടുവന്നു. 1949-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ അതിന്റെ ആദ്യത്തെ അണുബോംബ് വിജയകരമായി പരീക്ഷിച്ചതോടെ പടിഞ്ഞാറന്മാർ അകലാപ്പിലായി. 1949-ൽ അണു ബോംബ് കത്തകതകർത്ത സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ഹുക് അമർത്താൻ 1952-ൽ എഡ്വേർഡ് ടെല്ലർ ഹൈഡ്രജൻ ബോംബ് നിർമ്മിച്ചു. തുടർന്ന് 1953-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ഹൈഡ്രജൻ ബോംബ് സൈ

ബീരിയൻ മരുഭൂമികളിൽ വിജയകരമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതോടെ അമേരിക്കയുടെ കത്തക വീണ്ടും തകർന്നു. അവസാനം കാണാത്ത ഈ മത്സരപ്പന്തയമാണ് മാനവരാശിയെ ഇന്ന് മഹാവിപ്ലവത്തിന്റെ വക്കിൽ കൊണ്ടെത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ജീവിതത്തെ സുഖകരമായി മാറ്റുന്ന നൂറുകണക്കിന് മേഖലകളിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാൻ അനുശക്തിക്കുകഴിയും. കാർഷിക രംഗത്തു് തന്നെ അതു കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നേട്ടങ്ങൾ അനവധിയാണ്. അന്നു വിപ്ലവം നടക്കുമ്പോൾ ബഹിർഗമിക്കുന്ന ഗാമാകിരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് വിത്തുകളിൽ ഉൽപരിവർത്തനം വരുത്താം. അത്യുൽപാദനശേഷി; രോഗപ്രതിരോധ ശക്തി തുടങ്ങിയ മെച്ചപ്പെട്ട ഗുണങ്ങൾ ഉള്ള പുതിയ ഇനം വിത്തുകൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളും പച്ചക്കറികളും മറ്റും കൂടുതൽ നാൾ കേടുകൂടാതെ സൂക്ഷിക്കുവാനും ഗാമാരശ്മികൾ സഹായിക്കുന്നു. വ്യാവസായിക രംഗത്തും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്ന ഒരു ഭീകര പ്രശ്നമാണ് ഇന്ധന ക്ഷാമം. പെട്രോളിന്റെയും കൽക്കരിയുടേയും ഉറവകൾ വററിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അനുശക്തി ഉപയോഗിച്ച് വൻതോതിൽ വിദ്യുച്ഛക്തി നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയും. ഫാക്ടറികളിലും വാഹനങ്ങളിലും മറ്റും പെട്രോളിന്റെയും കൽക്കരിയുടെയും സ്ഥാനം അനുശക്തി കര

സ്ഥമാക്കാൻ ഇനി അധികം താമസമില്ല. യന്ത്രങ്ങളുടെ കേട്പാടകൾ, ട്യൂണുകളിലെ സൂക്ഷ്മസൂക്ഷിരങ്ങൾ എന്നിവ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഗാമാരശ്മികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചികിത്സാരംഗത്തു് അനുശക്തി വഹിക്കുന്ന പങ്കു് നൂത്യർഹമാണ്. അർബുദരോഗം ചികിത്സിക്കുക, പ്രണയം വലുതാക്കാനു് സൂക്ഷിക്കുക. അസ്ഥികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒടിവ് ചതവ് എന്നിവ കാണുക തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങൾക്കു് ഗാമാരശ്മികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഗവേഷണ രംഗത്തു്, പാറയുടെ പഴക്കം, ഘടന, ഏകീകരണ നിർണ്ണയിക്കൽ ആഴക്കടൽ മത്സ്യത്തൊപ്പറിയുള്ള പാറും മുതലായവയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്നു. നൊടിയിടകൊണ്ടു് ലോകത്തെ ചോരയും നീരും വററിവരണ്ട ഒരു മരുഭൂമിയാക്കാൻ പോന്ന ശക്തിയാണ് ഒരണുവിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നത്. ഈ ശക്തിയെ മെൽക്കിയാൽ നാം തെളിക്കുന്ന പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു് ഭൂമിയെ വസന്തഹരിതാനേറിത്തെ സ്വർഗ്ഗമാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയും. അനുശക്തി കൊണ്ടുള്ള എത്രയോ പ്രയോജനങ്ങൾ ഇനിയും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ. സ്വാർത്ഥതലപരമായ ഭരണാധികാരികൾ അനുശക്തിയുടെ നശീകരണപരമായ കഴിവുകൾക്കാണ് മുൻഗണന നൽകുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതു് സങ്കടകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

വിടവാങ്ങൽ

കുരീപ്പുഴ നദീര
II A2

“നിശിഥിനിയുടെ താഴ്വാരങ്ങളിൽ
നിശാശലഭങ്ങൾ നാദമുതിർക്കുമ്പോൾ
നീലാകാശത്തിൽ നയനമുടക്കി, ഞാൻ നിന്നു.

മുഗ്ദ്ധ പ്രതീക്ഷതൻ മോഹന സ്വപ്നങ്ങൾ
മുകുമായ് നെയ്തൊരൻ മാനസവീണ്യയിൽ
സ്വരരാഗ ശ്രുതിതൻ തപ്തസ്വരവുമായ് ഒരു
ശാന്ത വീചിയായ് നീ വന്നു.

മധുര സ്മരണകൾ മനസ്സിൽ കുറിച്ചിട്ട്
മായാതെ നിൽക്കുമീ കലാലയ ജീവിതം
ആയിരം മോഹന സ്വപ്നങ്ങൾ
മൊട്ടിട്ടു വിടരുമീ കലാലയ വീഥിയിൽ
വിജ്ഞാന ദാഹിയായ് ഞാൻ വന്നു,

ഭാവിതൻ സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കു-
വാൻ

അജ്ഞത മാറി വിജ്ഞാനം പകരുവാൻ
പുസ്തകക്കെട്ടുമായ് ഞാൻ വന്നു.

വിജ്ഞാന പ്രചോരിയും കലാലയമേ!
വിദ്യാപകർന്നൊരൻ ഗുരുക്കൻ മാരേ!
സ്നേഹത്തിൻ കിരണങ്ങളാൽ
ഏദയത്തെ തഴുകിയൊരൻ സുതീർത്ഥ്യരെ?

അറിവിൽ പൂക്കൾ വിടരുമീ പുനോപ്പിൽ
അറിവാകും തേൻ നുകരാൽ
അണയും ശലഭങ്ങൾ നാം.

പിരിഞ്ഞു പറക്കുമീ അന്ത്യവേളകളിൽ
നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ വിടവാങ്ങാം.”

*

‘ഭൂമിയുടെ കണ്ണിർപ്പാടുകൾ’

എസ്. എൻ. ഖാൻ

ഒന്നാംവർഷ രസതന്ത്രം, ഐസ്ചികം

നമ്മുടെ വയലേലകൾക്കിപ്പോൾ വിനാശകാലമാണ്. തേക്കും തേക്കുപാടും കവിത പകർന്നിരുന്ന വയലേലകൾ നികത്തു തൊഴിലാളികളുടെ ആരവമാണിപ്പോൾ. കളിമണ്ണിന് വേണ്ടി കളം കോരിയ വിളനിലങ്ങളാകട്ടെ കണ്ണിത്താപ്പാടുകളെ വരെ കണ്ടും കഴിയും വെള്ളക്കെട്ടുമായി തരിശു കിടക്കുന്നു. ഭക്ഷ്യക്കുടി നികത്താൻ അയൽസംസ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാം നെല്ലുല്പാദനം ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നിരിക്കെ കൃഷിയിടങ്ങളുടെ വൻതോതിലുള്ള വിനാശത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളായ നാം ഉൽക്കണ്ഠാകുലരാവുക തന്നെ വേണം. നാടിന്റെ സാംസ്കാരിക ജൈവമേഖലകളുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഈ പാടശേഖരങ്ങളുടെ ഭാവപ്പകർച്ചയുടെ ദുരവ്യാപകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ചിന്തക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൊൻകുതിരകൾ വിളയുന്ന പാടശേഖരങ്ങൾ നികത്തി നാളികേരത്തിന്റെ നിറംകും വിളയിക്കാനുള്ള പ്രവണതയ്ക്കു കാരണം എന്താണ്? താരതമ്യേന കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മതയും ശ്രദ്ധയും ആവശ്യമായ നെൽകൃഷി നഷ്ടമാകുകയും നാണ്യ വിളകൾ പ്രതിഫലത്തിന്റെ പ്രലോഭനം പരിചരണത്തിന്റെ പരിമിതിയുമായി നിന്ന് മോഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഭൂവുടമ വിളവു മാറിയിരിക്കാൻ പ്രേരിതരാകുന്നു. വരുമാനത്തിന്റേയും ഉല്പാദനച്ചെലവിന്റേയും കണക്കുകൾക്കു മാറിവരാത്തതിടത്തോളം നെൽകൃഷിയോടുള്ള കർഷകരുടെ ഉപേക്ഷാ മനോഭാവത്തിന് അുതി വരാൻ പോകുന്നില്ല.

നിരയൊപ്പിച്ചു ചെറിയ മൺകുനക

മുൻ ഇലത്തൈകൾ നാട്ടി കൂടാത്ത വയലുപ്പാടെ നികത്തി പുരയിടമാക്കുമാറുകയാണ് പതിവ്. ദോഷമില്ലാത്ത പാടങ്ങൾ മുഴക്കി ഈ വി. ഇല്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റ്റുപ്പിടങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യശ്രമലക്ഷിലിന് ഒരു എളുപ്പപരിഹാരമായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. മാത്രം അപകടകരമാണെന്ന് ആരുംക്കാൻ? കറേയേറെ കച്ചവടക്കണ്ണികളെ കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു വയലുകളെടുക്കു നികത്തി വൻതുകയ്ക്കു കൈമാറും ചെയ്യുക എന്നതു് ഒരു വൻവ്യാപാരമാക വികസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നഗരങ്ങളുടെ ഉർച്ച. കച്ചവട കേന്ദ്രങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക മറ്റു പല ഘടകങ്ങളും ഈ ഭാവപ്പാടായെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നു. നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിൽ വേനൽക്കാലം മുൻ സജീവങ്ങളാകുന്ന ഇഷ്ടികപ്പാടങ്ങൾ ഒരു തൊഴിൽത്തുറ എന്ന നിലയിൽ പ്രധാനം തന്നെ. എന്നാൽ മുലം ഉണ്ടാകുന്ന ഭവീഷ്യത്തുകയോ? ഭൂയുടെ വളക്കൂറുള്ള മേൽ മണ്ണിന്റെ മികവു തുരന്നെടുത്തു് കോൺക്രീറ്റനങ്ങൾക്കു വേണ്ട ചുട്ടുകുടകൾ എരിയ്ക്കുമ്പോൾ കരിയുന്നതു് ഭൂമിയുടെ വസന്തമാണ്. മനുഷ്യന്റെ സ്വപ്നങ്ങളാണ്. 10 മി: മീ: മേൽമണ്ണ് ഉണ്ടായിവരണമെങ്കിൽ 100 മുതൽ 400 വർഷങ്ങൾ വേണ്ടി വരുമത്രേ! ഈ കക്കവച്ച നോക്കുമ്പോൾ കളം കോരിരിക്കുന്ന ഹെക്ടർ കണക്കിന് പ്രദേശങ്ങൾ എത്ര കോടി വർഷങ്ങളുടെ ന്വാഭ്യമാണ് എന്നനേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഭൂമിയുടെ ഈ ന്വാഭ്യം ഇനി ഒരിക്കലും നികത്താവില്ല, എന്നതാണ് ഏകസത്യം.

പുഞ്ചിരി വിടരും പിഞ്ചുധരത്തിൻ ചെങ്കുതിർ ചൊരിയും കതിരേ നിൻ സ്പന്ദനോഹര വർണ്ണം ചാർത്തും ചിത്രപതംഗ ചിറകുകളിൽ നയന മനോഹരമായ വിടരും നറു-മലരിൻ മൃദല ഭലങ്ങളിലും അനുപമ ചാരുതചാർത്തിലസിക്കും വനഭൂവിൻ താഴ്വരകളും

ഹിമഗിരി ശൃംഗമൊഴുകിയ വെള്ളി-കളിർ ചോലകൾ തന്നഴുകുകളിൽ മാന്വിഴിമാരുടെ വടിവിൽ നടയിൽ കോമള നിർമ്മല വദനത്തിൽ സായം സന്ധ്യയൊരുക്കിയ രാഗ വിമോഹന നരസിനപാരതയിൽ മുക നിശീഥങ്ങളിലൊളി ചിന്നം താരക ജാല കതിരുകളിൽ കാണുന്നു ഞാൻ കവിതേ നിന്നുടെ മാദക രോഹന മുകുളങ്ങൾ.

കവിത

എം. ബഷീർഖാൻ
രണ്ടാംവർഷ പ്രിയൻ

1. (a)	ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതിയോട്—	
	യോജിപ്പാത്തവർ	1107
	യോജിപ്പിച്ചവർ	336
(b)	അഭിപ്രായമില്ലാത്തവർ	49
(c)	ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസ്ഥിതിയോട്—	
2. (a)	യോജിപ്പാത്തവർ	920
	യോജിപ്പിച്ചവർ	489
(b)	അഭിപ്രായമില്ലാത്തവർ	89
(c)	വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ശേഷം നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്തു	
3.	യുൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.	
(a)	ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊഴിൽ	583
(b)	കുടുംബമായി ജീവിക്കാൻ	76
(c)	ബിസിനസ്സ്	40
(d)	ജനസേവനം or രാഷ്ട്രീയം.	64
(e)	ഡോക്ടർ	28
(f)	സർക്കാർ ജോലിമാത്രം	12
(g)	അദ്ധ്യാപകർ	8
(h)	ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡൻ്റ്	2
	മറുത്തവർ	185

A	നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന രാഷ്ട്രീയ നേതാവ്—	
(1)	ഇന്ദിരാഗാന്ധി	296
(2)	ഇ. എം. എസ്സ്	166
(3)	കെ. കരുണാകരൻ	109
(4)	E. K. നയനാർ	76
(5)	A. K. ആന്റണി	26
(6)	മറുത്തവർ	270
(7)	അഭിപ്രായമില്ലാത്തവർ	373

B.	നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മത്സരാർത്ഥിസ്ഥാൻ	
(1)	കപിൽ ദേവ്	311
(2)	ഗവാസ്കർ	260
(3)	പെലേ	144
(4)	P. T. ഉഷ	126
(5)	അലി	19
(6)	M. D. വൽസമ്മ	14
(7)	മറുത്തവർ	108
(8)	അഭിപ്രായമില്ലാത്തവർ	338

C.	സാഹിത്യകാരൻ	
(1)	എസ്സ്. കെ. പൊറുക്കാട്	223
(2)	വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ	162
(3)	തകഴി	41
(4)	മുണ്ടശ്ശേരി	24
(5)	കടമനീട്ട	14
(6)	കാനം	21
(7)	വിലാസിനി	12
(8)	മറുത്തവർ	336
(9)	അഭിപ്രായമില്ലാത്തവർ	328

D.	സിനിമ — 1983	
(1)	കൂടെവിടെ	288
(2)	മാമാട്ടിക്കുട്ടിയമ്മ	261
(3)	കാറ്റത്തെ കിളിക്കൂട്	242
(4)	എങ്ങനെ നീ മരിക്കും	35
(5)	ആട്ടക്കലാശം	26
(6)	മറുത്തവർ	176

E.	സിനിമാനടൻ	
(1)	മമ്മൂട്ടി	419
(2)	ഗോപി	259
(3)	പ്രേംനസീർ	202

കോളേജ്
യൂണിയൻ 1983-84

ഗ്യാലപ്പ് പോൾ റിസൾട്ട്

(4)	ശങ്കർ	93
(5)	കമലാഹാസൻ	67
(6)	മോഹൻലാൽ	57
(7)	മറുത്തവർ	125

F.	സിനിമാനടി	
(1)	പൂർണ്ണിമാജയറാം	230
(2)	ജലജ	224
(3)	സുഹാസിനി	144
(4)	മേനക	169
(5)	സീമ	120
(6)	സ്മിത	46
(7)	ശ്രീവിദ്യ	38
(8)	അംബിക	39
(9)	മാധവി	33
(10)	മറുത്തവർ	202

5.	നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു പ്രേമവിവാഹമാണോ അതോ വീട്ടുകാർ നടത്തുന്ന വിവാഹമാണോ?	
(A)	പ്രേമവിവാഹം	247
(B)	വീട്ടുകാർ നടത്തുന്ന വിവാഹം	879
(C)	അഭിപ്രായമില്ലാത്തവർ	283

നാഷണൽ
സർവ്വീസ്
സ്കീമിന്റെ
വാർഷിക
റിപ്പോർട്ട്-82-83

വിദ്യാർത്ഥികളിൽ സേവനോൽസുകതയും, അഭ്യാസനശീലവും, ഉത്തരവാദിത്വബോധവും വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിന്റേതാണ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവരെ സജീവ പങ്കാളികളാക്കാൻ കഴിഞ്ഞ എൻ. എസ്. എസിന്റെ അഭിമാനോജ്ജ്വലമായ ഒരു വർഷത്തെ സംക്ഷിപ്തറിപ്പോർട്ട് അനല്പമായ സന്തോഷത്തോടെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

മൂന്നു തൂണിറുകളിലായി 350-ൽ പരം സന്നദ്ധ സേവകരായ വിദ്യാർത്ഥിനി വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു കൊണ്ട് 3 വാളണ്ടിയർ സെക്രട്ടറിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സമാരംഭിച്ച ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു്, പ്രോഗ്രാം ഓഫീസർമാരായ പ്രൊഫ: K. K. അബ്ദുൾഖാദറും, ശ്രീമതി. ബീനാ ബീഗവും കർമ്മസാരഥ്യം നൽകി. ബഹു:പ്രിൻസിപ്പൽ കർമ്മ പരിപാടികൾ ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. പരി

സരശ്ചികരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി കോളേജു കാമ്പസിലെ അനാവശ്യ പൂൽപ്പുടർപ്പുകൾ വെട്ടി വൃത്തിയാക്കുകയും, കോളേജിൽ നിന്നും കരിക്കോ ടുബസ് സ്പോറേഷൻ വരെയുള്ള റോഡിന്റെ പാർശ്വഭാഗങ്ങൾ വെട്ടി വെടിപ്പാക്കുകയും, മഴവെള്ളം സുഗമമായി ഒഴുകുന്നതിലേയ്ക്കു് വേണ്ട ചാലുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. വൃത്തിഹീനമായിക്കിടന്നിരുന്ന വെയിറ്ററിംഗു് ഷെഡ്, യാത്രികാരുടെ സൗകര്യార్ത്ഥം കഴുകി വൃത്തിയാക്കുകയും സിനിമ പോസ്റ്ററുകൾ ഇളക്കിമാറ്റി മതിലുകൾ വെള്ള പൂശി ഭംഗിയാക്കുകയും ചെയ്തതു് പരിസരവാസികളായ നാട്ടുകാരിൽ N. S. S. പ്രവർത്തകക്കു് മതിപ്പുള്ളവക്കാണ് കഴിഞ്ഞു.

**നേതൃത്വ പരിശീലന-
ക്യാമ്പ്:**

1983 നവംബർ 18 മുതൽ 20 വരെ കൊല്ലം റവ. കെ. എം. എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് കോളേജിൽ വെച്ച് നടന്ന നേതൃത്വ പരിശീലന ക്യാമ്പിൽ നമ്മുടെ കോളേജിൽ നിന്നും 12 പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്തു. അവിടെ നടന്ന വിജ്ഞാന പ്രദങ്ങളായ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്നും, ചർച്ചകളിൽ നിന്നും ആർജ്ജിച്ച അനുഭവജ്ഞാനാദികൾ തുടർന്നുള്ള ഒരു വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ആകുലവും ആവേശവും പകരാൻ കഴിഞ്ഞു പെരിങ്ങമലത്തുകുന്ന് കോളേജിൽ നടന്ന ദശദിന ട്രെയിനിങ്ങ് ക്യാമ്പിലും നമ്മുടെ ഒരു പ്രതിനിധി പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി.

എൻ. എസ്. എസ്. ടിനം

നവംമ്പർ 28-നു രാവിലെ 8 മണി മുതൽ, ശ്രമദാനം, ഡിസ്ക്രിക്ട് T. B. ഓഫീസർ ജോൺ ജേക്കബ്ബ് സംഘവും നേതൃത്വം നൽകിയ മിനി ഫെഡിക്കൽ ക്യാമ്പ്, ക്വിസ്, പ്രസംഗമത്സരം, ഉപന്യാസമത്സരം ചിത്രരചനാ മത്സരം, ഗാനമേള, നാടകം, തുടങ്ങിയ കലാസാംസ്കാരിക പരിപാടികൾ; തുടർന്നു സർവ്വ ശ്രീ കുട്ടനാട് ശിവരാമൻനായർ, വി. ഫരിദാസൻ തുടങ്ങിയവർ പങ്കെടുത്ത പൊതു സമ്മേളനം തുടങ്ങിയ സുദീർഘമായ പരിപാടികളോടെ എൻ. എസ് എസ് ദിനം ആഘോഷ പൂർവ്വം കൊണ്ടാടാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതു് ഈ കോളേജിലേ നാഷണൽ

സമൃദ്ധി സൗകര്യമുള്ള നാളി
വരെയുള്ള ചരിത്രത്തിലെ അനവ
സൗകര്യമായ ദൈവധാരമാണ്
ഈ പരിപാടികളുടെ വിജയത്തിന്
പരിപൂർണ്ണ ഉത്തരവാദി ബഹു
പ്രിൻസിപ്പലാണെന്നും അഭിമുഖം
പൂർവ്വം എടുത്തു പറയാൻ കഴിയ

ഭഗവാനു കൃഷ്ണഃ

1983 ഡിസംബർ 19 മുതൽ വരെ നടത്തിയ ദശദിന ക്യാമ്പിനെ ഔപചാരികമായ ഉദ്ഘാടനം ശ്രീകായിക്കര നിസാമുദ്ദീൻ (ക്രൈസ്ത്യനി: സിൻഡിക്കേറ്റ് മെമ്പർ) നിർവ്വഹിച്ചു. യോഗത്തിൽ ബഹുപ്രിൻസിപ്പൽ അദ്ധ്യക്ഷവും വന്നു ചൂ. പ്രോഗ്രാം കാഫീസർ സ്വാഗതമായിപ്പോൾ വാളിണ്ടിയർ സെട്ടി ശ്രീ. പി. കെ. രാമചന്ദ്രൻ കുജ്ഞത്തയരുളി- കർമ്മപരിപാടികളുടെ ഭാഗമായ ശ്രമദാനയജ്ഞത്തിനെ ഉദ്ഘാടനം ബഹു: പ്രിൻസിപ്പൽ നിർവ്വഹിച്ചതോടെ, ഏറെനടുഭാവഹത്തായ കർമ്മപരിപാടികളും പൂർത്തീകരണത്തിനായി ആവേശമുൾക്കൊണ്ട് കൊണ്ട് പ്രവർത്തനം ഗണ്യമാക്കി. മേക്കോണിൽ എലേം 2 കിലോമീറ്റർ റോഡ് വെൽ ചെയ്തു ഇരുവശങ്ങളിലും ഓടുകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ശ്രമകരമായ പരിപാടിയിൽ ഏർപ്പെട്ട വാളിണ്ടിയർമാർ തങ്ങളുടെ കർമ്മശേഷിയിലും പ്രകടമാക്കി- അവശ്യം നിരവധി ബഹുമാനങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം. പി. ടൈപ്പ് ലാറ്റിനുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലേക്ക് വേണ്ട കൃഷികളും തണുത്തതിനുപരി അതിലേക്ക് വേണ്ട ജില്ലാബുക്കൾ മുഖത്തല ബ്ലോക്കുകളിലും നിലനിൽക്കുന്നതിലേറി ഉറുകലിക്കുന്ന വെയിലിനെ തെല്ലുമുഴുവാതെ 10 കിലോമീറ്റർ ദൂരത്തുനിൽക്കുന്നതിലേക്കുള്ള അഭിനന്ദനപ്രാലം മതിയാകുകയില്ല.

പരിസര പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളതിനെ
റുകൾ ജോറി നൈസേഷ്നിൽ
ശുചീകരിക്കുകയും, കൊല്ലം മണ്ണു
പരിശോധനാ വിഭാഗത്തിന്റെ സഹ
കരണത്തോടു കൂടി ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങ
ളിലെ കൃഷിഭൂമികളിലെ മണ്ണു പരി
ശോധിക്കുകയും, പരിശോധനാ ഫല
ത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മണ്ണിൽ
ചേർക്കേണ്ട വളങ്ങളെപ്പറ്റിയും കൃ
ഷിചെയ്യേണ്ട വിത്തുകളെപ്പറ്റിയും

പ്രാമീണ ജനങ്ങൾക്കും അറിവുപകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ട വസ്തുതയാണ്. കണ്ണൻ കോളനി എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഹരിജൻ കോളനിയിൽ കിരോമിററോളം വരുന്ന ഒരു റോഡ് പുതിയതായി നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കുകയും അതുവഴി അവരുടെ യാത്രാശ്ലേശം പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്യപന മനോഭാവത്തെ പ്രേപൽ സാവില്ലിക്കുന്ന ഏതാദ്യം പരിപാലിക്കേണ്ടുന്നവന് ധിച്ച് എല്ലാദിവസവും ഉച്ചയ്ക്കും ശേഷം സംഘടിപ്പിച്ചു വിജ്ഞാന പ്രദങ്ങളായ പ്രഭാഷണപരമ്പരയും ചർച്ചാക്ലാസുകളും വാളണ്ടിയേഴ്സിന്റെ വൈജ്ഞാനിക മേഖലകളെ വികസപരങ്ങളാക്കുന്നവയായിരുന്നു- എല്ലാ ക്ലാസുകളും ശ്രോതാക്കളെക്കൊണ്ടും നിറഞ്ഞു തുളുമ്പിയിരുന്നു എന്നത് മുഖ്യമണ്ണം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു - ക്യാമ്പംഗങ്ങൾക്കായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട തൊഴിൽ പരിശീലന ക്ലാസുകളിൽ, കൂട്ടനെയ്ത്തും ബുക്ക് ബൈന്റിംഗ്, പായനെയ്ത്തും എന്നിവയിൽ വിദഗ്ദ്ധ പരിശീലനം നൽകുകയുണ്ടായി.

കലാപരമായ കഴിവുകളെ ഉന്നിദ്രാക്കാൻ പര്യാപ്തമായ വേദി തന്നെയായിരുന്നു ക്യാമ്പിലെ കർച്ചൻ പ്രോഗ്രാമുകൾ.

സൗജന്യ വൈദ്യ പരിശോധനാ ക്യാമ്പ്

ചികിൽസാ രംഗത്തും വിദഗ്ദ്ധരും പ്രഗൽഭരുമായ ഡോക്ടർമാരെ അണിയിരത്തിക്കൊണ്ടും സംഘടിപ്പിച്ച മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പ് എല്ലാവരുടേയും അഭിനന്ദനം പിടിച്ചു പറ്റി. Dr. P. T. ചെറിയൻ M. D. (supt of Medical Specialist-Dist Hospital- QLN) മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പിൽ സാന്നിദ്ധ്യം വഹിച്ചു.

നിന്റെ ഉൽപ്പാദനം നിർവ്വഹിച്ചു. 800-ൽ പരം രോഗികൾ സൗജന്യ വൈദ്യ പരിശോധനയ്ക്കും വിധേയരായി-വോളണ്ടിയേഴ്സ് ശേഖരിച്ച മരുന്നുകൾ രോഗികൾക്കും സൗജന്യമായി വിതരണം ചെയ്തു. എത്ര അത്യാവശ്യ ഘട്ടത്തിലും രക്തദാനം നടത്തുന്നതിനും 150-ൽ പരം വാളണ്ടിയേഴ്സിന്റെ രക്തഗ്രൂപ്പ് നിർണ്ണയം നടത്തി ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുകയും ആവശ്യമെന്നു കണ്ടാൽ ആശുപത്രിയിലെത്തി രക്തം നൽകാൻ വേണ്ട സംവിധാനമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഹൃദയ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കും വിധേയരായ ഒരു രോഗിക്ക്, മരണത്തോട് മുഖാമുഖം കണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ നമ്മുടെ നാല് വാളണ്ടിയേഴ്സ് രക്തദാനം നൽകി ആ രോഗിയെ മരണത്തിൽ നിന്നും കരകയറ്റിയ സംഗതി നമ്മുടെ കലാലയത്തിലെ NSS ന്റെ ചരിത്രത്തിലെ അഭിമാനാർഹമായ ഒരു സംഭവമാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഹരിജന ബാലികയായ തുളസിയുടേയും..... നാമധേയങ്ങൾ പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യമാണ്.

സമാപന സമ്മേളനം

പത്തു ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ക്യാമ്പിന്റെ സമാപന സമ്മേളനം ഉൽപ്പാദനം ചെയ്തത് പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് ശ്രീ. രാജീവൻ I P. S. ആയിരുന്നു. യോഗത്തിൽ ബഹു. പ്രിൻസിപ്പൽ അദ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചു. എഞ്ചിനീയറിങ് കോളേജു പ്രിൻസിപ്പൽ ശ്രീ. പി. ഒ. ജെ. ലബു, പ്രോഗ്രാം-കോ ഓർഡിനേറ്റർ ശ്രീ സാലിഹ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ച യോഗാനന്തരം നടന്ന ക്യാമ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിലയിരുത്തൽ സജീവവും ഭാവിയിലേക്കും വെളിച്ചം പകരുന്നതുമായിരുന്നു.

റിപ്പബ്ളിക് ദിനാഘോഷം

റിപ്പബ്ളിക് ദിനത്തിൽ എൻ. എസ്. എസ്. പ്രവർത്തകരെ മൂന്നു ഗ്രൂപ്പുകളാക്കിയിരിച്ചാണ് കർമ്മ രംഗത്തിറക്കിയത്. ആദ്യഗ്രൂപ്പ് കോളേജും പരിസരവും വൃത്തിയാക്കുന്നതിൽ ഒരുങ്ങിനിന്നു. രണ്ടാമത്തെ ഗ്രൂപ്പ് കരിക്കോട് മീൻമാർക്കറും പരിസരവും ശുചിയാക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതരായപ്പോൾ മൂന്നാമത്തെ ഗ്രൂപ്പ് കൊല്ലം ട്രാൻസ് പോർട്ട് ബസ് സ്റ്റാന്ററും, ബസ് സ്റ്റാൻഡും കഴുകി വെടിപ്പാക്കുന്നതിൽ മുഴുകി. ബഹുജനങ്ങളുടെ അഭിനന്ദനവും ശ്രദ്ധയും പിടിച്ചു പറ്റിയ ഒരു പരിപാടിയാണിരുന്നു ഇത്.

കർമ്മകുശലരും സേവനനോൽസുകരായ എൻ. എസ്. എസ്. വാളണ്ടിയേഴ്സിന്റെ സർഗ്ഗ ശക്തിയെ പരിപോഷിപ്പിക്കാനുതകത്തക്കവണ്ണം "സേവനം" എന്ന പേരിൽ ഒരു കൈ എഴുത്തു മാഗസിൻ കൂടി പ്രകാശനം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും ഓണാശംസകളും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ച ഡെപ്യൂ പ്രിൻസിപ്പലിനും, നേർവഴിക്കു നയിച്ച് ഞങ്ങളിൽ ആവേശവും ഉണർവും പകർന്നു തന്ന പ്രോഗ്രാം-കോ സർമാർക്കും സർവ്വോപരി ഞങ്ങളോടൊത്തു സുഹൃത്തുക്കളെപ്പോലെ കഴിയുകയും, മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്ത അദ്യപകാനദ്യപകർക്കും, ജനപ്രതിനിധികൾക്കും കൃതജ്ഞതാ മുകുളിതമായ ഹൃദയം മാത്രം അർപ്പിച്ച് കൊണ്ട് ഈ റിപ്പോർട്ട് സന്തോഷപൂർവ്വം സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

സെക്രട്ടറി

നാഷണൽ സർവ്വീസ് സ്കീം യൂണിറ്റ്

കോമേഴ്സ് സ്റ്റുഡൻസ് ഫോറം യൂണിറ്റിന്റെ പ്രഥമ വാർഷിക റിപ്പോർട്ട് 1983-84

പുരോഗതിയുടെ പന്ഥാവിൽ കോമേഴ്സിന്റെ സ്ഥാനം അത്യന്താപേക്ഷാർഹമാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളിലൂടെ പൊതുജനങ്ങളിൽ വിജ്ഞാനം പകരുകയും കോമേഴ്സ് ശാസ്ത്രീയമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ വിപുലപ്പെടുത്തുകയുമാണ്. കോമേഴ്സ് സ്റ്റുഡൻസ് ഫോറം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ടി. കെ. എം. കേരളേജ് ഓഫ് ആർട്ട്സ് ആൻഡ് സയൻസിലെ കോമേഴ്സ് സ്റ്റുഡൻസ് ഫോറത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം സവിനയം പ്രതിപാദിക്കുകയാണ് ഞാനിവിടെ.

13-12-1983-ൽ ഈ സ്ഥാപനത്തിലെ കോമേഴ്സ് സ്റ്റുഡൻസ് സമ്മേളിച്ച് പ്രസിഡൻറായി അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച സാർ III B. Com സെക്രട്ടറിയായി അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച സാർ II. B. Com ഷെറായി രാജേഷ് I. B. Com വിദ്യാർത്ഥിനി പ്രതിനിധിയായി ഉഷാദേവി II. B. Com-യുടെയും തെരെഞ്ഞെടുത്തു. സർവ്വശ്രീ നിസാർ II. M. Com കേരളായൂണിവേഴ്സിറ്റി കോമേഴ്സ് സ്റ്റുഡൻസ് ഫോറം പ്രസിഡൻറായി തെരെഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത് ഈ കോളേജിന്റെ യൂണിറ്റിന് ഒരു മാനമാണ്. കോളായൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിലുള്ള എല്ലാ കോളേജുകളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 1984 ജനുവരി 21-ാം തീയതി ഒരു സെമിനാറും കൺവൻഷനും എസ്. എൻ. കോളേജിൽ വെച്ച് നടത്തുകയുണ്ടായി. ടി. കെ. എം. കോളേജിലെ കോമേഴ്സ് സ്റ്റുഡൻസ് ഫോറം യൂണിറ്റിന് അംഗങ്ങളിൽ നല്ലൊരു ഭാഗം അതിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയും കോമേഴ്സ് കാര്യങ്ങൾ സ്ഥാനപരമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് 1984 മാർച്ച് മാസം 27-ാം തീയതി പ്രിൻസിപ്പലിന്റെയും പ്രൊഫസറുടെയും സഹകരണത്തോടെ കോമേഴ്സ് ഡയറക്ടർ സെമിനാറും സംഘടിപ്പിച്ചു. അതിനോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന വെള്ളവസ്ത്രധരിച്ച ശാന്ത സന്ദർശനം റാലി അഭിമാനിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സെമിനാറിൽ കേരളായൂണിവേഴ്സിറ്റി കോമേഴ്സ് സ്റ്റുഡൻസ് ഫോറം പ്രസിഡൻ്റ് നിസാർ (II. M. Com) സ്വാഗതം പറയുകയും ബഹു: പ്രൊഫസർ മേജർ ബഷീർകണ്ണ (ഡിപ്പാർട്ട് മെൻ്റ് ഹെഡ്) അദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുകയും ബഹു: പ്രിൻസിപ്പൽ എസ്. എം. സൈനുല്ലാബ് ടീൻ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. കോഴഞ്ചേരി കോളേജ് പ്രൊഫസർ ബഹു: മാത്യു സിവിറ്റീസ് കോമേഴ്സ് സ്റ്റുഡൻസ് ഫോറത്തിന്റെ നേട്ടത്തെയും കോമേഴ്സ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യകതകളെയും കുറിച്ച് വിജ്ഞാനപ്രദമായ പ്രസംഗം നടത്തി. സർവ്വശ്രീ പത്മകുമാർ (മനേജർസ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ) സർവ്വശ്രീ വിജയരാഘവൻ (പ്രൊഡക്ടൻ്റ് മാനേജർ ലക്ഷ്മീസ്റ്റാർച്ച് ഫാക്ടറി) എന്നിവരും പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ അറിവ് പകർന്നു തന്നു. കോമേഴ്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധികളായ സർവ്വശ്രീ ഷറഫുദ്ദീൻ I. M. Com ഹരിപ്രസാദ് III B. Com എന്നിവരും സെമിനാറിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ട് സംസാരിച്ചു; പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുത്ത എല്ലാവർക്കും യൂണിറ്റിന്റെ സെക്രട്ടറി സർവ്വശ്രീ അഷറഫ് കുട്ടി II B. Com കൃതജ്ഞ രേഖപ്പെടുത്തി.

വിജ്ഞാനദായകമായ ഇത്തരം പരിപാടികൾ വരും വർഷങ്ങളിൽ പൂർവ്വാധികം ഭംഗിയായി നടത്തുവാൻ ആശംസകൾ നേർന്നുകൊണ്ട് ചുരുക്കട്ടെ!

എന്ന്

കോമേഴ്സ് സ്റ്റുഡൻസ് ഫോറം യൂണിറ്റി സെക്രട്ടറി

എം. അഷറഫ് കുട്ടി

II. B. Com

National Service Scheme

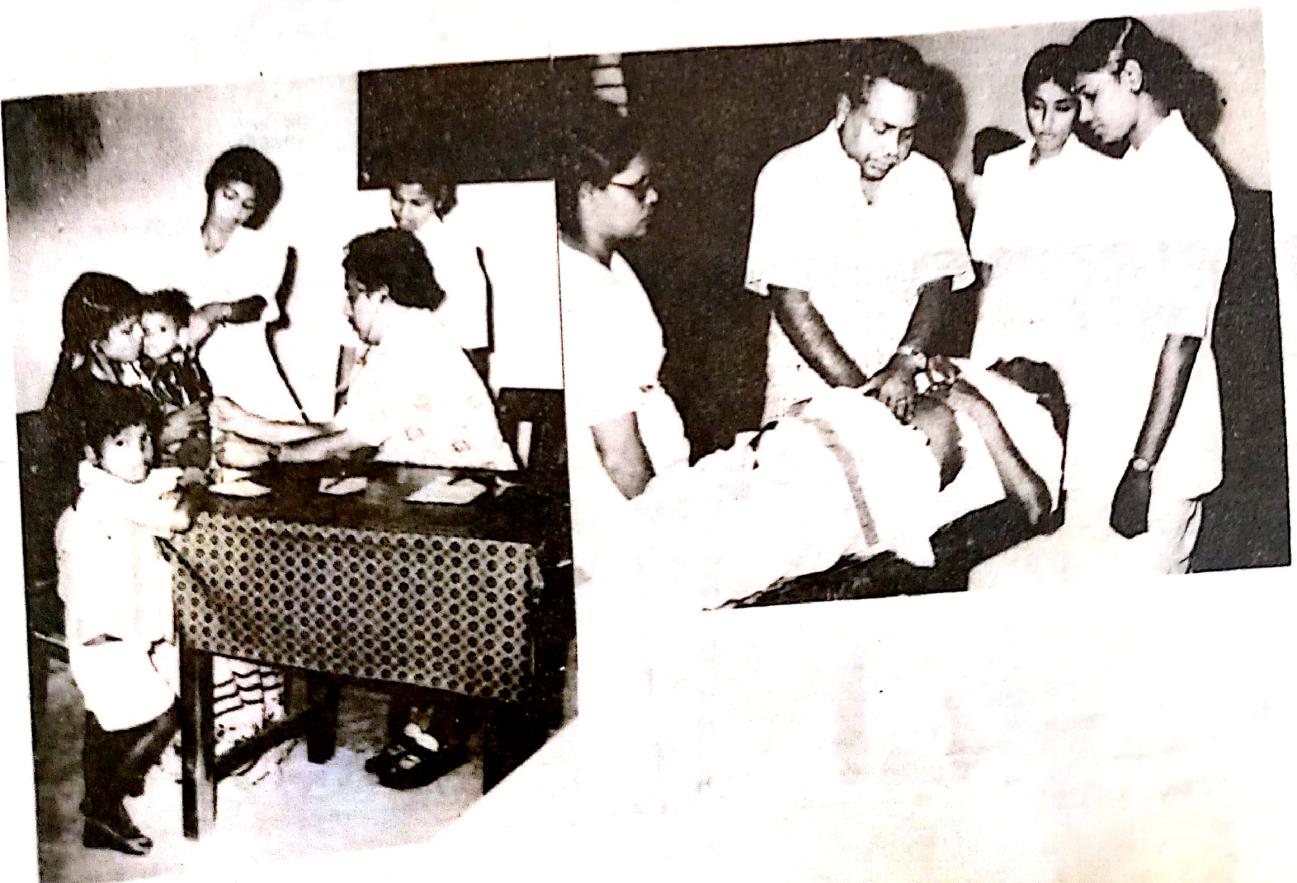

Dr. P. T. ചെറിയാൻ M. D.

മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പ്

ഉൽഘാടനം

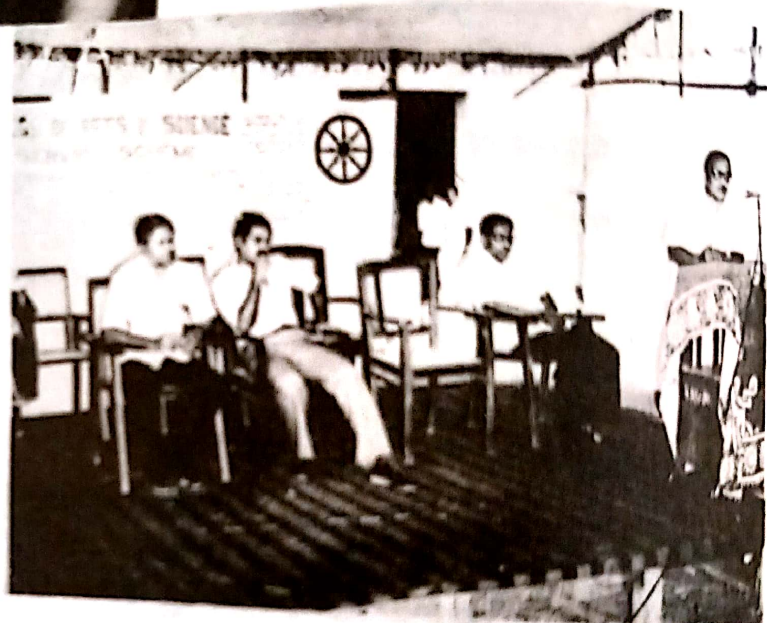
Free Medical Camp

എൽ. എസ്. എസ്.
സമാപന സമ്മേളനം

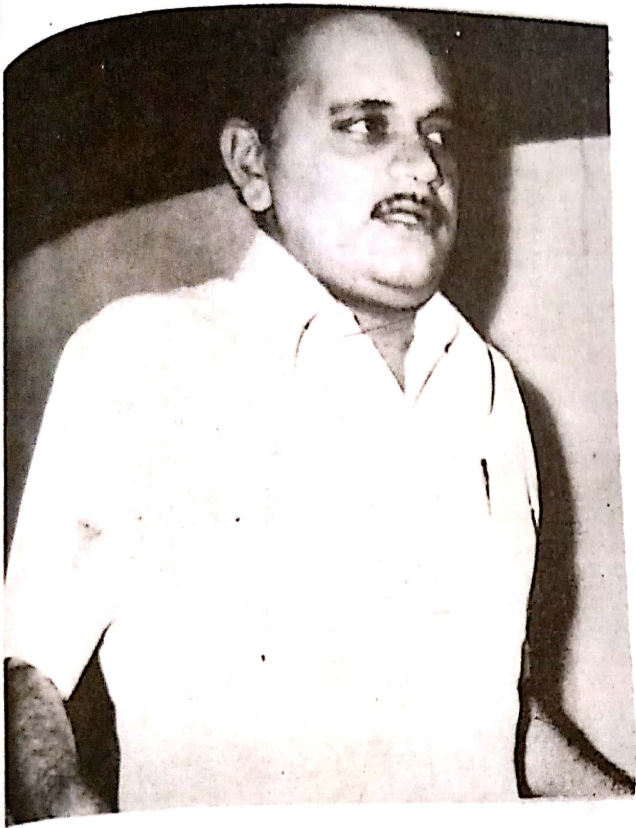
സ്വാഗതം പ്രൊഫസർ
കെ. കെ. അബ്ദുൽഖാദർ
പ്രൊഫ്രാമർ ഓഫീസർ

അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രസംഗം
പ്രിൻസിപ്പാൾ

വി. എൻ. രാജീവൻ, I. P. S.

ഉൽഘാടന
കായികര നിസാമുദീൻ

Free Medical Camp

വാതുണ്ടിയർ സെക്രട്ടറിമാർ

രാമവരൻ

ജാഫറുദ്ദീൻ

ബിസാർ

ബസ്സ്റ്റാന്റൻ്റെ ശുചീകരണം

റോഡ് നിർമ്മാണം ഉദ്ഘാടനം
പ്രിൻസിപ്പാൾ

ശുചീകരണ പ്രവർത്തനം

ബുക്കുബന്ധനറിംഗ് പരിശീലനം

റോഡ് നിർമ്മാണം

പാഠ്യ നേതൃത്വ പരിശീലനം

Inaguraton of the Adult
Education Ccentre
Principal

ബഹുജന വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രങ്ങളു
ടെ ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനത്തിൽ പ്രശ
സ്ത പിന്നണി ഗായകൻ മുഹമ്മദ് ഹാസ

സാലിഫു
എ.പി.ഗാം കോ ഓർഡിനേറ്റർ

A Glimpses On The Sikh Power

SUJA S. MENON,
II P. D. C. D2 Always

The founder of the Sikh religion was Guru Nanak (1469-1538). The Sikh movement originally began as part of the general religious revival which took place in India in the 15th and 16th centuries. Guru Nanak who founded the religion, interested only in the purgation of Hindu religion and reformation of Hindu society and not in any political agitation that we have seen today. Like the other great leaders of the Bhakti Cult; he preached the worship of the one God, condemned idol worship and ritualism, and opposed the caste system. He called his followers 'Sikhs' or 'Disciples' and his faith came to be called 'Sikhism'. He laid stress on a life of moral purity. He forbade the use of wine and tobacco by his followers and also condemned 'Sati'. His successors were possessed great organising ability and were stout and able leaders. Nanak nominated Angad, one of his disciples as his successor.

Guru Angad who adapted from Sanskrit the "Gurumukhi Script" which is used by the Sikhs. The third Guru Amardas composed several hymns. The fourth Guru Ramdas founded Amritsar which grew into the central place of pilgrimage for the Sikhs. Guru Arjun, the fifth guru, strengthened the foundations of the Sikh religion by organising its finances and compiling the 'Granth Sahib', which is the sacred book of the Sikh religion. Thus under the successor of Gurunank the Sikh mo-

vement began to take definite shape and the Sikhs under their Guru became a strong factor in the social and political life of Punjab. Guru Arjun was accused by Jahangir of complicity in Khusru's rebellion; and subsequently executed on the order of the emperor. This incident had a great role in roundling the later history of the Panjab. Before the execution of Guru Arjun the Sikhs were a peaceful sect of peasants, but the Mughal policy of the religious persecution compelled them to take up arms in self-defence. Har Govind the sixth Guru, made relevant alterations in the character of the Guruship. He encouraged the spirit of adventure and fostered and developed the war like qualities of the Sikhs. His followers were then after used of arms, horses and other warlike equipments.

The mode of living of the Guru also under went a great change. The Guru was no longer a mere religious leader but he was to be the political leader of the community as well. He came to be called the 'Sachcha padsha' and his assembly 'Durbar'. Har Govind also organised a little army of his own as a measure of self defence. He called upon his followers to take up arms and defend their religion against the attacks of their enemies. He was, infact, the first Guru who entered upon a military career and at the time of his death the peaceful Sikhs sect was already becoming a military order. After Jahangir the Sikh power suffer-

ed persecution at the hands of Aurangazeb. Aurangazeb who executed Thghbahadur, the ninth Guru of the Sikh religion was an epoch making event in the history of the Sikhs. From this time onwards the Sikhs became the most uncompromising enemies of the Mughal empire and of the Muslim religion, and there began overtuile between the forces of Islam and Sikhism.

On Teghbahadur's demise his famous son Guru Govind Singh became the Guru. He was determined to avenge the wrongs done to his father and his community into a strong military power in order to perish Mughal rule. He also introduced certain social reforms in order to develop a sense of common brotherhood among the Sikhs. All Sikhs were to add the title 'Singh' to their names. The brotherhood thus organised was called the 'Khalsa'. He asked his followers to look upon the 'Granth Sahib' as their Guru after his demise, and he refused to appoint any successor to himself. The Sikhs under Guru Govind Singh fought against their enemies with a crusading spirit. Guru Govind, the tenth and the last of the Gurus, was murdered, but at that time the Sikhs had already become a great military power. After him Banda Bahadur continued to lead the struggle of the Sikhs against the Mughals. But he was defeated in 1716 and killed by the Sayyid brothers. The rising spirit of the Khalsa could not however be crushed. At the time

Romantic Poet Wordsworth

R. UNNIKRISHNAN UNNITHAN

III B. Sc Chemistry

of the invasion of Nadirshah, the Sikhs took full advantage of the political situation in Punjab and consolidated their power. The Sikh occupied Lahore in 1764 and controlled all the territory between the Jhelum and the Chenab. About a dozen of the pivot Sikhs chieftains desecrated the Central Punjab among themselves. All of them were defeated by Ranjit Singh before the close of the first quarter of the nineteenth century, a single and compact Sikh State was founded in Punjab. This Kingdom was later on annexed to their Indian empire by the British after the Anglo-Sikh wars.

Although that were the history of Sikh power in Punjab what happened recently is of vital importance is a community once safe guarded our nation, now under the influence of certain wretched neighbouring countries became a mere toy for their axe to grind is too deplorable and unfortunate. Their holy sanctum sanctorum of the Golden Temple was heaped with lethal weapons to fought against their own mother country, could not be pardoned After the independence, India was bifurcated into India and Pakistan demarked the prestige of India. Such type of conspirators again trying to devide from India a Khalistan. This is nothing but only the conspiracy of certain neighbouring countries like Pakistan.

It is an interesting fact that the life of the greatest romantic poet of the nineteenth century was most prosaic, quiet, and uneventful. William Wordsworth, the second son of John Wordsworth attorney-at-law, and law agent to Sir James Loether, afterwards Earl of Lonsdale, was born on April 7th, 1770, at Cockermouth, in Cumberland, the heart of the Lake District, proverbial for its beauty. He spent his youth in the midst of hills and lakes: the Derwent, "fairest of all rivers", on which Cockermouth stands, blended its murmurs with his nurse's lullabies giving him.

"A foretaste, a dim earnest, of the calm

That Nature breathes among the hills and groves".

His mother died in 1778.

She had been most anxious about William's future life, because he was "of a stiff, moody and violent temper". The poet mentions two instances to indicate his temper. Once he went up into the attics of his grandfather's house at Penrith, because he thought he was unfairly treated; and there he wanted to destroy himself, but his heart failed. The second incident is thus narrated by himself: "Upon another occasion, while I was at my grandfather's house at Penrith, along with my eldest brother, Richard, we were wiping tops together in the large drawing-room, on which the carpet was only laid down upon particular occasions. The walls were hung round with family pictures, and I said to my brother, 'Dare you strike your whip through that old lady's petticoat?' He replied, 'No I won't'. Then, said I, 'here goes' and I struck my lash through her hoop-petticoat, for which, no doubt, though I have forgotten it, I was properly punished. But, possibly from some want of judgement in punishments infl-

icted, I had become perverse and obstinate in defying chastisement, and rather proud of it than otherwise". The widow's father never recovered his usual cheerfulness of mind after the death of his wife and survived her only five years.

William's early education was guided by his mother and father. His father had a liking for poetry and asked his son to memorise some selections from some of the greatest of English poets—Spenser, Shakespeare and Milton. At Penrith, his grandfather's place, he was sent to Mrs Birkett's school. It is interesting to note that his cousin Mary Hutchinson, his future wife, was one of his schoolfellows. In 1778, after the death of his mother, William was sent to boarding school at Hawkeshead. As there was no accommodation for residence in the school house, the boys were boarded out with dames either in the cottages at Hawkeshead or in the adjoining villages. Wordsworth's 'dame' treated him very kindly and allowed him 'to range at will those pastures'. He was left free to read whatever books he liked. Fielding's works, Don Quixote, Gil Blas, Gulliver's Travels and the Tale of a Tub were some of his favourite books. But the most important part of his education came from his contact with Nature. His lessons were learnt out of doors: on moonlight nights on Esthwaite Lake, in hunting for raven's eggs on a mountain crag; in skating on starlit nights Nature was his best teacher. 'The elements of feeling and of thought' were purified, and pain and fear were sanctified, till at last he came to recognise.

"A grandeur in the beatings of the heart".

It was thus that his keensense of sight and sound was developed, and his poetic imagination was nursed undevolved

It was also at Hawkeshead that Wordsworth learnt to love the common, humble folk who live close to Nature. He was attracted by their natural, simple, and artless lives. But as yet, "Man subordinate to Nature in his affections". Thus at Hawkeshead, his soul had "fair seed-time".

In October 1787, in his 18th year, he entered St. John's College as an undergraduate. But the conventional life of Cambridge, the formal instruction there, the discipline of the College, and the authority of the Professors stood in striking contrast to the freedom and rustic independence of his school days. And there came upon him.

"A feeling that I was not for that hour
Nor for that place".

He spent his time in idleness and "unprofitable talk". "And yet", he says, "this was a gladsome time". He felt that he was treading holy ground; his imagination was stirred. From his pillow he could behold the marble statue of Newton.

'with his prism and silent face,

The marble index of a mind for ever

Voyaging through strange seas of thought, alone".

He 'laughed with Chaucer in the hawthorn shade, beside the pleasant Mill of Trompington', and 'heard him, while birds were warbling, tell his tales of amorous passion'. He called 'Sweet Spenser' 'Brother, Englishman, and Friend'. He saw in imagination Milton.

'with his rosy cheeks
Angelical, keen eye, courages look,

And conscious step of purity and pride',
and paid him the strange compliment of drinking to his memory

'till pride
And gratitude grew dizzy

in a brain

Never excited by the fumes of wine

Before that hour, or since'. He spent his first summer vacation at Hawkeshead. His 'old dame' received him kindly and perused him 'with a parent's pride'. He visited the old familiar cottages and gardens and renewed his acquaintance with the neighbours. It was during this visit to Hawkeshead that he felt himself 'a dedicated spirit'. He did not make any vows, but vows were then made for him.

He returned to Cambridge in October, 1788. He read a great deal though without any regular plan. Like Milton he entertained a holy ambition.

'That I might leave
Some monument behind
me which pure hearts
Should reverence'.

He did not care every much for the study of the classics, but Geometry and meditated on the relation that the mathematical abstractions 'bear to Nature's laws'. He also had semi-melancholy moods 'that loved a pensive sky, and days, piping wonds'.

The second summer vacation Wordsworth spent in excursions in Derbyshire and Yorkshire. His sister Dorothy and his cousin Mary Hutchinson joined him. They visited Brougham Castle which Wordsworth afterwards celebrated in the Song at the Feast of Brougham Castle. He finished during this vacation the poem called An Evening walk

Then followed a period of restlessness and gloom. England declared war against France much to the shame and anger of Wordsworth. He rejoiced he tells us, when Englishmen in their thousands were overthrown and put to shameful flight on the battle-fields. But France also proved unfaithful to its great mission. At first he

glozed over the abuses of the newborn Republic as the inevitable concomitants of newborn freedom. But when the sporadic abuses settled down into a Reign of Terror, and when terrible crimes were committed on a large scale and systematically in the name of liberty, Wordsworth's moral nature received a great shock. He lost faith in God and Man. He spent some three years of restlessness wrestling with doubt. It was at this critical moment in his life that his sister Dorothy came to his help.

'She gave me eyes, she gave me ears,

And humble cares, and delicate tears;

A heart, the fountain of sweet tears;

And love, and thought, and joy."

In 1793 Wordsworth published the poems which he had written during his Cambridge years—An evening walk and Descriptive sketches.

A second edition of the Lyrical Ballads was published in two volumes. In the preface to this edition Wordsworth condemns the theory of 'poetic Diction' prevalent before his time and explains his own poetic principles. His Goslar poems were included in this edition. The second Earl of Lonsdale paid the sum borrowed by his father, together with interest. This amounted to lb. 25,000 and Wordsworth got lb. 8,500 as his share. On Monday, October 4, 1802, Wordsworth was married to Mary Hutchinson.

The nature of his love for Mary Hutchinson was quite characteristic of the man. It was no wild or romantic passion that he entertained, but a quiet affection that deepened with the years. The gods approve, as he tells us in Loadamia, the depth and not the tumult of the soul. But his wooing was rather strange: in fact there was no wooing at all. We are told that Dorothy

had to write his love letters! Dorothy had to accompany the couple on their honeymoon.

The next thirty-eight years of his love were quite uneventful. He says: 'After our marriage we dwelt, together with our sister, at Town-end, where three of our children were born. In the spring of 1808, the increase of our family caused us to remove to a large house, then just built, Allan Bank, in the same vale; where our two younger children were born, and who died at the Rectory, the house we afterwards occupied for two years. They died in 1812, and in 1813 we came to Rydal Mount where we have since lived with no further sorrow till 1836, when my sister became a confirmed invalid, and our Sarah Hutchinson died'.

In 1805 a great sorrow befell Wordsworth. His brother John, a man of gentle and philosophic temper (he had earned the nickname 'the philosopher'), who was greatly loved by the poet, died. His death set the poet seriously to reflect on death and immortality. It also inspired Elegiac Varses. Many of the qualities of the 'Happy Warrior', Wordsworth tells us, he found in his brother John.

Wordsworth tried to find consolation in poetry. He finished the prelude which he had begun in Germany, in about four months. In a letter to Sir George Beaumont he says: 'I had looked forward to the day as a most happy one, and I was indeed grateful to God for giving me life to complete the work, such as it is. But it was not a happy day for me Many heavy thoughts of my poor departed brother hung upon me, and the joy I should have had in showing him the manuscript' The poem was published after his death according to his instructions by his widow. In 1807 he published poems in two volumes. They contained among oth-

ers, Westminster Bridge, picture of Peele Castle in a Storm, Character of the Happy Warrior, and Ode on the Intimations of Immortality. Jeffrey in an article in the *Edinburgh Review* criticised them as 'Coarse' inelegant, and infantine.

In 1814 Wordsworth paid a second visit to Scotland. It was on this occasion that he wrote *Yarrow Visited*. Nine years before he had written *Yarrow Unvisited*, and in 1831 during his third visit to Scotland he wrote *Yarrow Revisited*.

It was in 1814 that the *Excursion* was published. It was intended to be the second part of his magnum opus. The *Recluse*, Jeffrey greeted this with his famous or rather notorious 'This will never do' article. Southey, in a letter to Scott, wrote: 'Jeffrey, I hear, has written what his admirers call a crushing review of the *Excursion*. He might as well seat himself upon Skiddaw, and fancy he had crushed the mountain.'

In 1815, he published the *White Doe of Rylstone* which he had written eight years before during his visit to the Craven district of Yorkshire which is full of historic interest. Jeffrey's verdict was: 'The very worst poem we ever saw imprinted in a quarto volume' In the same year the first collected edition of his poems was published in two volumes.

In 1823 Wordsworth visited Europe in 1831 Scotland, and 1837 Italy.

In 1819 he published *Peter Bell and the Waggoner*, and in 1820 *Sonnets on the River Duddon*.

According to Myres, Wordsworth possessed the gift of melody for about twenty years from 1798 to 1818. Matthew Arnold says that all his really first rate work was produced within a single decade (1798-1808). This is not quite accurate. In

the words of Principal Shairp this period was the springtime of Wordsworth's genius. It was after this period that Wordsworth wrote the *Excursion*, *Ladonia*, *Dion*, and *Dudden Sonnets*. This period was the 'full summer of his poetry'. The last period from 1820 till he ceased writing the period of Ecclesiastical Sonnets, and of *Yarrow Revisited* was 'the sober autumn' of his life.

The number of Wordsworth's admirers gradually increased. By dint of perseverance and by his extra-ordinary genius he created 'his own public in defiance of the established critical powers'. He created the taste by which he should be judged. His genius was appreciated even in America. The famous essayist and transcendentalist Emerson paid him a visit at Rydal Mount in 1833. He says: 'Wordsworth honoured himself by his simple adherence to truth, and was very willing not to shine; but he surprised by the hard limits of his thought' In 1837 Wordsworth's works were published in America by Professor Henry Reed. The poet was much gratified and wrote thus to the American professor: 'I cannot conclude without assuring you that the acknowledgments which I receive from the vast continent America are among the most grateful that reach me. Oxford honoured him by conferring upon him the honorary degree of D. C. L. In 1843 after the death of Southey he was paid 'that tribute of respect which is justly due to the first living poets', by being made the poet-laureate.

Wordsworth lived a life of purity, nobility and thorough sincerity. There was perfect harmony between his life and his poetry. The simplicity and purity of his life are thoroughly reflected in his poetry. The austerity of his poetry reveals the

STATEMENT OF OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS

Place of Publication

Quilon

Periodicity of its publication

Annual

Printer's Name

Jayaprakash G. Panicker

Nationality

Indian

Address

Mullavanam Printers,
Karikode, Quilon-5

Publisher's Name

Prof. S. M. Sainul Abdeen

Nationality

Indian

Address

Principal
T. K. M. College of Arts & Science
Quilon-5

Editor's Name

Prof. K. K. Abdul Kader
Prakash Mathew Panicker
Sasanka Kumar K.

Nationality

Indian

Address

T. K. M. College of Arts and Science
Quilon

Name and Address of individuals who own the magazine

T. K. M. College of Arts and Science
Quilon

I Prof. S. M. Sainulabdeen, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/

Prof. S. M. Sainulabdeen

Quilon

10-7-1984

austerity of his life. From his early youth he felt himself "a dedicated spirit" and trained himself by years of strenuous self discipline and close communion with nature to his noble task. He at last achieved his great purpose by leaving behind him a noble monument which pure hearts reverence. It was a sense of fulfilled duty that gave him his peace and satisfaction in the closing years of his life. 'It is indeed a deep satisfaction', he said, "to hope and believe that my poetry will be while it lasts, a help to the cause of virtue and truth, especially among the young. As for myself, it seems now of little moment how long I may be remembered. When a man pushes off in his little boat in to the great seas of Infinity and Eternity, it surely signified little how long he is kept in sight by watchers from the shore". Undeterred by hostile criticism he continues his work for several years in a truly heroic manner. He only wanted to fulfil his mission: he did not care for popularity. He felt his special message was to sing

'Of truth, of Grandeur, Beauty, Love, and Hope
And melancholy Fear subdued by Faith;
Of blessed consolations in distress:
Of moral strength and intellectual power

Of joy in widest commonality spread;
Of the individual Mind that keeps her own
Inviolable retirement, subject there
To conscience only, and the law supreme
Of that intelligence which governs all'.

His hope is not in vain. His poetry does help the cause of truth and virtue.

The Poet spent the last years of his life in tranquility at Rydal Mount. But in 1847 his beloved daughter, Dora, died. This great sorrow broke the heart of the poor aged father. He said "Our sorrow, I feel, is for life, but God's will be done.

On a certain evening in March 1850, the poet caught a cold while he was sitting on a stone seat before his cottage watching the setting sun. The cold developed into pleurisy. One day after a few weeks of illness, his wife went to him and said gently, "William, you are going to Dora". He did not say anything at the time. But the following day when one of his nieces drew aside the curtain, as if awakening from a quiet sleep, he said, "Is that Dora?"

Two days after that, on 23rd April, 1850, as his favourite cuckoo-clock chimed the hour of noon Wordsworth passed away quietly.

+

ECONOMIC PLANNING AND UNDERDEVELOPED ECONOMICS

MANIAMMA C.
III D. C. Botany

The idea of economic planning was first introduced in Russia in the year 1928. While Lenin designed it, Stalin was its executor. At first the Europeans vehemently criticised this new idea but they waited for the result with hated-breath. The result was a great victory with the end of the plan the economic structure of the country changed as a whole and the nation turned into the path of economic development. The Russian experience forced the communist as well as the capitalist to think that some sort of planning is necessary for the progress and prosperity of the nation.

Any economy whether it is developed or under developed has certain objectives to satisfy. These objectives vary according to the Political, Social, Religious and Economic structure of the society. An underdeveloped economy has to face, so many obstacles in the attempt to satisfy the objectives than a developed economy. In order to overcome these obstacles a deliberate and purposeful economic planning is necessary. Economic improvement of an underdeveloped country needs increasing rate of capital formation by raising the levels of income, saving and investment. But increasing the rate of capital formation in under developed countries is beset

with number of difficulties. Vicious circle of poverty is one among them. It operates both from the supply and demand sides. This vicious circle can be broken by a planned economic development. Supported industrialization are the two methods used by under developed countries to break the vicious circle.

Again high growth rate of population is another obstacle to the development programmes of underdeveloped countries. By means of planning the heavy population pressure can be cut down. Widespread unemployment and acute poverty are another curse upon the underdeveloped country. (India being underdeveloped economy, 48 percent of the rural population and 41 percent of the urban population is below the poverty-line) This miserable condition can be tackled down only through deliberate planning by a central planning authority. To a certain extent simultaneous development of different sectors of the economy is an unavoidable factor for (balanced) economic development. Planning is essential to maintain the simultaneous development.

Unproductive investment and conspicuous consumption of individuals retard the process of economic development. Because this types of economic ac-

tivity unfavourably affect the economy's capacity of capital formation. Moreover imperfect maintenance of law and order, unsettled monetary conditions, political instability etc; inhibit the saving and investment capacity of individuals. Inadequacy of social and economic over-leads like power, transport, communication etc; prohibit private individuals from taking initiative to start new enterprises. Economic planning is the only instrument to eradicate all such obstacles from the society.

Presence of well-established financial institutions like banks improvements of science of education facilities etc, have a crucial role in the development programmes of an underdeveloped economy. Private individuals do not take much attention towards these sectors. They are opportunists and time dervers. The aim is only to make profit. The development of these sectors aimed at merely the welfare of the society. Only a welfare state can undertake these type of one and all, success of all development programmes by the state mainly depend on the technique of economic planning. To sum up "economic planning is a cure-all to the economic illness of an underdeveloped economy".

*

Good Bye

SUJITH PRASAD S.

II nd P. D. C.
D2 Batch

We have to part
So 'good-bye', to my dear College
Fare thee well !
Two fruitful years under love
And care of thy shadow
Spent not his vain, have fused
Thee to my very morrow
Enter'd I thy portals timid and confused
Now, ready for the precious morrow

I leave
with a heartful of gratitude
I bid thee adieu !
I promise for ever to be true
To thy maxims and statutes
And spread thy glory far and near.
Striving manfully to wear laurels
With a grateful bow to every teacher
A loving kiss to every friend
With a shout of 'Good-Bye' and
'God bless you'
I leave, heave a sigh
And say 'Good-bye'

Just a minute for me

DEEPAK C. K.
II nd B Com

A mind at peace with all brightness
Of the red sun.
With a smokey head to class,
But I am bound in search of my lass.
Leave me in despair.
A heart whose love is innocent,
Never she knew about it,
Nor could concede my thought.
The sun stood vertically above me
Amidst the blue.
I knew ,
It was time for her.
Beads of perspiration drew on me
Like silver dew drops on the green,
Here she comes in glare,
Her glance was the best of
The rays that surround me,
Innocent smile, beautiful look,
Closer she came, harder the time
Sore throat of mine, spoke nothing fine.
But still I said I loved her!
She stood head bend low
I knew it was love,
I felt it were glory,
But, with acute dislike she went.
I pleaded, just a minute for me,
It broke my heart in silence.....

Woman.....Who is She

V. MADHUSUDHANAN NAIR

1st P. D. C. B4

1. "Age cannot wither her, nor custom stale
Her infinite variety"
SHAKESPEARE
2. "Woman's at best a contradiction still."
POPE
3. "Earth's noblest thing, a woman perfected,"
LOWELL
4. "The great fault in women is to desire to be like men."
DE MAISTRE
5. "Woman's dearest delight is to wound man's self-conceit."
BERNARD SHAW
6. "Modern paintings are like women. You'll never enjoy them
if you try to understand them."
HAROLD COFFIN
7. "Man has his will—but woman has her way."
HOLMES
8. It is God who makes woman beautiful, it is the devil who
makes her pretty,
VICTOR HUGO
9. "Men say of woman what pleasures them| women do with
men what pleases them."
DE SE GUR
10. There is no load heavier than a light woman.
CERVANTES
11. "Women love the simpler things in life."
J. FINEGER
12. "Few women are dumb enough to listen to reason."
WILLIAM FEATHER

THANGAL KUNJU MUSALIAR COLLEGE OF ARTS AND SCIENCE

QUILON-5

ANNUAL REPORT 1983-84

The Thangal Kunju Musaliar college of Arts and Science founded in 1965, by the Thangal Kunju Musaliar Trust, in the name of late Janab A. Thangal Kunju Musaliar is completing the 19th year of its existence, during 1983-84. Over these years the growth of the Institution in many fields has been steady.

The college, which was functioning as a Junior college till 1977, was upgraded into a First Grade college in that year, with the introduction of Degree course in Botany. During the succeeding years more Degree courses were introduced and by the end of 1981-82 there were Seven Degree course, Five in the Faculty of science and One each in Arts and Commerce. The attempts to add more Degree courses have not met with success, since then. 1981 witnessed the growth of the Institution into a Post-Graduate college, with the introduction of M. Com Degree course. During 1982-83 yet another Post-Graduate course in Mathematics was added.

With the rapid expansion, there was considerable increase in the strength of staff and stu-

dents. During the year under report the number of students on the rolls was 2977, of them 1252 being girls. At present there are 115 members in the Teaching Faculty and 52 members in the Non-teaching section. In the teaching section Smt. Annamma Oommen (English) Smt. C. Leela and Smt. H. Shemine (Mathematics) Smt. M. Shakk-eela and Smt. Y. Jubaira Beevi (Chemistry) and Smt. Geetha Kumari (Zoology) joined as Junior Lecturers.

The college could achieve some spectacular results in the University Examinations of April / May 1983. Sri Subair Kutty and Smt. Ramala Beevi secured First and second Ranks respectively in the B. A. (Islamic History) Degree Examinations of the Kerala University. The first Batch of M. Com Degree also brought laurels to the Institution in their Final Examination. The results at the Degree level were quite satisfactory. This year First batch of M. Sc. (Mathematics) Degree students have been presented for their Final Examination. Hope they and others will come out with flying colours.

The achievements in the fields of Sports and Games were not as spectacular as we would have wished. But the students, with full enthusiasm, participated in all the activities arranged by Department of Physical Education. The College Annual sports were a grand success.

The three Units of the College N. C. C. viz. Army, Navy and Girls Division have been functioning very well under the able guidance of the Officers. Major Bashir Kannu was selected for the Third Time to lead the Kerala N. C. C. Republic Day Contingent, which participated in the Republic Day Celebrations at New Delhi. This was a unique honour given to him and through him to the Institution, in recognition of his long and meritorious service in the field of N. C. C. Also three cadets two from Navy and one from Army were selected to the above Contingent which went to New Delhi.

The College N. S. S. Units have been functioning as usual. The regular activities and ten day Special Camping Programme held under the auspices of the College N. S. S. Units were very successful. The medical camp arranged along with the special camping programme and the construction work taken up by the volunteers, were extremely useful to the local public.

This year under the auspices of the University of Kerala and this college, centres of Adult Educations were opened at many places. Prof. K. K. Abdul Kadir was appointed programme Co-ordinator of these centres. All these centres are functioning very well. The participation of student volunteers in the programmes and response they get from the public, are quite encouraging.

The college Union and Allied branch Associations functioned very well and all credit goes to the elected Office Bearers for the efficient and able manner in which they have discharged their duties.

The working of the college has been fairly smooth, thanks to the staff and students, for their unstinted co-operation.

In this context, I wish to place on record, the wise guidance given by the Chairman, Shri. Shahal Hassan Musaliar and other members of the Governing Body in managing the affairs of the Institution. My sincere thanks are due to them, for their kind advice and generous help in all the activities of the college.

Prof. S. M. Sainul Abdeen
Principal.

T. K. M. College of Arts and Science, Quilon-5

N. C. C. Army Wing Annual Report 1983-84

The academic year 1983-'84 has recorded a year of creditable achievements in the N. C. C. activities of this College. The regular activities for the year commenced during the month of July. The Independence Day 1983 was celebrated in due way. Our cadets took part in the ceremonial parade at Ashramam Stadium and also in our College.

Our Five Cadets were Selected for R. D. Selection Camp held at H. S. Kadampanadu during Sept 1983.

On October 2nd 1983, in connection with the Gandhi Jayanthi Day celebration, our Sub-unit launched a clean-up campaign.

A special firing practice was held at the Kalluvathukkal range and our cadets were given special weapon training. Our four cadets u/o Assumedeen for Firing position, Su/o Ahmed Alithahir for Judging distance, C. S. M. Sankaranarayana Pillai and Sgt. Issac for firing position- were selected to take part in the Inter-Bn Competition held at Noorana-du Range.

Our Cadets-Su/o Nandakumar took part in the Republic Day celebration held at New Delhi during year 1984 and also participate in the para jumping at Agra. U/o Assumudeen participated in the Snap shooting competition Organised by the Director

General N. C. C. at New Delhi

It deserves a special mention that our cadets did remarkable service in maintaining "Law and Order" during College union election, Union Inauguration, Annual Athletic meet and College Day celebration.

Our Cadets took part in the Republic Day Celebrations held at Lal-Bhahadoor stadium, Quilon and in the College. The traffic control was successfully discharged by our cadets at Chinna kada, Quilon.

Our 12 Cadets attended the Regular Army Attachment camp at Pangod (Tvm) during 1982.

Our 4 Cadets passed certificate examinations during the year.

In addition, this Sub unit had the honour and privilege that it did all routine activities at its utmost spirit and enthusiasm. In the current, a special mention is to be made on the unsolicited Co-operation and guidances imparted by the Group Commander, Officer Commanding and Staff of '7' Kerala Bn N. C. C. Quilon. Our thanks are to N.C.C. (K & L) Directorate also. The self-less service of our senior Cadets viz Su/o Ahmed Alithahir, S/o Nandakumar, u/o Assumudeen and C. S. M. Sankara Narayana Pillai deserve our congratulations.

It is a hat-trick honour to Major Basheer kannu and to our insti-

tution that he was selected to command the N. C. C. Kerala and Lakshadweep Directorate contingent for the Third time also in the Republic Day Parade and other celebration held at New Delhi during January 1984. The 'Commendation' awarded to Major Basheer kannu by the Director General National Cadet Corps is another feather on his Cap. Our hearty congratulations for all his achievements.

To conclude, all these creditable achievement of the Sub-unit is made possible and easy only because of the whole-hearted support and guidance rendered by our esteemed Management and honourable principal, Prof S. M. Sainul Abdeen and members of the teaching and non-teaching staff of this institution.

Our thanks are to one and all.

Naval N. C. C.

The Naval N. C. C. wing of this College started functioning in the month of August with a Strength of 25 Cadets. The Cadets were given regular training in P. T., boat pulling, Sailing, Shipmodelling and firing. In the Inter-group Competitions in boat pulling 3 Kerala Naval unit won the first place. In the team two Cadets were there from our College, P. O. Cadet Madhusudana Kurup and P. O. Cadet Nahas who were finally selected to attend the Republic Day Parade at Delhi 1984. They have been encouraged by giving them cash awards. M. P. Santhosh Kumar of this Sub-Unit has been promoted to the rank of Cadet Captain. On the while the year 1984 has been a Successful year as for as the naval N. C. C. of this unit is concerned. We express thanks to the Principal and N. C. C. authorities for having given us encouragement and provided us with the necessary materials for proper training.

N. C. C. Officer
Lt. Cdr. Ancil Francis

യൂണിയൻ സമാപന സമ്മേളനം

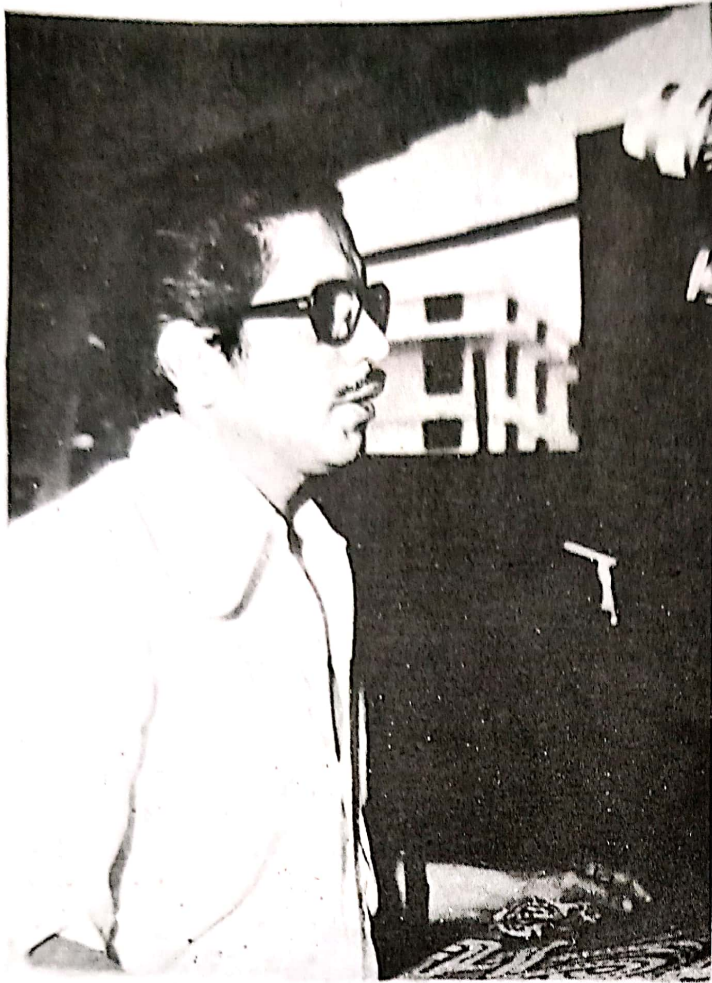

ഉദ്ഘാടനം കേന്ദ്ര വിദേശകാര്യ സഹമന്ത്രി ശ്രീ. A. A. റഹീം

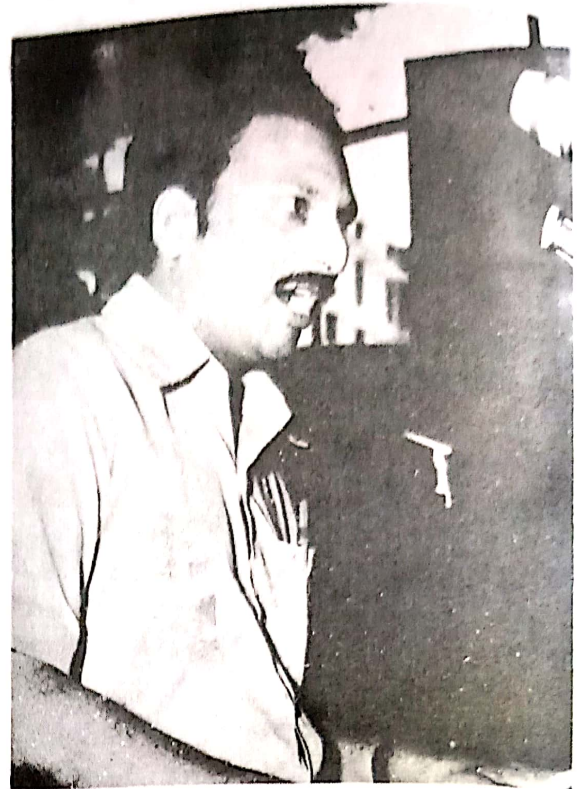

സ്വാഗതം, പ്രിൻസിപ്പാൾ

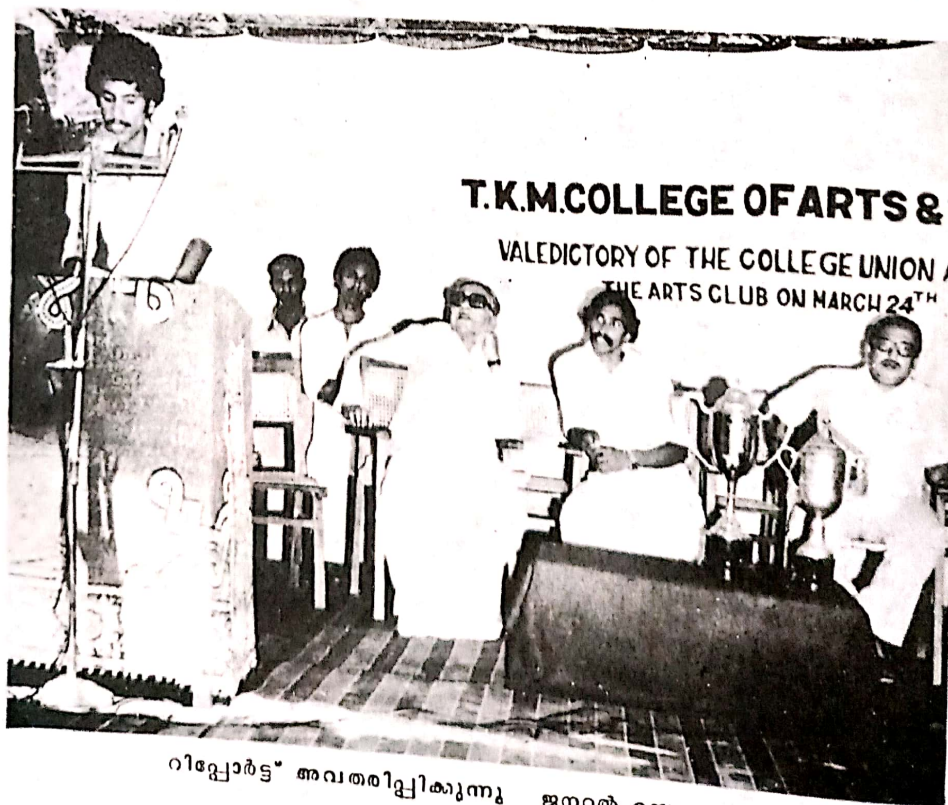
യൂണിയൻ ചെയർമാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷത

ശ്രീ. ആര്യാട് ഗോപി

ശ്രീ. ഏഴാച്ചേരി രാമചന്ദ്രൻ

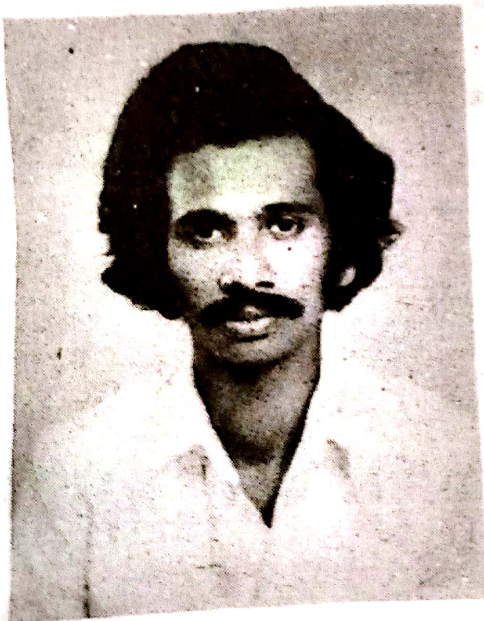

റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിക്കുന്നു ജനറൽ സെക്രട്ടറി

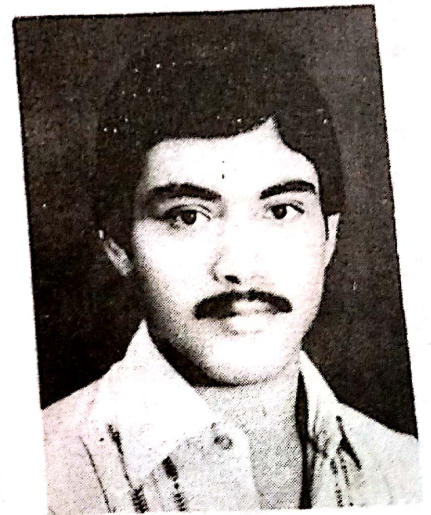
Mimics Parade

Retna kumar, Joy A. S.

C S F unit secretary

Ashraf kutty

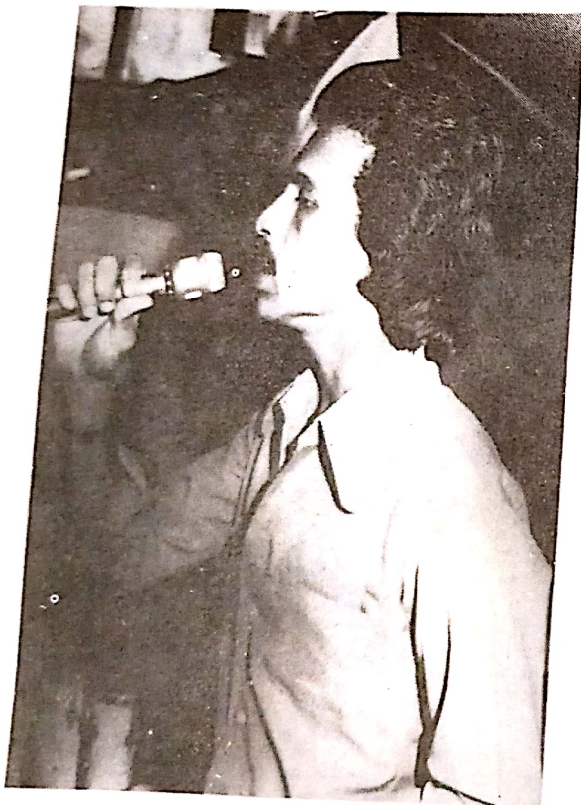

Thahir II B. Com

N. F. E. P. T. Sceretary

ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിൽ
ഒന്നാം സമ്മാനം
നിസാം. ഗണേശ്, മോഹൻ

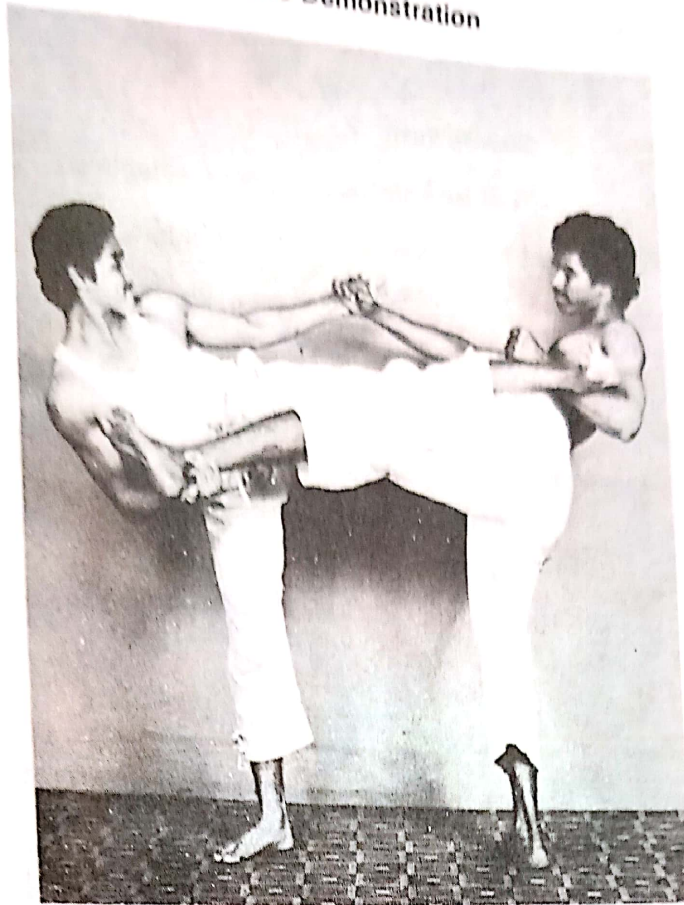

Light music
1st prize Joy A. S.

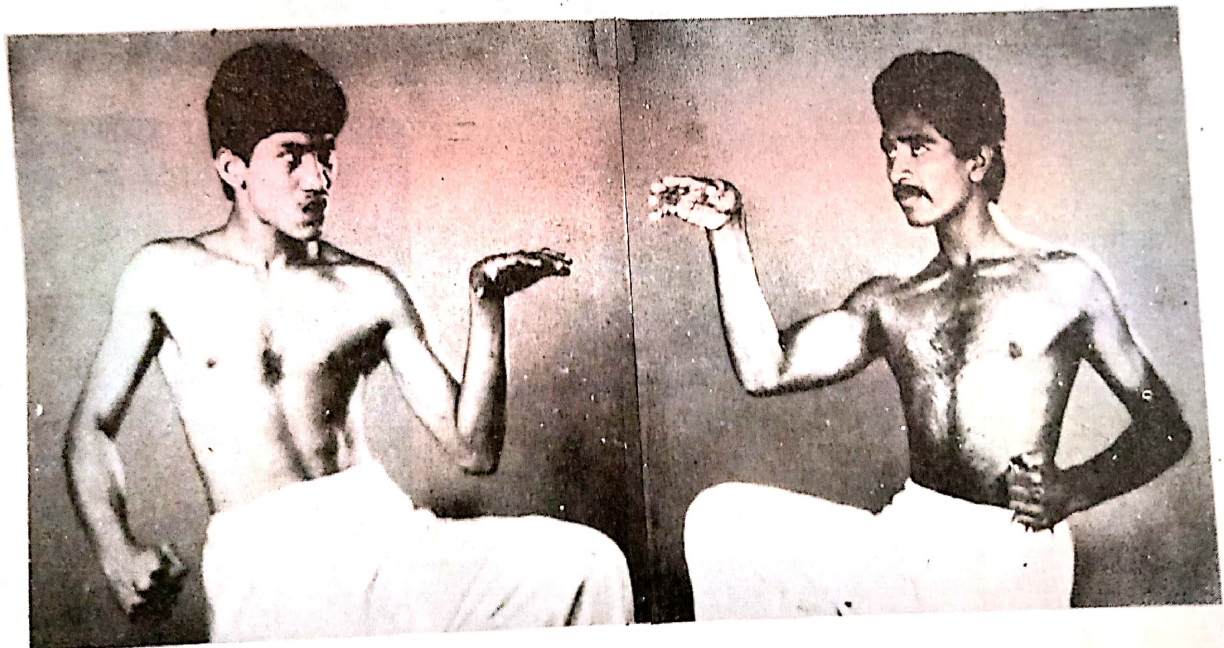

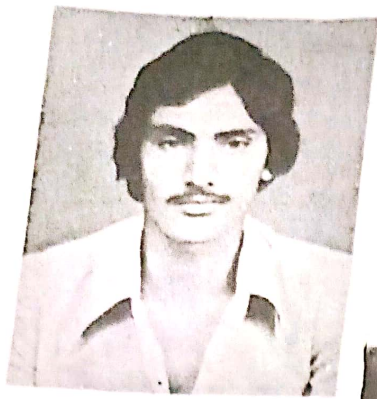
Girija II P. D. C.
Light Music I st Prize

Karatte Demonstration

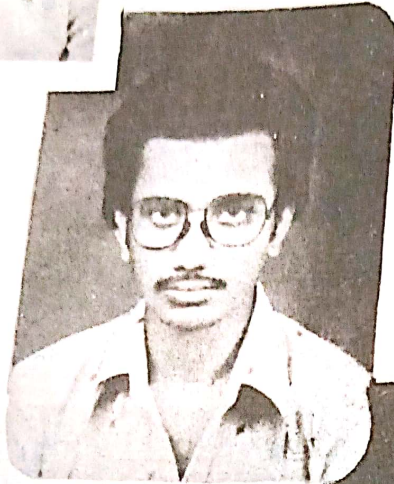
നൂൽഫലി നീസാം

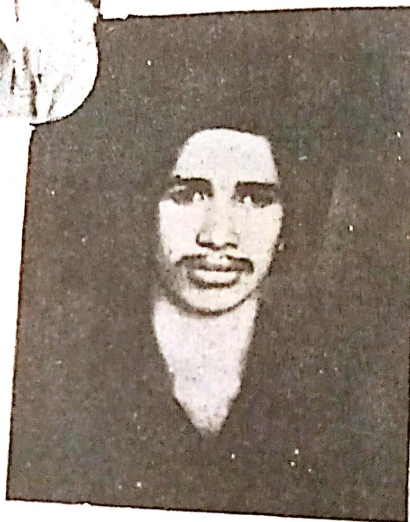

Goerge kutty Y. (II B. Com)
(Ball Badminton west zone selection
at Pandalam N. S. S. College)

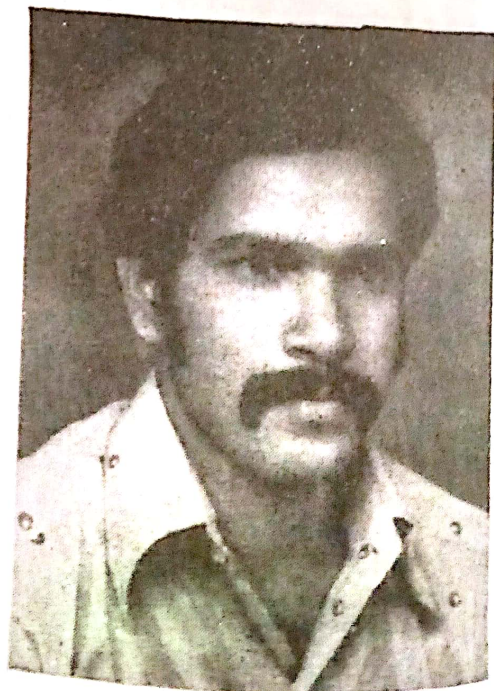
Cover designer
Anilal V

Radhakrishna pillai G.
(The first student of this college
elected to the senate of university of Kerala)

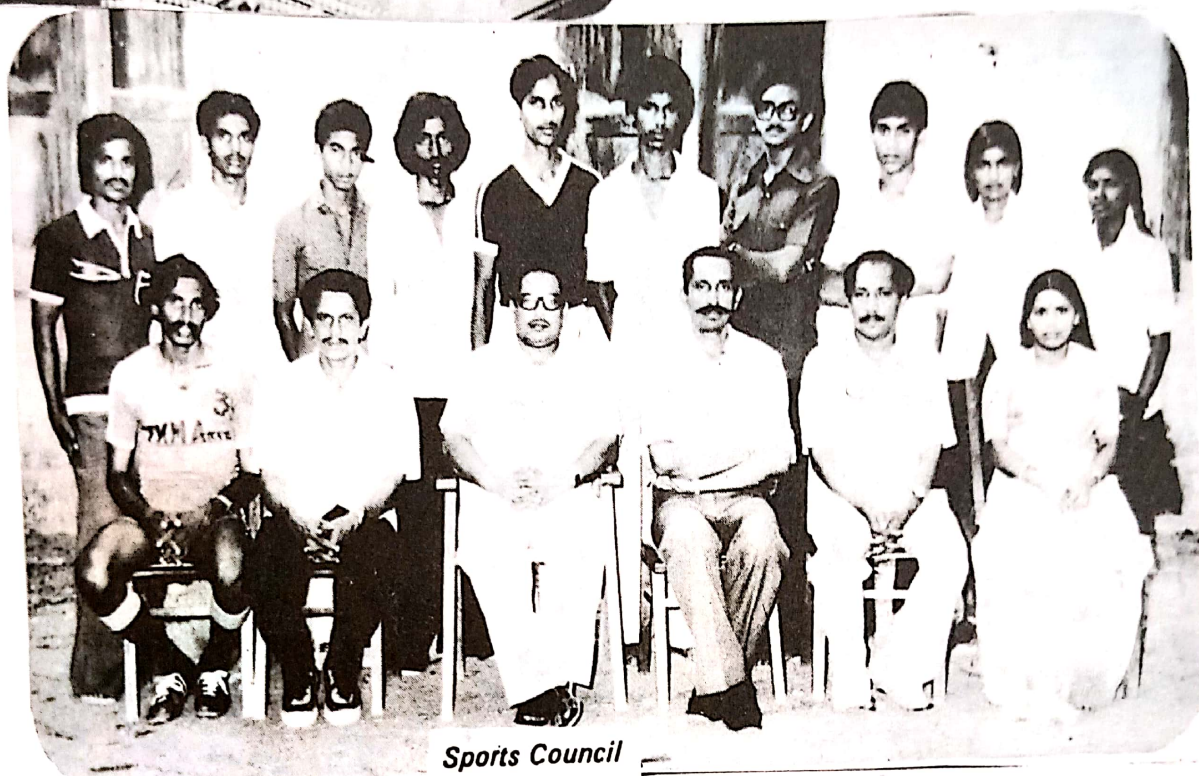

Abdul bari
(University Union Executive Member)

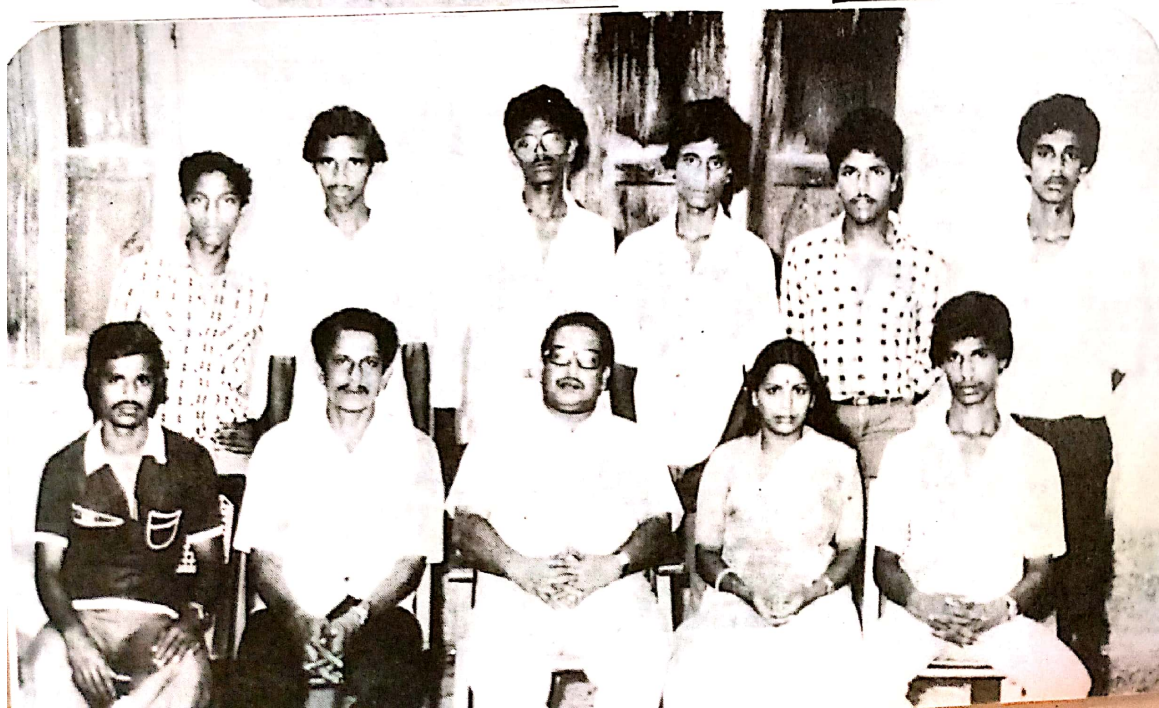

*Sports Inauguration
By Principal*

Sports Council

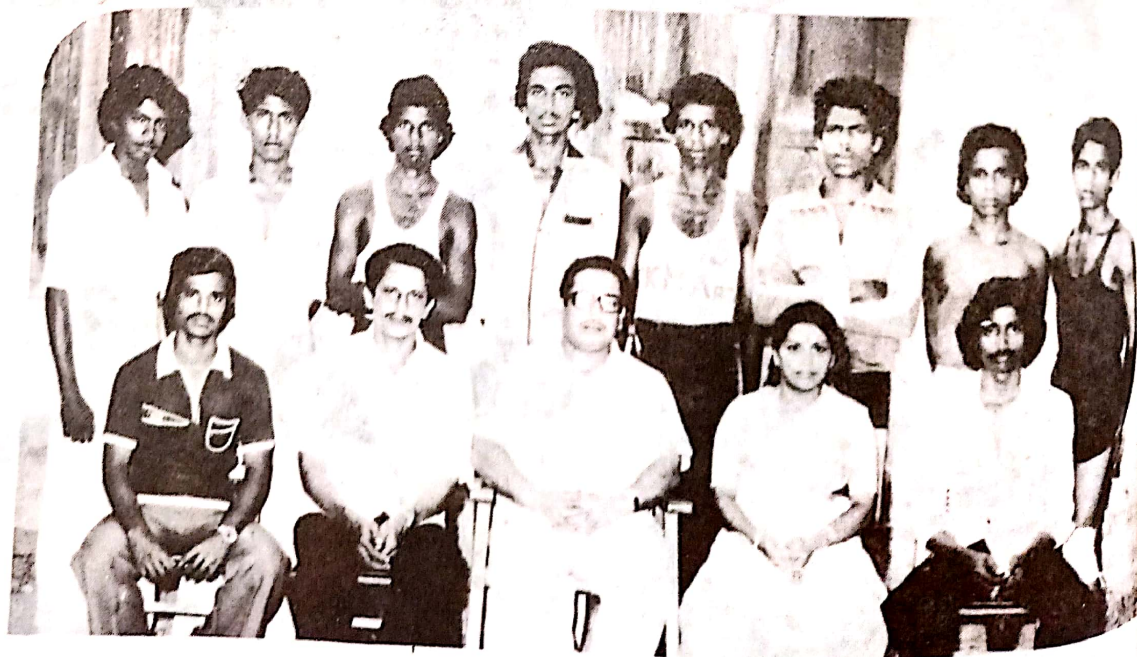
Cricket Team

Wrestling Team

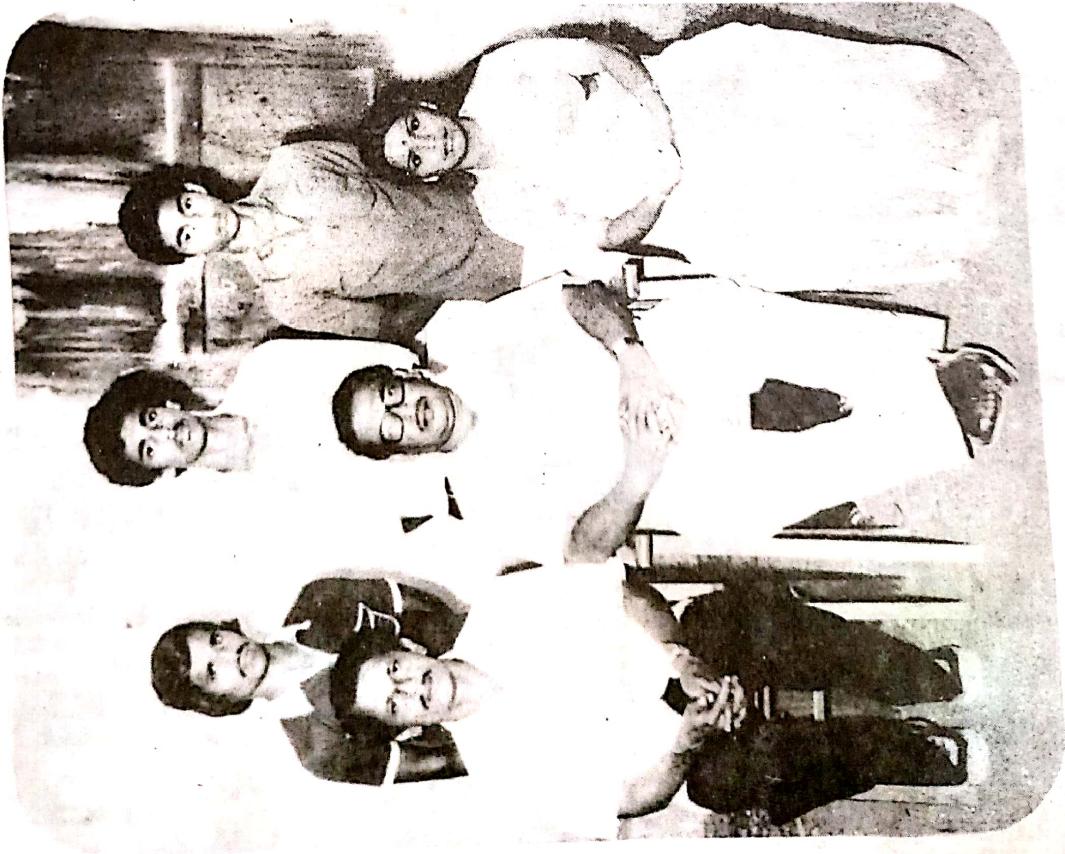

Volly Ball Team (women)

Kabaddi Team

Ball Badminton Team (women)

Shuttle Badminton Team

Foot Ball Team

Ball Badminton Team (Men)

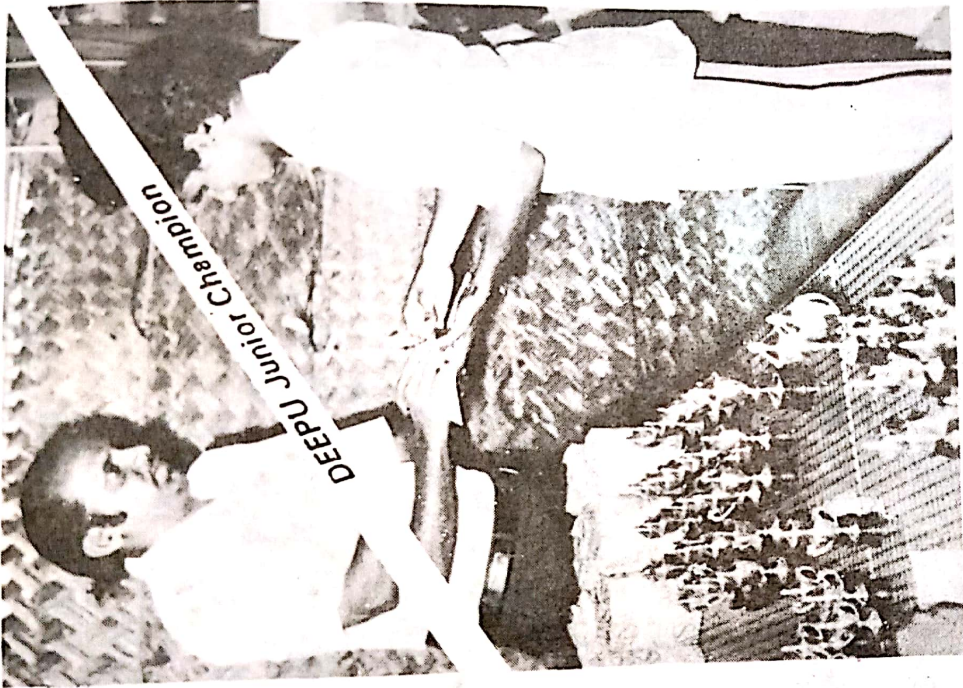

Athletic Team

Basket Ball Team

Pole vault Sulfikar

DEEPU Junior Champion

Teachers in the Sports Field

Javeling throw Shanavas

साहित्य और समाज

राजेश, एस. एस. I P. D. C.

साहित्य समाज का दर्पण है। मानव जाति के ज्ञान - विज्ञान, आशा - निराशा, कर्म - धर्म, बीड़ा - कीड़ा, मोद - खेद, आदि साहित्य में छलकते हैं। समाज साहित्य में जी उठता है। मानव जाति की प्रगति और गति का अक्षर रूप ही साहित्य है।

साहित्य में ज्ञान - विज्ञान के सभी ग्रंथ सम्मिलित हैं। धार्मिक ग्रंथ, शास्त्र, इतिहास भूगोल, अर्थशास्त्र, काव्य, नाटक, उपन्यास आदि साहित्य में आते हैं।

काव्य साहित्यों का राजा है। साहित्य, साहित्यकार की आत्मा की आवाज़ है। कविता कवि की आत्मा का अक्षर रूप है। उसकी पङ्क्ति पङ्क्ति में कवि का हृदय बोल उठता है। उसकी धड़कने युग - युग तक सुनी जाती हैं।

अब वाल्मीकि नहीं हैं। मगर 'रामायण' अब भी संसार के सम्मुख ध्वनित है। साहित्य लेखक को शाश्वत जीवन प्रदान करता है।

साहित्य से समाज को क्या लाभ हुआ? संसार का क्या उपकार हुआ? कवि, उपन्यासकार नाटककार, कहानीकार आदि अपने में संसार को समा लेते हैं। वे बामन हैं, पर विराट रूप धर लेते हैं। सीता, राम लक्ष्मण, भरत, शत्रुघ्न, हनुमान आदि आदर्शों की ज्योति को वाल्मीकि ने युग - युग की मानव जाति में पथ प्रदर्शन के लिये शाश्वतरूप दिया। तुलसी ने भी यही महान कार्य किया है।

साहित्य नहीं होता तो आज मानव जाति न होती। सँस्कृति, सभ्यता, शील सौंदर्य, शक्ति, सुषमा शृंगार, ज्ञान, रौकत सब कुछ साहित्य के माध्यम से हमें प्राप्त हैं। माता - पिता हमें जन्म देते हैं पर साहित्यकार हमें पूर्ण मनाव बनाते हैं।

जैसा पुस्तक वैसा मरतक, जैसा साहित्य वैसा समाज। सच्चा साहित्य हमें राम बनाता है। बुरा साहित्य हमें रावण बनाता है। अतः हमें सरसाहित्य का अध्ययन करना चाहिए। तुम गीतरी बनना चाहते हो तो सत्य हरिश्चन्द्र पढ़ो अथवा कुमार की कथा पढ़ो। मानस पढ़ो।

साहित्य, समाज, युग तथा देश की दशा का परिचायक है। साहित्य युग की आकाशवाणी है। वह समाज का सुधारक है।

साहित्य, अपने आश्रित का कल्पवृक्ष, ज्ञान - विज्ञान का क्षरोद्या, सौंदर्य का लहराता सागर है।

“ जाको सखै साह्या मारि न सकै कोय ।
बाल न बौका करि सकै, जो जग बैरी होय ॥
— कबीर —

या अनुरागी चित्त की गति समुझै नहीं कोइ ।
ज्यों बूझै श्याम रंग त्यों - त्यों उज्ज्वल होइ ।
— बिहारी —

देखो, समय - सागर में एक दिन सब संसार अवश्य मग्न हो जायगा। काल वश शशि, सूर्य भी नष्ट हो जायेंगे। आकाश में तारे भी कुछ काल पीछे दृष्टि न आयेंगे।
— भारतेन्दु —

“ हिन्दो हिन्दुओं की भाषा नहीं, सिक्ख, ईसाई, बौद्ध, जैन, मुसलमान आदि की हृदयवाणी बनी चली आयी है। कबीर हिन्द के थे। हिन्दो के थे। जयसी, कुतुबन, मंझन, नूर, रहीम, रसखान, आलम शेख, मुबारक, रसलीन आदि मुसलमानों के हृदयों ने हिन्दी को अपनाया है।
— सरगू कृष्णमूर्ति —

कवीन्द्र और शान्ति निकेतन

मनोज, सी. जी.
I PDC

भारत का अदर्श शिक्षा केंद्र है शान्तिनिकेतन। कवीन्द्र रवीन्द्रनाथ टाकुर ने इसकी स्थापना की। वे भारत के गौरव थे। उनको गुरुदेव के नाम से पुकारते थे। बच्चों को आदर्श शिक्षा देने के लिए उन्होंने इसकी स्थापना की।

यह एक विचित्र शिक्षा केन्द्र है। यहाँ तरह-तरह के वृक्ष हैं। सुन्दर बगीचा बहुत दूर तक फैला है। आम, जायन, कटइल, अशोक आदि छायादार वृक्ष यहाँ अधिक हैं। गुलाब, बेला, चम्पा, चमेली के रंग-बिरंगे फूलों से यह बाग भरा है। छात्र और छात्राएँ इन वृक्षों के नीचे बैठ कर पढ़ते हैं। मैदान में वे धूमते फिरते हैं।

यहाँ के विद्यार्थियों का जीवन आदर्श पूर्ण है। वे बड़े सचेत उठते हैं; व्यायाम करते हैं। स्नान के बाद वे शांति से एक जगह बैठते हैं। पन्द्रह मिनट तक ध्यान-मग्न बैठते हैं।

अपने कमरे वे स्वयं साफ करते हैं। नाश्ता करने के बाद वे पढ़ने बैठते हैं। चार घंटे पढ़ते हैं। उसके बाद उनको छुट्टी मिलती है। बारह बजे वे भोजन करते हैं। उनका भोजन - सीधा सादा होता है। दुपहर की दो बजे पढ़ाई फिर शुरू होती है।

पाँच बजे छुट्टी होती है। वहाँ के विद्यार्थी खूब प्रेम से खेलते हैं। शाम को सब मिलकर तरह-तरह के विषयों पर चर्चा करते हैं। अध्यापिक भी इस चर्चा में भाग लेते हैं।

शान्तिनिकेतन के विद्यार्थी चरित्रवान हैं। परीक्षा में वे कभी नकल नहीं करते। आपस में मिल-जुलकर वे रहते हैं। वहाँ लड़के - लड़कियों में भाई - बहन जैसा प्यार रहता है। वे अपने शिक्षकों का आदर करते हैं। शान्तिनिकेतन आदर्श विद्यालय है।

“सूर सूर तुलसी ससी उडगन केशवदास।
अब के कवि खद्योत सम जहँ नहँ करतप्रकाश॥”

— आलोचक —

कबीरदास

वैरज, एम. I D. C.

कबीरदास हिन्दी के सर्वश्रेष्ठ कवियों में प्रथमगणनीय हैं। वे निर्गुण भक्ति धारा की ज्ञानाश्रयी शाखा के प्रमुख कवि थे। वे मानते थे कि ईश्वर एक ही है और सभी धर्मों का सार भी एक ही है। असल में कबीर एक संत कवि थे।

कबीर का जन्म काशी में हुआ था। एक विधवा ब्राह्मणी ने कबीर को जन्म दिया था। लेकिन उसने उसे एक तालाब के किनारे छोड़ दिया। नीरू और नीमा नामक मुसलमान जुलाहे दम्पति ने उसे ले लिया और उसका पालन पोषण किया।

नीरू और नीमा अशिक्षित थे। इसलिए कबीर को पढ़ने-लिखने का अवसर नहीं मिला। लेकिन साधु-संतों की संगति से उन्होंने गहरा ज्ञान प्राप्त कर लिया। कबीर ने रामानन्द का अपना गुरु माना था।

कबीरदास स्पष्टवादी थे। वे नवीन क्रांति के जनक थे। समाज की कुुरीतियों को देखकर कबीर ने गाथा -

“पाहन पूजे हरि मिले, तो मैं पूजू पहार।
ताते या चाकी भली, पीस खाय सँसार॥”

ईश्वर के बारे में कबीर ने कहा -
“ईश्वर एक ही है। उसका कोई रंग या रूप नहीं है। वह सर्वव्यापी है। ज्योतिस्वरूप है, अनादि है और अनंत है। माया मनुष्य को ईश्वर से अलग कर देती है। जो अपने ज्ञान से माया के जाल से मुक्त होता है वह ईश्वर से मिल जाता है।”

हिन्दी साहित्य में कबीर की रचनाओं का बड़ा महत्वपूर्ण स्थान है। उनको हिन्दी साहित्य के आकाश का चन्द्र मानते हैं।

सर सूखे पंछी उड़ै, औरै सरन समाहिं।
दीन भौन बिन पच्छ के, कहु रहीम कहँ जाहिं॥

— रहीम —

इनसाफ

लता, जी I P. D. C.

एक सौदागर था। उनके चार पुत्र थे। वे मिल-जुलकर रहते थे। कालान्तर में चारों में फूट पैदा हो गयी। सौदागर ने बेटों को एकता के साथ रहने का उपदेश दिया, भगर वे सफल न हुए। तब उन्होंने अपनी जायदाद चारों को बराबर बाँट दी। एक कुत्ता था। सौदागर ने कहा कि उस कुत्ते पर चारों का हक बराबर रहेगा।

पिताजी मर गये। बेटों में दुश्मनी पैदा हुई। एक दिन कुत्ते की एक टाँग टूट गयी। एक पुत्र ने उस टाँग पर दवा लगायी। एक दिन कुत्ता चूल्हे के पास लेटा था अचानक उसकी टाँग में लगी पट्टी में आग लगी। कुत्ता भागता भागता खलिदान में पहुँचा। खलिदान में अनाज पड़े थे। उनपर आग लगी। तीनों भाइयों ने जोये भाई से झगडा किया कि उसी के कारण बड़ा नुकसान हुआ है।

उस देहात में एक काज़ी थे। वे बड़े न्यायी थे। तीनों भाई उनके पास फरियाद लेकर पहुँचे। काज़ी ने उन तीनों का बयान सुना। उन्होंने चौथे भाई को बुलवाया। उसने भी अपना बयान सुनाया। तब काज़ी ने अपना फैसला - सुनाया।

इस कुत्ते पर चारों भाइयों का बराबर का हक है। कुत्ते की एक टाँग टूट गयी। एक ने उसपर पट्टी बाँधी। बाकी तीनों को उस कुत्ते पर

दवा तक नहीं आयी। पट्टी में आग लगी और खलिदान जलकर राख हो गया।

एक बात याद रखनी चाहिए कि कुत्ता उस टाँग से चलकर खलिदान तक नहीं गया था जिस में पट्टी बाँधी थी। तीन टाँगों से चल कर वह खलिदान तक गया था। एक टाँग तो बिल्कुल बेकार थी। तब तो यह स्पष्ट है कि तीन टाँगों के सहारे कुत्ता खलिदान पहुँचा और इस कारण यह नष्ट हुआ। टूटी हुई टाँगों पर जिसने पट्टी बाँधी वह उसी के हक की है। शेष तीनों टाँगों के हकदारों को नुकसान उठाना पड़ेगा। काज़ी का फैसला सुनकर तीनों भाई उदास चले।

अबलैब - एक अरब कहानी

“मौगन मरन समान है मत कोई मौगो भीख।
मौगन ते मरना भला यह सतगुरु की सीख ॥”

— कबीर बानी —

“धीरे धीरे धीरे भना धीरे सब कुछ होय ॥
माली सींचे सी घड़ा रिनु आये फल होय ॥”

— कबीर बानी ।

“नाश के दुख से कभी
दबता नहीं निर्माण का सुख
प्रलय की निरतब्धता से
सृष्टि का नवगान फिर फिर ॥”

— बच्चन —

देशभक्त बालक

जोर्ज वर्की । D२

यूरोप के पश्चिमी किनारे पर हालैंड नाम का एक छोटा सा देश है। वहाँ के रहनेवाले डच कहलाते हैं। यह देश समुद्र के किनारे है। यहाँ की जमीन पानी की सतह से नीची है; और उसे पानी से बचाने के लिए फारकों का इंतजाम है। हारलेम नाम की जगह में एक आदमी फाटक खोलने और बंद करने के काम पर नौकर था। उसके एक लडका था। लडके की उम्र आठ बरस की थी; और उसका नाम पीटर था। पीटर बड़ा ही समझदार लडका था। यहाँ उसकी छोटी सी कहानी लिखी जाती है।

पीटर रोज शाम को अपने बाप के हुकूम से एक अन्धे को रोटीयाँ देने जाया करता था। अंधा नहर के उस पार रहता था। जब अंधा रोटी ाँ खाने लगता, तब पीटर छोटी छोटी कहानियाँ कहकर उसका मन बहलाया करता था। एक दिन रोटीयाँ ले जाने में देर हो गयी। नाप ने पीटर से कहा - देखो, रोटीयाँ देकर जलदी लौट आना, यहाँ - वहाँ लहर कर देर न करना। पीटर ने पहुँचकर अंधे को रोटीयाँ दी। अंधा भूखा तो था ही, जलदी - जलदी भोजन करने लगा। आज पीटर ने उसे कहानियाँ नहीं सुनाई। पिता की आज्ञा को यादकर वह फौरन घर की तरफ लौट पड़ा।

पीटर नहर के बाँध पर हो कर जा रहा था। बड़ाके के जाड़े का समय था। रास्ता सुनसान हो रहा था। नता देहातियों का चिल्लाना सुन पड़ा था और न गाड़वानों का शोर। खूत रात हो गयी थी, पर रात अँधेरी नहीं थी; चारों ओर खूब उजली चाँदिनी छि टक रही थी।

पीटर तेजी से घर की तरफ बढ़ा जा रहा था। इतने में उसे पत्थारों पर पानी की बूँदें

टपकने की आवाज सुनाई दी। इस समय पीटर बड़े फाटक के पास पहुँच गया था। वह फाटक को दयान से देखने लगा, तो उसे मालूम हुआ कि बाँध की एक लकड़ी सब जाने से उस में छेद हो गया है, और उसी छेद से पानी बढ़ रहा है। पीटर ने सोचा; यदि इस छेद से लगातार पानी बढ़ता रहा, तो यह और भी बड़ा हो जायेगा। छेद बंद जाने से देश के बहुत से हिस्से में पानी भर जायेगा। कराडो का नुकसान तो होगा ही। लाखों आदमी भी कुत्ते की मौत भर जायेंगे। पीटर तेजी से फाटक की तरफ दौड़ा और उसने झट से छेद में अपनी ऊँगली डाल दी। एक ही मिनट में यह काम हो गया। पानी रुक जाने से पीटर को बड़ी खुशी हुई।

धीरे धीरे बहुत रात हो गयी। कड़ा जाड़ा पड़ने लगा। उस तरह के देशों में ऐसा जाड़ा पड़ता है कि दाँत बजने लगते हैं। पीटर सदा ता के लिए जोर - जोर से चिल्लाने लगा, पर कोई न आया। वहाँ कुछ आगदी भी न थी। जाड़ा बढ़ता ही जाता था। पानी में पड़ी हुई ऊँगल ठिठुर गयी। तमाम हाथ में ऐसा दर्द हो रहा था। कि सहा न जाता था। पर पीटर वहाँ से टस - से - मस न हुआ। वह अपने देश के लिए रान - भर दुःख सहता रहा, क्योंकि वह जानता था कि यदि बाँध टूट गया, तो मैं ही अकेला न डूबूँगा बल्कि मेरे लाखों देश - भाई डूब मरेंगे।

सबेरे लोगों ने जो पीटर की यह हिम्मत देखी तो उनके अचरज का ठिकाना न रहा। सभी उसकी तारीफ करने लगे। उसी दिन फाटक की मरम्मत कर दी गयी।

— अवलंब एक पुरानी कहानी —

اللغة العربية

اللغة العرب بعد أن كانوا قبل نزولهم يتنازلون و
 يتنازلون ويتنازلون ويتنازلون ويتنازلون
 ويتنازلون ويتنازلون ويتنازلون ويتنازلون
 ويتنازلون ويتنازلون ويتنازلون ويتنازلون
 هي الاسلام فهذه اللغة لغة الاسلام. لغته الكمال
 لغة الاسلام لغة الجمال لغة الكمال لغة الجمال
 لغة الدلال لغة الرمال

فهذه اللغة لغة المخاطبات والمفاو
 والمبادلات والمكاشفات العشرات من البلاد
 في نواحي البحر الأحمر في آسية وأفريقية
 وهذه اللغة الشريفة الخلد جيل. وهذه
 لغة العلم والثقافة التي عليها عولت الأمم
 الرافضة والتي عليها اعتمد المتكثرون والتي
 منها اقتبس العريثون والتي بها اعتصم المكتشفون
 والمخترون والمستنبطون والمرنون.

وهذه لغة الفصاحة لا تهانك
 على فصاحتها وانها تشفى لاجلها. وغيره
 اصحابها عجم والعربية لغة العلم والفنون والشعر
 والفلسفة والفلك واللام والعقيدة والفناعات
 اقتبس العرب كثيرا من اللغات الاعجمية وبها
 تضمنت عن سائر اللغات العالمية لانهم لم
 يستغنوا أن يقتبسوها عن الالهان
 وهذه اللغة السنية خصوصيت عالية
 وهرايا غير محصورة وهذه هي اذ العلم والثقافة
 تصف ذكرها وتهددها وتهددها لا تجمع لها
 ليست هذه اللغة لغة المسلمين فقط وليست خاصة
 بهم ولكنها لغة الناس كافة بينهم الناس ليسهم
 لا فيها شفاء للناس ظاهر وباطن لغاؤه عناق في الدنيا

اللغة واسطة الخطاب والمفاو
 لمحوها ناطق وكان الانسان يتناول ما
 في قلبه الى غيره بالاباء والصوتيات
 المتضمنة وتهدد ما ارتقى عقله فظن ان
 خطوة الى سبيل الارتقاء والشرف فامد
 يتناول ويخاطب في اللغات التي هي منها
 منذ قرون.

اللغة العربية من اللغات السامية
 التي تنسب الى سام بن نوح ^[عليه السلام]
 ومنها العبرانية والآرامية والسريانية
 والبابلية والارامية وغيرها. وقد
 انشعبت هي ومنها من ارمية ولهذه
 واللغة العربية هي الوحيدة التي بقيت
 حتى الان لغة حية التي لم تصل الى خرونها
 احدي من اخوانها

وكان اصحاب هذه اللغة العربانيون
 والخطانيون الذين كانوا يسكنون في النواحي
 الشمالية من مكة او اليمن ويقال انهم
 من نكح باللغة العربية هو يعرب بن قحطان
 وكان العرب يجاورون في لغاتهم القبائل
 واصل هذه اللغات لغة واحدة هي العربية
 ولعكاظ وغيره من الاسراف المشهورة اليد
 الظولي في اتحاد هذه اللغة. فصار لغات
 القبائل لغة واحدة تدعى بجيا.

وكانت لغة العدنانيين لغة فصيحة
 تدعى "المبيري" ففي لغتهم نزل القرآن الذي
 هو لغة الله وهذه هي نجي الان فللقرآن
 اليد الطولي في نشر اللغة الشريفة واتحاد

Best Compliments from:

Reghu Sanitary Stores

Main Road, Quilon

For Mafatlal Textiles

Sudarsana

Main Road, Quilon

Resi. Phone: 3878

Shop Phone: 4205

M. M. ABDUL KHADER & SONS

Wholesale and Retail Dealers in

All kinds of Window Glass, Coloured Glass, Looking Glass, Triplex Safety Glass, Pictures,
Picture Frames, Formica, Sun Glass, Fevicol, Plywoods, Hard Boards Etc, Etc.

MAIN ROAD, QUILON-691001, KERALA STATE

With the best Compliments of:

QUILON HARDWARE MART

R. K. HARDWARES

R. K. MOSAICS

Phone	{	3426,	3478,	3093,	3418
		3573,	4194,	4147,	4658

FOR YOUR REQUIREMENTS IN
LABORATORY EQUIPMENTS,
CHEMICALS
 MAPS, CHARTS, GLOBES
LIBRARY BOOKS
SPORTS GOODS
PRINTING TYPES
PRINTING BLOCKS & OFFSET PRINTING
Please contact:
VIDYARTHI MITHRAM
H. O. BAKER ROAD, KOTTAYAM.

നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള
 എല്ലാ പുസ്തകങ്ങൾക്കും

m. s. Book Depot
 QUILON-691 001

കലാസാഹിത്യങ്ങൾക്കും
 എല്ലാവിധ ജാതിത്തരങ്ങൾക്കും
 ഖർ വസ്തുക്കൾക്കും
 സമീപിക്കുക.

രമണീസ്
എംപോറിയം

ഹോൾസെയിൽ & റീട്ടെയിൽ
 മെയിൻറോഡ്, കൊല്ലം

With the best compliments from

GRAND TUTORIALS

Karicode

(Lab attached)

Classes for:

P. D. C., B. A., B. Sc., B. Ccm.

If you are in need of best coaching
Select

" MUSE ACADEMY "

With Laboratory, Karicode

(Near T. K. M. College of Arts Science)

The best practical centre of Muse assures
you full success

classes for PDC I, and II (All groups)

DC English and subsidiaries

Principal

N. C. SEKHAR M. A.

Mutharam Traders

Stationary, Thread Items, Beauty and
Presentation Items

Please Contact
Mutharam Traders
Karikode, Quilon-5

With best Compliments from:

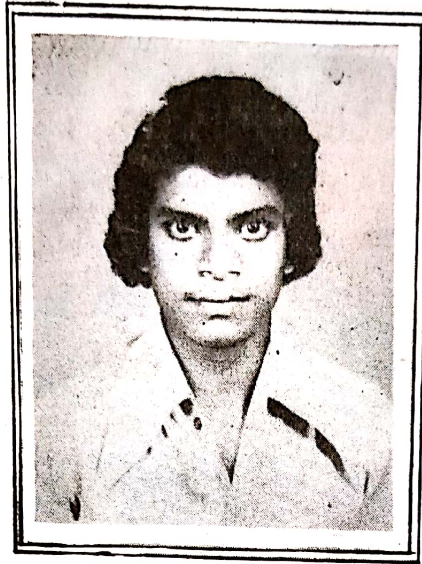
Pallical Farmers Co-operative Society Ltd.

Pallical P. O., Trivandrum (Dt)

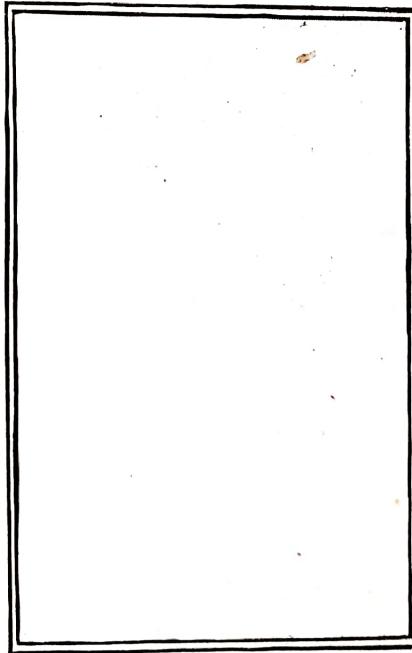
Phone: 36

സ്മരണാഞ്ജലി

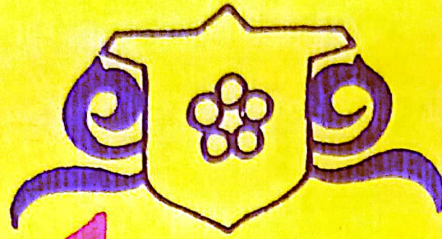

Rajan V

Balakrishnan

BESTNUT

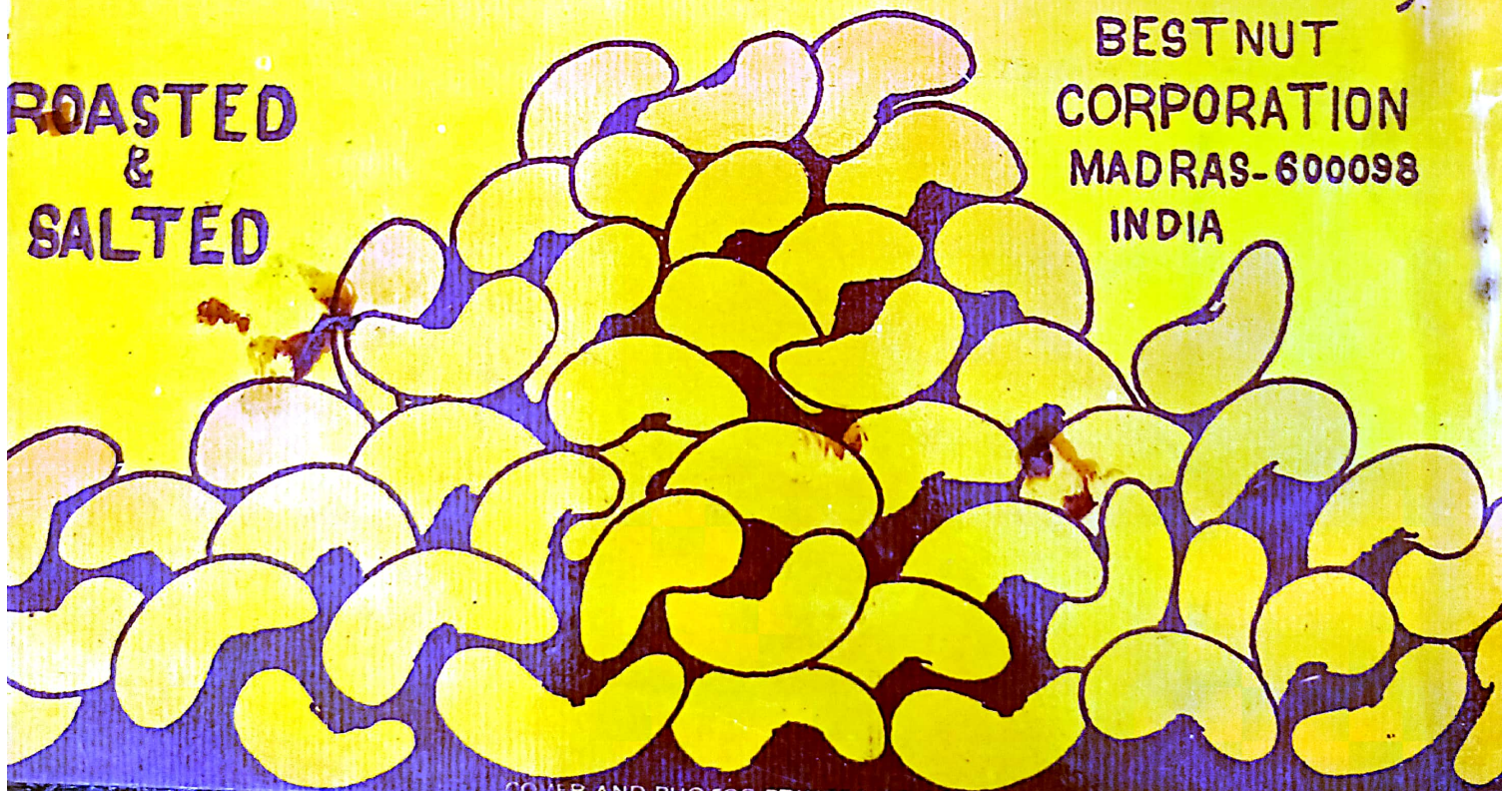
cashews

NET WT. 150 GMS

**FRESHER
AND
TASTIER**

**ROASTED
&
SALTED**

Manufactured by
**BESTNUT
CORPORATION
MADRAS-600098
INDIA**

COVER AND PHOTOS PRINTED AT DON BOSCO OFFSET PRINTERS, CHENNAI

Scanned with OKEN Scanner